Jud. 38 3b - 5

Machsor.

רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. כַּשִּׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ:

בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:

וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

---

13 Deines Wortes Anfang thut Treue kund, vor Beginn
der Welt; bedenk' das Volk, das Dich sucht.
Nimm auf, meiner Lieder Töne,
wohlgefällig an, mein Lobgesang.

14 Es sey mein Lobspruch Krone Deinem Haupte,
mein Gebet wie Opferduft gefällig;
es gefalle Dir des Armen Lied,
wie jene Opferlieder Dir gefielen.

15 Es steige mein Lob empor zum Schöpfer,
Regierer, Erhalter, dem Vollkommensten.
Wende Dich beifällig meinem Lobe zu,
nimm ihn auf wie Opfergewürz.

16 Möchte lieb Dir seyn meine Rede!
ach, meine Seele schmachtet nach Dir.

BIBLIOTHECA REGIA MONACENSIS

יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:
כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:
לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:
מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:
נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:
סְגֻלָּתוֹ תְּהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:
עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:
פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:
צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:
קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָו. תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:
רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

---

will Er an mir, ich ihm gefalle, hochberühmt,
mir köstlich Schmuck und Krone seyn —;
8 Diadem, glänzend schön sein Haupt,
des heil'gen Namens Majestät vor der Stirne prangt,
die zum Dank, zur Ehre, mit Pracht
sein Volk ihm krönend windet,
9 gewunden jugendlich ums Haupt,
gekreiselt in schwarzen Locken.
Der heil'ge Tempel, seines Ruhmes Krone,
über alle seine Freude reicht,
10 sein Liebling, Krone er in seiner Hand,
Königlicher Bund, Kleinod —
von den Treuen aufgesetzt, geschmückt,
von seinen Werthen verehrt. —
11 Seine Zierde ich bin, meine Zierde Er ist,
der nah mir ist wenn ich ihn anbete.
Einst glühend roth in Purpur=Gewand
kommt Er von Edom, wie Keltertreter.
12 Im Tefillin=Bande ließ er schauen seinem Frommen
des Ew'gen Gestalt vor Augen;
die Frommen seines Volks, ihm gefällig, erhebt
Er, der im Ruhme wohnt, sich ihrer rühmend.

מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ · הוֹמֶה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ:

עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת . וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

ע״כ א״ב

אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ · אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ . דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ · כִּנּוּ לְתוֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְפִי יֶשְׁךָ . וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

הִמְשִׁילוּךָ בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת · הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:

וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת . וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב · כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:

חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ . הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא · וּקְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

---

2 Wenn von Deiner Majestät ich rede,
schlägt mein Herz Deiner Liebe hoch empor.
So will ich preisend von Dir reden,
Liebesgesang Deinem Namen weihn.
3 Deinen Ruhm verkünden soll ich — hab' Dich ja nie gesehn!
vergleichen, benennen Dich — und kenne Dich doch nicht!
Durch Deine Propheten, im Rathe Deiner Knechte
hast Du Deiner Hoheit Pracht vergleichend dargestellt.
4 Deine Würde, Deine Macht,
bezeichneten sie nach Deiner Werke Größe,
verglichen Dich, doch nie Dein Wesen selbst,
sie stellten Dich nach Deinen Thaten dar,
5 bildeten Dich in vielen Erscheinungen,
doch in allen Darstellungen als den Einen.
Du erschienest, bald ein Greis, bald ein Jüngling,
des Hauptes Haar grau und schwarz;
6 Greis im Gerichte, Jüngling im Kampfe,
als Krieger mächtig kämpfend,
mit Siegeshelm das Haupt geziert,
die Rechte Sieg verschafft;
7 von mildem Thau das Haupt bedeckt,
die Locken voll nächtlicher Tropfen —

כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ: עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי לֵהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַכָּבוֹד

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:
נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:

So heißt es in der Schrift: „Gelobt sey der Ewige, der Gott Jisraels, von Ewigkeit zu Ewigkeit; und das ganze Volk sprach: Amen! Preis dem Ewigen! — Laut rief Daniel und sprach: Gepriesen sey der Name Gottes für und für, sein ist die Weisheit, sein die Macht;" Ferner: „Es sprachen die Leviten Jeschua, Kadmiel, Boni, Caschabenja, Scherebja, Hodija, Schebanja, Pesachja: Auf! lobet den Ewigen, euren Gott, für und für, und sie priesen den Namen Deiner Herrlichkeit, der erhaben ist über jeden Preis und Ruhm." Ferner: „Gelobt sey der Ewige, der Gott Jisraels, für und für, und das ganze Volk sprach: Amen, danket Gott!" Ferner: „Und David benedeyte den Ewigen, vor den Augen der ganzen Versammlung, und sprach: Gepriesen seyst Du, Gott Jisraels, unser Vater, von Ewigkeit zu Ewigkeit!"

Hochgesang.

1 Lieblich ertöne mein Saitenspiel, stimme Gesang,
denn nach Dir meine Seele schmachtet.
Meine Seele hinblickt nach Deiner Allmacht Schatten,
zu erfahren Deines Rathes Tiefe.

אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵטִיב. וְנוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם כִּי תֵטִיב:
יְיָ תִּבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:
זִבְחֵי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה:
וּבָרֵךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ. הַבֶּט נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ:
בְּחַרְתָּנוּ הֱיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה:
וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
וּמְבָרְכָתְךָ עַמְּךָ יְבוֹרָךְ. כִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבוֹרָךְ:
וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בּוֹרְאִי. וַאֲבָרְכָכָה כָּל יְמֵי צְבָאִי:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

---

sey gütig mehr und mehr mit uns,
daß wir immer Dich, Deiner Gnade wegen preisen.
12 Erbaue, Ew'ger, Deine Stadt recht bald,
die Deinen Namen führet,
Laß Davids Heil in ihr erblühn,
Deinen Thron in ihr erstehn!
13 Daß fromme Opfer wir dann bringen,
Speiseopfer wie zuvor, gefällig Dir,
mit Deines Antlitzes Licht den Segen Deinem Volke leihst,
die Deinen Willen gern erfüllen wollen.
14 Gefall' es Dir nach unserm Wunsch zu thun!
Schau hier Dein Volk wir alle,
die Du zum Eigenthum erkoren Dir,
und Dein gesegnet Volk ist;
15 daß immer wir Deinen Ruhm verkünden,
preisen Deinen Ehrennamen;
Segen Deinem Volke werde —
wen Du segnest der ist gesegnet. —
16 Aber ich, rühme meinen Schöpfer lebenslang,
bete an so lang mir Frist gegeben hier.
Es sey gelobt des Ew'gen Namen ewig,
von Ewigkeit zu Ewigkeit.

תַּתָּה לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמַיִם. וְכֶעָפָר שְׁאֵר וּמִצּוּר מַיִם:
תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים. יִרְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל לְאֻמִּים:
בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת:
וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמִרְעֶה שָׁמֵן. וּמֵחַלָּמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֶן:
בְּנוּחָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיְפָאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:
וַתֹּאמֶר פֹּה אֵשֵׁב לְאוֹרֶךְ יָמִים צֵדָה בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:
כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אַף כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:
וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ. לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ.
הֲטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים. כֵּן תֵּיטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:
יְיָ תָּשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:

---

6 Himmelsspeise gabst Du ihnen,
Fleisch, des Bodens Frucht, aus Felsen Wasser floß;
Völker triebst Du weg, Nationen viele,
deren Land und Gut sie erben sollten:
7 Auf daß sie Gesetz und Lehre halten,
des Ew'gen Sprüche, reine Sprüche!
auf fetter Weide wonniglich,
bei Oelströmen aus hartem Kiesel.
8 Als Ruhe sie erlangt, erbauten sie Deine heil'ge Stadt,
verherrlichten Dein heil'ges Haus;
„Hier!" sprachst Du, „will ich wohnen auf
ew'ge Zeiten, segnen ihre Kost."
9 Dort brachten, frommen Sinnes, Opfer,
Deine Priester weihevoll,
sangen Hymnen die Leviten,
tönten Lob und Posaunenschall,
10 und Jisrael, die Gottesfürchtigen,
Deinen Namen ehrend priesen.
O, wie gütig Du den Aeltern warst!
sey gütig auch den Kindern.
11 Ew'ger! freu Dich unser,
wie einst der Aeltern Dich gefreut hast,

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם הַשַּׁבָּת

אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ· יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:
וְעַל כָּל פּוֹעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה· חֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:
בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֻּלָּם· אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ· רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
וּבְמִצְרַיִם הַחִלּוֹתָ· לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ:
עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹת בָּהֶם שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם
בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ:
נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם וְתִפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גָּדְלָךְ:
וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם· וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:
י־עְתָּ לֶכְתָּם בַּמִּדְבָּר· בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר:

Sabbath.

1 Einst, den siebenten Tag Du ruhtest,
den Sabbath drum segnetest:
Da war die ganze Schöpfung des Lobes voll,
drob Deine Frommen alle Zeit Dich loben.
2 Gelobt sey Gott, der alle sie erschaffen,
des Lebens Gott, der König der Welt.
Ewigkeit waltet über Deine Knechte,
Deines Erbarmens, Deiner Gnade Menge.
3 In Mizrajim begannst Du,
zu zeigen Deine Erhabenheit
über alle Götter, denn Du übtest an ihnen
und an ihren Göttern große Strafgerichte.
4 Als das Binsenmeer Du gespaltet, sahen sie
Dein' allmächt'ge Hand und fürchteten.
Dein Volk Du führtest — daß es Dir bringe
Ruf und Ruhm, daß es zeige Deine Größe —,
5 Sprachst mit ihnen vom Himmel herab —
Wetterwolken sich ergossen —
ließest reisen sie in Wüstenei
in ödem Land, ein Wand'rer nie betrat.

עֵשֶׂב וְחָצִיר לָבְשָׁה אֲדָמָה. מַאֲכָל לְחַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה:
בְּקֶרֶן שֶׁמֶן גַּן נָטַעְתָּ. אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ:
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לּוֹ. דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ:
כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תַּתָּה. וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׁתָּה:
לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּקָר וָצֹאן. עַל מִזְבַּחֲךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן:
עָשִׂיתָ לוֹ כְּתוֹנֶת לְשָׁרֵת. לְהַדְרַת קוֹדֶשׁ וּלְתִפְאָרֶת:
שַׂמְתָּ בְּקִרְבּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים. כִּי יְצַרְתּוֹ לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים:
לֹא מָנַעְתָּ עַל פְּנֵי אֲדָמָה. צָרְכֵי אָדָם וְכֻלָּם בְּחָכְמָה:
מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ. וְשִׁמְךָ יְיָ כֻּלָּם יְהַלְלוּ:
רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ:
כֹּל פָּעַלְתָּ לְמַעֲנֶךָ. וְלִכְבוֹדְךָ כָּל קִנְיָנֶךָ:

Gras und Kraut die Erde bekleidet:
Speise fürs Gewild und alles Vieh.
19 Auf dem fetten Hügel einen Garten pflanztest,
für den Menschen den Du geschaffen;
Gehülfin um ihn schufst Du ihm,
genügenden Bedarf der ihm mangelt.
20 Deine Werke alle gabst in seine Hand,
unter seine Füße legtest Alles —
daß er von ihnen, Rind und Schaaf, darbringe,
auf Deinem Altare geopfert wohlgefällig werde,
21 machtest ihm Bekleidung, darin er dienen soll,
zum heil'gen Schmuck, zur Pracht —;
legtest göttliche Weisheit in sein Inneres,
denn Du schufst im Ebenbilde Gottes ihn.
22 Du ließest nicht auf Erden fehlen,
was Menschen bedürfen — Alles mit Weisheit!
Deine Werke, — wie viel, wie groß sind sie!
Alle preisen Deinen Namen, Gott.
23 Wie viel, wie groß sind Deine Werke!
Dir danken, Gott, alle Deine Werke.
Alles schufest Du um Deinetwillen,
zur Ehre Dir alle Deine Geschöpfe.

כִּי רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ· הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ:
וְעַד לֹא כָּל חַי הוּכַן לְכַלְכֵּל. לִפְנֵי אוֹכֵל תִּתֵּן אֹכֶל:
וּמָזוֹן וּמָכוֹן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כֹל· צָרְכֵי הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל:
שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים. אָז הֲכִינוֹתָם לָאַחֲרוֹנִים:
אָז עָטִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה· אֶדֶר מְאוֹרוֹת מִמּוּל שַׂלְמָה:
בְּטֶרֶם כָּל יְצוּר מְאוֹד גָּדַלְתָּ. וְאַחַר כֹּל מְאוֹד נִתְגַּדַּלְתָּ:
אָז כְּאֵין לְבוּשׁ הוֹד וְהָדָר לוֹבֵשׁ· עַד לֹא אוֹרַג גֵּאוּת לָבֵשׁ:
אוֹר כַּשַּׂלְמָה וְכִמְעִיל עוֹטֶה. שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה נוֹטֶה:
עָשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים· וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים:
הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לְמָיִם. בְּמְתִיחַת רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:
מְזוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לְשֶׁרֶץ מַיִם· וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:

---

13 Denn Dein Erbarmen, Deine Gnade,
walten ja von jeher über Deine Knechte.
Eh' was lebt da war, wurde Nahrung bereitet,
bevor Genießender war, gabst Du Genuß,
14 machtest Speis' und Geschmack für Jedes Mund,
was das All bedarf, wie's Jedem gehört.
In den drei ersten Tagen (der Schöpfung)
da sorgtest für die letzten (Tage) Du;
15 Da hülltest Du das Licht wie Gewand,
Gewandes Abglanz herrlich die Lichter —
Eh' noch Geschöpf da war, warst Du sehr erhaben,
und hernach wardst Du sehr erhoben —
16 Damals legtest Du an,— nicht ein Kleid,— Pracht und Glanz,
Gewebtes nicht war, legtest Hoheit an;
das Licht wie Gewand, wie Mantel hülltest,
die Himmel wie Teppich spanntest,
17 bahntest in ihnen Wege den Lichtern,
die hin und her herabstrahlend wandeln,
schiedest ab zwischen Wasser und Wasser,
vor der ausgedehnten Himmelsdecke;
18 Speise, Wohnung dem Kriechenden im Wasser,
dem Geflügel, fliegend gegen den Himmel;

זְרוֹעוֹת עוֹלָם אֶת כֹּל נוֹשְׂאוֹת. מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם
נִלְאוֹת:
בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הוּקְשָׁה. רְצוֹנְךָ כָּל דְּבַר רוּחֲךָ עוֹשָׂה:
לִפְעֻלָּתְךָ לֹא דָמִיתָ. אֶל כָּל תֹּאַר לֹא שָׁוִיתָ:
וְלֹא קָדְמָה לִמְלַאכְתְּךָ מְלָאכָה. חָכְמָתְךָ הִיא הַכֹּל עָרְכָה:
לִרְצוֹנְךָ לֹא קִדְּמוּ וְאֵחֲרוּ. וְעַל חֶפְצְךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסֵרוּ:
מִכָּל חֶפְצְךָ לֹא שָׁכַחְתָּ. וְדָבָר אֶחָד לֹא חִסַּרְתָּ:
לֹא הֶחְסַרְתָּ וְלֹא הֶעְדַּפְתָּ. וְדָבָר רֵק בָּם לֹא פָעָלְתָּ:
אַתָּה תְשַׁבְּחֵם וּמִי הִתְעִיבָם. וְשֶׁמֶץ דָּבָר לֹא נִמְצָא בָם:
הַחִלּוֹתָ בְּחָכְמָה עֲשׂוֹתָם. בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת כִּלִּיתָם:
מֵרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם. בֶּאֱמֶת וּבְיֹשֶׁר וְטוֹב רְאוּיִם:
הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. רֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:

---

die ew'gen Arme tragen das All,
vom Anfang bis zu Ende, nie ermüden sie.
8 In Deinen Augen nichts zu schwer,
was Dein Geist befiehlt, Dein Wille thut.
Deinem Werke Du nicht gleichest,
keiner Gestalt Du ähnlich bist.
9 Nicht war vor Deinem Werk ein Werk,
Deine Weisheit, sie hat das All geordnet.
Deinem Willen kam nichts zuvor, nichts hernach,
Deinem Verlangen nichts hinzu noch davon.
10 Von all Deinem Wollen vergaßest Du nichts,
ließest auch nicht eines fehlen,
nicht zu wenig, nicht zu viel seyn,
zwecklos schufst Du nichts darin.
11 Du heißt es gut, wer wollt's verwerfen?
tadelhaftes nie gefunden dran.
Du fingst mit Weisheit an zu schaffen sie,
mit Vernunft und Einsicht vollendtest Du sie;
12 Von Anfang bis Ende sind sie gemacht
nach Wahrheit, Recht, wahrhaft gut.
Ließest Deiner Hände Werk (dem Menschen) voraus gehn:
die Fülle Deines Erbarmens, Deiner Gnade;

אָז (נ"א אַף) יָחִילוּ מַיִם חַיִּים· מִפָּנֶיךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
רָעֲשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מָיִם. וְנָטְפוּ (מַיִם) מִן הַשָּׁמָיִם:
נוֹטֶה לְבַדְּךָ הַשָּׁמַיִם· רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:
עָשִׂיתָ כָּל חֶפְצְךָ לְבַדְּךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר כְּנֶגְדְּךָ:
סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדְךָ· הַכֹּל מִמְּךָ וּמִיָּדְךָ:
כֹּחֲךָ אָז כֵּן עַתָּה וְדַעְתְּךָ. וּלְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדְךָ אִתְּךָ:
וְלֹא יָעַפְתָּ וְלֹא יָגַעְתָּ· כִּי בִמְלַאכְתְּךָ לֹא עָמַלְתָּ:
כִּי בִדְבָרְךָ כָּל יְצוּרֶיךָ. וּמַעֲשֵׂה חֶפְצְךָ בְּמַאֲמָרֶיךָ:
וְלֹא אֵחַרְתּוֹ וְלֹא מִהַרְתּוֹ· הַכֹּל עֲשִׂיתוֹ יָפֶה בְּעִתּוֹ:
מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חִדַּשְׁתָּ. וְאֵת הַכֹּל בְּלִי כֹל פָּעָלְתָּ:
וְעַל לֹא יְסוֹד הַכֹּל יָסַדְתָּ· בִּרְצוֹן רוּחֲךָ כֹּל תָּלִיתָ:

---

2 Es bebten einst die Fluthen
vor Dir, des Lebens Gott;
Die Erd' erbebte, Wasser flohen,
Regen trof herab vom Himmel.
3 Du spanntest Selbst die Himmel,
dehntest aus die Erd' übers Wasser;
vollbrachtest Selbst Dein Wollen,
bedurftest neben Dir der Hülfe nicht,
4 keine Stütze war, Dich zu stützen;
von Dir, von Deiner Hand das All'.
Deine Kraft von je, sie ist es noch, wie Dein Wissen,
ewig bleibt mit Dir Dein Ruhm.
5 Du wardst nicht müde, wardst nicht matt,
hast bei Deinem Werke Dich nicht abgemüht;
denn durch Dein Wort entstanden Deine Geschöpfe alle,
durch Dein Spruch ward Deines Willens Werk.
6 Hast es nicht verspätet, nicht beeilt,
alles hast Du schön, zur rechten Zeit gemacht.
Aus Nichts brachtest Du Alles hervor,
das All erschufest ohne Etwas Du.
7 Auf Grundloses gründetst Du das All,
an Deines Geistes Wille hängtest Du Alles;

וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ · בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְּסִפּוּרֵנוּ:
לְמַמֵּשׁ וְגוֹדֶשׁ לֹא נְשַׁעֲרֵהוּ · לְמֶפֶל וְתוֹאַר לֹא נְדַמֵּהוּ:
וְלֹא נַחְשְׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב · וְלֹא לְמִין וְכָל אוֹן וּלְכָל נִקְצָב:
כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׂכָּלִים · וְהַמֻּדָּעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים:
וְשֶׁבַע כַּמֻּיוֹת וְשֵׁשֶׁת נְדוֹת · וְשָׁלֹשׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמִדּוֹת:
הֵן בַּבּוֹרֵא אֵין גַּם אֶחָד · כִּי הוּא בְּרָאָם כֻּלָּם יָחַד:
כֻּלָּם יִבְלוּ אַף יַחֲלוּפוּ · הֵם יֹאבֵדוּ וְאַף יָסוּפוּ:
וְאַתָּה תַעֲמוֹד וּתְבַלֶּה כֻּלָּם · כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

שיר היחוד ליום ששי

אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא · וְלֹא יִדְמֶה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ:
כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ · וְאַף שָׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ:

---

35 Wir dürfen nicht grübeln über unsern Schöpfer,
in unsern Herzen, unsern Reden,
mit dem Fühlbaren, dem Körperlichen ihn ermessen,
mit Eigenschaft und Gestalt ihn vorstellen;
36 nicht erachten ihn als Stamm, Grund,
Gattung, Kraft und Abgemessenes sonst
unter sichtbaren, begreifbaren,
erkennbaren Dingen (von zehn Inbegriffen,
37 sieben Größen, sechs Verwandlungen,
drei Spruch-, Zeit- und Maßbestimmungen);
sieh, am Schöpfer auch nicht eines ist,
sondern Er sie allesammt geschaffen hat.
38 Alle sie veralten, wechseln,
vergehen, schwinden hin;
Du hingegen bleibest, überdauerst sie alle,
ja, Du lebest, dauerst ewiglich.

Sechster Tag.

1 Du allein der Schöpfer bist des All,
nicht halte sich das Werk seinem Schöpfer gleich.
Die Länder alle fassen Dich nicht,
auch die Himmel Dich umfangen nicht.

לָכֵן נְבוֹכוֹת כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כָּל הַחֶשְׁבּוֹנוֹת:
וְכָל שַׂרְעַפִּים וְכָל הַרְהוֹרִים. נִלְאִים לָשׂוּם בּוֹ שִׁיעוּרִים:
מִלְּשַׁעֲרֵהוּ וּמִלְּהַגְבִּילֵהוּ. מִלְּתָאֲרֵהוּ וּמִלְּפַרְסְמֵהוּ:
בְּכָל שִׂכְלֵנוּ חִפַּשְׂנוּהוּ. בְּמַדָּעֵנוּ לִמְצוֹא מַה הוּא:
לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדַעְנוּהוּ. אַךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ:
שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד חַי וְכֹל יוּכָל וְחָכָם מְיוּחָד:
כִּי הוּא הָיָה לַכֹּל קוֹדֶם. עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם:
בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כָל מְאוּם אֶת כֹּל. יָדַעְנוּ כִּי הוּא כֹּל יָכוֹל:
בַּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם:
בְּכָל יוֹם וָיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
בַּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֶם לְכֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא חַי וְקַיָּם
לְעוֹלָם:

Drob verwirren alle Gedanken,
schwinden alle die Berechnungen,
30 alles Sinnen, alles Nachdenken
ermüdet, ihm ein Verhältniß beizulegen,
zu ermessen, zu begränzen ihn,
zu beschreiben, zu bezeichnen ihn.
31 Suchten wir mit unserm ganzen Verstande ihn,
mit unsrer Kenntniß: was er sey, zu finden,
wir fänden ihn nicht, wir kennten ihn nicht —;
aus seinen Werken nur erkennen wir:
32 daß Er allein der Schöpfer, einig,
lebend, allvermögend, weise, einzig sey;
daß Er vor dem All' vorhanden war,
drum Er: „Gott der Vorzeit" wird genannt.
33 Weil er ohne Etwas Alles hat gemacht,
wissen wir, daß er alles vermag;
weil in seinen Werken Allen Weisheit ist,
wissen wir, daß er mit Vernunft sie gemacht;
34 weil täglich er alle sie erneut,
wissen wir, daß Er der Gott der Welten ist;
weil er vor allen ihnen war,
wissen wir, daß ewig er und immer lebt.

לֹא מַחְשְׁבוֹתָם מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. כִּי אֵין בּוֹרֵא זוּלָתֶךָ:
וְאֵין דִּמְיוֹן נִפְלָא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין חֵקֶר נִשְׂגָּב אֲדוֹנֵנוּ:
סָתוּר מִכָּל סָתוּר וְעָמוּס מִכָּל עָמוּס וּמִכָּל כָּמוּס:
דַּק מִכָּל דַּק וְצָפוּן מִכָּל צָפוּן וְיָכוֹל מִכָּל יָכוֹל:
נִשְׂגָּב מִכָּל נִשְׂגָּב וְנֶעְלָם מִכָּל נֶעְלָם וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם:
גָּבוֹהַּ מִכָּל גָּבוֹהַּ וְעֶלְיוֹן מִכָּל עֶלְיוֹן וּמִכָּל חֶבְיוֹן:
חָבוּי וְעָמוֹק מִכָּל עָמוֹק. לֵב כָּל דַּעַת עָלָיו חָמוּק:
שֶׁאֵין שֵׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה. יְכוֹלִים לְהַשְׁווֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה:
לֹא מַשִּׂיגִים לוֹ אֵיךְ וְכַמֶּה. לֹא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶה:
מִקְרֶה וְעַרְעַר וְשִׁנּוּי וְטָפֵל. וְחֶבֶר וּמִסְמָךְ אוֹר וְגַם אוֹפֶל:
וְלֹא מוֹצְאִים לוֹ מַרְאֶה וְצֶבַע. וְלֹא כָּל טֶבַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וָשֶׁבַע:

---

24 ihre Gedanken sind nicht Deine Gedanken —
denn sonder Dir kein Schöpfer ist.
Nicht wunderlich Gebild ist unser Gott,
nicht ein erhabenes Gedankenbild unser Herr.
25 Er ist das geheimste Geheimniß! dunkler
als alles Dunkel, als alles Verborgene;
des Zarten zartste, des Seltnen
Seltenste, Mächt'gen Mächtigste;
26 des Erhab'nen Erhabenste, des Unbekannten
Unbekannteste, — unbegreifbar sein Name;
des Hohen Höchstes, des Obern
Oberstes; mehr als alles Verhüllte
27 verhüllt, tiefer als alles Tiefe, —
der durchdringenste Verstand wird irre drob.
Denn keine Klugheit, Einsicht, Weisheit
können ihm Etwas ähnlichen,
28 begreifen nicht an ihm: wie, wie viel, —
finden Nichts was ihm gliche:
Zufall, Ungefähr, Veränderliches, Beisatz,
Zusatz, Stützpunkt, Helle, Dunkelheit;
29 finden nicht an ihm: Schein, Farbe,
nichts Natürliches von den sechs und sieben (Schöpfungstagen).

אֵין אֱלָהוּת כֵּאלָהוּתֶךָ . וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ :
כִּי שְׁמוֹתֶיךָ אֵלִים מְרוּצִים . בְּזָכְרְךָ לְחוּצִים לְהַפְלִיא נְחוּצִים :
וְאַשָּׁף וְחַרְטוּם לֹא יְלַחֲצוּךָ . וְכָל שֵׁם וְלַהַט לֹא יְנַצְּחוּךָ :
לֹא יְנַצְּחוּךָ כָּל הַחֲכָמִים . כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטֻמִּים :
אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים . לֹא יוּכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים
וְקוֹסְמִים :
לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזִמּוֹתֶיךָ . לְהָפֵר עֲצַת סוֹד גְּזֵרָתֶךָ :
מֵרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ . לֹא יְמַהֲרוּךָ וְלֹא יְאַחֲרוּךָ :
עֲצָתְךָ תָּפֵר עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים . וְעֻזְּךָ מַחֲלִישׁ לֵב אַמִּיצִים :
אַתָּה מְצַוֶּה וּפַחְדְּךָ מְשַׁוֶּה . וְאֵין עָלֶיךָ פָּקִיד מְצַוֶּה :
אַתָּה מְקַוֶּה וְאֵינְךָ מְקַוֶּה . לְךָ כָּל מְקַוֶּה נֶפֶשׁ תְּרַוֶּה :
וְכָל הַיְּצוּרִים וְכָל עִנְיָנָם . וְכָל יְקָר אֲשֶׁר בְּךָ אֵין דִּמְיוֹנָם :

---

keine Göttlichkeit der Deinen gleicht,
Keiner Wunder thut, wie Deines Ruhmes Name.
19 Deine Namen sind die Kräfte, die bereit sind —
der Bedrängten Du gedenkest, — Wunder schnell zu thun.
Sterndeuter, Zauberer bezwingen Dich nicht,
Beschwörung und Kunst besiegen Dich nicht.
20 Dich besiegen alle Weisen nicht,
alle Zauberer und Künstler;
Du führest rückwärts die Weisen,
nicht können Kluge und Zaubrer gegen Dich an,
21 zu wenden rückwärts Deine Pläne,
zu zerstören Deinen Urtheils-Schluß;
von Deinem Willen bringen sie Dich nicht ab,
eilen Dich nicht, halten Dich nicht auf.
22 Dein Entschluß zerstört den Rath der Räthe alle,
Deine Macht hingegen schwächt den Muth der Starken.
Du gebietst und Dein Befehl bestimmt;
nicht über Dich gebietet ein Befehl.
23 Du die Hoffnung, — Selbst hoffst Du nicht —
an die sich jede Seele hoffend labt,
und alle die Geschöpfe bei ihrem Thun;
doch alles Edle, das Dir inwohnt, ahnen sie nicht —;

אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:
אַתָּה הָאֵל עוֹשֵׂה פֶלֶא. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא:
מִי כָמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת:
אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ:
אֵין תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ. אֵין גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ:
כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְגָבְהוּ דַּרְכֵי אוֹרְחוֹתֶיךָ:
אֵין גַּאֲוָה כְּמוֹ גַאֲוָתֶךָ. אַף אֵין עֲנָוָה כְּעַנְוָתֶךָ:
אֵין קְדֻשָּׁה כִּקְדֻשָּׁתֶךָ. אֵין קְרֵבוּת כְּמוֹ קְרֵבוּתֶךָ:
אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צִדְקָתֶךָ. אֵין תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ:
אֵין זְרוֹעַ כִּזְרוֹעוֹתֶיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ:
אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶיךָ. אֵין חֲנִינוּת כַּחֲנִינוּתֶךָ:

---

13 Nichts wie Du, und nichts ist außer Dir,
kein göttlich Wesen, nur denn Du.
Du der Gott, der Wunder thut,
nichts ist Dir unmöglich.
14 Wer wie Du, im Lobe furchtbar?
Du allein bist's, Gott, der Großes thut.
Keine Zeichen wie die Deinen,
keine Wunder wie die Deinen;
15 keine Weisheit wie die Deine,
keine Größe wie die Deine.
Denn allzu tief sind Deine Gedanken,
erhaben Deine Handlungsweise!
16 Keine Hoheit gleicht der Deinen,
keine Milde gleicht der Deinen,
keine Heiligkeit der Deinen gleicht,
keine Traulichkeit der Deinen gleicht.
17 Keine Güte gleicht der Deinen,
keine Hülfe wie die Deine;
keine Macht der Deinen gleicht,
keine Stimme gleicht Deiner Donnerkraft.
18 Kein Erbarmen gleicht dem Deinen,
keine Gunst der Deinen gleicht;

שָׁאַתָּה אֵל כֹּל יָצַרְתָּ. לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִגְרַעְתָּ:
לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתְּךָ לֹא לָחַצְתָּ. וְגַם לָעֵזֶר לֹא נִצְרַכְתָּ:
כִּי הָיִיתָ לִפְנֵי הַכֹּל. וְאָז בְּאֵין כֹּל לֹא נִצְרַכְתָּ כֹּל:
כִּי מֵאַהֲבָתְךָ עֲבָדֶיךָ. כֹּל בָּרָאתָ לִכְבוֹדֶךָ:
וְלֹא נוֹדַע אֵל זוּלָתֶךָ. וְאֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ:
וְלֹא נִשְׁמַע מִן אָז וְהָלְאָה. וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה:
וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל. רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ אַתָּה יָחִיד וּמְיוּחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כִּמְלַאכְתֶּךָ. כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ:
אֵין יְצִיר זוּלַת יְצִירָתֶךָ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ:
כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַכֹּל. כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל כֹּל:

---

daß Alles Du geschaffen, Gott,
allein, und nichts dabei gefehlet Dir;
8 und auszuführen Deine Werke Du nicht wardst genöthigt,
auch der Hülfe Du nicht brauchtest.
Denn Du bist vor dem All gewesen,
konntest also, da nichts vorhanden, Keines nöthig haben.
9 Die Liebe war's zu Deinen Knechten,
daß Du das All zur Ehre Dir erschufst.
Nicht wurde je gehört,
behauptet, je bemerkt, gesehen,
10 noch bekannt: ein Gott wär' außer Dir,
nicht Deines gleichen oder Jemand sonst.
und niemals wird ein Gott nach Dir seyn;
Erster, Letzter: Gott Jisraels!
11 Gelobet Du, der Einige und Einzige,
Gott ist einig, einig sein Name.
Wer könnte vollführen wohl, wie Du gewirkt,
wie Deine Thaten, Deine Wunder?
12 Kein Bild, das Du nicht hast gebildet,
kein Geschöpf, das Du nicht hast geschaffen.
Was Du begehrest, thuest Du im All,
denn Du bist über's All erhaben.

לֹא לִמְּדוּךָ חָכְמָתֶךָ · וְלֹא הֱבִינוּךָ תְּבוּנָתֶךָ:
לֹא קִבַּלְתָּ מַלְכוּתֶךָ. וְלֹא יָרַשְׁתָּ מֶמְשַׁלְתֶּךָ:
לְעוֹלָם יְהִי לְךָ לְבַדֶּךָ · וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
וְלֹא תִתֵּן לֵאלֹהִים אֲחֵרִים תְּהִלָּתְךָ לַפְּסִילִים וְזָרִים:
וְכָבוֹד וְגַם כָּל יְקָר מֵאִתָּךְ · וּכְבוֹדְךָ לֹא לְזָרִים אִתָּךְ:
אַתָּה תָּעִיד בְּיִחוּדֶךָ. וְתוֹרָתְךָ וַעֲבָדֶיךָ:
אֱלֹהֵינוּ עַל יִחוּדֶךָ· אַתָּה עֵד אֱמֶת וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ:
לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הִקְדִּימְךָ. וּבִמְלַאכְתֶּךָ אֵין זָר עִמָּךְ:
לֹא נוֹעַצְתָּ וְלֹא לֻמַּדְתָּ· כְּחַדֶּשְׁךָ בְּרִיאוֹת כִּי נְבוֹנוֹתָ:
מִמַּעֲמַקֵּי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וּמִלִּבְּךָ כָּל פְּעֻלּוֹתֶיךָ:
קְצוֹת דְּרָכֶיךָ הֲלֹא הִכַּרְנוּ· וּמִמַּעֲשֶׂיךָ הֵן יָדַעְנוּ:

---

2 Niemand lehrte Weisheit Dich,
   Niemand brachte Dir Vernunft bei,
Dein Reich Du nicht erhalten hast,
   Deine Herrschaft nicht ererbt.
3 Ewig bleibet Dir allein,
   nicht Andern, Deines Glanzes Ehre,
mit fremden Göttern Du nicht theilest
   Deinen Ruhm, mit Götzenbildern.
4 Ehr' und Würde gehn von Dir aus,
   Deine Ehre theilest Du mit Fremden nicht.
Du bezeugest Deine Einheit,
   Deine Lehre, Deine Knechte auch;
5 Gott, auf Deine Einheit
   bist treuer Zeuge Du, und auch wir Deine Knechte.
Vor Dir kein göttlich Wesen je vorhanden war,
   bei Deinem Werke war kein Fremder neben Dir.
6 Nicht wurdest Du berathen, noch belehrt
   als Du zu schaffen begonnen, denn Vernunft
in Deiner Gedanken Tiefe ist gegründet,
   aus Deinem Sinne Deine Werke alle sind.
7 Erkennen wir zum Theile Deine Wege nur,
   so wissen wir aus Deinen Thaten doch,

שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וְאֵלִי. הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי׃
תִּתַּמָּם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים. הַשָּׂרִיגִים, שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים׃
תִּתְחַסָּד תִּתַּבָּר עִמָּם. וְעִם עִקְּשִׁים תִּתַּפָּל לְהֻמָּם׃
תָּמִים דַּרְכְּךָ תַּקִּיף מִכֹּל. תּוּכַל לְבַדְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת כֹּל׃
תּוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי וְתִקְוָתִי. תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי׃
תְּהִלָּתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֻזִּי. מִמְּעֵי אִמִּי גּוֹחִי וְגוֹזִי׃
תְּמִים דֵּעִים אֵל דֵּעוֹת אֶחָד. כָּל הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יָחַד׃

ליום חמישי

מִי כָמוֹךָ דֵּעָה מוֹרֶה. נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בוֹרֵא׃
מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עָמְקוּ וְרָמוּ. וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ׃

Schaddai (Allmächt'ger), mein Licht, mein König und Gott!
Hallelujah! seinen Namen lobe meine Seele.
50 Treu gesinnt bist Du den Bürgern jener Pflanzung (Palästina)
den Sprößlingen der dreien Hirten (Abraham, Jitzchack und Jakob.)
Allgütig, gerade gehst Du um mit ihnen;
den Tückevollen bist Du unversöhnlich, Du betäubest sie.
51 Wandellos sind Deine Wege, Allgewalt'ger!
Du allein bist allvermögend —
Meine Hoffnung, Zuversicht und mein Vertrauen,
meine Lust und mein Verlangen.
52 Mein Ruhm, mein Stolz, meine Stärke
der meiner Mutter Schoos mich entzog
vollkommen an Erkenntnissen; der Gedanken Gott,
die Herzen allesammt erforschet Er. Der Einige!

Fünfter Tag.

1 Wer wie Du, Erkenntniß lehrt?
Der Lippen Rede Du erschufst.
Deine Gedanken sind so tief und so erhaben,
Deine Jahre unvergänglich.

קוֹנִי מְרַחֵם מְקַנֵּא לְשׂוֹנְאָיו. קֶרֶן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו:
רָחוֹק מִכֹּל וְאֶת כֹּל רוֹאֶה. כִּי רָם יְיָ וְשָׁפָל יִרְאֶה:
רוֹעִי יְיָ לֹא אֶחְסַר כֹּל. וְרַב כֹּחַ וְרַב חֶסֶד לַכֹּל:
רַחוּם יְיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ לִשְׁבוּרֵי לֵב וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ:
רֵעִי כֻּלּוֹ הוּא מַחֲמַדִּים. מִשְׁפָּטָיו אֱמֶת מְתוּקִים וְנֶחֱמָדִים:
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל שׁוֹכֵן עַד:
שַׁלִּיט מֶלֶךְ שְׁמַיָּא בְּכָל דָּר וְדָר. לֵיהּ אֲנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמֵם וּמְהַדָּר:
שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמַשְׁפִּיל גְּבוֹהִים:
שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ. יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ וּמִי כָמֹהוּ:
שְׁלֹמֹה שְׁמוֹ כִּי שֶׁלּוֹ שָׁלוֹם. כִּי יְדַבֵּר אֶל חֲסִידָיו שָׁלוֹם:
שֵׁם יְיָ אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. תּוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כַּכְּפִיר וּכְאַרְיֵה:

---

44 Mein Schöpfer, mitleidsvoll — eifert gegen seine Feinde;
meines Heiles Horn, nahe denen die ihn anrufen.
Fern von Allem — schaut er Alles,
hocherhaben Gott — schaut das Niedre.
45 Mein Hirt ist Gott, mir fehlet nichts,
allvermögend, Allen gütig.
Erbarmungsvoll ist Gott, er heilet, er verbindet
zerbrochne Herzen, drückt die Sünde nieder.
46 Lieblichkeit ist meines Freundes Wesen;
Seine Rechtssprüche wahr und angenehm.
Erster, Letzter, alle Ewigkeit
hindurch bist Du, o Gott, der ewig thront.
47 Er herrscht, der Himmelskönig, für und für,
ihn preis', erheb', erhöh' ich
Sonne und Schild ist Gott der Herr,
richtet gerecht und beugt die Stolzen.
48 Allmächt'ger! wir erreichen ihn nicht;
allkräftig! wer ist ihm gleich?
Schelomo (Friede) sein Name, denn sein ist der Friede,
verheißet seinen Frommen Frieden.
49 Sein Name heißt: „Ich bin, der ich bin!"
Stark wie das Reem, Löwe und Leu —

עִיר וְקַדִּישׁ שָׁת סְבִיבָיו סֵתֶר. אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר׃
עֵד מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאוֹיְבָיו. שׁוֹמֵר בְּרִית וָחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו׃

פָּדָה אֶת אַבְרָהָם יְדִידוֹ. הוּא יִפְדֶּה יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ׃
פַּחַד יִצְחָק יִתֵּן פַּחְדּוֹ. עַל צָרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב עַבְדּוֹ׃

פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק כָּל לְבָבוֹת לוֹ אֶתֵּן צֶדֶק.
צְרוֹר הַמּוֹר אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר. נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כֹּפֶר׃

צַח וְאָדוֹם דּוֹד בִּצְבָאָיו אוֹת. עַל כֵּן נִקְרָא יְיָ צְבָאוֹת׃
צַדִּיק יְיָ הַצּוּר תָּמִים. אֶבְטַח עֲדֵי עַד בְּצוּר עוֹלָמִים׃

צְבָא הַשָּׁמַיִם מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ׃
קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קְדֻשּׁוֹת. כִּתּוֹת שָׁלֹשׁ קָדוֹשׁ מְשַׁלְּשׁוֹת׃

קַיָּם לְעָלְמִין אֱלָהָא חַיָּא. מָרָא דְאַרְעָא וּמָרָא דִשְׁמַיָּא׃

Von Engelschaar umgeben Er im Dunkel;
warlich, Gott, Du im Dunkel verhüllt.
39 Selbst Zeuge — eilt er zu vergelten seinen Feinden;
den Bund der Treue hält er seinen Lieben.
Er, der Abraham, den Liebling, frei gemacht,
wird Jisrael sein Knecht befreien.
40 Der von Jitzchack war gefürchtet, leget Schrecken
auf der Söhne Jakobs Feinde.
Er wirket, forschet, wäget, sucht durch
alle Herzen: Ihn erkenn' ich als gerecht.
41 Inbegriff der Güt' und Huld —
giebt Er für sein Volk die Feinde hin.
Glänzend, muthig seinem Heer' erscheint:
drum er „Gott der Heere" wird genannt.
42 Gerecht ist Gott, ein Schutzfels ohne Fehl,
ihm, dem Fels vertrau ich ewiglich.
Die Himmelsheere beten ihn an,
Seraphim umgeben seinen Thron.
43 Heilig über alle Heiligkeit ist Er;
Engel sprechen: „drei mal heilig" aus.
Ewig dauernd, ewig lebend, Gott!
Herr der Erde, Herr des Himmels.

קוני

נָבָר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא. נֶאְדָּר וְנֶאְזָר שְׁמוֹ בִּגְבוּרָה:
נֶאֱמָן נֵצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ. לֹא יְשַׁקֵּר אַשְׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ:
נֵצַח יְשׁוּרוּן הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֱלֹהָיו יְהוּדָה לֹא אַלְמָן:
נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלָאִים. וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנִּשָּׂאִים.
נִקְדָּשׁ וְנַעֲרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשִׁי. נָכוֹן וְנִשְׂגָּב יְיָ נִסִּי:
נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה. לְצָרָיו לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:
נֵרִי יְיָ בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי וְנֵר לְרַגְלִי דְּבָרוֹ:
סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סַלְעִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פִּשְׁעִי:
סַהֲדִי יְיָ סַלְעִי וְסִתְרִי. סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סַעֲדִי וְסִבְרִי:
סַלְעֵנוּ יְיָ וּמְצוּדָתֵנוּ. עֶזְרָתֵנוּ וּמְפַלְטֵנוּ:
עִזּוּז וְגִבּוֹר עֻזִּי וְעֶזְרִי. עֶלְיוֹן עוֹז לִי אֵל יְהִי עֶזְרִי:

---

33 Rein und mild, mächtig, furchtbar,
geschmückt, umgürtet mit Kraft sein Name.
Treu ist Jisraels Vertraun, Erlöser!
Er lügt nicht; heil denen, die seiner harren.
34 Jeschuruns Zuversicht, der Gott der Treue;
von ihm Jehuda nicht verlassen wird.
Ueber alle Wunderbaren, wunderbar,
über all' Erhabnen, Er erhaben!
35 Geheiligt, hocherhaben, Gott, mein Heiliger,
fest und hoch ist mein Panier in Gott.
Rächend, zornig, grimmig.
gegen seine Feinde, gleich dem Krieger.
36 Meine Leuchte, Gott, ein strahlend Licht
über meinem Haupte, Leuchte mir sein Wort.
Gott mich stützt und schützt, mein Fels,
erträgt, vergiebt, verzeiht die Sünde.
37 Mein Zeuge Gott, mein Fels, mein Schutz,
vergiebt, erträgt, ist Stütze, Hoffnung mir.
Unser Fels ist Gott und unsre Burg,
unsre Hülfe, unsre Rettung.
38 Mächtig, siegreich —, Macht und Hülfe mir;
der Höchste stets mein Sieg, ist nie mein Feind.

(לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה וְרַב נוֹרָאוֹת):
מָקוֹם אַתָּה לְעוֹלָמֶךָ· וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמֶךָ:
מוֹרָאִי אֵל רוֹעִי וְיוֹצְרִי. צוּר יְלָדַנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי:
מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחְסִי· מִגְדַּל עֹז שֵׁם יְיָ מָנוּסִי:
מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׂגָּב לָנוּ. הוּא מְחוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ:
מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מִשְׁעָן יְהִי לִי· מִבְטָח אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי:
מוֹשֵׁל עוֹלָם מַלְכוּתֶךָ. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֶמְשַׁלְתֶּךָ:
מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי לְצָרָה· הוֹשַׁע יְיָ כִּי יָדְךָ לֹא קְצָרָה:
מְקוֹר חַיִּים מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מָעֻזִּי אֵל:
מָגֵן יִשְׁעִי וְחֶרֶב גַּאֲוָה· לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָה:
מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. אַשְׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עֹז לוֹ בוֹ:

Er allein ist Gott, der Wunder,
groß und furchtbar, übt.
28 Du bist Ort und Wohnung Deiner Welt,
und Niemand kennt Deinen Ort.
Meine Furcht ist Gott, mein Heil, mein Hüter,
mein Fels, der mich geboren, mein Schöpfer, Bildner.
29 Hohe Veste Er und mein Schutz,
veste Burg, des Ew'gen Name Zuflucht mir;
der König Jakob's eine Schutzwehr uns,
Gesetze uns gegeben, Beistand uns gewährt.
30 Rettungsthurm und Stütze mir,
Zuversicht auf Gott den Ewigen ist meine Stärke.
Weltregent in Deinem Reiche,
Deine Herrschaft für und für.
31 Wollest Du mir Bruder seyn in Nöthen!
Hilf, o Ew'ger, Deine Hand ist ja nicht kurz.
Lebensquelle, Hoffnung Jisraels
nie will ich verlassen, Gott ist meine Veste.
32 Meines Heiles Schild und Siegesschwert,
zu Deinem Namen, Deinem Ruhm die Seele strebt;
Ein Schild ist Er Jedem, der ihm vest vertraut,
Heil dem Menschen, der in ihm sich schützt.

כְּגִבּוֹר אֵין אֱיָל וּכְאוֹרֵחַ נָס וּבוֹרֵחַ מַר צוֹרֵחַ):
(כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית וְכַכְּפִיר לְעֹזְבָיו. כְּרָקָב גַּם כָּעָשׁ לְאוֹיְבָיו):
(כַּבִּיר כֹּחַ כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת. וְלֹא יַשְׁאִיר כְּנוֹקֶף זַיִת):
(כְּשָׁמִיר וְשַׁיִת צָרִים יְמַגֵּן. כְּצִפֳּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָגֵן):
(כְּגִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֹא. כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטַּל לַדְּבֵקִים בּוֹ):
(כְּנֶשֶׁר יְרַחֵף עַל גּוֹזָלָיו. וּבְצֵל כְּנָפָיו יֶחֱסוּ מְיַחֲלָיו):
כְּצִפֳּרִים עַל עִירוֹ יָגֵן. וּבְצֵל כְּנָפָיו רְנָנוֹת נְנַגֵּן:
(לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת):
לִצְבִי וְעוֹפֶר דּוֹמֶה דוֹדִי. כִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:
לִפְנֵי עַמּוֹ יְיַשֵּׁר הֲדוּרִים. וַיְנַשְּׂאֵם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים:
לְעוֹלָם חֶלְקִי הוּא וְצוּר לְבָבִי. כָּלָה שְׁאֵרִי לְךָ וּלְבָבִי:

---

22 Nicht wie ein muthloser Held, wie ein Pilger,
der fliehend und laufend bitterlich schreit.
Dem Löwen gleich zernichtend, wie Leu, die ihn verlassen,
wie Motte nagend ist Er seinen Feinden; —
23 gewalt'ger Kraft — wie Dornen und Disteln,
nichts übrig lassend, wie wenn man Oliven pflückt;
Dornen gleich und Disteln, wirft die Feinde hin,
doch umschattend, wie Vögel, schützt Er seine Stadt.
24 Wie milder Regen kommt Er uns —
die ihm vertraun, wie Regen und Thau.
Wie der Adler um seine Jungen schwebt
mit schatt'gen Flügeln: so Er denen die seiner harren.
25 Er allein ist Gott, der Wunderthäter,
mächtig, furchtbar in seinem Wirken —
schattend, wie Vögel, seine Stadt Er schützt,
drum singen wir in seiner Flügel Schatten Jubellieder.
26 Dem Reh und dem Hirsche gleicht mein Freund —
Er kommt mir zuvor, Gott mit Güte;
vor seinem Volke her macht er Steilungen eben,
trägt hinüber sie auf Adlerflügeln.
27 Gott ist immer mein Theil und meines Herzens Trost,
mein Fleisch und mein Herz nach Dir schmachten.

(כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שַׁחַל. כְּרָקָב וּכְעָשׁ וְרוּחוֹ כַּנָּחַל):
(כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שׁוֹקֵד. דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמַקֵּל שָׁקֵד):
כַּבִּיר כֹּחַ לֵב כְּמוֹ שָׁחַל. כְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנָחַל:
(כְּאֶרֶז בָּחוּר בִּגְדֻלָּתוֹ. כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עַנְוְתָנוּתוֹ):
(כְּתַפּוּחַ בְּרֵיחוֹ עוֹז אַהֲבָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ):
(כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר. כֵּן דּוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר):
(כַּבִּיר כֹּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵל נוֹקֵם וְכַטַּל הוּא לְיִשְׂרָאֵל):
(כּוֹסִי מְנָת חֶלְקִי וְגוֹרָלִי. אֲנִי לְדוֹדִי נַחֲלָה וְדוֹדִי לִי):
(כְּבוֹדִי יְיָ לֹא אֲמִירֶנּוּ. הֶאֱמַרְנוּהוּ וְהֶאֱמִירָנוּ):
(כְּאַרְיֵה יִשְׁאַג וְכַכְּפִיר יִנְהָם. אַל יִהְיֶה כְּגֵר וּכְאִישׁ נִדְהָם):
(כְּרוֹעֶה גִּבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל צֹאנוֹ לְהַצִּיל וְהָיָה לְמַאֲכָל):

---

gewalt'gen Muths wie Leu
und Löwe, festen Sinns wie Wasserstrom;
17 Mit Bärenwuth, Tiegers Eile
vollbringt sein Wort, wie Mandeln blühn, so schnell;
Mit Bärenwuth, wie Tieger, Leu,
wie Motte fressend, festen Sinns wie Wasserstrom;
18 Hoch empor wie Zeder ragt,
sanft wie Zypressenlaub;
Zitronenduft, der Liebe Macht
für Jisrael, sein Stolz;
19 Wie Apfelbaum im Waldgehölz,
so mein Freund mit denen, die am Thore (des Gerichts) sitzen;
allgewaltig Gott, die ihn erzürnen
rächend, mild wie Thau für Jisrael.
20 Meines Theiles Kelch, mein Loos!
Eigenthum ich ihm bin, Er ist's mir.
Gott ist meine Ehre, ihm entsag' ich nicht,
Treue wir ihm zugesagt, und Er sie uns.
21 Brüllend wie Löwe, tobend wie Leu —
nicht wie ein Fremder, noch Verzagter,
nicht wie ein Hirt der nicht kann
retten seine Schaafe, die verzehrt werden.

(וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֵנוּ. לְהִלָּחֵם מִלְחַמְתֵּנוּ):
זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁוֹנִים. כְּיוֹם אֶתְמוֹל לוֹ אֶלֶף שָׁנִים:
זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִוִּינוּ. וְזִמְרַת יָהּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל. חַנּוּן יְיָ וְחָסִיד בַּכֹּל:
חַי הָעוֹלָם יְיָ חֶלְקִי. חֲכַם הָרָזִים יְיָ חִזְקִי:
טוֹב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּד דֵּעָה. טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָעָה:
יָשָׁר יְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ. יְדִידֵי יְדִידוּת מִשְׁכְּנוֹת דְּבִירוֹ:
יוֹעֵץ וְגוֹזֵר מִי יְפִירֶנָּה. וְיַחְתּוֹף וְיִפְעַל מִי יְשִׁיבֶנָּה:
(יָפֶה דוֹדִי יָפְיוֹ וְטוּבוֹ. יִרְאוּ וְיֶחֱזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ):
כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת. יָעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת:
(כְּנֶשֶׁר עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים. נָשָׂא עֲבָדָיו וְיִשֵּׁר הַדּוֹרִים):

---

11 Unsers Ruhmes Schwert,
den Kampf für uns erkämpfend,
eingedenk des alten Bundes ewig,
tausend Jahr' ihm gleich der Tag von gestern.
12 Das ist unser Gott, des harren wir;
unser Saitenspiel ist Jah! Er unser Heil.
Der Alles schuf, ist Jakobs Antheil
der Allerbarmer, Gott, der Allgüt'ge.
13 Der ewig lebt, ist Gott, mein Theil;
Geheimniss' kundig, Gott, meine Stärke
Immer gütig, Einsicht lehrend,
reinen Blickes, Böses nicht würdigt.
14 Gerad' ist Gott, gerade sein Wort —
über Alles lieblich seiner Wohnung Inn'res —
Des Rathschluß mächtig: wer will lösen ihn?
rafft hinweg und wirket: wer will's abwenden?
15 Wie schön mein Freund! Seine Schöne, seine Güte
wird man schauen, wenn nach Zion Er heimkehrt;
einher zieht wie Held und Kriegesmann,
Eifer weckend, Rache übend;
16 dem Adler gleich, auf Schwingen
seine Diener trägt, auf Steilung führt;

בּוֹרֵא כֹל וְ.שְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךָ מְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר:
גֵּאֶה מֵשִׁיב גְּמוּל עַל גֵּאִים. עַל הָרָמִים וְעַל הַנִּשָּׂאִים:
גְּבוּרוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרוֹץ בְּעֶבְרָה. מֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:
גָּבוֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשֵׂא. וּגְדָל כֹּחַ גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה:
גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּגְבוּרָה. אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא:
דּוֹדִי דָּגוּל הוּא מֵרְבָבָה. אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה:
דַּיָּן יָתִיב כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין:
הֲדָרוֹ וְהוֹדוֹ עַל בְּנֵי עֲבָדָיו. הָדוּר הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו:
הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכֹּל:
וַדַּאי וָתִיק יוֹדֵעַ וָעֵד. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Schöpfer aller Dinge, Jisraels Erlöser;
Gepriesen Gott! Jisraels Gott!
6 Der die Winde schuf, die Berge hat gebildet —
kein Beschluß mißlinget Dir —;
Der Hocherhabene übt Vergeltungsrecht den Stolzen,
den Hohen, Aufgeblähten;
7 Wenn mächtig Er erhebet sich gewalt'gen Zorns,
Wer fürchtet seine hohe Herrlichkeit denn nicht?
Der Hohe! was unter ihm ist trägt er;
groß an Macht, übt er große Wunder.
8 Erhaben Er, erhaben ist sein Nam' in Allgewalt —
ein Löwe brüllend — wer fürchtet nicht?
Mein Freund! geschmückt von Myriaden —
tritt mächtig auf im großen Rath der Heil'gen;
9 als Richter sitzend, Alters her,
sein Heer zur Rechten, auch zur Linken;
Ruhm und Glanz verbreitend über seine Diener,
Ruhmvoll zeigt er seinen Frommen sich.
10 Er, der Geister, alles Fleisches Gott,
hört an das Flehen Aller,
zuverlässig, allwissend, Zeuge,
Ewiger! regiert in Ewigkeit;

ואשר

ליום רביעי

אֲרוֹמֵם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלִי. אֲנַוֶּה אֱלֹהֵי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
אֲיַחֵד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּכָל יוֹם פַּעֲמַיִם:
אֵל חַי אֶחָד הוּא בְרָאָנוּ. אֲבִיר יִשְׂרָאֵל אָב לְכֻלָּנוּ:
אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
אֵין כָּאֵל אֵשׁ אוֹכְלָה וְקַנָּא. לְעוֹלָם יְיָ אֱמֶת אֵל אֱמוּנָה:
אוֹרִי וְיִשְׁעִי מָעוֹז חַיָּי. עָלָיו תְּלוּיִם כָּל מַאֲוַיָּי:
אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יָכִילוּ זַעְמוֹ גוֹיִם וְאִיִּים:
אַדִּיר וְאַמִּיץ כֹּחַ וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדוֹנִים:
אֱלוֹהַּ עוֹשִׂי אִישִׁי וּבוֹעֲלִי. אַלּוּף נְעוּרַי שׁוֹמְרִי וְצִלִּי:

Vierter Tag.

1 Preisen will ich mein und meiner Väter Gott,
rühmen hoch meinen Gott und Hort, Erlöser!
Verkünden Gottes Einheit, des Himmels
und der Erde Gott, an jedem Tage zweimal.
2 Er, der Eine, Gott, der ewig lebt, hat uns geschaffen,
der Starke Jakobs, unser Aller Vater!
unser und des Weltalls Herr!
wie mächtig Dein Name auf der ganzen Erde!
3 Nichts ist wie Gott! Er, verzehrend Feuer, Eifrer,
denn ewig wahr ist Gott, ein treuer Gott;
mein Licht, mein Heil, die Veste meines Lebens,
alle meine Wünsche sind an ihn gerichtet.
4 Der Treue Gott, des Lebens Gott ist Er —
nicht können Heiden, ferne Völker, seinen Zorn besiegen —;
mächtig, allgewaltig, allvermögend,
der Götter Gott, der Herren Herr!
5 Gott, mein Schöpfer, Herr, Gemahl,
Führer meiner Jugend, meine Hut, mein Schutz;

לֹא קֵרְבוּךָ וְלֹא רִחֲקוּךָ. כִּי כָל קִירוֹת לֹא יְחַלְּקוּךָ:
זֶרֶם מַיִם לֹא יִשְׁטְפֶךָּ. וְרוּחַ כַּבִּיר לֹא יְהַדְּפֶךָּ:
אַף כָּל מְטֻנֹּפֶת לֹא תְטַנְּפֶךָּ. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ לֹא תְשָׂרְפֶךָּ:
לַהֲוָיָתְךָ אֵין חִסָּרוֹן. וּלְיִחוּדְךָ אֵין יִתָּרוֹן:
כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. חוֹסֵר וְעוֹדֵף בְּךָ לֹא יִהְיֶה:
וְשִׁמְךָ מְעִידְךָ כִּי הָיִיתָ. וְהֹוֶה וְתִהְיֶה וּבַכֹּל אַתָּה:
הֹוֶה לְעוֹלָם וְכֵן נוֹדַעְתָּ. נְעִידְךָ וְכֵן בְּךָ הֵעִידוֹתָ:
שֶׁאַתָּה הוּא וְהֹוֶה בַּכֹּל. שֶׁלְּךָ הַכֹּל וּמִמְּךָ הַכֹּל:
שְׁמוֹת יְקָרְךָ יַעֲנוּ וְיָעִידוּ. בְּתוֹקֶף יְקָרְךָ בְּךָ יַסְהִידוּ:

---

konnten sie nicht nähern Dich, noch fernen Dich,
ja, alle Scheidewände theilen Dich nicht ab.
36 Wasserströme überschwemmen Dich nicht;
starke Winde stoßen Dich nicht;
auch der Erde Schlämme schlämmen Dich nicht;
Verzehrend Feuer! Feuer versehrt Dich nicht.
37 An Deinem Daseyn find't kein Mangel statt,
an Deiner Einheit kein Ueberfluß;
Wie Du warest wirst Du ewig bleiben,
Mangel, Ueberfluß in Dir nie seyn werden.
38 Dein Name zeuge Dir: Du warst,
Du bist, wirst seyn! im All' Du
ewig währest! So wardst Du anerkannt,
wir bezeugen Dir, und so hast selbst gelehret Du:
39 Daß Du es Selbst, im All' Du seyst,
daß Dein das All', von Dir das All'!
Die Namen Deiner Majestät — sie sagens laut und zeugen
Deiner mächt'gen Majestät, für Dich sie zeugen.

זוּלַת חָכְמָתְךָ אֵין חָכְמָה· בִּלְתִּי בִּינָתְךָ אֵין מְזִמָּה׃
חָלַקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שֵׂכֶל. וְרוּחֲךָ תְּמַלְּאֵם וְדַעְתָּם תַּשְׂכִּל׃
מִבַּלְעֲדֵי כֹחֲךָ אֵין גְבוּרָה· וּמִבַּלְעֲדֵי עֻזְּךָ אֵין עֶזְרָה׃
אֵין נִכְבָּד כִּי אִם כִּבַּדְתּוֹ. וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גִּדַּלְתּוֹ׃
כָּל יְקָר וְכָל טוּב מִיָּדֶךָ· לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חֲסָדֶיהָ׃
אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתֶךָ. וְאֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתֶךָ׃
אֵין עוֹד זוּלַת הֲוִיּוֹתֶךָ· חַי וְכֹל תּוּכַל וְאֵין בִּלְתֶּךָ׃
וְלִפְנֵי הַכֹּל כֹּל הָיִיתָ. וּבִהְיוֹת הַכֹּל כֹּל מִלֵּאתָ׃
לֹא לְחָצוּךָ וְלֹא הֵטוּךָ· יְצוּרֶיךָ אַף לֹא מְעָטוּךָ׃
בַּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל לֹא נִבְדַּלְתָּ. מִתּוֹךְ מְלַאכְתְּךָ לֹא נֶחְדַּלְתָּ׃
בַּעֲשׂוֹתְךָ אֶת הַשָּׁמַיִם· וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַמָּיִם׃

---

30 Ohne Deine Weisheit giebts keine Weisheit,
Ohne Dein Verstand nicht Verstand noch Klugheit.
Du hast zugetheilt Verstand dem Herz der Weisen,
Mit Deinem Geist erhältst Du sie, verständigst ihre Einsicht.
31 Ohne Deine Kraft ist keine Stärke,
ohne Deine Macht ist keine Hülfe.
Ehrenwerth ist Keiner, nur wenn Du ihn ehrst,
Keiner groß, nur wenn Du ihn groß machst;
32 Jede Würde, jedes Gute kommt aus Deiner Hand,
dem Gnade Du erzeigen willst —
Unergründlich Deine Größe,
unaussprechlich Dein Verstand. —
33 Keine Dauer denn Dein Daseyn
ewiglebend! allvermögend! nichts ist außer Dir.
Vor dem All bist Du das All gewesen,
und als das All entstand, erfüllest Du das Ganze.
34 Nicht konnten drängen Dich, bestimmen Dich
Deine Weltgeschöpfe, noch entkräften Dich.
Indem Du Alles schufst, nicht wardst Du abgeschieden,
aus Deiner Werke Mitte wardst Du nicht ausgeschlossen.
35 Indem Du schufst die Himmel,
die Erd' und das Wasser —

גֹּבַהּ וְעֹמֶק נְעוּצִים כְּסוֹבֵב. חֲכַם לֵב וְנָבוֹן לֹא וְלֻבַּב:
סוֹבֵב הַכֹּל וּמָלֵא אֶת כֹּל· וּבִהְיוֹת הַכֹּל אַתָּה בַכֹּל:

אֵין עָלֶיךָ וְאֵין תַּחְתֶּיךָ. אֵין חוּץ לָךְ וְאֵין בֵּינוֹתֶךָ:
אֵין מַרְאֶה וָגַב לְאַחוּדֶךָ· וְאֵין גּוּף לְעוֹצֶם יִחוּדֶךָ:

וְאֵין בְּתוֹכְךָ מִמְּךָ נִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם דַּק מִמְּךָ נֶחְדָּל:
וְאֵינְךָ נֶאֱצַל מִכֹּל וְנִבְדָּל· וְאֵין מָקוֹם רֵק מִמְּךָ וְנֶחְדָּל:

מִקְרֶה וְשִׁנּוּי אֵין בְּךָ נִמְצָא. וְלֹא זְמָן וְגֵרָעוֹן וְלֹא כָּל
שֶׁמִּצָּא:

כָּל זְמָן וְכָל עֵת אַתָּה מְבִינָם· אַתָּה עוֹרְכָם וְאַתָּה מְשַׁנָּם:

כָּל מַדָּע לֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ. אֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתְךָ:
כְּמִדָּתֶךָ חָכְמָתֶךָ· כִּגְדֻלָּתְךָ תְּבוּנָתֶךָ:

חָכָם אַתָּה מֵאֵלֶיךָ. חַי מֵעַצְמְךָ וְאֵין כְּגִילֶךָ:

Höhe, Tiefe, kreisen, fest gewunden,
der Weisen Größe kanns nicht fassen.
25 Das All' umgiebst Du, All' erfüllt,
Im Seyn des All' — bist Selbst im All'.
Nichts ist über Dir, nichts ist unter Dir,
nichts ist außer Dir, nichts ist zwischen Dir.
26 Keine Licht- und keine Rückenseite Deinem Ein,
kein Körper Deinem Einheitswesen.
Nichts in Deinem Innern trennbar
nicht eine Stelle schwach und lösbar;
27 Von nichts entfernt und getrennt,
keine Stelle leer, die Du nicht füllteſt.
Weder Zufall noch Verändrung treffen Dich,
Nicht Zeit, Zerstörung, Mangel.
28 Zeit und Schicksal — Du bestimmst sie,
ordnest und veränderst;
kein Wissen fasset Dich,
begreifen Dich kann kein Verstand.
29 Angemessen Dir ist Deine Weisheit,
Deiner Würde Dein Verstand;
Deine Weisheit stammt aus Dir,
Dein Leben bist Du selbst, es gleicht Dir nichts.

יכולת יי בחפצו קשורה· וברצות יי לא אחרה:
אין דבר סתר ממך נכחד. עתידות ועוברות לך הם יחד:
אשר מעולם ועד העולם· הם כלם בך ואתה בכלם:
חדשות תגיד וסוד דרכיך. אל עבדיך ומלאכיך:
ואינך צריך להשמיעך· דבר סוד וסתר להודיעך:
כי ממך כל סוד יגלה. בטרם על לב כל יציר יעלה:
בלב כל נברא לא תמצא· מפינו עתק לא יצא:
באין לו קצה ולא יחצה. לב לא יתור ואין פה פוצה:
באין לו רוחות ואין בו רוחות· אין לו שיחות בו מוכיחות:
למרחוק מי ישא דעו. ללא תחלה ולא סוף להגיעו:
אגודים אחודים תוך וסוף וראש· פה ולב אבלום מדרוש
ומחרוש:

---

19 Des Ew'gen Macht ist eng vereint mit seinem Willen,
indem er will, ist jene ohn' Verzug;
Geheimes Dir nicht unentzogen ist,
was kommt, was war — sie sind vereinet Dir.
20 Denn von Ewigkeit bis Ewigkeit
sie sind sammt in Dir, in ihnen Du;
Neues kündigst Du, vertrauend Deinen Thaten,
Deinen Dienern, Deinen Engeln.
21 Du bedarfst nicht erst zu hören
was geheim ist, was verborgen, um es zu erfahren;
Denn Dir ist offenbaret, was geheim,
eh' dem Sinn' geschaffner Wesen sie entsteigen.
22 In des Erschaffnen Sinn bist Du unerreichbar,
Drum entfahre unsrem Munde keine Frechheit.
Wo nicht Endlichkeit, nicht Theilbarkeit —
Da erspäht kein Sinn, vermag die Rede nichts.
23 Wo nicht Seiten, wo nicht Räume sind:
wagt die Sprache keine Kunde.
Jene Ferne — wessen Sinn nimmts auf
zu erreichen, was kein Anfang, kein Ende hat?
24 Fest vereint sind: Mitte, Ende, Anfang —
drum zähm' ich Mund und Herz zu forschen, grübeln.

אֵין חֹשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וְסֵתֶר. לָנוּס שָׁמָּה וּלְהִסָּתֵר:
אֵת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהֶם בְּעֵת
שֶׁתִּרְצֶה:

כִּי אֶת הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבַדְּךָ תַּעֲשֶׂה כֹּל וְאֵינְךָ נִלְאֶה:
כִּי עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחַד. עַל כֹּל תְּדַבֵּר בְּרֶגַע אֶחָד:

תִּשְׁמַע בְּרֶגַע כָּל הַקּוֹלוֹת. זַעַק וְלַחַשׁ וְכָל הַתְּפִלּוֹת:
אַף תָּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרֶגַע תַּחְקוֹר כָּל לְבָבֵיהֶם:

וְלֹא תַאֲרִיךְ עַל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַהְמַהּ עַל עֲצָתֶךָ:
אֵצֶל עֲצָתְךָ גְּזֵרָתֶךָ. לְקֵץ וּלְמוֹעֵד קְרִיאָתֶךָ:

וְכֻלָּם בֶּאֱמֶת בְּתוֹם וּבְיוֹשֶׁר. מִבְּלִי עוֹדֶף וּמִבְּלִי חוֹסֶר:
מִמְּךָ דָּבָר לֹא יֹאבַד. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִכְבַּד:

כֹּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תּוּכַל לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִמוּחֶה בְּיָדְךָ מֵעֲשׂוֹת:

---

nicht Finsterniß, nicht Zuflucht, noch Versteck,
kann Flucht gewähren, kann verbergen.
14 Was Du suchst, das findst Du gleich,
ohn' hinzuwenden Dich nach ihnen so Du's willst;
denn Du siehst wie Eins das All',
thuest Alles ganz allein, ermüdest nicht.
15 Ueber Völker, über Menschen insgesammt —
über Alles sprichst Du aus in einem Augenblick;
hörst im Augenblick die Stimmen Aller,
Geschrei, Geflüster, alle die Gebete.
16 All' ihr Thun bemerkest Du,
Erforsch'st im Augenblick die Herzen Aller.
Nicht lange währt Dein Sinnen,
nicht lange weilt Dein Rath;
17 Bei Deinem Rath ist auch Dein Urtel,
das auf bestimmte Zeit Du kund machst,
nach Wahrheit, voll und recht
nicht mehr, nicht minder.
18 Dir kann Nichts verloren gehen,
kein Ding zu schwer seyn Dir,
was Du willst, vermagst Du auszuüben,
Niemand wehrt Vollbringen Dir.

כִּי הַבְּרוּאִים בִּגְבוּל שַׂמְתָּם. וְלִימֵי צְבָאָם גְּבוּל הִקַּפְתָּם:
וּלְךָ אֵין גְּבוּל וּלְיָמֶיךָ. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וּלְעַצְמֶךָ:
עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לַכֹּל. לְיָדְךָ וּלְחַסְדְּךָ צְרִיכִים הַכֹּל:
הַכֹּל צְרִיכִים לְצִדְקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לִבְרִיּוֹתֶיךָ:
כִּי טֶרֶם כָּל יְצִיר הָיִיתָ. לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:
רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים. אַתָּה בָם וְהֵם בְּרוּחֲךָ שְׂרוּכִים:
כָּל אֲשֶׁר הָיָה בָרִאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָּאַחֲרוֹנָה:
כָּל הַיְצוּרִים וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל דִּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם:
מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תֵּדַע כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אַתָּה אֶצְלָם:
אַתָּה בְרָאתָם וְלִבְּךָ עֲרָכָם. לְבַדְּךָ תֵּדַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:
הֵן אֵין דָּבָר מִמְּךָ נֶעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כֻּלָּם:

---

8 Ja! Erschaffnen machtest Grenzen Du,
ihrer Lebenszeit hast Schranken Du gezogen;
Für Dich giebts keine Grenze, Deine Tage,
Deine Jahre, Deine Allkraft. —
9 Darum bedarfst Du gar Keines,
Deiner Hand und Deiner Gnad' bedarf Jedes;
Alle sie bedürfen Deiner Milde,
Du bedarfst nicht Deiner Schöpfungen.
10 Eh' noch war ein Wesen, warst
Du allein — Du bedurftest Nichts.
Erst und Letzt in Deiner Hand gereihet,
Du in ihnen, sie in Deinem Geist verschlungen.
11 Alles was zuerst vorhanden war,
und was zuletzt seyn wird,
alle Wesen, ihre Thaten alle,
ihre Reden all' und Tüchten —
12 vom Anfang bis zum End' ist Dir bekannt,
Nichts vergissest Du — da Du bei ihnen bist.
Hast Du sie ja geschaffen, eingerichtet sie nach Deinem Sinn,
Drum' ist Dir allein ihr Gang und Thun bekannt.
13 Sieh', kein Ding ist, das vor Dir verhohlen wäre,
denn vor Dir liegt alles da;

וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אָתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאֶךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ:
וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מֵתָה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה:
מַשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַדְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ:
מָוֶת וּמַדְוֶה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ.
הֲלֹא מִקֶּדֶם אֵל חַי אָתָּה. מֵאֲשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ:
וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. מֵאֱלָהוּתְךָ לֹא תִתְגַּנֶּה:
חָדָשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ. חִדַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חֻדַּשְׁתָּ:
לֹא יָחוּלוּ זִקְנָה וּבַחֲרוּת עָלֶיךָ גַּם שֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:
וְלֹא חָלוּ בְךָ שִׂמְחָה וְעֶצֶב. וְדִמְיוֹן נוֹצָר וְכָל דְּבַר קֶצֶב:
כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךָ גֶּשֶׁם. אַף לֹא תִדְמֶה אֶל כָּל גֶּשֶׁם:
כָּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבַּבְתָּם. אֶל רֵאשִׁיתָם וּלְאַחֲרִיתָם:

---

gewiß die Todten einst erweckest,
wie durch Deine Propheten Du verkündet.
3 Unsterblich Du, lebend'ger Gott! nie sterblich!
von Ewigkeit zu Ewigkeiten Du!
Entbindest, lässest gebähren, Selbst ungeboren,
verwundest, heilest, Selbst nie erkrankt.
4 Tod und Siechheit treffen Dich nie,
Schlummer und Schlaf sind Deinen Augen fremd.
Bist Du ja von jeher: lebend'ger Gott!
was an Dir ist, ward nie verändert.
5 Und in Ewigkeit bleibst Du unverändert,
von Deiner Göttlichkeit unverringert.
Neu und alternd war und ist Dein Daseyn nicht,
Du das All' erneutest — doch Du nicht neu.
6 Nicht angethan sind Alter oder Jugend
Dir, noch Greisesnam' und Jünglingszeit;
nicht kann bewegen Dich Freud' und Schmerz,
Geschaffnen gleich, dem Endlichen gleich.
7 Denn Dich umgiebt kein Leib,
gleichst beseelten Wesen nie.
Den Geschaffnen Allen stelltest Du die Grenze
ihres Anfangs, ihres Ende;

אֵין צַד וְצֶלַע וְצַלְעוֹתֶיךָ. וְרוֹחַב וְאוֹרֶךְ וְעוֹמֶק לֹא יְמַצְּעוּךָ:
(אֵין פֵּאָה לִסְבִיבוֹתֶיךָ. וְאֵין תּוֹךְ מַבְדִּיל בֵּינוֹתֶיךָ:)
אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תֵּדָעֶךָּ. וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָּ:
וְלֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע. וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדָע:
מִמְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה. וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בָּרָאתָ:

לְיוֹם שְׁלִישִׁי

אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יָצַרְתָּ:
אַתָּה בּוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְתָּ:
אַתָּה מֵמִית וְאֶת כֹּל תְּכַלֶּה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֲלֶה:

Keine Seite, keine Glieder Dich beschränken,
keine Breite, Länge, Tiefe Dich umfassen.
23 Es trennet nichts Dein Wesen nach Außen,
nichts scheidet von Innen Dich in Theile.
Keine Weisheit kann Dich kennen,
kein' Erkenntniß Dich erreichen.
24 Kein Wissen kann begreifen Dich,
kein Verstand, der da einsähe
Etwas nur von Dir, und wie Du seyst,
und wie Du ohn' Etwas das All' erschufst.

Dritter Tag.

1 Fürwahr! ich weiß es, daß Du,
Gott Jakob's! das All' erschufst!
Daß Du Schöpfer seyst, Selbst nicht erschaffen,
Du Former bist, Selbst nicht geformt.
2 Daß Du tödtest, Alles verwesen läßt,
Du in die Gruft senkst — Du wieder emporhebst,

עֵד אַתָּה בְּךָ וּבִכְבוֹדֶךָ· וּמְשָׁרְתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ·
אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֹא כָל הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:
וַאֲבוֹתֵינוּ בָּחֲרוּ אוֹתָךְ· לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד וְאֵין לְזָר אִתָּךְ:
גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדֶּךָ. נַעֲבוֹד כְּבֵן אָב וּנְכַבְּדֶךָ:
וְהִנֵּנוּ עַל יִחוּדָךְ· יוֹמָם וָלַיְלָה עֵדֶיךָ:
בְּפִי כֻלָּנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שֶׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ:
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עַל יִחוּדָךְ· עֵדִים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ:
אֵין תְּחִלָּה אֶל רֵאשִׁיתְךָ. וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתְךָ:
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית· וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב
לְהָשִׁית:
אֵין קֵצֶה אֶל גַּבְהוּתֶךָ. וְאֵין סוֹף לְעוֹמֶק מִדּוֹתֶיךָ:
אֵין לְךָ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֵּאָה· עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:

---

17 Du bist Zeuge Dir und Deiner Ehre,
und Deine Diener, Deine Knechte;
Deiner Majestät die ganze Erde voll,
Deine Majestät verbreitet überall.
18 Drum wählten unsere Ahnen Dich,
Dir allein sie dienten, keinem Fremden neben Dir.
So auch wir, nur Dich allein
wir beten an, gleich wie der Sohn den Vater ehrt.
19 Wir berufen: Deiner Einzigkeit
Zeugen, Tag und Nacht
mit Mund und Herz zu seyn:
Du allein bist unser Gott!
20 Du unser Gott! Deiner Einzigkeit
sind wir Zeugen, Deine Knechte.
Ohne Anfang ist Dein Erst-Seyn,
ohne End' und Ziel Dein Letzt-Seyn.
21 Erster Du und Letzter ohne Anfang
Ohne Ende, unerfaßlich dem Verstande.
Deine Höh' hat keine Grenze,
Deiner Tiefe Maß kein Ende.
22 Kein Umfang, kein Winkel findt Statt bei Dir,
Drum was lebt, nie schaut es Dich,

(וֶאֱמֹרָה נָּא עֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ. וַאֲשִׂיחָה דִּבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ:)
וְאַזְכִּיר טוּבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ. חֲסָדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ:

יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל אַתָּה. עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גָּדַלְתָּ:
כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם אֱלִילִים אִלְּמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם:

הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים. וְלָמָּה לָהֶם הֵמָּה מְטִיבִים:

וּבְעֵת צָרָה אָז יִתְפַּלָּלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:

דּוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ:
הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנַחְנוּ:

עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
בַּצַּר לָנוּ מְאֹד נִמְצֵאתָ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזַבְתָּ:

וְתָמִיד בְּפִינוּ תְּהִלָּתֶךָ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

---

sprechen will ich von Deinen gewaltigen Thaten,
Unterhalten will ich von Deinen Wunderdingen,
12 Gedenken Deiner Güte und Gerechtigkeit,
Deiner Gnad' und Deiner Allmacht.
Ich weiß es, daß Du groß bist,
über alle Götter hoch erhaben.
13 Der Völker Götzen Alle aber
nichtig, stumm sind, in denen kein Geist ist.
Thun doch sie ihren Dienern nichts vergelten,
warum thun diese ihnen Gutes beilegen?
14 Warum in Nöthen sie anbeten,
sie erhören ja nicht, können nicht nützen? —
Suchen andächtig nach geistlosen Wesen —
der Ewige aber nah ist dem Volke das ihm naht,
15 der das All' schuf, ist unser Gott,
er schuf uns, ihm allein gehören wir an —
ein Volk seiner Weide, Schaafe seiner Macht —
seinen Namen preisen wir, ewig ist seine Güte.
16 Wenn wir in Noth sind, läßt Du Dich finden,
die Dich suchen, hast Du nie verlassen.
Drum ist stets Dein Lob in unserem Munde,
rühmend Deiner Herrlichkeit Namen.

יְבֻלָּע כִּי לֹא יָדַע עֶרְכּוֹ· אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ׃
וְעִמָּדִי לֹא כֵן אָנֹכִי· וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִכִּי׃
אֲסַפְּרָה לְאַחַי קְצוֹת דַּרְכֵי אֵל· וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל׃
כַּכָּתוּב אִמְרוּ לֵאלֹהִים· מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים׃
וְאָמַרְתָּ עַם זוּ יָצַרְתִּי· לִי יְסַפְּרוּ שְׁמִי וּתְהִלָּתִי׃
בְּמִצְרַיִם שַׂמְתִּי עֲלִילוֹתַי· לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת אוֹתוֹתַי׃
וַאֲנִי עַבְדְּךָ עַל כֵּן אֲסַפֵּר· כַּאֲשֶׁר אֶדְרוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר׃
תְּהַלֵּל נַפְשִׁי כֹּחַ מַעֲשֶׂיךָ· וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃
וַאֲבָרְכָה בְּכָל עִנְיָנַי· וּבְכָל לִבִּי אוֹדֶה אֶת אֲדֹנָי׃
גַּם בִּגְרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ· וְאֶת פִּי אֲמַלֵּא תְהִלָּתֶךָ׃
כִּי פִּי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ· כָּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְתֶּךָ׃

---

6 Er muß zu Grunde gehen, denn er kennt sich selbst nicht,
seiner Rede Folge, seines Wegs Beginn.
Ich, ich bin nicht so vermessen,
lasse meinem Munde nicht solch' Sünd' entfahren;
7 Meinen Brüdern will ich von den Wegen Gottes einiges erzählen,
an Jisrael, was Gott gewirkt.
So heißt es: „Sprechet zu Gott:
„Wie furchtbar sind Deine Werke, Gott!"
8 Und Du sprachst: „Dieses Volk schuf ich mir,
daß sie erzählen meinen Namen, meinen Ruhm,
in Mizrajim übte ich meine Thaten,
auf daß du meine Wunder erzählest."
9 So will ich denn, ich Dein Knecht, erzählen,
wie ichs erfahre aus Deinem Buche.
Es rühme meine Seele Deiner Thaten Kraft,
mein Inneres den Namen Deiner Heiligkeit.
10 Ich preise Dich in all meinem Thun,
mit ganzem Herzen danke ich Gott;
meine Kehle sey Deines Ruhmes,
mein Mund Deines Lobes voll.
11 Ja, mein Mund verkünde Dein Lob,
den ganzen Tag Deinen Ruhm;

ליום שני

וַאֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ. אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ:
דַּרְכֵי שִׁבְחֲךָ קְצָתָם אֲסַפְּרָה. מַעֲשֶׂיךָ מַה נּוֹרָא אוֹמְרָה:
אֵין אֵלֶיךָ עֲרוֹךְ כַּסֵּפֶר. אַגִּידָה עָצְמוֹ מִסַּפֵּר:
חֵקֶר אֱלוֹהַּ לֹא יִמָּצֵא. וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תִקָּצֶה:
וְלִתְבוּנָתוֹ הֲלֹא אֵין חֵקֶר. וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר:
וְגַם אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֶיךָ. בִּצְבָאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ:
אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְחַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ:
נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא יֵדָע. וְאֵיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע:
וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ. אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ:
אָבֹא וְאֶמְצָא תַּכְלִית שִׁבְחוֹ. לֹא נֶאֶמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ:

Zweiter Tag.

1 Ich, Dein Knecht, Sohn Deiner Magd,
will reden und sprechen von Deiner Allmacht;
Nur einige Deiner gepriesenen Eigenschaften,
Deiner furchtbaren Thaten will ich erzählen.
2 Nichts ist Dir gleichgestellt im Buche der Weltgeschichte;
verkünden nur kann ich Deine Eigenschaften, nicht erzählen.
Das Sinnen Gottes kann nicht aufgefunden,
des Allmächtigen Zweck nicht beschränkt werden.
3 Seine Weisheit kann nicht ergründet,
seiner Jahre Zahl nicht erforscht werden.
Ja! Deine Engelschaaren selbst sind ohne Zahl,
diese Heere, das Zeichen Deiner Herrlichkeit!
4 Wo ist das Auge, das von Dir zeugen könnte?
Kein lebendes Wesen hat je geschaut Deine Majestät.
Der Verständige? der Weise? er weiß nichts! —
wie könnte ich demnach schließen auf das was ich nicht kenne?
5 Spräche Einer bis an sein Ende:
„ich will hin zu ihm mich wagen, und zuverlässig
„komm' und find' ich das Ziel seines Ruhmes:"
treulos gegen Gott wäre dieser Sinn;

אַתָּה לְבַדְּךָ מַכִּיר שִׁבְחֲךָ· וְאֵין זוּלָתְךָ יוֹדֵעַ כֹּחֲךָ׃
וְאֵין יוֹדֵעַ בִּלְעָדֶיךָ. שְׁבָחוֹת רְאוּיוֹת לִכְבוֹדֶךָ׃
עַל כֵּן תְּבוֹרָךְ כָּרָאוּי לָךְ· כְּפִי קָדְשְׁךָ כְּבוֹדְךָ וְגָדְלָךְ׃
וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֱיָלוּתָם. כְּפִי מַדָּע אֲשֶׁר אַתָּה חֲנַנְתָּם׃
יוֹדוּ פְּלָאֲךָ הַשָּׁמַיִם· וִיאַדְּרוּךָ קוֹלוֹת מָיִם׃
וְיָרִיעוּ לְךָ כָּל הָאָרֶץ. יוֹדוּךָ כָּל מַלְכֵי אָרֶץ׃
אַף יוֹדוּךָ כָּל הָעַמִּים· וִישַׁבְּחוּךָ כָּל הָאֻמִּים׃
כָּל זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ. כִּי עֲלֵיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיךָ׃
אֶת שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ כֻלָּם· אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם׃

---

27 Du allein erkennest Dein Lob,
Niemand außer Dir erfasset Deine Kraft,
Eigenschaften, der Verehrung würdig,
Keiner außer Dir kennet sie.
28 Drum sey gebenedeyt, wie es Dir ziemt,
Deiner Heiligkeit, Majestät und Größe,
Von dem Munde Aller, je nach ihrer Kraft,
nach der Erkenntniß, deren Du sie begnadigtest.
29 Es preisen Deine Wunder die Himmel,
es verherrlichen der Fluthen Stimmen Dich.
Es jauchzen Dir alle Lande,
es huldigen Dir alle Könige der Erde,
30 Auch die Völker alle huldigen Dir,
es rühmen Dich alle Nationen;
Jakob's Nachkommen, Deine Knechte, alle,
über die Deine Güte mächtig waltet.
31 Des Ewigen Namen loben sie alle,
Der Götter Gott ist wahrhaft, König des Weltalls.

שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם זְבָחֶיךָ. יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ:
וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדָיוֹתֶךָ. וַאֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ:
אֲשֶׁר יָדְעָה נַפְשִׁי אַחְבִּירָה. אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וַאֲדַבֵּרָה:
וּמָה אֶעֱרוֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה. הֲיָכוֹל אוּכַל דַּבֵּר מְאוּמָה:
כִּי אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתוֹ:
חֲכַם לֵבָב הוּא מִי כָמוֹהוּ. שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ:
עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת. גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֵׂה נִפְלָאוֹת:
עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֵקֶר. וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יֵחָקֵר:
אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְאֵיזֶה פֶּה אֲשֶׁר יַגִּידֶךָ:
חַי לֹא רָאֲךָ וְלֵב לֹא יְדָעֲךָ. וְאֵיזֶה שֶׁבַח אֲשֶׁר יְצִיעֶךָ
גַּם מְשָׁרְתֶיךָ לֹא רָאוּךָ. וְכָל חַכְמֵי לֵב לֹא מְצָאוּךָ:

Mein zerbrochenes Gemüth sey das Opfer Dir,
das wohlgefällig auf Deinen Altar komme;
22 Laut will ich Dank Dir ertönen,
Will erzählen Deine Wunder alle:
Was meine Seele fühlt, will ich zusammen tragen,
von Deiner Allmacht reden, sprechen.
23 Doch, was soll ich vortragen, da ichs nicht verstehe?
vermag ich's denn etwas zu reden?
Ist ja unbegreiflich die Größe Gottes,
unberechenbar seine Weisheit?
24 Allweise, wie er ist, wer gleichet ihm?
Allmächtig er, unerreichbar!
Wunderthäter, unendlich furchtbarer —
ja groß bist Du, übest Wunder aus,
25 Unaussprechlich, unerforschlich,
Darum auch ungekannt, unbegriffen.
Welch' Aug' könnte zeugen von Dir?
Welcher Mund von Dir Kunde geben?
26 Kein lebendes Wesen schauet Dich, kein Herz begreift Dich —,
wie kann ein Lob Dich darstellen?
Selbst Deine Engel schauen Dich nicht,
die weisesten Herzen finden Dich nicht.

וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה· כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַמְּנוּחָה׃
וּמַיִם אַיִן לְהַעֲבִיר טֻמְאָה. וַאֲנַחְנוּ עַל אֲדָמָה טְמֵאָה׃
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אֲמָרֶיךָ· וַאֲנִי בָאתִי כִּדְבָרֶיךָ׃
כִּי כָתוּב לֹא עַל זְבָחֶיךָ. וְעוֹלֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ׃
עַל דִּבַר זֶבַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם· לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם׃
מָה שָׁאַלְתִּי וּמַה דָּרַשְׁתִּי. מִמְּךָ כִּי אִם לְיִרְאָה אוֹתִי׃
לַעֲבוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב· הִנֵּה שָׁמוֹעַ מִזֶּבַח טוֹב׃
וְלֵב נִשְׁבָּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה. זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה׃
זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ· חַטָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ׃
מִזְבֵּחַ אֶבְנֶה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי. וַאֲשַׁבְּרָה אַף רוּחִי בְקִרְבִּי׃
רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינָי· וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדֹנָי׃

---

16 Wie sollen wir dienen? es giebt kein Schlacht- kein Speiseopfer,
wir sind zu jener Ruhe nicht gelangt;
auch ist das Reinigungswasser nicht vorhanden,
denn wir sind auf ungeweihtem Boden.
17 Doch! Wir freuen uns Deiner Verheißungen —
Und ich komme mit Deinem Spruch:
Denn es heißt: „Nicht ob deine Schlachtopfer,
„deine Brandopfer will ich strafen dich;"
18 „Wegen der Schlacht- und Brandopfer,
„gab ich nie Befehle euren Aeltern;"
„Was habe ich verlangt? was habe ich gefodert
von dir? Daß du mich ehrfürchten sollst!"
19 „Dienen mit Freude, mit frohen Herzen!"
„Siehe! gehorchen ist besser denn Schlachtopfer,"
„Zerknirschtes Herz besser als reines Speisopfer,"
„gottgefälliges Opfer ist gebrochener Sinn."
20 Schlacht- und Speisopfer begehrtest Du nicht,
Sünd- und Brandopfer fodertest Du nicht —:
Drum erbaue ich einen Altar in meinem zerknirschten Herzen,
breche auch meinen Sinn in meinem Innern,
21 Senke das stolze Herz, meinen trotzigen Blick,
zerreiße mein Herz um Willen Gottes;

וַאֲנִי נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים. נִמְאָס בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֲנָשִׁים:
וְאֵין לְעַבְדְּךָ כֹּל לְכַבְּדֶךָ. לְהָשִׁיב לְךָ גְּמוּל עַל חֲסָדֶיךָ:
כִּי הִרְבֵּיתָ טוֹבוֹת אֵלָי. כִּי הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עָלָי:
וְרַב שִׁלּוּמִים לְךָ חִיַּבְתִּי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי:
וְלֹא חִיַּבְתָּ לִי גְּמוּלֶיךָ. כָּל טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ:
עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ. אַחַת לְרִבּוֹא לֹא גְמַלְתִּיךָ:
אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה נָּא כְמוֹ. לֹא יָדַעְתִּי סְפוֹרוֹת לָמוֹ:
וּמָה אָשִׁיב לָךְ וְהַכֹּל שֶׁלָּךְ. לְךָ שָׁמַיִם אַף אֶרֶץ לָךְ:
יַמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדֶךָ. וְכֻלָּם יִשְׂבְּעוּן מִיָּדֶךָ:
וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאנֶךָ. וַחֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
וְאֵיךְ נַעֲבֹד וְאֵין לְאֵל יָדֵנוּ. וְלִשְׂרֵפַת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ:

Der ich, verächtlich und von den Edlen fern —
mir selbst verworfen und der Menschen niedrigster bin.

11 Nichts denn hat Dein Knecht, um Dich zu ehren,
Vergeltung Dir zu bieten ob Deine Gnade.
Denn Du häuftest die Wohlthaten über mich,
ließest groß seyn Deine Gnadenbezeugungen;

12 Der Vergeltungen Viele bin ich Dir verpflichtet,
denn Du erwiesest mir Wohlthaten;
Nicht Du warst mir Vergeltung schuldig,
was Gutes mir geschah war nicht Pflicht von Dir.

13 Für jene Wohlthaten reichten meine Dienste nicht hin,
nicht eine von den vielen Tausenden vermag ich zu vergüten;
Ja! versucht' ichs blos sie aufzuzählen —
ich würde keine Zahlen dafür wissen.

14 Was könnt' ich aber geben Dir, da Alles Dein ist?
Dein sind die Himmel, Dein ist die Erde!
Die Meer' und was in ihnen, Deiner Hand gehören sie!
Sie Ane werden aus Deiner Hand gesättigt. — —

15 Wir sind Dein Volk, Deine Schaafe,
verlangen zu thun nach Deinem Wohlgefallen;
Aber, ach! wie Dir dienen? wir haben die Macht nicht,
nachdem das Haus unsers Heiligthums dem Feuer hingegeben;

וּלְאַזְכָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים. וְלִקְטוֹרֶת כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים:
(וְאִלּוּ נֵרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת. יִהְיוּ מְאִירוֹת כִּשְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת):
(וּכְהַרְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים. עַל שֻׁלְחָנוֹת עֲרוּכִים בִּפְנִים):
וְיַיִן כִּמְטַר הַשָּׁמַיִם. וְשֵׁכָר לְנֶסֶךְ כְּעֵינוֹת מָיִם:
וְאִלּוּ כָּל בְּנֵי אָדָם כֹּהֲנִים. לְוִיִּם מְשׁוֹרְרִים בִּכְנַף רְנָנִים:
וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יְעָרִים. כִּנּוֹרוֹת וּנְבָלִים לַשָּׁרִים:
וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם. וְהַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם:
וְכָל הַלְּבָנוֹן וְחַיָּה כָּלָה. אֵין דֵּי בָעֵר וְאֵין דֵּי עוֹלָה:
הֵן בְּכָל אֵלֶּה אֵין דֵּי לַעֲבוֹד. וְאֵין דֵּי לְקַדֵּם אֵל הַכָּבוֹד:
כִּי נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ. וּבַמֶּה נְכַף לַאֲדוֹנֵנוּ:
אָמְנָם לֹא יוּכְלוּ כַּבְּדֶךָ. כָּל חַי אַף כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:

---

5 Und Weihrauch, Spezereien, duftend aufsteigen,
zum Rauchwerk alle edlen Gewürze dienen;
Und die Lichter auf den Leuchtern wie
Sonne und Mond Helle verbreiten;
6 Wie die höchsten Gebirge, das Schaubrod
im Heiligthum auf den Tischen emporragen;
Wein, dem Regen des Himmels gleich, hinfließen,
Wein zum Trankopfer, wie Wasserquellen;
7 Und wären alle Menschenkinder Priester,
Leviten, singend der Hymnen Höchsten,
Und alle Bäume Edens, und aller Wälder Gehölze,
Harfen, Cymbeln und Saitenspiel;
8 Und wenn alle Engel jubelnd Stimmen erheben,
alle Sterne aus ihren Bahnen;
Der ganze Libanon hoch auflodere,
weil nicht genug des Feuers, des Opfers wäre —:
9 Siehe, alles dieses reicht' nicht hin zu dienen,
nicht hin zu erscheinen vor dem Gott der Ehre!
Denn Du, unser König! bist ja sehr (über jeden Begriff) verehrt,
womit könnten wir ehrerbietig vor unsrem Herrn erscheinen?
10 Wahrlich! nicht vermag zu ehren Dich
alles Lebende, um wie weniger ich, Dein Knecht!

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם רִאשׁוֹן:

אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ הָאֱלֹהִים הָרוֹעֶה אוֹתִי
מֵעוֹדִי׃
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֶחֱזַקְתָּ בְּיָדִי. חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי׃
בָּרוּךְ יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל עַבְדּוֹ הִפְלִיא חַסְדּוֹ׃
אֱלֹהֵי מָרוֹם בַּמָּה אֲקַדֵּם. וּבַמָּה אִכַּף לֵאלֹהֵי קֶדֶם׃
אִלּוּ הָרִים לְמַעֲרָכָה. וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בַּכֹּל עֲרוּכָה׃
וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים. נְתָחִים עֲרוּכִים עַל
הָעֵצִים׃
וְאַף זָוִיּוֹת מִזְבֵּחַ מְבוּסִים. דָּם כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃
וְכַחוֹל סֹלֶת דָּשֵׁן וְשָׁמֵן. בָּלוּל בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן׃

Lieder an die Einheit Gottes
für alle Tage in der Woche.

Erster Tag.

1 Singen, spielen will ich meinem Gotte immerdar,
dem Gotte, der, seit ich bin, mich gepflegt;
Und bis heute meine Hand gestützt,
Leben, Huld mir zugetheilt.
2 Gebenedeyt sey Gott, gebenedeyt der Name seiner Majestät,
denn wunderbar gnädig ist er seinem Knechte.
O! womit mich vorbereiten vor dem Allerhabensten,
womit mich unterwerfen dem Gotte, von der Vorzeit her?
3 Denn, könnten die Berge Opferstätten,
Libanons Bäume alle zugerichtet werden;
Würde alles Vieh, Gewild zerhauet
auf dem Holzstoß hingereihet;
4 Und der Altäre Winkel, bluttriefend
wie Meeresfluthen überströmen;
Wie Sand so viel, das feinste Mehl, saftvoll und fett,
mit Myriaden Oelbächen angeknetet;

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבַּל (Der Vorsänger:) Möge wohlgefällig aufgenommen werden das Flehen und die Bitte ganz Jisrael's vor ihrem himmlischen Vater, und sprechet: Amen.

יְהִי (Die Gemeinde:) Amen! Es sey der Name des Ewigen gebenedeyet von nun an bis in Ewigkeit.

יְהֵא (Der Vorsänger:) Himmlischer Friede und Glückseligkeit werde uns und ganz Jisrael; und sprechet: Amen.

עֶזְרִי (Die Gemeinde:) Amen! Meine Hülfe kommt vom Ewigen, Schöpfer des Himmels und der Erde.

עֹשֶׂה (Der Vorsänger:) Der Frieden schafft in seinen Himmelshöhen, lasse Frieden walten über uns und über ganz Jisrael; und sprechet: Amen.

אָמֵן (Die Gemeinde:) Amen!

Guß und Druck von Friedrich Nies in Leipzig.

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃

Das Kaddisch-Gebet.

וְעַתָּה (Die Gemeinde:) Möge, o Herr! Ewiger! die Größe deiner Kraft sich zeigen, wie du verheißen hast. Gedenke deiner Gnade Ewiger! und deiner Liebe, die von Ewigkeiten sind.

יִתְגַּדַּל (Der Vorsänger:) Verherrlicht und geheiligt sey dein hocherhabener Name in der Welt, die er nach seinem Willen geschaffen hat: und er begründe sein Reich in euren Tagen und in den Tagen des ganzen Hauses Jisrael, bald und in der nächsten Zeit; und sprechet: Amen.

אָמֵן (Die Gemeinde:) Amen! Sein hocherhabener Name sey gebenedeyet von ewig und in Ewigkeiten.

יִתְבָּרַךְ (Der Vorsänger:) Gebenedeyet sey, hochgelobt und gepriesen der Name des Allerheiligsten, gelobt sey er: über alle Benedeyungen, Lobgesängen, Danklieder und Trostsprüchen, die in der Welt ausgesprochen werden; und sprechet: Amen.

קַבֵּל (Die Gemeinde:) Amen! Nimm erbarmungsvoll und wohlgefällig unsere Gebete auf.

אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רצה ומודים וכו׳

הש"ץ חוזר התפלה ואומר קדושת נקדש. קדיש תתקבל. עלינו.

Der Vorsänger wiederholt obiges. Hierauf das Kaddisch-Gebet und עָלֵינוּ

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה. וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה. יוֹם מְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה לְעַמְּךָ נָתָתָּ: אַבְרָהָם יָגֵל. יִצְחָק יְרַנֵּן. יַעֲקֹב וּבָנָיו יָנוּחוּ בוֹ: מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה. מְנוּחַת אֱמֶת וֶאֱמוּנָה. מְנוּחַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה. וְהַשְׁקֵט וָבֶטַח. מְנוּחָה שְׁלֵמָה שֶׁאַתָּה רוֹצֶה בָּהּ: יַכִּירוּ בָנֶיךָ וְיֵדְעוּ כִּי מֵאִתְּךָ הִיא מְנוּחָתָם וְעַל מְנוּחָתָם יַקְדִּישׁוּ אֶת שְׁמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ

אַתָּה אֶחָד Du bist ein einiges Wesen und dein Name ist einig; und wo ist wie dein Volk Jisrael ein einiges Volk auf Erden? Ruhm und Würde, Schmuck und Heil hast du mit dem heiligen Ruhetage, deinem Volke verliehen. Abraham freuet sich dessen, Jitzchack frohlockt darob, Jaakob und seine Söhne feiern ihn, den Ruhetag, mit Liebe, mit Treue, mit einiger Zufriedenheit, mit vertrauensvoller Sicherheit, vollkommen, wie du es willst, sie erkennen und empfinden es, deine Kinder, daß von dir diese Ruhe ihnen geboten worden, und daß sie in dieser Ruhe deinen Namen heiligen.

אומרין מה טבו, פרשת התמיד ואח"כ
אשרי ובא לציון ואני תפלתי.
וקורין בתורה בפרשת האזינו ג' אנשים.
ואומרים חצי קדיש

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

Mincha - Gebete.

Man sagt beim Eintritt in die Synagoge מַה טֹּבוּ sodann אַשְׁרֵי, וּבָא לְצִיּוֹן, וַאֲנִי hierauf Vorlesung des Wochenabschnittes aus der Thora mit den Gebeten.

כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ . לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים. וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ. הוּא מַלְכֵּנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי . לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:*

וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

קדיש שלם. אין כאלהינו. עלינו. שיר היחוד. מזמור של יום.

Das ganze Kaddisch = Gebet.

Hierauf die Gebete אֵין כֵּאלֹהֵינוּ , עָלֵינוּ (Seite רג) und von den „Liedern an die Einheit Gottes' das siebente nebst dem Hochgesang.

---

* בספ"ד ובהרבה קהלות אין אומרין אלהיכם.

אֱלֹהֵיכֶם שׁוֹפֵט צֶדֶק מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים. מִדּוֹתָיו יַהֲפוֹךְ מִדַּת הַדִּין לְרַחֲמִים. וִיכַפֵּר זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת וְעָוֹן וַאֲשָׁמִים. אֲדוֹן חֲטָאִם הַצְחֵר וְהַלְבֵּן כִּתְמִים. לְכַפָּרָה מַשִּׂיגִים לֵילוֹת וְיָמִים: חֲזֵה עַמְּךָ בְּצָרָה מִתְעַנִּים שְׁבוּעַת קְדוּמִים: וְיַמְלִיכוּ מַלְכְּכֶם לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים:

שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

קדשה לש"ץ בחזרת התפלה.

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ. כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ

יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

---

und die gegen mich Böses stimmen — vernichte bald ihren Rathschluß und vereitle ihr Sinnen. Thue es deines Namens willen, deiner Rechte willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen, auf daß deine Geliebten errettet werden. Deine Rechte hilf mir, erhöre mich. Mögen dir gefallen die Reden meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, dir, Ewiger! mein Fels und mein Erlöser. Er, der in den Himmelshöhen Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Jisrael in Frieden. Amen.

יְהִי Möge es dir wohlgefallen, Ewiger! unser und unserer Väter Gott, den heiligen Tempel wieder zu erbauen, bald, in unseren Tagen, und laß deine Lehre unser Antheil seyn.

Bei Wiederholung der sieben Benedeyungen vom Vorsänger wird nach den Worten: „die Todten belebst" folgendes eingeschaltet:

נַעֲרִיצְךָ (Vorsänger:) Wir wollen dich hochheiligen, wie die heiligen Serafim in Gemeinschaft dir huldigen; wie durch deine Propheten beschrieben ist: „Und einer ruft dem andern zu und spricht: 2c.

(שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן

שִׂים שָׁלוֹם Schenke Frieden, Glück und Segen, Gunst, Gnade und Erbarmen, uns und deinem ganzen Volke Jisrael. Segne uns, Vater! allesammt mit dem Licht deines Antlitzes; denn mit dem Licht deines Antlitzes gabst du uns, Ewiger! unser Gott, die Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Gerechtigkeit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Jisrael jede Zeit und jede Stunde mit deinem Frieden. Im Buche des Lebens, des Segens und Friedens und der reichlichen Nahrung mögen wir gedacht und verzeichnet stehen vor dir, wir und dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, zum glücklichen Leben und zum Frieden. Gebenedeyet du, Ewiger! der den Frieden schafft.

אֱלֹהַי Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen vor Trugreden, laß meine Seele meinen Lästerern schweigen, und gegen jeden gebeugt seyn, wie Staub der Erde. Oeffne mein Herz deiner Lehre, laß meine Seele deine Gebote befolgen,

---

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר. יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם.

י׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

מוֹדִים Wir danken dir. Denn Du, Ewiger! unser Gott und Gott unsrer Väter, bist für immer und ewig. Hort unsers Lebens; Schirm unsres Heils bist du in alle Geschlechter. Wir danken dir und verkünden deinen Ruhm: für unser Leben, das in deiner Hand liegt, und für unsere Seelen, die du in Obhut nimmst, und für deine Wunder und Gnaden zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags. Du, Gütiger! denn nicht endet dein Erbarmen, du Barmherzigkeit! denn nicht höret auf deine Gnade. Von Ewigkeit hoffen wir auf dich.

וְעַל Für dieses alles sey dein Name hochgepriesen und gebenedeyet, du, unser König immer und ewig. Zeichne zum glückseligen Leben alle Kinder deines Bundes, Alle lebendige Wesen werden dir ewig danken und deinen Namen in Wahrheit preisen, Allmächtiger! unser Heil und unsere Hülfe. Gebenedeyet du, Ewiger! Allgütiger ist dein Name, dir allein gebühret Lob.

מודים דרבנן מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו
וקדשתו חמדת ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו
בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. וינוחו בו ישרא׳
מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש השבת:

ק׳ רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. *
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי
המחזיר שכינתו לציון:

(ישמחו Es werden sich freuen deines Reiches, die den Schabbath beobachten und ihn „Seligkeit" nennen, das Volk, das den siebenten heiligt, sie werden reichlich genießen wonnevoll deines Gutes. Am siebenten hast du Gefallen, ihn hast du geheiliget, „der Tage anmuthsvollster" hast du ihn genannt, ein Andenken der Schöpfungswerke!)

אלהינו Unser und unserer Väter Gott! Habe Wohlgefallen an unsrer Ruhe, heilige uns durch deine Gebote, und laß deine Lehre unser Antheil seyn, sättige uns mit deiner Güte und erfreue uns durch deine Hülfe, und laß uns, Ewiger! unser Gott, in Liebe und Lust deinen heiligen Schabbath genießen, daß an ihm ruhen Jisrael, die deinen Namen heiligen. Gebenedeyt du Ewiger! der den Schabbath geheiligt.

רצה Nimm wohlgefällig an, Ewiger, unser Gott! dein Volk Jisrael und ihr Gebet, und führe zurück den Dienst in die Halle deines Tempels, und die Feueropfer Jisrael's und ihr Gebet mit Liebe mögest du das wohlgefällig annehmen, und stets sey dir zum Wohlgefallen der Dienst deines Volkes Jisrael. ותחזינה Und unsere Augen mögen es schauen, wenn du zurückkehrest nach Zijon mit Barmherzigkeit. Gebenedeyt du, Ewiger! der zurückkehren lässet seinen Gottesglanz nach Zijon.

יִנְחָלוּ. טוֹעֲמֶיהָ חַיִּים זָכוּ. וְגַם הָאוֹהֲבִים
דְּבָרֶיהָ גְּדֻלָּה בָּחָרוּ. אָז מִסִּינַי נִצְטַוּוּ עָלֶיהָ.
וַתְּצַוֵּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוּסַף
שַׁבָּת כָּרָאוּי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ
בִּגְבוּלֵנוּ. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים
כְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה.
נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ
כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל
עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

---

denen, die den Ruhetag werth halten. Auf Sinaj wurde er befohlen und das Musaf-Opfer vorgeschrieben. Möge es dir wohlgefallen, Ewiger! unser und unserer Väter Gott, unser Volk wieder in Freude aufzunehmen und in sein Erbe wieder einzupflanzen, daß wir dort die Opfer nach unserer Pflicht dir darbringen, und auch das Musaf-Opfer am Schabbath; wie du uns in deiner Thora befohlen durch Moscheh, deinen Diener.

(וביום „Am Schabbath-Tag: zwei einjährige Lämmer, fehlerfreie, und zwei Zehntel feinen Mehls, zum Speiseopfer, eingerührt mit Oel, und sein Trankopfer; das Ganzopfer für jeden Schabbath, außer dem täglichen Ganz- und sein Trankopfer.“)

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.
מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:
תִּכַּנְתָּ שַׁבָּת רָצִיתָ קָרְבְּנוֹתֶיהָ. צִוִּיתָ פֵּרוּשֶׁיהָ
עִם סִדּוּרֵי נְסָכֶיהָ. מְעַנְּגֶיהָ לְעוֹלָם כָּבוֹד

Gedenk' unser zum Leben, o König! der du Wohlgefallen hast am Leben, und zeichne uns in das Buch des Lebens, um deinetwillen, Herr des Lebens! König, Beistand und Helfer! Gebenedeyet du Ewiger! Schirm Abraham's!

אַתָּה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr! Du belebst die Todten wieder, allmächtiger Erretter! Du ernährst die Lebenden mit Gnade, erweckst die Todten durch deine große Barmherzigkeit; stützest die Fallenden, heilest die Kranken, und lösest die Gefesselten, du lässest dauern deine Treue den im Staube schlummernden. Wer gleicht dir, allmächtiger Herr? und wer ist dir ähnlich? o König, der du tödtest, wieder belebst, und Heil aufblühen lässest. Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit? der du denkest deiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Leben. Du bist deiner Zusage treu, die Todten wieder zu beleben. Gebenedeyet du Ewiger! der du die Todten belebst.

אַתָּה Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich. Selah.

תִּכַּנְתָּ Du hast eingesetzt den Schabbath, und angeordnet die Opfer dieses Tages; hast Ehre, Leben und Würde verheißen,

כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

תפלת מוסף

חצי קדיש

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

ב״ק״ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

Lehre hab' ich euch gegeben, verlasse meine Thora nicht. Ein Baum des Lebens ist sie denen, die sich fest an ihr halten, und die sie ergreifen, werden glückselig." „Ihre Wege sind Wege der Wonne, und alle ihre Pfade friedlich." — „Führ' uns zurück, Ewiger! zu dir, wir wollen zurückkehren; erneue unsere Tage wie vormals."

Musaf = Gebet.

Das halbe Kaddisch (S. die Uebersetzung am Ende des Bandes).

Herr! öffne meine Lippen, mein Mund verkünde deinen Ruhm. בָּרוּךְ Gebenedeyet du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Jitzchacks und Gott Jaakobs, großer, mächtiger und furchtbarer Gott! Allerhöchster, der gütig Wohlthaten erweiset; Eigner des Weltalls! der du gedenkest der frommen Werke der Urväter, und du bringest in Liebe ihren Nachkommen den Erlöser, um deines Namens willen.

קוֹל יְהוָה עַל הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם
רַבִּים׃ קוֹל־יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃ קוֹל יְהוָה
שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם
כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל־יְהוָה חֹצֵב
לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר
קָדֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ
כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ
לְעוֹלָם׃ יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

כשמחזירין הספר תוך ההיכל אומרים.

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ קוּמָה
יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק
וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃

---

3. Die Stimme des Herrn über die Fluthen, —
Gott der Ehre läßt donnern —
Der Herr über mächtige Fluthen.
4. Die Stimme des Herrn gewaltig,
die Stimme des Herrn erhaben.
5. Die Stimme des Herrn zersplittert Zedern,
Der Herr zersplittert die Zedern Lebanons;
6. Läßt sie hüpfen, wie muthig Kalb, Lebanon und Sirjon wie junges Reehm.
7. Die Stimme des Herrn wirft flammenden Blitz.
8. Die Stimme des Herrn erschüttert die Wüste,
Der Herr erschüttert Kadeschs Wüste.
9. Die Stimme des Herrn regt auf das scheue Gewild,
Entblättert die Wälder,
Aber in seinem Pallast spricht alles: Majestät!
10. Der Herr thronte zur Sündfluth,
Wird thronen als König ewig.
11. Der Herr wird Sieg seinem Volke verleihn.
Der Herr wird segnen sein Volk mit Frieden.

(Wenn die Thora in die Lade gestellt wird, spricht die Gemeinde:)

ובנחה „Wenn die Lade niedergesetzt wurde, sprach Moscheh: Ruhe Ew'ger unter der Menge der Tausenden Jisraels." — „Auf, Ewiger! Zu deinem Ruhesitze, du und die Lade deiner Herrlichkeit." — „Deine Priester laß Tugend kleiden, deine Heiligen frohlocken." — „Deines Knechtes, Davids, willen verweig're nicht, was dein Gesalbter fleht." — „Eine fromme

בֶּאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הש"ץ לוקח ס"ת בידו להוליכו מן הבימה ולהכניסו בהיכל ואומר.

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

והקהל עונים הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

כ"ט

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ:

---

19 Begehr seiner Fürchtigen gewährt er, und ihren Ruf hört er, er hilft ihnen.
20 Gott hütet all' die ihn lieben, aber all' die Frevler vertilgt er.
21 Den Ruhm Gottes soll aussprechen mein Mund, und segnen alles Fleisch seinen heiligen Namen, der ewig und immer.
22 Und wir wollen segnen Jah, der von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah.

(Der Vorsänger nimmt die Thora und spricht:)

יְהַלְלוּ Alles lobe den Namen des Ewigen, denn er allein ist hocherhaben!

הוֹדוֹ (Die Gemeinde:) Sein Ruhm über Erde und Himmel. Er hebe hoch das Horn seines Volkes, Ruhm seinen Frommen, den Kindern Jisraels, ihm verwandten Volke. Hallelujah.

מִזְמוֹר Psalm Davids.

1. Bringt dem Herrn, ihr Söhne der Mächt'gen,
Bringt dem Herrn Ruhm und Triumph.
2. Bringt dem Herrn Ruhm seines Namens,
Betet ihn an, heilig geschmückt.

נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן
וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו
עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ
יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ
וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד
בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ

---

6 Und die Gewalt deiner Schrecken sprechen sie aus, und deine Größe will ich erzählen.
7 Das Andenken deiner großen Güte strömen sie aus, und deine Gnade jauchzen sie.
8 Gnädig und erbarmend ist Gott, langmüthig und huldreich.
9 Gütig ist Gott gegen Alles, und sein Erbarmen über all' seine Werke.
10 Es preisen dich, o Gott, all' deine Werke, und deine Frommen segnen dich.
11 Die Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie aus, und von deiner Stärke reden sie.
12 Den Menschensöhnen kund zu thun seine Stärke, und die Herrlichkeit der Majestät seines Reiches.
13 Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und deine Herrschaft in alle Geschlechter.
14 Gott stützet alle Fallende, und richtet alle Gebeugte auf.
15 Die Augen Aller schauen zu dir empor, und du giebst ihnen ihre Speise zu seiner Zeit.
16 Aufthust du deine Hand und sättigest alles Lebendige seines Begehrs.
17 Gerecht ist Gott in allen seinen Wegen, und huldvoll in all seinem Thun.
18 Nahe ist Gott Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Treue.

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בִּימָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

אומרים מה טבו, פרשת התמיד וקד"כ

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי

---

aller Könige! Allbarmherziger! flöße ein seinem Herzen, und dem Herzen eines Jeden seiner Räthe und Beamten Wohlwollen für uns, daß sie Gutes üben an uns und an ganz Jisrael. Lass' in seinen Tagen und in unseren Tagen Hülfe erstehen für Jehuda, und Jisrael in Sicherheit wohnen, und für Zijon Erlöser kommen. So wollest du! Amen.

אַשְׁרֵי Glückselig, die in deinem Hause weilen; immerdar müssen sie dich preisen.

Glückselig das Volk, dem solches geworden, glückselig das Volk, dessen Gott der Ewige.

תְּהִלָּה Loblied von David.

1 Ich will dich erheben, mein Gott, o König, und segnen deinen Namen, auf ewig und immer.

2 An jeglichem Tage will ich dich segnen, und preisen deinen Namen auf ewig und immer.

3 Groß ist Gott und sehr gepriesen, und seiner Größe kein Ergründen.

4 Ein Geschlecht dem andern rühmet deine Werke und deine Machtthaten künden sie.

5 Der Glanz der Herrlichkeit deiner Majestät und die Begebnisse deiner Wunder will ich überdenken. —

שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה. וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת אֲדוֹנֵנוּ פלוני יָרוּם הוֹדוֹ. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵהוּ וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ

---

sammeln, auch alle die, welche das Gebethaus mit Beleuchtung und mit Wein zu Kiddusch und Habdala versorgen, auch alle die, welche den Wanderern Brod und den Armen Allmosen reichen, und alle die, welche die Angelegenheiten der Gemeinde mit Redlichkeit verwalten. Der Heiligste, gelobt sey er, lohne ihre Handlungen, entferne von ihnen jeden Schmerz, und heile sie von Krankheiten, und vergebe ihnen alle ihre Sünden, und sende ihnen Segen und Glück in ihren Unternehmungen, und auch allen ihren Mitbrüdern in Jisrael. Amen.

Gebet für den Landesherrn.

הַנּוֹתֵן Gott! der du den Königen Sieg, den Fürsten Gewalt verleihst — dein Reich ist aller Welten Reich — der du deinen Knecht David gerettet von der Bosheit Schwert, durchs Meer einen Weg gebahnt, einen Pfad in mächtigen Fluthen: segne, behüte und bewahre, unterstütze, erhöhe, vergrößere und hebe hoch empor unsern Regenten: . . . . hoch erhaben bleibe seine glorreiche Herrschaft! — König aller Könige! erhalte und behüte ihn huldvoll, bewahre ihn vor jedem Leiden, Kummer und Schaden, erfülle mit Treue und Folgsamkeit die Unterthanen, und lasse niederfallen vor ihm seine Feinde und lass' ihn, wohin er sich wendet, glücklich seyn. König

וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל עָקָא
וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן כָּל־
זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא
מַעַלְיָא זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל
מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין. רַבְרְבַיָּא עִם
זְעֵרַיָּא. טַפְלָא וּנְשַׁיָּא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן יַפִּישׁ
חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן
וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִּי
בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן. כָּל זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל
הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם
וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר־לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי
כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל וּמִי

Tage und Jahre viel seyn lassen, sie schützen und retten vor jedem Uebel und vor unglücklichen Zufällen. Der Herr des Himmels stehe ihnen bei alle Zeit. Amen.

יְקוּם Es werde Heil vom Himmel herabbeschieden, Gewogenheit, Gnade, Erbarmen, langes Leben, reichliches Auskommen, himmlischer Beistand, körperliche Gesundheit, Geistesstärke, lebendige und dauerhafte Nachkommenschaft die dem Gesetze treu anhängt — dieser ganzen heiligen Gemeinde, den Alten und den Jungen, ihren Kindern und Frauen. Es wolle der König aller Welten euch segnen, euer Leben verlängern, eure Tage und Jahre viel seyn lassen, daß ihr geschützt und gerettet werdet von jedem Uebel und von unglücklichen Zufällen. Der Herr des Himmels stehe euch bei alle Zeit. Amen.

מִי Der gesegnet hat unsere Voreltern, Abraham, Jitzchack und Jaakob, segne diese ganze heilige Gemeinde und auch alle andere heilige Gemeinden: sie, ihre Frauen, ihre Söhne und Töchter und alle die ihnen angehören, auch alle die, welche Gebethäuser errichten, und die, welche sich darin zum Gebet ver-

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא. דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וְדִי בְּבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלֵּי וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא: לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְהוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן

עַל Für die Lehre, für den Dienst, für die Propheten, für diesen Schabbathtag, den du uns, Ewiger! unser Gott, gegeben zur Heiligung, zur Ruhe, zur Ehre und zur Verherrlichung. Für alles, Ewiger! unser Gott, für alles, Ewiger! unser Gott, danken wir dir und benedeyen dich, dessen Name gebenedeyet ist im Munde alles Lebenden, stets, immer und ewig. Gebenedeyet du, Ewiger! der du heiligest den Schabbath.

יְקוּם Es werde Heil vom Himmel herabbeschieden, Gewogenheit, Gnade, Erbarmen, langes Leben, reichliches Auskommen, himmlischer Beistand, körperliche Gesundheit, Geistesstärke, lebendige und dauerhafte Nachkommenschaft, die dem Gesetze treu anhängt — unseren Oberen und andern Lehrern der heiligen Vereine in Palästina und andern Ländern, den höchsten und hohen Vorgesetzten und Vorstehern der Lehranstalten, den Rechtsprechenden in den Städten, auch allen ihren Schülern, und allen denen, die sich mit der göttlichen Lehre beschäftigen. Möge der König aller Welten sie segnen, ihr Leben verlängern, ihre

צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו׃

רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד׃

---

der zuverläßig ist, spricht und thuet's, und verheißt und erfüllt es, dessen Aussprüche alle wahr und gerecht sind.

נֶאֱמָן Zuverlässig bist du, Ewiger! unser Gott, und zuverlässig deine Verheissungen, und nicht eine deiner Verheissungen bleibt unerfüllt; ja du, Gott! bist ein zuverlässiger und erbarmungsvoller König. Gebenedeyet du, Ewiger! ein zuverlässiger Gott in allen seinen Verheissungen.

רַחֵם Erbarme dich über Zijon, das Haus unsrer Glückseligkeit, stehe bei den Verschämten, bald, in unseren Tagen. Gebenedeyet du, Ewiger! der Zijon einst erfreut durch ihre Kinder.

שַׂמְּחֵנוּ Erfreu' uns! Ewiger! unser Gott, durch Elijahu den Propheten, deinen Knecht, und durch das Regentenhaus Davids, deines Gesalbten. Bald erscheine er, und es frohlocke unser Herz; auf seinem Thron sitze kein Unwürdiger, und nicht theilen Andere seine Ehre, denn bei deinem heiligen Namen hast du ihm zugeschworen, daß in Ewigkeit sein Licht nicht verlöschen soll. Gebenedeyet du, Ewiger! Schild David's.

אֱלֹהֵיכֶם כִּי־נָתַן לָכֶם אֶת־הַמּוֹרֶה לִצְדָקָה
וַיּוֹרֶד לָכֶם גֶּשֶׁם מוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ בָּרִאשׁוֹן׃
(19) וּמָלְאוּ הַגֳּרָנוֹת בָּר וְהֵשִׁיקוּ הַיְקָבִים תִּירוֹשׁ
וְיִצְהָר׃ (20) וְשִׁלַּמְתִּי לָכֶם אֶת־הַשָּׁנִים אֲשֶׁר
אָכַל הָאַרְבֶּה הַיֶּלֶק וְהֶחָסִיל וְהַגָּזָם חֵילִי
הַגָּדוֹל אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי בָּכֶם׃ (21) וַאֲכַלְתֶּם
אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי
לְעוֹלָם׃ (22) וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי
וַאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי
לְעוֹלָם׃

המפטיר מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים

Früh- und Spätregen fallen. (19) Es füllen sich die Scheunen mit Getreide, und die Kelter werden strömen Most und Oel. (20) So ersetze ich euch die Jahre, welche die Heuschrecke, der Käfer, die Grille und die Raupe verdorben — mein großes Heer, das ich wider euch gesandt hatte. — (21) Dann werdet ihr essen zur Genüge, und werdet preisen den Namen des Ewigen, eures Gottes, welcher Wunderdinge mit euch gethan, und es wird mein Volk niemals zu Schanden werden. (22) Ihr sollt erfahren, daß ich unter Jisrael bin, daß ich, der Ewige, euer Gott, und keiner mehr sey, und daß mein Volk nie mehr zu Schanden werden soll.

בָּרוּךְ Gebenedeyet du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, schützender Fels in alle Welt, Gerechter in alle Zeiten, Gott!

אֱלֹהֵיהֶם׃ (13) וַיְקַנֵּא יְהוָה לְאַרְצוֹ וַיַּחְמֹל עַל־
עַמּוֹ׃ (14) וַיַּעַן יְהוָה וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הִנְנִי שֹׁלֵחַ
לָכֶם אֶת הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וּשְׂבַעְתֶּם
אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֵּן אֶתְכֶם עוֹד חֶרְפָּה בַּגּוֹיִם׃ (15)
וְאֶת־הַצְּפוֹנִי אַרְחִיק מֵעֲלֵיכֶם וְהִדַּחְתִּיו אֶל־
אֶרֶץ צִיָּה וּשְׁמָמָה אֶת־פָּנָיו אֶל־הַיָּם הַקַּדְמֹנִי
וְסֹפוֹ אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן וְעָלָה בָאְשׁוֹ וְתַעַל
צַחֲנָתוֹ כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת׃ (16) אַל־תִּירְאִי
אֲדָמָה גִּילִי וּשְׂמָחִי כִּי־הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃
(17) אַל־תִּירְאוּ בַּהֲמוֹת שָׂדַי כִּי דָשְׁאוּ נְאוֹת
מִדְבָּר כִּי־עֵץ נָשָׂא פִרְיוֹ תְּאֵנָה וָגֶפֶן נָתְנוּ
חֵילָם׃ (18) וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ וְשִׂמְחוּ בַּיהוָה

---

ihr Gott? (13) So rächt sich der Ewige seines Landes, erbarmt sich seines Volkes. (14) Der Ewige antwortet und spricht zu seinem Volke: Ich sende euch Korn und Most und Oel, und ihr sollt es in Fülle genießen, und ich will euch nie wieder zum Spotte der Heiden geben; (15) und jene Plage aus Norden (Heuschrecke) will ich von euch entfernen und in ein dürres, verwüstetes Land verweisen, den Vortrab in das Meer zu Osten und den Nachtrab in das Meer zu Westen, dort steige ihr Gestank, dort gehe ihr fauler Geruch auf, wo sie weit umher gewüthet. (16) Fürchte nichts, Erde, freue dich, denn es wird der Ewige große Dinge thun. (17) Fürchtet nicht die Thiere des Feldes, denn es grünen die Anger der Wüste, der Baum trägt seine Früchte, Feigen und Wein geben ihren Reichthum. (18) Also, Kinder Zion's, freuet euch mit dem Ewigen, eurem Gotte, denn er giebt euch den Frühregen, daß er wohl thue, er läßt euch zuerst

יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון׃ (8)
אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא׃
(9) מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים
דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים
יכשלו בם׃ (10) תקעו שופר בציון קדשו־
צום קראו עצרה׃ (11) אספו־עם קדשו קהל
קבצו זקנים אספו עוללים ויונקי שדים יצא
חתן מחדרו וכלה מחפתה׃ (12) בין האולם
ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו
חוסה יהוה על־עמך ואל־תתן נחלתך לחרפה
למשל־בם גוים למה יאמרו בעמים איה

Lebanons Wein. (8) Efrajim (spricht:) Was hab' ich fürder mit den Götzen? — Ich (Gott) erhöre und schaue es, Ich, eine grünende Zypresse, von mir wird deine Frucht gereicht. (9) Wer weise ist, der merket dies, wer vernünftig ist, der siehet es ein, daß die Wege des Ewigen gerade sind, die Frommen wandeln darin, aber die Frevler straucheln darauf. — — (10) Blaset Schofar in Zijon, setzt Fasttag an, machet bekannt: Enthaltung! (11) Versammelt das Volk, bereitet vor die Gemeine, bringt zusammen die Alten, versammelt die Kinder und die Säuglinge; es gehe der Bräutigam aus seinem Zimmer heraus, die Braut aus ihrem Gemach. (12) Zwischen der Halle und dem Altar sollen die Priester weinen, die Diener des Ewigen, und sollen sprechen: Schone, Ewiger! deines Volkes und gieb nicht dein Erbtheil der Schande preis, daß Heiden über sie herrschen; warum soll man unter den Völkern sprechen: wo ist

הפטרה שבת תשובה בהושע סימן י"ד ויואל סי' ב'.

(1)שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ
בַּעֲוֺנֶךָ׃ (2) קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־
יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֺן וְקַח־טוֹב
וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ׃ (3)אַשּׁוּר לֹא יוֹשִׁיעֵנוּ
עַל־סוּס לֹא נִרְכָּב וְלֹא־נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ
לְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ אֲשֶׁר־בְּךָ יְרֻחַם יָתוֹם׃ (4)אֶרְפָּא
מְשׁוּבָתָם אֹהֲבֵם נְדָבָה כִּי שָׁב אַפִּי מִמֶּנּוּ׃
(5) אֶהְיֶה כַטַּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה וְיַךְ
שָׁרָשָׁיו כַּלְּבָנוֹן׃ (6) יֵלְכוּ יֹנְקוֹתָיו וִיהִי כַזַּיִת
הוֹדוֹ וְרֵיחַ לוֹ כַּלְּבָנוֹן׃ (7) יָשֻׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצִלּוֹ

Haftora.

שׁוּבָה (1) Kehre zurück, Jisrael, zum Ewigen, deinem Gotte, denn du bist gesunken durch deine Sünde. (2) Bringet Gebete mit euch, und wendet euch zum Ewigen, saget ihm: Vergieb alle Sünden, und nimm das Gute auf, wir wollen die Stieropfer mit unseren Lippen ersetzen; (3) Aschur soll nicht unsere Zuflucht seyn, auf Rossen wollen wir nicht reiten, und wollen nicht mehr Götter nennen die wir selbst verfertigt, denn nur durch dich kann das verwaiste Volk erbarmt werden. (4) Ich will sie von ihrer Ausschweifung heilen, will sie huldvoll lieben, denn es ist abgethan mein Zorn von ihnen; (5) ich will wie Thau seyn dem Jisrael, es soll blühen wie eine Rose, soll Wurzel schlagen wie Lebanon; (6) ausbreiten sollen sich seine Sprößlinge, wie Oelbaum werde seine Pracht, sein Duft wie Lebanon; (7) sie werden zurückkommen, die (vormals) in seinem Schatten wohnten, aufleben wie Getraide, blühen wie Weinstock, berühmt wie

אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וּרְאֵה אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַאֲחֻזָּה׃ וּמֹת בָּהָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה
שָׁמָּה וְהֵאָסֵף אֶל־עַמֶּיךָ כַּאֲשֶׁר־מֵת אַהֲרֹן אָחִיךָ בְּהֹר
הָהָר וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמֵי־מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר־צִן עַל אֲשֶׁר
לֹא־קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה
אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

חצי קדיש. מי שברך וכו׳ ויכתבהו בספר הקיים וכו׳, וגוללין ומגביהין.

כשמגביהים הס״ת מביטין כגד הכתב של ס״ת ואומרים.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד־מֹשֶׁה׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

אחר שגמר הגולל יברך המפטיר ברכה זו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם
הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַבּוֹחֵר
בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי
הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

וְזֹאת Uebersetzung zu entlehnen Seite מ

בָּרוּךְ (Uebersetzung s. S. 40.)

עִמָּדִ֑י חָת֖וּם בְּאוֹצְרֹתָֽי׃ לִ֤י נָקָם֙ וְשִׁלֵּ֔ם לְעֵ֖ת תָּמ֣וּט
רַגְלָ֑ם כִּ֤י קָרוֹב֙ י֣וֹם אֵידָ֔ם וְחָ֖שׁ עֲתִדֹ֥ת לָֽמוֹ׃ כִּֽי־יָדִ֤ין
יְהוָה֙ עַמּ֔וֹ וְעַל־עֲבָדָ֖יו יִתְנֶחָ֑ם כִּ֤י יִרְאֶה֙ כִּי־אָ֣זְלַת יָ֔ד
וְאֶ֖פֶס עָצ֥וּר וְעָזֽוּב׃ וְאָמַ֖ר אֵ֣י אֱלֹהֵ֑ימוֹ צ֖וּר חָסָ֥יוּ בֽוֹ׃
אֲשֶׁ֨ר חֵ֤לֶב זְבָחֵ֙ימוֹ֙ יֹאכֵ֔לוּ יִשְׁתּ֖וּ יֵ֣ין נְסִיכָ֑ם יָק֙וּמוּ֙
וְיַעְזְרֻכֶ֔ם יְהִ֥י עֲלֵיכֶ֖ם סִתְרָֽה׃ רְא֣וּ ׀ עַתָּ֗ה כִּ֣י אֲנִ֤י אֲנִי֙
ה֔וּא וְאֵ֥ין אֱלֹהִ֖ים עִמָּדִ֑י אֲנִ֧י אָמִ֣ית וַאֲחַיֶּ֗ה מָחַ֙צְתִּי֙ וַאֲנִ֣י
אֶרְפָּ֔א וְאֵ֥ין מִיָּדִ֖י מַצִּֽיל׃ ששי כִּֽי־אֶשָּׂ֥א אֶל־שָׁמַ֖יִם יָדִ֑י
וְאָמַ֕רְתִּי חַ֥י אָנֹכִ֖י לְעֹלָֽם׃ אִם־שַׁנּוֹתִי֙ בְּרַ֣ק חַרְבִּ֔י וְתֹאחֵ֥ז
בְּמִשְׁפָּ֖ט יָדִ֑י אָשִׁ֤יב נָקָם֙ לְצָרָ֔י וְלִמְשַׂנְאַ֖י אֲשַׁלֵּֽם׃
אַשְׁכִּ֤יר חִצַּי֙ מִדָּ֔ם וְחַרְבִּ֖י תֹּאכַ֣ל בָּשָׂ֑ר מִדַּ֤ם חָלָל֙
וְשִׁבְיָ֔ה מֵרֹ֖אשׁ פַּרְע֥וֹת אוֹיֵֽב׃ הַרְנִ֤ינוּ גוֹיִם֙ עַמּ֔וֹ כִּ֥י דַם־
עֲבָדָ֖יו יִקּ֑וֹם וְנָקָם֙ יָשִׁ֣יב לְצָרָ֔יו וְכִפֶּ֥ר אַדְמָת֖וֹ עַמּֽוֹ׃
שביעי וַיָּבֹ֣א מֹשֶׁ֗ה וַיְדַבֵּ֛ר אֶֽת־כָּל־דִּבְרֵ֥י הַשִּׁירָֽה־הַזֹּ֖את
בְּאָזְנֵ֣י הָעָ֑ם ה֖וּא וְהוֹשֵׁ֥עַ בִּן־נֽוּן׃ וַיְכַ֣ל מֹשֶׁ֗ה לְדַבֵּ֛ר אֶת־
כָּל־הַדְּבָרִ֥ים הָאֵ֖לֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵֽל׃ וַיֹּ֤אמֶר אֲלֵהֶם֙
שִׂ֣ימוּ לְבַבְכֶ֔ם לְכָל־הַדְּבָרִ֔ים אֲשֶׁ֧ר אָנֹכִ֛י מֵעִ֥יד בָּכֶ֖ם
הַיּ֑וֹם אֲשֶׁ֤ר תְּצַוֻּם֙ אֶת־בְּנֵיכֶ֔ם לִשְׁמֹ֣ר לַעֲשׂ֔וֹת אֶֽת־כָּל־
דִּבְרֵ֖י הַתּוֹרָ֥ה הַזֹּֽאת׃ כִּ֠י לֹֽא־דָבָ֨ר רֵ֥ק הוּא֙ מִכֶּ֔ם כִּי־
ה֖וּא חַיֵּיכֶ֑ם וּבַדָּבָ֣ר הַזֶּ֗ה תַּאֲרִ֤יכוּ יָמִים֙ עַל־הָ֣אֲדָמָ֔ה
אֲשֶׁ֨ר אַתֶּ֜ם עֹבְרִ֧ים אֶת־הַיַּרְדֵּ֛ן שָׁ֖מָּה לְרִשְׁתָּֽהּ׃
מפטיר וַיְדַבֵּ֤ר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה בְּעֶ֛צֶם הַיּ֥וֹם הַזֶּ֖ה לֵאמֹֽר׃
עֲלֵ֡ה אֶל־הַר֩ הָעֲבָרִ֨ים הַזֶּ֜ה הַר־נְב֗וֹ אֲשֶׁר֙ בְּאֶ֣רֶץ מוֹאָ֔ב

וַיִּבְעָט שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַּ עָשָׂהוּ וַיְנַבֵּל
צוּר יְשֻׁעָתוֹ׃ יַקְנִאֻהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבֹת יַכְעִיסֻהוּ׃ יִזְבְּחוּ
לַשֵּׁדִים לֹא אֱלֹהַּ אֱלֹהִים לֹא יְדָעוּם חֲדָשִׁים מִקָּרֹב
בָּאוּ לֹא שְׂעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם׃ צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי וַתִּשְׁכַּח
אֵל מְחֹלְלֶךָ׃ רביעי וַיַּרְא יְהוָה וַיִּנְאָץ מִכַּעַס בָּנָיו
וּבְנֹתָיו׃ וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם
כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה בָּנִים לֹא־אֵמֻן בָּם׃ הֵם קִנְאוּנִי
בְלֹא־אֵל כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא־עָם בְּגוֹי
נָבָל אַכְעִיסֵם׃ כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי וַתִּיקַד עַד־שְׁאוֹל
תַּחְתִּית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבֻלָהּ וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים׃
אַסְפֶּה עָלֵימוֹ רָעוֹת חִצַּי אֲכַלֶּה־בָּם׃ מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי
רֶשֶׁף וְקֶטֶב מְרִירִי וְשֶׁן־בְּהֵמֹת אֲשַׁלַּח־בָּם עִם־חֲמַת
זֹחֲלֵי עָפָר׃ מִחוּץ תְּשַׁכֶּל־חֶרֶב וּמֵחֲדָרִים אֵימָה גַּם־
בָּחוּר גַּם־בְּתוּלָה יוֹנֵק עִם־אִישׁ שֵׂיבָה׃ אָמַרְתִּי
אַפְאֵיהֶם אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם׃ לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב
אָגוּר פֶּן־יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ פֶּן־יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה וְלֹא יְהוָה
פָּעַל כָּל־זֹאת׃ כִּי־גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה וְאֵין בָּהֶם
תְּבוּנָה׃ חמישי לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם׃
אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה אִם־לֹא
כִּי־צוּרָם מְכָרָם וַיהוָה הִסְגִּירָם׃ כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם
וְאֹיְבֵינוּ פְּלִילִים׃ כִּי־מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם וּמִשַּׁדְמֹת
עֲמֹרָה עֲנָבֵמוֹ עִנְּבֵי־רוֹשׁ אַשְׁכְּלֹת מְרֹרֹת לָמוֹ׃ חֲמַת
תַּנִּינִם יֵינָם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר׃ הֲלֹא־הוּא כָּמֻס

הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָֹה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
בְּאָזְנֵי כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד
תֻּמָּם:

אם חל ר"ה ביום ה' או ז' קורין בשבת תשובה האזינו.

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי:
יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם עֲלֵי־
דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב: כִּי שֵׁם יְהוָֹה אֶקְרָא הָבוּ
גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט
אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא: שִׁחֵת לוֹ לֹא
בָּנָיו מוּמָם דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל: הַלְיהוָֹה תִּגְמְלוּ־זֹאת
עַם נָבָל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא־הוּא אָבִיךָ קָּנֶךָ הוּא עָשְׂךָ
וַיְכֹנְנֶךָ: שני זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר־וָדֹר
שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֵּדְךָ זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ: בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן
גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: כִּי חֵלֶק יְהוָֹה עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ:
יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן יְסֹבְבֶנְהוּ
יְבוֹנְנֵהוּ יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ: כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל־
גּוֹזָלָיו יְרַחֵף יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל־אֶבְרָתוֹ:
יְהוָֹה בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר: שלישי יַרְכִּבֵהוּ
עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדָי וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ
מִסֶּלַע וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ צוּר: חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן
עִם־חֵלֶב כָּרִים וְאֵילִים בְּנֵי־בָשָׁן וְעַתּוּדִים עִם־חֵלֶב
כִּלְיוֹת חִטָּה וְדַם־עֵנָב תִּשְׁתֶּה־חָמֶר: וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן

את־בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה־לי השירה
הזאת לעד בבני ישראל: ששי כי־אביאנו אל־
האדמה אשר־נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל
ושבע ודשן ופנה אל־אלהים אחרים ועבדום ונאצוני
והפר את־בריתי: והיה כי־תמצאן אתו רעות רבות
וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח
מפי זרעו כי ידעתי את־יצרו אשר הוא עשה היום
בטרם אביאנו אל־הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה
את־השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את־בני ישראל:
ויצו את־יהושע בן־נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה
תביא את־בני ישראל אל־הארץ אשר־נשבעתי להם
ואנכי אהיה עמך: ויהי | ככלות משה לכתב את־
דברי התורה־הזאת על־ספר עד תמם: שביעי ויצו משה
את־הלוים נשאי ארון ברית־יהוה לאמר: לקח את
ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית־יהוה
אלהיכם והיה־שם בך לעד: כי אנכי ידעתי את־
מריך ואת־ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום
ממרים היתם עם־יהוה ואף כי־אחרי מותי:
מפטיר הקהילו אלי את־כל־זקני שבטיכם ושטריכם
ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם
את־השמים ואת־הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי־
השחת תשחתון וסרתם מן־הדרך אשר צויתי אתכם
וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי־תעשו את־

ישראל: רביעי ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע
שנים במעד שנת השמטה בחג הסכות: בבוא כל-
ישראל לראות את-פני יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר תקרא את-התורה הזאת נגד כל-ישראל באזניהם:
הקהל את-העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר
בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את-יהוה
אלהיכם ושמרו לעשות את-כל-דברי התורה הזאת:
ובניהם אשר לא-ידעו ישמעו ולמדו ליראה את-
יהוה אלהיכם כל-הימים אשר אתם חיים על-
האדמה אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה:
חמישי ויאמר יהוה אל-משה הן קרבו ימיך למות
קרא את-יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך
משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: וירא יהוה
באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על-פתח האהל:
ויאמר יהוה אל-משה הנך שכב עם-אבתיך וקם
העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר-הארץ אשר הוא
בא-שמה בקרבו ועזבני והפר את-בריתי אשר כרתי
אתו: וחרה אפי בו ביום-ההוא ועזבתים והסתרתי
פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות
ואמר ביום ההוא הלא על כי-אין אלהי בקרבי
מצאוני הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום
ההוא על כל-הרעה אשר עשה כי פנה אל-אלהים
אחרים: ועתה כתבו לכם את-השירה הזאת ולמדה

אם חל יום א׳ של ר״ה ביום ב׳ או ג׳ קורין בשבת תשובה פ׳ וילך

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי
הַיּוֹם לֹא־אוּכַל עוֹד לָצֵאת וְלָבוֹא וַיהֹוָה אָמַר אֵלַי
לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר
לְפָנֶיךָ הוּא־יַשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ
וִירִשְׁתָּם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהֹוָה׃ שני
וְעָשָׂה יְהֹוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחוֹן וּלְעוֹג מַלְכֵי
הָאֱמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם׃ וּנְתָנָם יְהֹוָה
לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶתְכֶם׃ חִזְקוּ וְאִמְצוּ אַל־תִּירְאוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם
כִּי יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא
יַעַזְבֶךָּ׃ שלישי וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לִיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי
כָל־יִשְׂרָאֵל חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה
תַּנְחִילֶנָּה אוֹתָם׃ וַיהֹוָה הוּא הַהֹלֵךְ לְפָנֶיךָ הוּא יִהְיֶה
עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָּ לֹא תִירָא וְלֹא תֵחָת׃
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי
לֵוִי הַנֹּשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהֹוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי

אֵין כָּמוֹךָ S. לה 35.

Vorlesung aus der Thora.

(Siehe die Gebete Seite 35 bis S. הל Z. 8. von oben „Erbarmung.")

לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

הש"ץ חוזר התפלה ואומר קדשת נקדש וכו', ואומר הש"ץ קדיש שלם, אֵין כָּמוֹךָ, ומוציאין ס"ת, וסדרו תמצא לעיל דף ל"ה וכו'

---

verzeichnet ſtehen vor dir, wir und dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, zum glücklichen Leben und zum Frieden. Gebenedeyet du, Ewiger! der den Frieden ſchafft.

אֱלֹהַי Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Böſem, und meine Lippen vor Trugreden, laß meine Seele meinen Läſterern ſchweigen, und gegen jeden gebeugt ſeyn, wie Staub der Erde. Oeffne mein Herz deiner Lehre, laß meine Seele deine Gebote befolgen, und die gegen mich Böſes ſtimmen — vernichte bald ihren Rathſchluß und vereitle ihr Sinnen. Thue es deines Namens willen, deiner Rechte willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen, auf daß deine Geliebten errettet werden. Deine Rechte hilf mir, erhöre mich. Mögen dir gefallen die Reden meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, dir, Ewiger! mein Fels und mein Erlöſer. Er, der in den Himmelshöhen Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Jisrael in Frieden. Amen.

יְהִי Möge es dir wohlgefallen, Ewiger! unſer und unſerer Väter Gott, den heiligen Tempel wieder zu erbauen, bald, in unſeren Tagen, und laß deine Lehre unſer Antheil ſeyn.

Der Vorſänger wiederholt die ſieben Benedeyungen. — Hierauf das ganze Kaddiſch und

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

(שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃ בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב

וְעַל Für dieses alles sey dein Name hochgepriesen und gebenedeyet du, unser König immer und ewig. Zeichne zum glückseligen Leben alle Kinder deines Bundes. Alle lebendige Wesen werden dir ewig danken und deinen Namen in Wahrheit preisen, Allmächtiger! unser Heil und unsere Hülfe. Gebenedeyet du, Ewiger! Allgütiger ist dein Name, dir allein gebühret Lob. שִׂים שָׁלוֹם Schenke Frieden, Glück und Segen, Gunst, Gnade und Erbarmen, uns und deinem ganzen Volke Jisrael. Segne uns, Vater! allesammt mit dem Licht deines Antlitzes; denn mit dem Licht deines Antlitzes gabst du uns, Ewiger! unser Gott, die Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Gerechtigkeit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Jisrael jede Zeit und jede Stunde mit deinem Frieden. Im Buche des Lebens, des Segens und Friedens und der reichlichen Nahrung mögen wir gedacht und

---

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר. יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃

אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

Jisrael und ihr Gebet, und führe zurück den Dienst in die Halle deines Tempels, und die Feueropfer Jisrael's und ihr Gebet mit Liebe mögest du das wohlgefällig annehmen, und stets sey dir zum Wohlgefallen der Dienst deines Volkes Jisrael. וְתֶחֱזֶינָה Und unsere Augen mögen es schauen, wenn du zurückkehrest nach Zijon mit Barmherzigkeit. Gebenedeyt du, Ewiger! der zurückkehren lässet seinen Gottesglanz nach Zijon.

מוֹדִים Wir danken dir. Denn Du, Ewiger! unser Gott und Gott unsrer Väter, bist für immer und ewig, Hort unsers Lebens; Schirm unsres Heils bist du in alle Geschlechter. Wir danken dir und verkünden deinen Ruhm; für unser Leben, das in deiner Hand liegt, und für unsere Seelen, die du in Obhut nimmst, und für deine Wunder und Gnaden zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags. Du, Gütiger! denn nicht endet dein Erbarmen, du Barmherziger! denn nicht höret auf deine Gnade. Von Ewigkeit hoffen wir auf dich.

מודים דרבנן מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת׃

אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ
לְעוֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ
עֲרֵלִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה.
לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ. עַם מְקַדְּשֵׁי
שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ
וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים
אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב

Schabbath, Ewiger! unser Gott, den Nationen jener Länder, nicht hast du ihn theilhaft gemacht den Götzendienern, sondern deinem Volke Jisrael gabst du ihn aus Liebe für die Nachkommenschaft Jaakobs, die du erkoren hast, dem Volke, das den siebenten Tag heiligt, sie sollen sich an der Fülle deines Gutes wonniglich sättigen, ja, den siebenten Tag hast du gewollt und geheiligt, hast ihn der Tage Schönster genannt, zum Andenken an die Schöpfung.

אֱלֹהֵינוּ Unser und unserer Väter Gott! Habe Wohlgefallen an unsrer Ruhe, heilige uns durch deine Gebote, und laß deine Lehre unser Antheil seyn, sättige uns mit deiner Güte und erfreue uns durch deine Hülfe, und laß uns, Ewiger! unser Gott, in Liebe und Lust deinen heiligen Schabbath genießen, daß an ihm ruhen Jisrael, die deinen Namen heiligen. Gebenedeyt du Ewiger! der den Schabbath heiligt.

רְצֵה Nimm wohlgefällig an, Ewiger, unser Gott! dein Volk

יִשְׂמַח משֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לּוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר־סִינַי. וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ: וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ

יִשְׂמַח Freue sich Moscheh seines Looses, denn du nanntest ihn einen treuen Knecht, legtest köstlichen Schmuck an sein Haupt, als er vor dir stand auf dem Berge Sinaj und die zwei steinernen Tafeln herunterbrachte, auf welchen die Beobachtung des Schabbats geschrieben war, davon es in deiner Thora heißt: „Die Kinder Jisraels sollen beobachten den Schabbath, daß sie den Schabbath halten bei allen ihren Nachkommen, als einen ewigen Bund; zwischen mir und den Kindern Jisraels soll derselbe ein Zeichen seyn auf ewig, denn in sechs Tagen hat der Ewige geschaffen den Himmel und die Erde, und am siebenten Tage hat er gefeiert und geruhet." — Nicht gabst du den

---

ק׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

לְדוֹר (Der Vorsänger:) Für und für wollen wir verkünden deine Größe, ewig und immer deine Herrlichkeit verherrlichen und dein Lob, unser Gott! soll nie aus unserm Munde weichen, denn du bist ein allmächtiger, großer und heiliger Gott. Gebenedeyet du, Ewiger! heiliger König.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich. Selah.

קדושה בחזרת ה לש"ץ תפלה.

נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:
ק"וח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
ח' אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ מָתַי תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:
ק"וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

נְקַדֵּשׁ Wir wollen heiligen deinen Namen in der Welt, wie man denselben heiligt in jenen himmlischen Höhen; wie geschrieben ist durch deine Propheten.
כַּכָּתוּב (Die Gemeinde:) Und einer rief gegen den andern und sprach:
Heilig, Heilig, Heilig ist der Ewige, der Herr der Heerschaaren! die ganze Erde ist voll seiner Majestät.
אָז (Die Gemeinde und dann der Vorsänger:) Mit mächtig stürmendem Getöse ertönet ihre Stimme, sie erheben sich den Serafim gegenüber, und rufen im Wechselchor: „Gebenedeyt".
בָּרוּךְ (Die Gemeinde:) Gebenedeyt die Majestät Gottes ihres Ortes.
מִמְּקוֹמְךָ (Die Gemeinde und dann der Vorsänger:) Von deinem Orte her, König! erscheine, und regiere unter uns; denn wir harren dein, wann du in Zijon regieren wirst; o möchtest du bald, in unsern Tagen, dort auf immer wohnen! auf daß du erhoben und geheiligt werdest in deiner Stadt Jeruschalajim für und für und ewig, und unsere Augen deine Regierung sehen — wie verheißen ist in den Gesängen deines Ruhms durch David deinen gerechten Gesalbten:
יִמְלֹךְ (Die Gemeinde:) „Dein Gott wird ewig regieren, dein Herr, Zijon! für und für. Hallelujah!"

עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

Wohlthaten erweiset; Eigner des Weltalls! der du gedenkest der frommen Werke der Urväter, und du bringest in Liebe ihren Nachkommen den Erlöser, um deines Namens willen.

Gedenk' unser zum Leben, o König! der du Wohlgefallen hast am Leben, und zeichne uns in das Buch des Lebens, um deinetwillen, Herr des Lebens! König, Beistand und Helfer! Gebenedeyet du, Ewiger! Schirm Abraham's!

אַתָּה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr! Du belebst die Todten wieder, allmächtiger Erretter! Du ernährst die Lebenden mit Gnade, erweckst die Todten durch deine große Barmherzigkeit; stützest die Fallenden, heilest die Kranken, und lösest die Gefesselten, du lässest dauern deine Treue den im Staube schlummernden. Wer gleicht dir, allmächtiger Herr? und wer ist dir ähnlich? o König, der du tödtest, wieder belebst, und Heil aufblühen lässest. Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit? der du denkest deiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Leben. Du bist deiner Zusage treu, die Todten wieder zu beleben. Gebenedeyet du Ewiger! der du die Todten belebst.

בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִים יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל

Kinder Jisraels stimmten dir ein Lied an, freudenvoll, und alle sprachen:

מִי „Wer ist wie du unter den Mächtigen, Ewiger! Wer wie du verherrlicht mit Heiligkeit, furchtbar im Lobe, Wunderthäter!"

שִׁירָה Ein neues Lied sangen die Erlösten deinem Namen am Ufer des Meers, einstimmig dankten sie alle, huldigten und sprachen: „Der Ewige wird immer und ewig regieren!"

צוּר Fels Jisrael's! Auf, zum Beistande Jisraels, und befreie, nach deinem Ausspruche, Jehuda und Jisrael, unser Erlöser, Ewiger, Zebaoth sein Name, heiliger Jisraels! Gebenedeyet du Ewiger! der Jisrael erlöste.

Herr! öffne meine Lippen, mein Mund verkünde deinen Ruhm.

בָּרוּךְ Gebenedeyet du, Ewiger unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Jitzchacks und Gott Jaakobs, großer, mächtiger und furchtbarer Gott! Allerhöchster, der gütig

וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן

Gerechtigkeit reichen bis zu der Erde Enden. Heil dem Manne, der deinen Befehlen gehorcht, deine Lehre und deine Verheißung zu Herzen nimmt. Fürwahr! du bist Herr deines Volkes und mächtiger König, ihr Recht auszuführen. Fürwahr! du bist der Erste, du bist der Letzte, und außer dir haben wir keinen König, Erlöser und Erretter. Aus Mizrajim hast du uns erlöst, Ewiger unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns befreit; alle ihre Erstgebornen hast du erschlagen, und deine Erstgebornen erlöst; das Schilfmeer hast du getheilt, die Frevler versenkt, die Lieblinge hindurchgeführt, worauf die Fluthen ihre Verfolger verschlangen, daß keiner von ihnen entkam. Drob priesen die Geliebten und erhöheten den Allmächtigen, und es brachten die Geliebten Lieder und Gesänge, Lobgedichte, Benedeyungen und Danksagungen dar, dem allmächtigen, lebendigen, dauernden König, dem hohen und erhabenen, großen und furchtbaren — der die Stolzen niederdrückt, die Gebeugten erhebt, die Gefesselten löst, die Unterdrückten befreit, den Armen beisteht, und sein Volk erhört, wenn sie zu ihm schreien; Dank dem höchsten Gotte, gelobt und gebenedeyet er. Moscheh und die

וְגַם נִכְלַמְתִּי: כּוֹשֶׁר דְּבָרֶיךָ נִשְׁמְעוּ בְּאָזְנַי וָאֶחְמוֹד. הֲתוֹמוֹת עַל לִבִּי כְּצָמִיד פָּתִיל לִצְמוֹד. לָלֶכֶת לִפְנֵי אֵם לָמוֹד תַּלְמוּד. אִם תָּשׁוּב וַאֲשִׁיבְךָ לְפָנַי תַּעֲמוֹד: מֵרְבְּכֶם מִכָּל עָם לֹא חָשַׁקְתִּי בָּכֶם. כִּי אִם מֵאַהֲבָתִי אֶתְכֶם וְאֶת אֲבוֹתֵיכֶם. נֶצַח חֲסָדַי וּבְרִיתִי לֹא אָסִיר מִכֶּם. שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם: סוֹכוּ בְּצִלִּי בָּנַי חֲמוּדַי. וּבוֹזַיכֶם יֵקַלּוּ וַאֲכַבֶּדְכֶם מְכַבְּדַי: עָשִׂיתִי פֶּלֶא נֶגֶד אֲבוֹתֵיכֶם עֲבָדַי. וְגַם עַתָּה נְאֻם יְיָ שׁוּבוּ עָדַי: פּוֹרְדָה אֶרְדּוֹף כַּאֲשֶׁר הַדִּין יָקוֹב. בִּמְסִתּוֹלְלֵיכֶם וְאוֹיְבֵיכֶם כִּי אָכְלוּ אֶת יַעֲקֹב. צַדְּקוּ מַעֲשֵׂיכֶם וְהָסִירוּ לֵב הֶעָקוֹב. וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב: קַבֵּץ אֲקַבֶּצְךָ מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדַּחְתִּיךָ. וְאֵיטִבְךָ וְאַרְבֶּה אוֹתְךָ כִּי בְחַרְתִּיךָ. רַחֵם אֲרַחֶמְךָ כִּי אֵלַי הֲשִׁבוֹתִיךָ. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: שׁוּר כִּי בְעִתָּהּ אֲנִי יְיָ אֲחִישֶׁנָּה. הִצַּתִּי אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַאֲנִי אֶבְנֶנָּה. תָּמִיד לְכָבוֹד בְּתוֹכָהּ אֶהְיֶה וְאֶשְׁכּוֹנָה. וּפְדוּיֵי יְיָ יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה: אָנוּ לְעוֹלָם נְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ צוּרֵנוּ. יַעַן כִּי גְאַלְתָּנוּ מִיַּד מְעַנֵּינוּ. זֵר בְּרָכָה נַכְתִּירְךָ מַלְכֵּנוּ. חוּשָׁה לְעֶזְרָתֵנוּ יְיָ תְּשׁוּעָתֵנוּ:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ

עֶזְרַת Der Beistand unserer Väter warst du von jeher, Schild und Erretter ihren Kindern nach ihnen in jedem Zeitalter. Ueber der Welten Höhe ist dein Sitz, dein Recht und deine

לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר
אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ
יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם
שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

(מיוסד ע"פ א"ב ושם המחבר אליעזר בר נתן).

אֵל אֱלֹהֵינוּ נָשׁוּב בַּצַּר לָנוּ בְּגָלוּתֵנוּ. כִּי אַתָּה צַדִּיק עַל
כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. בַּעֲוֹן בִּצְעֵנוּ מֵעַל פָּנֶיךָ שֻׁכַּחְנוּ. הֲשִׁיבֵנוּ
וְנָשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ: גּוֹלִים בְּנֵי גוֹלִים מוֹנִים
אוֹתָנוּ בְּאֵיבָה. כֶּסֶף נִמְאָס קוֹרְאִים אוֹתָנוּ בְּחוֹבָה. הִינָךְ
יוֹשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ אָמַרְתָּ לָנוּ וְלֹא
נַקְשִׁיבָה: הֲלֹא עַל כִּי אֵין שְׁכִינָתְךָ בְּקִרְבֵּנוּ. מְצָאוּנוּ
הָרָעוֹת בְּאֶרֶץ שִׁבְיֵנוּ. וְכִכְלוֹת כֹּחֵינוּ נָחַמְנוּ בְּאַחֲרִיתֵנוּ.
לְכוּ וְנָשׁוּבָה אֶל יְיָ כִּי הוּא טָרָף וְיִרְפָּאֵנוּ: זֶה
קַיָּים לָנוּ נַפְשֵׁנוּ לְשׁוֹבְבָה. כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ לְהַרְבּוֹת
וּלְהֵטִיבָה. חוֹזֶק יָדְךָ וּדְבָרְךָ לְעוֹלָם נִצָּבָה. הֲשִׁיבֵנוּ
יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה: טוֹרַפְתִּי בַגּוֹלָה וְעַד עַתָּה אֵחַרְתִּי.
בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי אֶת יְיָ זָכַרְתִּי. יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי
מְנוּחָה לֹא מָצָאתִי. כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי בּוֹשְׁתִּי

---

tig, treu und redlich, ein Gesetz, unverletzlich! Fürwahr! du, Ewiger, bist unser und unserer Väter Gott, unser und unserer Väter König, unser und unserer Väter Erlöser, unser Schöpfer, unseres Heiles Hort, unser Befreier und Erretter! das ist von jeher dein Name, Keiner ist ein Gott außer dir.

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב
וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר׃ וּמְתֻקָּן
וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ׃ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ
נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו
חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי
עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל
דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃
עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם

---

euch herausgeführt aus dem Lande Mizrajim, um euer Gott zu seyn, ich der Ewige, euer Gott.

אֱמֶת Wahr, sicher, zuverlässig, unwandelbar, gerecht und gewiß, lieblich und angenehm, schätzbar und ergötzend, ehrwürdig und herrlich, bewährt und erprobt, nützlich und schön ist diese Verheißung uns in Ewigkeit. Wahr ist's! der Gott der Welt ist unser König, der Fels Jaakobs, Schild unsers Heils, für und für dauert er, dauert sein Name, steht fest sein Thron, sein Reich und seine Treue bleiben ewig. Und seine Verheißungen leben und bestehen, sind treu und erquickend, auf alle Zeiten, für unsere Voraltern, für uns, für unsere Kinder, für unsere Nachkommen und für alle Geschlechter der Abkömmlinge Jisraels, deine Knechte. Den Vorfahren und den Nachkommen ist diese Verheißung immerwährend wohlthä=

עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם
לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת
עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת
הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתֻרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם
קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

---

auf dem Wege, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest, und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdreiche, das der Ewige zugeschworen euren Vätern, daß er es ihnen gebe, wie die Tage des Himmels über der Erde.

וַיֹּאמֶר *) Der Ewige sprach zu Moscheh wie folgt: Rede zu den Kindern Jisraels und sprich zu ihnen: sie sollen sich Schaufäden machen an den Ecken ihrer Kleider, bei ihren Nachkommen, und anbringen an den Schaufäden der Ecke eine himmelblaue Schnur; es soll euch dienen zum Anschauen, daß ihr sie sehet und euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie haltet, und nicht nachwandelt eurem Herzen und euren Augen, denen ihr nachbuhlet. Auf daß ihr gedenket und thuet alle meine Gebote und heilig seyd eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich

---

*) 4. Buch Moscheh 15.

וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־
דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם

---

werde Kraut geben auf deinem Felde für dein Vieh und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß sich euer Herz nicht bethöre, und ihr abweichet und dienet andern Göttern und sie anbetet. Entbrennen würde der Zorn des Ewigen wider euch und verschließen würde er den Himmel, daß kein Regen komme, und das Erdreich würde nicht hergeben seinen Ertrag, und ihr würdet bald verschwinden von dem guten Lande, das der Ewige euch giebt. So nehmet denn diese meine Worte in euer Herz und in eure Seele, und bindet sie zum Zeichen auf eure Hand, und sie sollen zur Vorderhauptbinde seyn zwischen euren Augen. Lehret sie euren Söhnen, um von denselben zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest

נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם
לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת
עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃

---

ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Es sollen diese Worte, die ich dir heute befehle, in deinem Herzen bleiben. Du sollst sie einschärfen deinen Söhnen, sollst von ihnen reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehst. Binde sie zum Zeichen auf deine Hand, und sie sollen seyn zur Vorderhauptbinde zwischen deinen Augen und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

וְהָיָה אִם *) Und es wird geschehen, wenn ihr gehorchen werdet meinen Geboten, so ich euch heute gebiete, daß ihr liebet den Ewigen, euern Gott, und ihm dienet mit ganzem Herzen und mit eurer ganzen Seele: so werde ich Regen geben eurem Lande zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, und du wirst einsammlen dein Getreide und deinen Most und dein Oel; ich

*) 5. Buch Moscheh 11.

בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה
וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ:
וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ
קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ
בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה
בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־

---

lasse unser Herz deinen Geboten anhangen, und eigne unser Herz, daß wir lieben und fürchten deinen Namen, damit wir nie zu Schanden werden; daß wir auf deinen heiligen Namen, den großen und furchtbaren, vertrauen, frohlocken und uns freuen deines Heils. Bringe uns in Frieden aus den vier Seiten der Erde, und führe uns aufrecht nach unserem Lande; du bist ja ein Gott, der Heil wirkt, der du uns erwählt hast aus allen Völkern und Sprachen, und uns deinem großen Namen in Wahrheit zugeführt, um dir zu danken und deine Einheit anzuerkennen in Liebe. Gebenedeyet du Ewiger, der du dein Volk Jisrael erkoren in Liebe.

שְׁמַע *) Höre, Jisrael, der Ewige unser Gott ist ein einiges ewiges Wesen.

Gebenedeyet der Name seiner glorreichen Majestät in Ewigkeit.

וְאָהַבְתָּ Du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott mit deinem

---

*) 5. Buch Moscheh 6.

עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ

---

allein wirkt mächtig, schafft Neues, ist der Kriege Herr, sät Gerechtigkeit, läßt Heil aufgehen, schafft Heilmittel, ist im Ruhme furchtbar, Herr der Wunder, der gütevoll alle Tage das Werk der Urschöpfung erneuet, wie es heißt: Danket ihm, der die großen Lichter schafft, denn ewig währet seine Güte"*). Einst wirst du ein neues Licht über Zijon bereiten; o möchten wir alle bald seines Lichtes theilhaftig werden! Gebenedeyet du, Ewiger! Schöpfer der Himmelslichter.

אַהֲבַת Mit vieler Zärtlichkeit liebtest du uns, Ewiger, unser Gott! mit großer und sorgfältiger Schonung schontest du uns. Vater und König! unserer Urväter halben, die auf dich vertrauten, und denen du Gesetze des Lebens lehrtest, sey auch uns gnädig und belehre uns. Vater! erbarmungsvoller Vater! Allbarmherziger! erbarme dich unser, und gieb uns ins Herz, daß wir verstehen, einsehen und aufmerken, lernen und lehren, beobachten und ausüben und vollziehen alle Worte der Lehre deines Gesetzes, mit Liebe. Erleuchte unsere Augen in deiner Lehre,

*) Ps. 136.

עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה: אֶקְרָא, עֶלְיוֹן וְהַקּוֹל נִשְׁמַע. עֲטָרָה לְרֹאשׁוֹ לַעֲנוֹד וְלִקְמַע. וַאֲנִי, עֲתִירָתִי בְּלַחַשׁ אַשְׁמִעַ. וְאֶזְעַק אֵלֶיךָ מִצָּרָתִי וְתִשְׁמַע: הָבוּ, זְרוֹתִים כָּבוֹד בָּעֶרֶץ. וּמִירוֹת יַשְׁמִיעַ מִכְּנַף הָאָרֶץ. וַאֲנִי, וְכָרוּ אֲבָרֵךְ בְּמֶרֶץ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ: גֹּדֶל, רֶכֶב רִבּוֹתַיִם קָדוֹשׁ אוֹמְרֵי. רוֹגְשִׁים וְאוֹפַנִּים בָּרוּךְ גּוֹמְרֵי. וַאֲנִי, רִנָּתִי מֵאָה עִם שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה. וְהֶגְיוֹן לִבִּי יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי: לֵאלֹהֵינוּ, בְּרוֹן יַחַד כּוֹכְבֵי נִשְׁפִּי. נוֹתְנִים תְּהִלָּה בְּנֵי אֱלֹהִים בְּמוֹפִי. וַאֲנִי, אֶעֱמוֹדָה עַל מִצְפִּי. תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי:

ק"ק חֵילֵי מַעְלָה מַקְדִּישִׁים. זַכֵּי מַטָּה רוֹחֲשִׁים. קְדוּשָּׁה כְּאַחַת מְשַׁלְּשִׁים:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.

בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת

וְהַחַיּוֹת Die Chajoth lobsingen, die Cherubim preisen, die Serafim jauchzen, die Erehlim benedeyen, die Antlitze der Chajoth, der Ofannim und der Cherubim sind den Serafim zugekehrt und ihnen gegenüber sprechen sie lobpreisend: Gebenedeyet sey die Majestät Gottes ihres Ortes!

לָאֵל בָּרוּךְ Dem Allmächtigen weihen sie Benedeyungen in lieblichen Tönen, dem Könige, dem lebendigen, immerdauernden Gott stimmen sie Lieder an, und verkünden Preisgesänge. Ja, Er

וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת־רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

(גם זה יסדו ר׳ אליעזר ברבי נתן, ובראש כל חרוז תיבה אחת מפסוק כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו, ובראש השיטה השלישית תיבה ואני, והשיטה הרביעית מסיימת על לשון הכתוב).

אופן כִּי, אִם שֵׁם אַדִּיר יְיָ אֲדֹנֵינוּ. אֵילֵי שַׁחַק עוֹמְדִים לְהַקְדִּישֵׁנוּ. וַאֲנִי, אָשִׁירָה לַיְיָ וַאֲזַמְּרֶנּוּ. שִׁמְעוּ מְלָכִים וְרוֹזְנִים הַאֲזִינוּ: שֵׁם, לְבַדּוֹ נִשְׂגָּב לְעָלְמֵי עוֹלָמִים. לְעוֹלָם יְיָ דְּבָרוֹ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם. וַאֲנִי, לְיַחֲדוֹ בְּכָל יוֹם פַּעֲמַיִם. תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם: יְיָ, יְחוּדוֹ בִּמְעַטְּרָיו עֲטָרָה. יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָרָה. וַאֲנִי, יְקַר מַלְכוּתוֹ אֲסַפֵּרָה. שִׁמְעָה

---

und benedeyen, loben, verherrlichen, preisen, heiligen, und huldigen:

אֶת־שֵׁם dem Namen des Allmächtigen, des großen und furchtbaren Königs, heilig ist er! Alle beugen sich der Macht der göttlichen Regierung, Einer nach dem Andern, und übergeben einander das Recht, ihren Schöpfer zu heiligen in heiliger Lust, in reiner Sprache und mit heiliger Wonne; allesammt stimmen sie wie ein Einziger ehrfurchtsvoll an:

Heilig, Heilig Heilig ist der Ewige, Zebaoth; der ganze Erdkreis ist voll seiner Majestät!

לאל כל־יצוריו. שבח יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר כל
המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום שבת קדש:
שמך יי אלהינו יתקדש. וזכרך מלכנו יתפאר. בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת: תתברך מושיענו על־שבח
מעשה ידיך ועל־מאורי־אור שעשית יפארוך סלה:

תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים ישתבח
שמך לעד מלכנו: יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם
עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי
אלהים חיים ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים כלם
גבורים וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם
פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה

---

an: „Gesang und Lied für den Schabbath-Tag, schön ist's zu danken dem Ewigen!"*) Darum müssen verherrlichen und benedeyen den Allmächtigen alle seine Geschöpfe, Lob, Preis und Ruhm bringen dem Herrn, König und Schöpfer des Alls, der die Ruhe einsetzte für sein Volk Jisrael, das geheiligt ist, am heiligen Schabbathtage. Dein Name, Ewiger, unser Gott, sey geheiligt, dein Andenken, unser König, verherrlicht, im Himmel oben und auf Erden unten. Hochgepriesen du unser Retter über alles Lob deiner Hände Werke und der leuchtenden Sonnen, die du erschaffen, womit sie dich verherrlichen.

תתברך Hochgepriesen du, unser Hort, unser König, unser Erlöser, Schöpfer der Heiligen; ewig sey gepriesen dein Name, unser König, Schöpfer der Diener, jener Diener alle, die in höhern Welten stehn, und mit Ehrfurcht laut verkünden die Befehle des lebendigen Gottes und Königs der Welt — alle liebenswürdig, alle auserlesen, alle heldenmüthig, alle vollstrecken mit tiefer Ehrfurcht den Willen ihres Schöpfers, alle öffnen sie ihren Mund, heilig und rein, mit Gesang, und mit Liedern,

*) Ps. 92.

טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה
וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב
תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל־הָעוֹלָם:
שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן
קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר
מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת
הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה
שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה
וְיָשַׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג
קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת
אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר
שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ

Erbarmen vor seiner Herrlichkeit. Wohlthätig sind die Lichter, die unser Gott erschaffen, gebildet mit Verstand, Vernunft und Einsicht; Kraft und Stärke hat er in sie gelegt, daß sie regieren sollen in der bewohnten Welt, — voll Glanz und Strahlenreich, herrlich glänzend in der ganzen Welt: — fröhlich bei ihrem Erscheinen, frohlockend bei ihrer Rückkehr, erfüllen sie mit Ehrfurcht den Willen ihres Schöpfers, gewähren Ruhm und Ehre seinem Namen, Jubel und Gesang dem Andenken seiner Regierung. Er rief der Sonne, daß sie Licht ausstrahle, sah und bildete des Mondes Gestalt. Lob bringen ihm dar alle himmlischen Heere, Ruhm und Ehre die Serafim, Ofannim und die heiligen Chajoth.

לָאֵל Ihm, dem Allmächtigen, der, von allen Werken ruhend, am siebenten Tage sich erhob, und auf seinen majestätischen Thron setzte, prächtig schmückte den Ruhetag, Seligkeit dem Schabbath verhieß! Dieses ist die Ruhmwürdigkeit des siebenten Tages, daß an demselben der Allmächtige geruht hat von allem seinem Werke; und der siebente Tag lobet und stimmet

וליושביו שברא במדת רחמים: המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים. ובטובו מחדש בכל־יום תמיד מעשה בראשית: המלך המרומם לבדו מאז. המשבח והמפאר והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם ברחמיך הרבים. רחם עלינו אדון עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו: אין כערכך ואין זולתך אפס בלתך ומי דומה לך: אין כערכך יי אלהינו בעולם הזה. ואין זולתך מלכנו לחיי העולם הבא: אפס בלתך גואלנו לימות המשיח. ואין דומה לך מושיענו לתחית המתים:

אל אדון על כל־המעשים. ברוך ומברך בפי כל־נשמה: גדלו וטובו מלא עולם. דעת ותבונה סבבים אותו: המתגאה על־חיות הקדש. ונהדר בכבוד על־המרכבה: זכות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים לפני כבודו:

---

seine Bewohner, die du durch dein Erbarmen erschaffen; der du erleuchtest den Erdball, und die ihn bewohnen, in Barmherzigkeit und durch deine Allgüte täglich das Schöpfungswerk erneuest. König, einzig Erhabener von je! Hochgerühmter, Hochgepriesener, Hochverherrlichter seit den Tagen der Urwelt, der Welten Gott! erbarme dich unser in deiner großen Barmherzigkeit! Herr unsrer Stärke, Fels unserer Macht, Schild unsers Heils, unser Schutz! Nichts ist dir gleich zu schätzen, kein Gott außer dir, Nichts sonder dir, wer ist dir ähnlich? Niemand ist dir gleich zu schätzen, Ewiger! unser Gott, in dieser Welt; Niemand außer dir, unser König, im künftigen Leben; Nichts sonder dir, unser Erlöser, in den Tagen des Maschiach; Keiner dir gleich, unser Erretter, bei der Wiederauferstehung der Todten.

אל Gott! Herr aller Wesen! gepriesen und gebenedeyet in aller Beseelten Mund: seine Größe und Güte erfüllen die Welt, Verstand und Vernunft umgeben sie. Er, Hocherhaben über den Chajoth, geschmückt mit Majestät auf der Merkaba: Schonung und Geradheit sind vor seinem Throne, Gnade und

בְּשׁוּב. סֶלָה הַי חַי לְהוֹדוֹת חָשׁוּב. וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב: הַזְקֵנוּ מִיּוֹמַיִם חַיֵּינוּ. וּמִתְּהוֹם תָּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ. שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשֵׁנוּ. קָדוֹשׁ:

עִזּוּז בִּשְׁמֵי עֶרֶץ. עוֹשֶׂה צְדָקָה בָּאָרֶץ. כִּי אִם הִרְוָה אֶת הָאָרֶץ: פּוּר זֶבַח וּמִנְחָה. פֶּגַע מַעֲמַד וְשִׂיחָה. וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ: צוּר כִּסְאוֹ קוֹרֵעַ. צָקוּן קוֹרְאָיו מֵהִשְׂתָּרֵעַ. וְנָתַן זֶרַע לַזּוֹרֵעַ: אֹמֶץ תּוֹסִיף כִּי טִהַרְתִּיךָ. לָשׁוּב אֵלַי כִּי סִיַּעְתִּיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ. קָדוֹשׁ:

קָרוֹב וְרָחוֹק בְּלִי נֶגֶל. קִדַּמְתִּי שָׁלוֹם כְּאַבְקַת רוֹכֵל. וְלֶחֶם לָאֹכֵל. רִצַּפְתִּי הֶלְבְּנָה עִם צֳרִי. רֵיחֲךָ רַע בְּהַעֲבִירִי. כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי: שׁוּר בֵּינִי לְבֵינְךָ שׁוּב. שׁוּרַת אֲנָשִׁים בַּל תָּשׁוּב. אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב: תִּכּוֹן אֱמוּנָתִי בַּת הַשּׁוֹבֵבָה. תִּוָּשְׁעִי בְּנַחַת וְשׁוּבָה. אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם אֹהֲבֵם נְדָבָה. קָדוֹשׁ:

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח: וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ

הַכֹּל Alles danket dir, alles singet dir Lob, alles ruft: Keiner ist heilig, wie der Ewige! Alles erhebet dich, Schöpfer des Alls, Allmächtiger! der du täglich die Pforten Ostens öffnest, der Himmel Fenster brichst, die Sonne aus ihrem Zelte hervorziehst und den Mond aus seinem Sitze; der du erhellest das Weltall und

לְהַאֲרִיכוֹ. יַעֲזוֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ: אֱלֵינוּ מַחְשְׁבוֹתָיו לָעַד. עַל זֹאת רָשׁוּם לְהָעֵד. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד. קָדוֹשׁ:

דַּכָּה אֱנוֹשׁ תְּשׁוּבוֹתָיו. דַּיּוֹ לַעֲזוֹב מְשׁוּבוֹתָיו. וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו: הָעוֹלָם עַד לֹא שׁוֹתְתֵהוּ. הִקְדִּים תְּשׁוּבָה לְשׁוֹבְבֵהוּ. וְיָשׁוֹב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ: וְעַד כִּסֵּא כָבוֹד מַגַּעַת צָלוֹחַ. וּמִתַּחְתָּיו יַד לִשְׁלוֹחַ. וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ: בְּרָב עָם הַדְרַת מַלְכֵּנוּ. בְּוַעֲדָם יֹאמְרוּ לֵאלֹהִים. שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ. קָדוֹשׁ.

זוֹרְעֵי עַל כָּל מַיִם אַשְׁרֵיכֶם. זַכּוּ וְהֵטִיבוּ דַרְכֵיכֶם. כִּי לֹא מַחְשְׁבוֹתַי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם: חֶפְצִי וּרְצוֹנִי תֵּלְכוּ בִדְרָכַי. חֶשְׁקִי לְטַהֵר מְבוֹרָכַי. וְלֹא דַרְכֵיכֶם דְּרָכָי: טוֹבֵי לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בִּכְלִי גְנַאי. טְהוֹרֵי לֵב יַעַמְדוּ לְפָנַי. נְאֻם יְיָ: נֵצַח אֲקַוֶּה לְאֵל. תְּנָה יְשׁוּעָה לְעַם שׁוֹאֵל. שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל. קָדוֹשׁ:

יָדוֹ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל בְּמֶרֶץ. יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם בְּתֶרֶץ. כִּי גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ: כֵּן אַגְבִּיר חַסְדֵּי עֲלֵיכֶם. כְּרִיחוּקָם אַרְחִיק פִּשְׁעֵיכֶם. כֵּן גָּבְהוּ דְרָכַי מִדַּרְכֵיכֶם: לְפָנַי תָּשׁוּבוּ וַאֲשִׁיבְכֶם. לְחַיֵּי עוֹלָם אַתְוֵיכֶם. וּמַחְשְׁבֹתַי מִמַּחְשְׁבֹתֵיכֶם: זָכוֹר לְטוֹבָה וְרַחֵם. עַמְּךָ עֲמוּסֵי מֵרֶחֶם. שׁוּבָה יְיָ עַד מָתַי וְהִנָּחֵם. קָדוֹשׁ:

מְחַכֶּה לְמֵשִׂים נַפְשׁוֹ אָשֵׁם. מְצַפֶּה לִתְחִיָּה לְרַשֵּׁם. כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם: נֶצַח לָאֵל יוֹדֶה לְעוֹלָמִים. כָּל יְמֵי יְרִידַת הַמַּיִם. וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם: שָׂמֵחַ בְּכֵן לְנוֹצֵחַ

חזן

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

ק׳

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

(מיוסד ע"ס א"ב כפול וגם המחבר אליעזר ברבי נתן וכל חרוז מסיים על לשון הכתוב דרשו ה' בהמצאו וגו' בישעיה סי' כ"ה.

אוֹר־עוֹלָם קְרָאוֹ. אַחֲרָיו תֵּלְכוּ לְמוֹרָאוֹ. דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ: בְּאֵלּוּ יָמִים לַעֲרוֹב. בִּתְשׁוּבָה בָּא לִקְרוֹב. קְרָאוּהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: גָּדוֹל וְאֵין כְּעֶרְכּוֹ. גָּזַר לִיצִיר

בָּרְכוּ (Der Vorbeter:) Benedeyet den Ewigen, den Hochgepriesenen!

בָּרוּךְ Gebenedeyet der Ewige, der Hochgepriesene in Ewigkeit.

בָּרוּךְ Gebenedeyet du, Ewiger! unser Gott, König der Welt. Du bildest das Licht, schaffest die Finsterniß, erhältst Alles in Eintracht, und bist aller Wesen Schöpfer.

יִתְבָּרַךְ (Die Gemeinde spricht leise:) Gebenedeyet und hochgepriesen, verherrlicht, und erhaben ist der Name des Königs aller Könige, des Heiligen, gelobt sey er. Denn er ist der Erste, er der Letzte, außer ihm kein göttliches Wesen. Machet ihm Bahn, der in der Aetherwüste fährt, sein Name ist: Ewiger! Frohlocket vor ihm, erhaben ist sein Name über jedes Lob und jeden Preis. Gebenedeyet der Name seiner verherrlichten Majestät in Ewigkeit. Der Name des Ewigen sey hochgepriesen von nun an und in Ewigkeit.

אוֹר Ewiges Licht in des Lebens Schatz! aus dem Dunkel die Lichter entstehen! Er sprachs — und es ward.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יִשְׁתַּבַּח Hochgerühmt sey dein Name in Ewigkeit, unser König, allmächtiger, großer und heiliger Regent, im Himmel und auf Erden! denn dir gebührt, Ewiger! unser und unserer Väter Gott: Lied und Lob, Ruhm und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Preis und Herrlichkeit, Heiligkeit und Majestät, Benedeyung und Dank von nun an und in Ewigkeit. Gebenedeyet du, Ewiger! mächtiger König, über alles Lob erhabener, aller Dankflieder Würdiger, Herr der Wunder, der du Wohlgefallen hast an Lobgesängen, Regent! Allmächtiger! Welterhalter!

(Das halbe Kaddisch-Gebet.)

מתפללין מַה טֹּבוּ וכו׳ עד וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא: שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה. בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל. וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ. וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

Gebete am Sabbath nach Rosch-haschana.

Früh-Gebete.

Man betet wie an Rosch-haschana von מַה טֹּבוּ („Wie schön") bis בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ („Deine furchtbaren Thaten" Seite 28.); sodann:

הַמֶּלֶךְ König! der du sitzest auf erhabenem und hohem Throne, Bewohner der Unendlichkeit, Allerhöchster und Heiligster ist sein Name. So sagt die Schrift: „Frohlocket, ihr Gerechten! in Gott, den Redlichen geziemt das Lobpreisen." Mit dem Munde der Redlichen wirst du gehuldigt; mit den Reden der Gerechten wirst du hochgelobt; mit der Zunge der Frommen wirst du hocherhoben; in der Heiligen Mitte wirst du hochgeheiligt.

וּבְמַקְהֲלוֹת In den Versammlungen der Tausende deines Volkes Jisrael wird mit Jubel verherrlicht dein Name, unser König, in jedem Zeitalter; denn dieses ist die Pflicht aller Geschöpfe, dir, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, zu danken, dich zu loben, und zu beten und hoch zu preisen, über die Lieder und Lobgesänge Davids, Sohn Jischaj, deines Knechtes und Gesalbten.

אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַיְיָ עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

חצי קדיש, תפלת שבע, ואחר חזרת התפלה אומרין אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, קדיש שלם, עָלֵינוּ׳ קדיש יתום:

ואם חל יום הראשון בשבת אומרין אחר ובא לציון

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

וקורין בתורה בפרשת האזינו ג׳ אנשים, וא״א א״מ.

---

dem Manne, der auf den Ewigen vertraut, und der Ewige seine Zuversicht ist. — Vertrauet auf den Ewigen alle Zeit, denn Jah! der Ewige, ist der Fels in Ewigkeit. — Es vertrauen dir, die deinen Namen kennen, denn du verlässest nicht, die dich suchen. — Der Ewige will seiner Gerechtigkeit wegen groß machen sein Gesetz und verherrlichen.

Das halbe Kaddisch-Gebet.

Sodann werden die sieben Benedeyungen gebetet, Seite יב

Hierauf folgt: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ s. Uebersetzung Seite לג. rc.

Hierauf: das ganze Kaddisch-Gebet, s. am Schluße des Bandes.

Zum Schluß: עָלֵינוּ und עַל כֵּן s. die Uebersetzung נר rc.

(Ist der erste Tag des neuen Jahrs ein Sabbath, so wird nach וּבָא ferner gesagt:

וַאֲנִי Laß mein Gebet vor dir, Ewiger! kommen, zur Gnadenzeit; Gott, nach deiner großen Gnade erhöre mich mit deiner treuen Hülfe.

Hierauf wird in der Thora gelesen, wozu drei Personen aufgerufen werden.

(Am Sabbath wird אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ nicht gesagt.)

אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר
מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם
יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל
חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ:
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב
חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ
אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ
(הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
וְנָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח
לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא
נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי

— Du schenkest Treue dem Jaakob, Liebe dem Abraham, die du ihnen zugeschworen hast in der Vorzeit. — Gebenedeyet der Herr! Tag für Tag bewährt er sich uns als Gott unsers Heils. Der Ewige, Zebaoth, ist mit uns, eine Veste uns der Gott Jaakobs, Ewiger! hilf; König! erhöre uns, wenn wir rufen. — Gebenedeyet unser Gott, der uns sich zu Ehren geschaffen hat und uns abgeschieden von den Irrgläubigen, und uns verliehen hat die Lehre der Wahrheit, ewiges Leben gepflanzt in unsere Mitte. Er öffne unser Herz seiner Lehre, lege in unser Inneres seine Liebe und Furcht, daß wir seinen Willen ausüben, und ihm dienen mit aufrichtigem Herzen. Möge es dir wohlgefallen, Ewiger! unser und unserer Väter Gott, daß wir beobachten deine Gesetze hienieden, und daß wir erleben und erben die Glückseligkeit in den Tagen des Maschiach und der zukünftigen Welt, auf daß man deine Majestät besinge ohne Unterlaß; Ewiger, mein Gott! ewig ich dir dann danke. Heil

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי זֹאת
בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר
שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע
זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין
וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ קַדִּישׁ
עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא
יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע
אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי
רוּחָא וּשְׁמָעִית בַּתְרַי קָל זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין:
בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי

וּבָא „Es kommt für Zijon der Erlöser, und für die bußfertigen Sünder in Jaakob, spricht der Ewige.“ — „Ich bin es! dieses mein Bündniß mit ihnen, spricht der Ewige! mein Geist, der auf dir ruht, und meine Worte, die ich gelegt habe in deinen Mund, nie sollen sie weichen von deinem Munde, von dem Munde deiner Kinder und von dem Munde deiner Kindeskinder von nun an bis in Ewigkeit!“ — Denn du, Heiligster! thronest unter Lobgesängen Jisraels. — „Und die Engel rufen einer dem andern zu: Heilig, heilig, heilig ist der Ewige, Zebaoth, der ganze Erdkreis ist voll seiner Majestät; gebenedeyet sey die Herrlichkeit des Ewigen ihres Ortes. Der Ewige wird regieren immer und ewig!“ — Ewiger! Gott Abrahams, Jitzchacks und Jisraels, unserer Väter, bewahre dieses auf immer in dem Sinne, in den Gedanken, im Herzen deines Volks, und richte ihr Herz zu dir. — „Und er ist erbarmungsvoll, vergiebt die Sünde, richtet nicht zu Grunde, wendet oft ab seinen Zorn, daß nicht erwache sein Grimm.“ — Ja, du, Herr! bist gütig und verzeihend und liebevoll allen, die dich anrufen. — Deine Gerechtigkeit ist ewig gerecht, und deine Lehre ewige Wahrheit.

כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ
יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ
וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד
בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

---

11 Die Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie aus, und von deiner Stärke reden sie.
12 Den Menschensöhnen kund zu thun seine Stärke, und die Herrlichkeit der Majestät seines Reiches.
13 Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und deine Herrschaft in alle Geschlechter.
14 Gott stützet alle Fallende, und richtet alle Gebeugte auf.
15 Die Augen Aller schauen zu dir empor, und du giebst ihnen ihre Speise zu seiner Zeit.
16 Aufthust du deine Hand und sättigest alles Lebendige eines Begehrs.
17 Gerecht ist Gott in allen seinen Wegen, und huldvoll in all seinem Thun.
18 Nahe ist Gott Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Treue.
19 Begehr seiner Fürchtigen gewährt er, und ihren Ruf hört er, er hilft ihnen.
20 Gott hütet all' die ihn lieben, aber all' die Frevler vertilgt er.
21 Den Ruhm Gottes soll aussprechen mein Mund, und segnen alles Fleisch seinen heiligen Namen, der ewig und immer.
22 Und wir wollen segnen Jah, der von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah.

אומרים מה טבו, פרשת התמיד וא"ק"כ

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:

אַשְׁרֵי Glückselig, die in deinem Hause weilen; immerdar müssen sie dich preisen.

Glückselig das Volk, dem solches geworden, glückselig das Volk, dessen Gott der Ewige.

תְּהִלָּה Loblied von David.

1 Ich will dich erheben, mein Gott, o König, und segnen deinen Namen, auf ewig und immer.

2 An jeglichem Tage will ich dich segnen, und preisen deinen Namen auf ewig und immer.

3 Groß ist Gott und sehr gepriesen, und seiner Größe kein Ergründen.

4 Ein Geschlecht dem andern rühmet deine Werke und deine Machtthaten künden sie.

5 Der Glanz der Herrlichkeit deiner Majestät und die Begebnisse deiner Wunder will ich überdenken. —

6 Und die Gewalt deiner Schrecken sprechen sie aus, und deine Größe will ich erzählen.

7 Das Andenken deiner großen Güte strömen sie aus, und deine Gnade jauchzen sie.

8 Gnädig und erbarmend ist Gott, langmüthig und huldreich.

9 Gütig ist Gott gegen Alles, und sein Erbarmen über all' seine Werke.

10 Es preisen dich, o Gott, all' deine Werke, und deine Frommen segnen dich.

זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ: כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל: מָלַךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב עַל־כִּסֵּא קָדְשׁוֹ: נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה:

ותוקעין שלשים קולות.

לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

*) קדיש יתום. ושיר היחוד. שיר של יום ומזמור מ"ז.

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר: כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ־כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה: כִּי יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ: יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּנוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ: יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נַחֲלָתֵנוּ אֶת־גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר־אָהֵב סֶלָה: עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר:

---

*) Das Kaddisch-Gebet (s. d. Uebersetzung am Schlusse des Bandes.) Hierauf sagt. man: Schir-hajichud oder Lieder an die Einheit Gottes auf alle Tage in der Woche und den Sabbath und den Schlußgesang: Anim Semiroth. (S. Ende des Bandes.)

בְּשַׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים,

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: (צ"ב)

מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ (נ"א וְכִסֵּא כְּבוֹדוֹ) בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (אַחֵר). אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָֹה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד: עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ

עָלֵינוּ (Siehe die Uebersetzung Seite נד bis Seite נה) „und ewig regieren."

שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ: אִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בֹּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים,

לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: (כ"ד)

בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים,

גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: (מ"ח)

בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: (פ"ב)

בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: (צ"ד)

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: (פ"א)

בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר

אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: (צ"ג)

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

קו״ה אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ: מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצְּרִי וְהַצִּפֹּרֶן וְהַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה: הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה: בֹּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין: יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק: מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל

ק״י כְּהַיּוֹם הַזֶּה תְּבִיאֵנוּ שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים בְּבִנְיַן שָׁלֵם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים: וְנֶאֱמַר וַיְצַוֵּנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְנֶאֱמַר וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ: וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

---

* יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

* Das ganze Kaddisch.

(Siehe am Schlusse des Bandes die Uebersetzung.)

וְנֶאֱמַר כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים: לְחַיִּים
טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ: אֱלֹהִים חַיִּים כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים:
כַּכָּתוּב וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

פותחין הארון

ח' הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ: ק' אמן
ח' הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ: ק' אמן
ח' הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ: ק' אמן
ח' הַיּוֹם תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה: ק' אמן
ח' הַיּוֹם תְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה: ק' אמן
ח' הַיּוֹם תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ: ק' אמן
ח' הַיּוֹם תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: ק' אמן
ח' הַיּוֹם תִּתְמְכֵנוּ בִּימִין צִדְקֶךָ: אמן:

סוגרין הארון

(Gemeinde:) (Vorsänger:) הַיּוֹם

Heute erkräftige uns — Amen.
Heute segne uns — Amen.
Heute erhebe uns — Amen.
Heute befördere Glück uns — Amen.
Heute erneue uns ein glückliches Jahr — Amen.
Heute erhöre unser Flehen — Amen.
Heute nimm mit Erbarmen und Wohlgefallen unser Gebet an — Amen.
Heute unterstütze mit deiner Rechten uns. — Amen.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדוּשַּׁת חֲסָדֶיךָ וְגוֹדֶל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצֵא מִפְּסוּקִים שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁיךָ שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי וְאֶנְקָתִי תָּמִיד כְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם וְתִתֵּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ פִּסַּת לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם. וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ׳ וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִין לַעֲבוֹדָתֶךָ. כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו כְּתֹנֶת פַּסִּים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאָיו. וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת. וְתַצְלִיחֵנִי בִּדְרָכַי וְתֵן בְּלִבִּי בִינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיךָ. וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי

(וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי)

בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם. אָמֵן סֶלָה:

וכשסיימו הכהני׳ אומרים. אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם׳ יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

ח׳ שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.

והש"ץ מקריא

יְבָרֶכְךָ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
יְיָ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
וְיִשְׁמְרֶךָ שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ: כשהכהנים מנגנין וישמרך אומרין זה.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלָי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי: אמן

יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:
יְיָ יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:
פָּנָיו פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:
אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:
וִיחֻנֶּךָּ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: רבש"ע
יִשָּׂא יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:
יְיָ יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף־יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:
פָּנָיו אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי:
אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם:
וְיָשֵׂם וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:
לְךָ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:
שָׁלוֹם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו: (יה"ר)

י׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר *: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

---

*) כשיש דוכן אומר הש״ץ כֹּהֲנִים בקול והעם עונין עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: והכהנים מברכין בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

(ותוקעין)

תקיעה: תרועה: תקיעה:

קו״י הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט. כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים. אִם כַּעֲבָדִים. אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת. עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אָיוֹם קָדוֹשׁ.

קו״י אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ אֵל רָם וְנִשָּׂא. מֵבִין וּמַאֲזִין מַבִּיט וּמַקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר שׁוֹפְרוֹתֵנוּ:

י׳ רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.* וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

הַיּוֹם Siehe die Uebersetzung Seite 188.

אֲרֶשֶׁת Siehe die Uebersetzung S. 188.

---

*) כשיש דוכן אומרין כאן וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

הש״ץ מסיים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

גְּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ: וְנֶאֱמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם: וְנֶאֱמַר וַיְיָ עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי יֱהֹוִה בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן: יְיָ צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם. כֵּן תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ:

ק׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כִּמְצֻוָּה (נ״א כַּמִּצְוָה) עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמַאֲזִין תְּרוּעָה וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

בשבת

שמע. הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ק"י תחת בני ציון. בני יון שחו. הברקת חצים. ותהמם בקול: ק' תרעם לבוזי. תתקע בשופר. בסערות תימן. אז ילך קול:

ק' ככתוב על יד נביאך ויי עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן יי צבאות יגן עליהם: כן תגן על עמך ישראל בשלומך:

בחול

מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: ונאמר וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ובדברי קדשך כתוב לאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר: ונאמר בחצצרת וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ונאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ונאמר הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב

in seinem Heiligthume, lobet ihn in seiner Allmacht Veste; lobet ihn in seinen Wunderthaten; lobet ihn nach seiner Größe Menge; lobet ihn mit Posaunenschall; lobet ihn mit Harf' und Psalter; lobet ihn mit Pauk' und Reigen; lobet ihn mit Saitenspiel und Schalmei; lobet ihn mit klingenden Cymbeln; lobet ihn mit schmetternden Cymbeln. Alles, was Odem hat, lobe Gott. Hallelujah! — Du machtest unterthan die Söhne Jawans den Söhnen Zijons, schossest blitzende Pfeile ab, und verwirrtest sie mit donnernder Stimme. So wirst du fortan donnern auf meine Verächter, stoßend in die Drommete, in Stürmen des Südens wird erbrausen die Stimme; wie geschrieben steht durch deinen Propheten: (Secharjah 9. 14.) „Und der Ewige wird ihnen erscheinen, und ausfahren wird wie Blitz sein Pfeil, und Gott der Herr wird erschallen lassen die Drommete und einherfahren in Stürmen des Südens; der Herr der Heerschaaren wird Schutz seyn über sie." Also beschirme dein Volk Jisrael mit deinem Frieden.

בשבת

ק׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק:

ק״ תְּבוּנָה הֵפִיק. אִישׁ נְבוֹן דָּבָר. וְחַק נוֹעַם וְמִירוֹת. בִּנְעִימוֹת קוֹל: ק׳ תְּהִלָּה יִתֵּנוּ. אָז לַכֹּל הִשְׁמִיעַ. לָאֵל מוֹשֵׁל בַּכֹּל. יַמְתִּיקוּ בְקוֹל:

ק׳ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ. הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ. הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר. הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי

בחול

הַעֲרֹת שׁוֹפָר: תְּיַשֵּׁר מֵחֶרְמוֹן. לְרוֹעַ אַרְמוֹן. תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן. בְּקוֹל הֲמוֹן שׁוֹפָר:

ק״ תְּצַעֵד כְּבִישִׁימוֹן. בְּמַתַּן אָמוֹן. תַּשְׁמִיעַ בְּאַרְמוֹן. קוֹל קוֹרֵא כַּשּׁוֹפָר:

ק׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וְנֶאֱמַר וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק

---

geschrieben steht in deiner Lehre: (2. B. M, 20. 15.) „Und das ganze Volk nahm wahr die Donnerstimmen und die Feuerflammen und den Drommetenschall und den rauchenden Berg; das Volk sah es und erzitterte und stand von fern.“ — Weise Lehre verbreitete jener Mann, verständigen Lehrworts (David), liebliche Gesänge verfassend mit lieblicher Stimme. „Weidet Preisgesang!“ rief Allen er zu, dem Gotte, der über Alles herrscht, ertöne die angenehmste Stimme; wie geschrieben steht in den Worten deines Heiligen: (Ps. 150.) „Lobet Gott! Lobet Gott

בשבת

לְיוֹם חַגֵּנוּ. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:
ק״י רֶגֶשׁ מִקֶּבֶר. צְוָחָה מִסֶּלַע
בְּתֵת יְבֵשֵׁי עֶצֶם. מֵעָפָר
קוֹל: י׳ רְאוּ נֵס בֶּהָרִים. וְקוֹל
שׁוֹפָר בָּאָרֶץ. לְהַשְׁמִיעַ
רֶנֶן. מִדְּמוּמֵי קוֹל:
י׳ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ
כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ
כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ
וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ:
ק״י שֶׁגֶג לֵב הוֹתֵל. עוֹד בַּל
יַטֶּנּוּ. בְּלִי לְהַכְבִּיד אֹזֶן
מִשְׁמוֹעַ קוֹל: י׳ שׁוֹבֵב לִי
כְּקֶדֶם. דַּת מוֹרָשָׁה. אֲשֶׁר
בָּהּ עִלַּפְתָּנִי. בְּלַפִּידִים וָקוֹל:

בחול

שׁוֹפָר: רְחַשְׁתִּי לַעֲלִיּוֹת.
וְעֵינַי תְּלוּיוֹת. רְאוֹת
כִּנּוּס גָּלֻיּוֹת. בְּקוֹל גָּדֵל
שׁוֹפָר: רְבִיעִית חַיּוֹת.
לִיקוֹד לִהְיוֹת. רֶשֶׁף
שַׁלְהֲבִיּוֹת. בְּקוֹל לַהַב
שׁוֹפָר: שְׁנָה תְּעוֹרֵר.
לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְצוֹרֵר.
שְׁאוֹנוֹ תְּפוֹרֵר. בְּקוֹל
גְּבוּרוֹת שׁוֹפָר: שׁוֹשָׁן
תַּדְרֵר. גְּאֻלָּה תְּבָרֵר.
שׁוֹכְנִים תְּזוֹרֵר. בְּקוֹל

---

res Festes, denn Gesetz ist das für Jisrael, ein Recht vom Gotte Jaakobs.“ Horch! es regt sich aus dem Grabe, Geschrei aus der Felskluft, da verdorrte Gebeine aus der Erde hören lassen eine Stimme. Seht, Panier auf den Bergen, Posaunenschall im Lande, Jauchzen wird vernommen von denen, die geschwiegen an Stimme; wie geschrieben steht durch deine Propheten: (Jes. 18. 3.) „Ihr Weltbewohner und Erdenbürger allesammt werdet sehen da sich erhebt das Panier auf den Bergen und die Posaune erschallt, werdet ihr hören.“ — Des irrenden Herzens Täuschung, mög' es fürder nicht mehr verleiten, daß sie nimmer seyen verstockten Ohres, zu hören der Mahnung Stimme. Sey wohlwollend mir, wie vormals beim vererbten Gesetz, womit du mich angeregt durch Feuerflamme und donnernde Stimme; wie

בשבת

ק״ק צוּר חֻקִּים מֶנִּי. לְבַל יָעוּפוּ כַּנֶּשֶׁר. לְבַל יִכָּנְפוּ. מַשְׁמִיעַ קוֹל: ק׳ צְרוּפָה אֶלְמַד וְעֵינַי לְמוֹרַי. כְּאָז צִיר מְדַבֵּר. וְאֵל מְשִׁיבוֹ בְּקוֹל:

ק׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל:

ק״ק קָרֵב קֵץ. בָּא עֵת מִשְׁפָּט. קָם מֵלִיץ יוֹשֶׁר. לְהִתְחַנֵּן בְּקוֹל: ק׳ קֻדַּשׁ חוֹדֶשׁ. וְהוּכַן מוֹעֵד. וָאֶתְקַע בַּשּׁוֹפָר. וַיַּעֲנֶה לִי בְּקוֹל:

ק׳ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֵּסֶה

בחול

שׁוֹפָרוֹת שְׁלשׁ מֵאוֹת. צוֹחֵחַ בְּמִדְיַן דְאוֹת. בְּקוֹל שִׁתּוּף שׁוֹפָר: צִפְצְפוּ צְבָאוֹת. כְּשָׁרוּ פְּלָאוֹת. צוּר כְּעַשׂ נִפְלָאוֹת. בְּקוֹל עָרֵב שׁוֹפָר: קוֹל חֲלוּשָׁה בְּאַרְקָה חֲלָשָׁה. קוֹלוֹת מַתַּן שְׁלשָׁה. קוֹלוֹת כְּנִתְּנוּ בַשּׁוֹפָר: קֶרֶן מְשֻׁלָּשָׁה. הַיּוֹם לִזְכֹּר אֲשַׁלֵּשָׁה. קְרוֹא עוֹד שְׁלוֹשָׁה. בְּקוֹל עָתוּד

— Festige die Gesetze bei mir, daß sie mir nicht enteilen und sich von mir nicht ferne der Unterweiser Stimme; dein geläutertes Gesetz will ich erlernen, meine Augen auf meine Lehrer heften, wie einst, da der Gesendete (Moscheh) geredet, und Antwort ihm ward in göttlicher Stimme; wie es heißt in deiner Lehre: (2. B. M. 19. 19.) „Und es war die Stimme der Posaune immer stärker, Moscheh redete und Gott antwortete ihm mit lauter Stimme.“ Genaht ist das Ziel, gekommen die Gerichtszeit, der redliche Fürsprecher erscheint, zu flehen mit bittender Stimme. — Der Neumond ist geheiligt, der Festtag bestimmt, ich blase die Posaune und mir wird Erhörung dieser Stimme; wie geschrieben steht in deinem heilgen Wort: (Ps. 81. 4 und 5.) „Blaset am Neumond die Posaune, am Feiertag uns=

בשבת

מֵאַשּׁוּר קוֹל: י׳ פְּקוֹד צִפּוֹר
בַּיִת. דְּרוֹשׁ יוֹנַת אֵלֶם. תְּקַע
לָמוֹ בַּשּׁוֹפָר. וּשְׁרֹק לָמוֹ
בְּקוֹל:

ק׳ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע
בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים
בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ
לַיְיָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם:

בחול

שׁוֹפָר: סוֹדוֹ כִּגְלָה.
בְּסִין לְסִגְלָה. סִיַּם
מְגִלָּה. בְּקוֹל הִלּוּךְ
שׁוֹפָר: סוֹד יוֹם גְּאֻלָּה.
בְּחֶסְפּוֹ לְדִגְלָה. שָׂשׂוֹן
וְגִילָה. קוֹל יַשְׁמִיעַ
שׁוֹפָר: עָשׂוֹר דּוֹחֶה.
עוֹנֶג מַרְחֶה. עֲבִירוֹת
מַמְחֶה. בְּקוֹל צֶרַח שׁוֹפָר: עֲוֹנוֹת מוֹחֶה.
עַבְדוּת מְאַחֶה. עֲבוֹדוֹת מַנְחֶה. קוֹל
חַצּוֹר שׁוֹפָר: פַּגֵּר וְהַסְעִיר. מַמְלְכוּת
שָׂעִיר. פִּשְׁעָה תָּעִיר. בְּקוֹל קוֹלוֹת שׁוֹפָר:
פִּתְחֵי הָעִיר. תַּשְׁקִיעַ וְתַבְעִיר. פַּחַד רַב
וְצָעִיר. מִקּוֹל הֶמְיַת שׁוֹפָר: צִיּוֹן רֶמֶז אוֹת.

---

läßt hören aus Aschur ihre Stimme. Gedenke des Hauses Vöglein — nimm dich an der duldenden Taube, laß ihr erschallen die Posaune, sie lockend mit deiner Stimme; wie geschrieben ist durch deine Propheten: (Jes. 27. 13.) „Und es wird seyn an jenem Tage, da wird erschallen die große Posaune, und es werden herbeikommen die Verlorenen aus dem Lande Aschur und die Verstoßenen aus dem Lande Mizrajim und werden anbeten vor dem Ewigen auf dem heiligen Berge in Jeruschalajim.“

בשבת

ק' כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי
בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר
וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד
עַל הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד
וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה:
קו"ז עִלִּיתַנִי אֵל. עַל כָּל בָּנוֹת.
כִּי בַּעֲבוּרִי. בְּחוֹרֵב תִּתֵּן
קוֹל: ק' עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד
נִתְעַלֵּיתָ. נֶצַח תִּתְעַלֶּה.
בִּתְרוּעַת קוֹל:
ק' כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ
עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ
בְּקוֹל שׁוֹפָר. וְנֶאֱמַר בַּחֲצֹצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ יְיָ:
קו"ז פָּעָה מִמִּדְבָּר. צִפּוֹר
מִמִּצְרַיִם. וְיוֹנָה הִשְׁמִיעָה.

בחול

לְהַבְקִיעַ. בּוֹגְדָיו
לְקַעְקֵעַ. מוֹרְדָיו
לְהַשְׁקִיעַ. בְּקוֹל חָזָק
שׁוֹפָר: מַאֲרִיךְ
בִּתְקִיעָה. מְקַצֵּר
בְּהַבְקָעָה. מֵרִיעַ וְתוֹקֵעַ.
בְּקוֹל שָׁלֹשׁ שׁוֹפָר:
נוֹתֵן אֵימוֹת. מַחְפִּיז
אֻמּוֹת. נוֹסוּ נוֹאֲמוֹת.
מִקּוֹל בּוֹךְ שׁוֹפָר: נוֹתֵן
חוֹמוֹת. מַשְׁבִּית
מִלְחָמוֹת. נוֹהֵם
בְּהֵמוֹת. קוֹל שַׁאֲג

wie geschrieben stehet in deiner Lehre (2. B. M. 19. 16.): „Und es war am dritten Tage, als der Morgen anbrach, da waren Donnerstimmen und Blitze und eine dichte Wolke auf dem Berge und starker Posaunenschall (ward vernommen), da erzitterte das ganze Volk im Lager." — Du hast mich vorgezogen, Gott, allen Töchtern; denn um meinetwillen hast du erschallen lassen auf Choreb die Stimme. Auch bist du erhaben über alle Götterwesen; auf ewig verherrlicht du, in schallender Stimme; wie geschrieben stehet in den Worten deines Heiligen (Ps. 47. 6; 98, 5.): Erhoben wird Gott in Jubellärm, der Ewige durch Posaunenschall." Und ferner: „Mit Drommeten, mit Posaunenschall jauchzet vor dem Könige, dem Ewigen." — Aus der Wüste schreit zu dir das Vöglein, aus Mizrajim, und die Taube

בשבת

מִדַּת קִצִּי. לֹא הוֹדִיעָנִי.
מָתַי בְּאַרְצִי. תּוֹר יַשְׁמִיעַ.
קוֹל: מִיּוֹדְעֵי סֵפֶר. הֻתַּם
קִצִּי. לְכָל דַּעַת צוֹפַי. עֵת
יִשְׂאוּ קוֹל: נָא הַבֵּט וּרְאֵה
עָנְיִי וּמְרוּדִי. אֵין לִי מַכִּיר.
לְמִי אֶשָּׂא קוֹל: נֶצַח אֲקַוֶּה.
כִּי לֹא יִפּוֹל דָּבָר. מִמַּקְשִׁיבִי.
דְּמָמָה וָקוֹל: שׂוֹשׂ יָשִׂישׂ.
לִבִּי בְּקִרְבִּי. בְּשָׁמְעִי דוֹדִי
דּוֹפֵק. עַל פִּתְחֵי קוֹל:
קו״ס סֶלָה יְשִׂימֵנִי. כְּחוֹתָם עַל
לֵב. כְּאָז תַּחַת הַתַּפּוּחַ.
עוֹרְרַנִי בְּקוֹל:

בחול

בְּקוֹל שְׁאוֹן שׁוֹפָר: כָּל
הֲמוֹן מְרֵעִים. בְּחִיל
מִתְרוֹעֲעִים. כַּאֲשֶׁר
הֵם מַתְרִיעִים. קוֹל
יָרִיעַ כַּשּׁוֹפָר: לְקוֹלוֹ
כְּיוֹקְשָׁב. יוּבַעַת כָּל
מוֹשָׁב. לְאֻמִּים בְּסַעַר
יְנֻשָּׁב. בְּקוֹל סַעֲרַת
שׁוֹפָר: לְיוֹדְעָיו יוֹשֵׁב.
לְאוֹת טוֹב יִתְחַשָּׁב.
לְעֵת יִתְיַשָּׁב. בְּקוֹל
טַעַם שׁוֹפָר: מוֹאֲסָיו

Noth mich trat, jammerte meine Stimme. Meines Zieles Zeitmaas — du hast es mich nicht wissen lassen: wann in meinem Land ertönen wird: der Turteltaube Stimme*). Den Schriftgelehrten auch versiegelt ist mein Ende, es wissen meine Seher nicht die Zeit, wann sie erheben sollen jene Stimme. O schaue, sieh' mein Elend, meine Leiden! Niemand kenne ich sonst, zu dem ich erheben sollte meine Stimme. Ich harre immerdar, daß unerfüllt nicht bleib' ein Wort von dem, was du hast vernehmen lassen in leiser (geoffenbarter) Stimme. Schon frohlockt mein Herz in mir, wann ich hören werde, pochend an meiner Thüre, meines Freundes Stimme. Ja, er wird auf immer mich seyn lassen wie ein Siegel auf dem Herzen, wie einst unter dem Apfelbaume**) er mich ermunterte durch seine Stimme;

*) der Erlösung.
**) Anspielung auf Sinaj.

בשבת

לשנער. ושם כס בעילם.
השמיע כארי. וכנחש קול:
כלה מני דוב. כהתרפה
ממלאכת. חק במכתב.
ויעבר קול: כבשלי. ארבעה
ראשי נמר. וגם אני
בהודיות סלה. אשמיע לו
קול: לחית קנה. אז מכר
ארץ. מי לי בשמים. אז
הרימו קול: לאלהי ישעי
משני ברזל שועתי. ומרגל
עב טיט. הצרחתי בקול:

בחול

שופרות תשע. טהור
מהם ישע. בקול דת
שופר: טנף צחוני
רשע. בשובם מפשע
טריתם התשעשע.
בקול שוע שופר: יוטב
משור פר. ומאיל
המשפר. יום המספר
לקול חדוש שופר: יקש
יופר. וסוטן יחפר.

יושר לב יושפר. בקול שפור שופר: כעת הם
תוקעים. גיא מבקיעים. כרכים משקיעים.

---

begleitete mich nach Schinear hinab, errichtete seinen Thron in Elam: allwo brüllte wie Löwe und zischte wie Schlange: die feindliche Stimme. Er befreite mich von des Bären Gewalt, als gestört ward das heilige Werk; das verzeichnet war durch Schrift und verkündet durch Stimme.*) Er bändigte den vierköpfigen Parder,**) darob werde ich immer ihm danken mit lauter Stimme. Dem Gewild im Schilfe***) übergab er dann das Land; — „Wer ist für mich im Himmel;" erhob es da die Stimme. Ja, zum Gotte meines Heils flehete ich aus den eisernen Zähnen, und unter dem Fuße, der in den

*) Anspielung auf die Einstellung des Tempelbaues, welcher durch Cyrus angeordnet war. Esra 1. 4, 24.

**) Daniel 6. 7.

***) Anspielung auf Syrien, nach Daniel 7. 8.

בשבת

בַּמָּרוֹם. מְלֹא כָל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ. לְמַעְלָה קוֹרְאִים
בְּקוֹל: חֲיָלֵי מַיִם. אֲשֶׁר
בָּם שְׁבִילוֹ. דִּבְּרוּ תְּמוּנָה
לֹא רָאִינוּ. זוּלָתִי קוֹל:
חִפַּשְׂתִּי יְשִׁימוֹן הֲיֵשׁ. וְאָמְרוּ
אָיִן. קֶדֶם תִּתּוֹ עוֹז. בְּעַתְנֵי
בְּקוֹל: טָהוֹר דִּלַּג. הָרִים
וְעָבַר. וּמִמְּעוֹן הַר מוֹר.
אָז נָתַן קוֹל: טִמֵּאתִי יְדִידוּת
שִׁכְנוֹ וְעָלָה. לְיוֹם כֵּסֶא יָבֹא.
בְּאָזְנַי קוֹל: יָקַרְתִּי בְּעֵינָיו.
וְגָלְוָה לִי בַּשְּׁבִי. עִמּוֹ אָנֹכִי.
אָז הִבְטִיחַנִי בְּקוֹל: יָרַד

בחול

מְחוּיְּבֵי סְקִילוֹת. וְזָעוּ
בְּגֶדוּעַ מַקְלוֹת. בְּקוֹל
שְׁמַע שׁוֹפָר: חַי מִכָּל
שָׁנָה. יוֹם זֶה שָׁנָה.
חָקוּק לְשׁוֹשַׁנָּה. לְקוֹל
חֲרוּרַת שׁוֹפָר: חִבְּתוֹ
מִשְּׁנָה. שְׁנִיָּה
מֵרִאשׁוֹנָה. חִמְּצָא
כָּל הַשָּׁנָה. דְּחוּרַת
בְּקוֹל שׁוֹפָר: טֶבַע
בִּרְכוֹת תֵּשַׁע. מוֹל

nun wandie ich umher, ihn zu suchen, der aller Orten ist, wohin soll ich erheben meine Stimme? Gedenkend meines Freundes hier unten — „Er ist der Allmächtige in Himmelshöhen, die ganze Erde voll seiner Herrlichkeit" rufen sie droben, mit lauter Stimme. Der Fluthen Heere, allwo ist seine Bahn, auch sie sprachen: Gestalt haben wir nicht wahrgenommen; nur Stimme. Ich spähete in der Wüste (Sinai), ob da er sey, man verneint' es, sprechend: vormals schreckte mich sein Allmachtswort mit lauter Stimme.*) Der Allerheiligste eilte über Berge vorüber, und aus der Wohnung jenes würzigen Berges*) ließ er einst ertönen seine Stimme. Aber ach! ich entweihte seine Lieblingswohnung und Er enthob sich. — „Einst wird er wiederkommen, am bestimmten Tag", ward meinem Ohr die Stimme. Ich war ihm werth, Er war mit mir in der Gefangenschaft: „Ich werde mit ihm seyn",**) versicherte mich seine Stimme. Er

*) 2. B. M. K. 19.
**) des Tempelbergs.
***) Psalm 91. 15.

בשבת

בקול: דרוש טובה למו.
וראה שה מוריה. אלם
פיהו יהי צדק. ללא שמעה
בקול: הסר מחלק. ידים
שעירות. הוגה בתחנונים.
כי לך הקול: הושע. אשר
לא תשכח עדות. ומפי
זרעו. לא יסוף קול: וחוזי
ומליצי. הם בני אמי. ואז
נחרו בי. למען אשמע קול:
ועל משמרתם. יעמדו
ויזעקו. וגלה להם סוד. והוא
יענם בקול: זה חמק מני.
אסובב ואבקשנו. בכל
מקום הוא. אנא אשא קול:
זכר דודי למטה. אדיר

בחול

צפוף. בקול חרדת
שופר: הוענש באפוף.
ושב הזורת חפוף.
הועילו לב כפוף. בקול
כפיפת שופר. ואם
שור יעלוז. ובדין יליזו
וצדק ירוץ לאחזו.
בקול חיל שופר: וכמו
מכנים בזו. ומוציא בזו
וכן מנו יגיזו. בקול רוח
שופר: זה מכל קולות.
אשר במקהלות. זקק
לקהלות. קול תקע
שפר: וממי עקלקלות

---

weil du gehorcht seiner Stimme. Suche Verdienst für sie, weise hin auf jenes Lamm auf Morija, daß dessen Hingebung Tugend sey (für Jisrael) die oft nicht gehorcht seiner Stimme. Wende ab von Jaakob die feindlichen Hände, in Demuth flehet er, zu Dir ist seine Stimme. Hilf, daß nicht vergessen werde das Zeugniß und aus dem Munde seines Saamens nicht aufhöre: die Stimme. Und meine Seher und Redner, meiner Mütter Söhne von jeher haben sie mich gemahnt, daß ich gehorchen möge (des Gesetzes) Stimme. Sie standen auf ihrer Warte und riefen, daß ihnen offenbart würde das Geheimniß, und Antwort ihnen werde, in offenbarender Stimme. Ach, er ist von mir gewichen,

בשבת	בחול
בקול: גלתי שיח בחקיו.	במדעי. למרחוק
וחכי ערב. הטה אזן ושח.	שאת רעי. בטוי
השמיעני את קולך קול:	תרועה בידעי. בקול
גז וברח מני. כעופר על הרי	מתן שופר: בו בהריעי
בתר. בבקשו דת ואות.	ארצה לי רועי. באמצו
במשכנותי ואין קול: דלג	זרועי. בקול כח שופר:
מבתר לבתר. השיבהו אלי.	
אולי ישא פניך. עקב שמעך	גשרתי ביום דין:

לחתוכח בדין. גולה עומק הדין. בקול
קפאון שפר: גזרת דת ודין. אם חיבתי בדין.
גרוני יעכב מורע דין. בקול עם שופר: דרש
והעל רטיה. לפני טריה. דעת לטרויה.
קול חבש שופר: החוי לכרויה. ביד נכריה.
דרור לכל בריה. בקול העברת שופר:
הוכשל בנצפוף. בזרת גפוף. הצג בריב

hebt nicht seine Stimme. Als noch froh ich war, in Unterhaltung mit seinem Gesetz und meine Töne angenehm, da neigt' er mir das Ohr und sprach: Laß mich hören deine Stimme; doch schnell entschwand er mir wie Reh auf Scheidebergen, da er suchte Gesetz und Zeugniß in meinen Wohnungen und es tönte keine Stimme. O du, der du eiltest von Süd zu Süd (Abraham)*), führ' ihn mir wieder zu, vielleicht willfährt er dir,

*) 1. B. M. 15. 10. 1. 1.

י' אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפַלֵּי טֹהַר גַּם (כָּל) הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָּ בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת הוֹד קוֹלֶךָ וְדִבְּרוֹת קָדְשְׁךָ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ:

כשבת

אָנוּסָה לְעֶזְרָה. אֶמְצָא נֶגְדִּי. אֵל קָרוֹב לִי. בְּעֵת קָרְאִי בְקוֹל: אֲשֶׁר בַּעֲדַת אֵל. בְּקִרְבִּי נִצָּב. וּפֹה בְּמִקְדָּשׁ מְעַט. אֲצַפְצֵף לוֹ בְקוֹל: בַּקְּרֵנִי דָּרְשֵׁנִי. שֶׂה פְזוּרָה אָנִי. נִגְזַרְתִּי וְנֶאֱלַמְתִּי. בְּלִי לְהָרִים קוֹל: בֶּאֱמוֹר גּוֹזְזַי. נִדָּחָה הִיא. שׁוֹמְרָהּ וְצִלָּהּ. לֹא יִשְׁאַג

בחול

אֶשָּׂא דֵעִי בְּצֶדֶק. תֵּת לְפוֹעֲלִי צֶדֶק. אֶשְׁאֲלָה מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק. קוֹל לְהָרִים כַּשּׁוֹפָר: אֵין קוֹרֵא בְצֶדֶק. רוֹדֵף צֶדֶק צֶדֶק. אֶקְרָא שְׁמוּעָה צֶדֶק. בְּקוֹל בָּלוּל בַּשּׁוֹפָר: בָּנְתִּי

(An Wochentagen אֶשָּׂא, dessen Uebersetzung S. צב, am Sabbath אָנוּסָה)

אָנוּסָה Ich eile nach Beistand, finde mir entgegenkommend, finde Gott mir nahe, zur Zeit da ich rufe mit bebender Stimme. Dem, der in der Gottesgemeine in meiner Mitte weilt, und hier in dem winzigen Heiligthum, Ihm girrt sie: meine Stimme. Suche mich, nimm mein dich an des irrenden Schaafs, geschoren, verstummt, ohne daß ich erheben dürfte meine Stimme; da meine Scheerer sprechen: es ist verstoßen, sein Hirt und Schutz er=

אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ וְקַיֵּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ:

(כשיש ברית מילה מוסיפין זה בפתיחת ארון הקודש: זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:)

כִּי זוֹכֵר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וַעֲקֵדַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב) הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זוֹכֵר הַבְּרִית:

(ותוקעין)

תקיעה: שברים: תקיעה:

קו"י הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט. כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים. אִם כַּעֲבָדִים. אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת. עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אָיוֹם קָדוֹשׁ:

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ אֵל רָם וְנִשָּׂא. מֵבִין וּמַאֲזִין מַבִּיט וּמַקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר זִכְרוֹנוֹתֵינוּ:

הַיּוֹם Siehe die Uebersetzung Seite 188.
אֲרֶשֶׁת Siehe die Uebersetzung S. 188.

בשבת

קי״ תָּר אִישׁ תָּם. בְּמִי זַרְעוֹ יִכָּנֶה. שִׂכֵּל יָדָיו. לְאוֹת וְזִכָּרוֹן: י׳ תְּרַפֵּק מְשׁוֹל אֶפְרָיִם. בְּשַׁעֲשׁוּעַ יֶלֶד וּבֵן יַקִּיר. הֲלֹא בְּכוֹרִי הוּא חַקְקְתָּ לְזִכָּרוֹן: י׳ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד

בחול

יְיָ זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֶאֱמַר הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד

שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם וּזְכָר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ

---

du bewohnt hast. Jener Fromme der Erzväter (Jaakob) hatte im Geiste geschaut, nach welchem der beiden Söhne sein Same wird genannt werden; sinnig legt' seine Segenshände er: zum Zeichen und zum Andenken. So nimm denn liebend auf Efrajim, als deinen holden theuern Knaben! den du ja selbst verzeichnet, als deinen Erstgebornen: zum Andenken; wie geschrieben steht durch deine Propheten (Jiremija 31. 10.) „Ist Efrajim' mein holder Sohn? mein Lieblingskind? daß so oft ich von ihm rede, ich mich seiner gern erinnere stets, daß mein Inneres in Bewegung kommt? Erbarmen, ja erbarmen will ich mich sein: spricht der Ewige.“

בשבת

י׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם׃ ק״י תִּעַבְתָּ מֵאָז. עֲדַת כָּל לְאֻמִּים. הִשְׁקַפְתָּנוּ מֵהֶם. עֵדוּת לְזִכָּרוֹן׃ י׳ תְּמוּר כֶּסֶף נִמְאָס. דּוֹר נִשְׁכָּח קָחְתָּ. קְנֵנוּ שֵׁנִית. כִּי שְׁכַחְנוּ מִזִּכָּרוֹן׃

י׳ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ׃

בחול

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב׃ וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ׃ וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ׃ וְנֶאֱמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו׃ וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר

Andenken; wie geschrieben steht in deiner Lehre (2. B. M. 32, 13.): „Gedenke was du Abraham, Jitzchack und Jaakob zugeschworen hast bei Dir und zu ihnen geredet: ich will vermehren euren Samen wie die Sterne des Himmels, und dieses ganze Land, von dem ich gesprochen, ich will es eurem Saamen eingeben, dies sollen sie besitzen auf ewig.“ Seitdem verabscheutest du jede heidnische Gemeinde, an uns Wohlgefallen zeigend, als ein Zeugniß zum Andenken. — Statt einer verachteten Münze nahmst du einst auf ein vergessenes Geschlecht; ach, so nimm auch uns wieder auf! da wir vergessen sind aus dem Andenken; wie geschrieben stehet in den Worten deines Heiligen: (Ps. 74. 2.) „Gedenke deiner Gemeine, die ehemals du dir erworben, des Stammes deines Eigenthumes, das du erlöst, Zijons Berg, den

בשבת

אַחֲרַיִךְ. בְּגֵיא צִיָּה וְצַלְמָוֶת. אַהֲבַת כְּלוּלוֹתַיִךְ. תַּעַשׂ לְזִכָּרוֹן:

ק׳ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ הָלוֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה:

קו״ שִׁחֲתוּ עַם זוּ. שְׂאֵת שִׁמְצָה בְּקָמֵיהֶם. שֵׂם פֶּסֶל וְלֹא אֵל. שָׁתוּ לְזִכָּרוֹן: ק׳ שֶׁכָּלוּ כִּמְעַט רֶגַע. לוּלֵי קָם בַּפֶּרֶץ. מְעוֹרֵר שְׁבוּעָה. וּבְרִית לְזִכָּרוֹן:

בחול

פְּקֻדַּת בֹּקֶר. לִרְגָעִים יִזְכּוֹר: ק׳ אִם לְזוּל אִם לְיוֹקֶר. אוֹ לְטַעַת אוֹ לַעֲקֹר. אֱנוֹשׁ בְּדִקְדּוּק וְחֵקֶר. לַמִּשְׁפָּט יִזְכּוֹר:

ק׳ וְגַם אֶת נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. בַּהֲבִיאֲךָ אֶת מֵי הַמַּבּוּל לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי רוֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל כֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְהַרְבּוֹת. זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל. וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם:

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם: וְנֶאֱמַר וַיִּשְׁמַע

---

unwirthbarer grauenvoller Wüste; diese bräutliche Liebe sey dir fortan im Andenken, wie geschrieben steht durch deine Propheten: (Jeremia 2. 2) „Geh' hin und rufe aus vor den Ohren Jeruschalajims, sprechend: so spricht der Ewige: ich gedenke dir jene Gefälligkeit deiner Jugend, deiner bräutlichen Liebe, da du mir folgtest in die Wüste, ein unfruchtbares Land.“ — Es versündigte sich dieses Volk, gab Feindes-Spott sich preis, des Gebildes, eines Ungotts Namen stellte es auf: zum Andenken; um ein Weniges, so waren sie verloren, hätte nicht Moscheh sich entgegengestellt dem Einbruch, erweckend Eid und Bündniß: zum

בשבת

אלהים את נאקתם ויזכר
אלהים את בריתו את
אברהם את יצחק ואת
יעקב:
קי"י קדם בנתה לדורות. אין
בהם חפץ. חלפתם
ואבדתם. מהיות לזכרון:
קי"י קחתה דור מאלף.
אמריך הנחלתם. למענם
בכל דור. חקתה לזכרון.
ק' ככתוב בדברי קדשך
זכר לעולם בריתו דבר
צוה לאלף דור:
קי"י רם חשק מאד. בכלת
נעורים. הרוגיה ועניה.
תתה לזכרון: קי"י רצה

בחול

להקשב. מעם שמו
חושב. גליות להשב.
ביום תקע יזכור: זכר
כחל וחימה. קרב
ומלחמה. בקוע
חומה. לחומת ים
יזכר: באדם ובבהמה
אם הוקנם מחומה.
בצור קול הומה.
לאדמה יזכר: זכר
אמונה ושקר. אוון
שיח וסקר. אורת

„Und Gott erhörte ihr Jammern und gedachte seines Bundes mit Abraham, Jitzchack und Jaakob. Du prüftest die Geschlechter der Vorzeit, kein Wohlgefallen war an ihnen, du ließest sie schwinden und zu Grunde gehen, daß sie nimmer seyen: zum Andenken; doch ein Geschlecht erkohrst du aus Tausenden, dein Wort ihn zum Erbe gebend, daß um dessentwillen es daure für alle Zukunft: verzeichnet zum Andenken; wie geschrieben stehet in den Worten deines Heiligen: (Ps. 105. 8.) „Für die Ewigkeit dacht' Er seines Bundes, des Wortes, das Er befahl dem tausendsten Geschlecht." Inniges Wohlgefallen hattest du, Allerhöchster! an deiner Jugendbraut (Jisrael); ihre Gewürgten und Gequälten hast du gemerkt: zum Andenken; sie folgte dir in

כשבה

מַקְשִׁיב לְנִדְבָּרֵימוֹ. בְּדַת
לְזִכָּרוֹן: פ״ן פָּעֳלָם לְפָנֶיךָ.
וּשְׂכָרָם אִתָּךְ. אוֹכְלֵי לֶחֶם
הָעֲצָבִים. בְּסֵפֶר לְזִכָּרוֹן:
ק׳ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ אָז
נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְיָ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר
זִכָּרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְיָ וּלְחוֹשְׁבֵי
שְׁמוֹ:
ק״י צָצוּ שׁוֹעָלִים. מְחַבְּלִים
כְּרָמִים. לְהַכְרִית מִגֶּפֶן.
שׁוֹרֶשׁ וְזִכָּרוֹן: פ״ן צְרָרוּם
בְּפֶרֶךְ. נֶאֱנְקוּ וְנוֹשָׁעוּ.
בְּכוֹשֶׁר הַרְרֵי קֶדֶם. הוּחַק
לְזִכָּרוֹן:
ק׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּשְׁמַע

כחול

כִּמְרִיאִים. הֲלֹא כְּמוֹ
רְאוּיִם. לְכָל אֶחָד
יִזָּכוֹר: זֶכֶר דַּלּוּת
וָעֹשֶׁר. בְּצוּרֶת וָחוֹשֶׁר.
דּוֹפִי וְגַם יוֹשֶׁר. בְּדִין
הוּא יִזָּכוֹר: דְּבַר גָּלוּי
וָסֵתֶר. בִּנְיָנוֹת וְסוֹתֵר.
דֵּי חָסֵר וְיָתֵר. לְקֶצֶב
יִזָּכוֹר: זֵכֶר גְּנוּנִים
לְיֵשֵׁב. בַּמִּדְבָּר וְיוֹשֵׁב.
גֶּשֶׁם וְרוּחַ לְנַשֵּׁב.
מֵהַיּוֹם יִזָּכוֹר: גָּרוֹן

Gott! den Bewohnern deines Gartens, der du merkst auf ihre Unterhaltungen im Gesetz: zum Andenken; ihr Wirken ist dir bekannt, wie ihre Vergeltung von dir zugesichert, sie stehen verzeichnet in deinem Buche: zum Andenken; wie geschrieben stehet durch deine Propheten (Maleachi, 3. 15.): „Alsdann unterreden sich die Gottesfürchtigen Einer mit dem Andern, der Ewige vernimmt und hört es, und es wird niedergeschrieben in das Buch des Andenkens vor ihm, zum Frommen derer, die ihn ehrfürchten und seinen Namen erkennen.“ — Es strebten jene Listigen, (Mizrajim) Weinbergs-Verderber, auszurotten vom Weinstock: Wurzel und Andenken. Bedrängt von harter Arbeit seufzten sie (die Israeliten) und wurden gerettet, durch das Verdienst der Ur-Berge (Erzväter), das vor ihm aufgezeichnet ist: zum Andenken; wie geschrieben stehet in deiner Lehre: (2. B. M. 2. 24.)

בשבת

ק׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם:

קו״ח עֲשֵׂה פֶּלֶא לַחַיִּים. לְבַל יִהְיוּ כַּמֵּתִים. הֲיֵשׁ אֲמִתֶּךָ. בַּקֶּבֶר לְזִכָּרוֹן: ח״ז עוֹרַרְתָּ אָז בְּפוֹעַל. עוֹרְרֵנוּ בְּלֹא פוֹעַל. הֲלֹא לְנִפְלְאוֹתֶיךָ. תַּעַשׂ לְזִכָּרוֹן:

ק׳ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ: וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:

קו״ח פְּנֵה אֱלֹהִים. בְּיוֹשְׁבֵי גַנִּים.

בחול

יֶרַח בּוּל. לְחֶמְלַת יִזְכּוֹר: זֵכֶר וְנֹחַ כָּל פּוֹעַל. בְּקַו וָפֶלֶס יַעַל. וְאִם בְּמֶרֶד וְאִם בְּמַעַל. רַב חֶסֶד יִזְכּוֹר: וְאִם טוֹב וְאִם רָע. אֲשֶׁר בּוֹ יֶאֱרַע. וְסֵתוֹ יִפָּרַע. בְּסַאסְּאָה מִלִּזְכּוֹר: זֵכֶר חַיִּים. עַד כַּמֶּה הֵם חַיִּים. הֵן לַמָּוֶת אִם לַחַיִּים. חַי חַי יִזְכּוֹר: הֲמוֹן שְׁאוֹן בְּרוּאִים. יַעַבְרוּ לְפָנָיו

---

der Arche): zum Andenken; wie geschrieben ist in deiner Lehre (1. B. M. 8. 1.): „Und es gedachte Gott des Noach und aller Thiere und alles Viehes, welche mit ihm in der Arche waren, und Gott ließ Wind über die Erde wehen, und die Wasser legten sich." Thue Wunder den Lebenden, daß sie nicht seyen wie Todte; denn ist wohl deiner Wahrheit noch im Grabe ein Andenken? Einst nahmst du unser dich an, da wir Verdienst noch hatten; so nimm dich unser jetzt unverdient auch an, o thu' es, als deiner Wunder eins: zum Andenken! Wie geschrieben stehet in den Worten deines Heiligen: (Ps. 101. 4.) „Gedächtniß stiftete Er seinen Wundern, der Allgnädige und Allbarmherzige," und ferner (das. 5.): „Nahrung giebt er seinen Frommen, gedenkt ewig seines Bundes." Wende dich zu, o

בשבה

לזכרון: נגד פני גבר. מעשיו יוכיחו. ויענה בו כחשו. עד לזכרון: שיחו מזמות אל. יחד כל בני איש. עוברי תחת שבט. כצאן לזכרון: יי סוגר דלת. בעד תמימים בזעם. עד בא קצם. צאת לזכרון:

בחול

פלאם לזכור: יוקש ברק השנון. אם השלף לתחנון. יקשיב תחנון. חנוניו לזכור: זכר טעם שופטים. ואות קציר חטים. טפש שוטים.

יחתל מלזכור: טורח ארבעת שפטים. אם נענשו נשפטים. טבע משפטים. אשר שם יזכור: זכר חצות לילה. ותורות משפטי לילה. חשך באישון לילה. נגונו למו יזכור: חקר מפקד לילה. יגיה בלהב לילה. חוק חגה יומם ולילה. לגיהם יזכור: זכר זה זבול. אשר בבצעי חבול. זרונות סבול. עוד כל יזכור: זעם כמבול. אם יצאה לחבול. זכרון

---

gehen: zum Andenken. Ins Angesicht dem Manne, überweisen seine Handlungen ihn des Leugnens, sind Zeuge sie: zum Andenken. Erzählet von Gottes wunderbarem Rathschluß, ihr Menschenkinder Alle, wie sämmtlich er euch vorüberführt (Schaafen gleich); unter dem Musterungsstabe: zum Andenken. Der einst die Thüre schloß um die Frommen, da der Zorn (der Sündfluth) war, bis ihr Ende käme, daß sie hinausgehen sollten (aus

בשבת

וְאֵינִי לְזִכָּרוֹן: כִּי הֵם בִּזְרוֹעַ.
עָדֶיךָ לֹא בָאוּ. רוֹמְמוֹתֶיךָ
בְּפִיהֶם. שָׂמוּ לְזִכָּרוֹן: לְיוֹם
זֶה נִכְמַס. סֶכֶם חֶשְׁבּוֹנוֹת.
תְּחִלָּה לְיָמִים. וְרֹאשׁ לְזִכָּרוֹן:
לְהִקָּרֵא בוֹ. כְּתָב עֵט
וְשָׁמִיר. גָּלוּי וּבָאֵר. וְיָדוּעַ
לְזִכָּרוֹן: מָוֶת וְחַיִּים. שָׁלוֹם
וּמִלְחָמוֹת. צַחֲצָחוֹת וָשׂוֹבַע.
בָּאִים לְזִכָּרוֹן: מַעַלְלֵי גֶבֶר.
וּמִסְפַּר צְעָדָיו. נִשְׁכָּחוּ
מֵאֱנוֹשׁ. וְלָאֵל לְזִכָּרוֹן:
נִסְתְּרָה דַרְכִּי. מִי יוּכַל שִׂיחַ.
לַשָּׁוְא נִכְתָּב לִי. חֵטְא

בחול

שְׁפָרִים. לִמְשַׁלְּמֵי
פָרִים. בְּשָׂפָה יִזָּכֵר:
לְעֵת בִּקּוּר סְפָרִים.
סְתָרִים מְסַפְּרִים.
לִשְׁנֵי עֳפָרִים. לְצֶדֶק
יִזָּכֵר: זֵכֶר כְּבוֹד
מִשְׁכָּן. מְקוֹם דּוֹד
שָׁכַן. כְּרוּבִים בּוֹ שָׁכַן.
חֶסֶד נְעוּרִים יִזָּכֵר:
כִּיּוֹר עִם כֵּן. וְנוֹעַם קוֹל
דּוֹכָן. כַּבִּיר בְּיוֹם מוּכָן.
לַנְּבוֹנִים יִזָּכוֹר: זֵכֶר

יְלִיד נוּן. וּמִשְׁפְּטֵי אוּרִי אֶפְנוּן. יִזָּכְרוּ בְּרִנּוּן.

---

denn Jene mochten nicht, auf Verdienst gestützt, mit Trotz sich zu dir wenden; deiner Hoheit Lob führten sie im Munde: zum Andenken. — Dem heutigen Tag ist aufbewahrt, die Erinnerung der Gesammt-Schuld, der Anfang der Jahrestage ist er, der Erste: zum Andenken. Daß verlesen werde an ihm: das durch Schrift Verzeichnete, klar und deutlich und erkannt: zum Andenken. Tod und Leben, Fried' und Krieg, Hungersnoth und Ueberfluß: kommen da zum Andenken; des Menschen Thaten, seiner Schritte Anzahl, vom Sterblichen vergessen, aber vor Gott: in vollem Andenken. Wer könnte sagen: Verhohlen ist mein Wandel, nichtig ist, daß mir aufgeschrieben wäre das Ver-

בשבת

לְזִכָּרוֹן: יֻצַּגְתִּי עַל. גֶּחָלֵי
רֵיקָה. כִּי לֹא אַלְמָן. שַׁתִּי
לְזִכָּרוֹן: יָהּ אֶבְטַח בָּךְ. וְלֹא
בִנְדִיבִים. כִּי הֵם בַּקֶּבֶר.
וְלָנֶצַח שִׁמְךָ לְזִכָּרוֹן: כָּל
אֵלֶּה סְמָכוּנִי. וְרַחֲמֶיךָ
בְּבַקָּשָׁתִי. לוּלֵא הֵם תַּמְתִּי.

בחול

עֶצֶב טְרִידָה. אֵם
כּוֹאֲבָה פּוֹרִיָּה. עֲתָרוֹ
לִרְאִיָּה. וְלִזְכוּת יִזָּכֵר:
זֶכֶר סֻלָּם חָלַם. וְעָלָיו
מְחֻלָּלִים. שָׂרֵי אַרְבַּע
וְעוֹלָם. בּוֹ כְּמוֹ אָז.

יִזָּכֵר: שָׂרִיגָיו בְּמַעֲלָם. וַיֹּאמֶר לְגַעֲלָם. שִׁיחוֹ
יוֹעִילָם. בְּרִית לִזְכּוֹר: זֶכֶר נְקוּבֵי מַטּוֹת.
שְׁבוּעוֹת מַטּוֹת. נְדִידוֹת הַמַּטּוֹת.
לְאַמְּצָם יִזָּכֵר: נְשׂוּאֵי עוֹל מוֹטוֹת. אִם פָּץ
לְהַמְטוֹת. נֶפֶץ חֲרַד הַמְּטוֹת. לְכִפּוּר יִזָּכֵר:
זֶכֶר מְצוּקִים. יְסוֹד מוּצָקִים. מִפְּעָלָם
לִצְעָקִים. בְּפוּט חָשׁ לִזְכּוֹר: מִפִּי יוֹנְקִים
אֲשֶׁר בַּסּוּף נֶאֱקִים. כְּמַאֲמַר בְּרִית וְחֻקִּים.
דְּבַר קָדְשׁוֹ יִזָּכֵר: זֶכֶר לָן כְּפָרִים. וְאִמְרֵי

Schaubrod: zum Andenken. Nunmehr bin ich auf Kohlengluth leer dahin gestellt; — doch daß ich nicht ganz verwaise, dazu hast du mich gesetzt: zum Andenken. Gott, auf dich vertrau' ich denn, nicht mehr auf jene Edlen, denn sie sind im Grabe, doch ewig dauert dein Name: zum Andenken. Zwar jene waren Stützen mir, aber deine Gnade sucht' ich stets, ohne dies wär' ich längst vergangen, und nicht mehr da: zum Andenken;

בשבת

זַעַף יֵרֵא וַיֹּאמַר. תְּהִי יָדְךָ
בִּי. אֲשֶׁר כִּלְבַב אֱלֹהָיו. הוּא
לְזִכָּרוֹן: זָעַק וְהֵשִׁיב. חֶרֶב
אֶל נְדָנָהּ. וְהוּשַׁת לוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ.
כֵּס לְזִכָּרוֹן: חִכִּיתִי בְּעֵת
עֹצֶר. לְפוֹתֵחַ וּמַמְטִיר.
בְּמֵשִׁיב רוּחַ לַיֶּלֶד. אָבוּד
מִזִּכָּרוֹן: חַי לִרְאוֹת בְּרִית.
בְּדַבְּרוֹ קִנֵּאתִי. כִּי עָזְבוּ עָם.
בְּרִית וְזִכָּרוֹן: טֶרֶם הָיָה לִי.
מְכַפֵּר פָּנִים. מִנְחָה הוֹלֶכֶת.
כְּשׁוֹחַד לְזִכָּרוֹן: טֶרֶף נֵרְדְּ
וְסַמִּים. לְמֵסַב חֲדָרָיו. דַּם
וְחֵלֶב לְנִיחֹחַ. וְלֶחֶם הַפָּנִים

בחול

נָאוֹר. מִשְׁפָּטָם תֵּת
לָאוֹר. צַחַן רוֹעַ שְׂאוֹר.
בְּרִיב בַּל יִזָּכוֹר: זֶכֶר
פְּעֻלַּת אֶזְרָח. הֶעֱרָתָה
מִמִּזְרָח. פָּעֳלוֹ יִזְרַח.
בְּקֶרֶב שָׁנִים יִזָּכֵר: פַּחַת
אֵם הוּטְרַח. פְּרָחָיו
לְמֹרַח. פִּלּוּלוֹ יִצְרַח.
בַּעֲדָם יִזָּכוֹר: זֶכֶר
עֲקֵדַת מוֹרִיָּה. כְּחַיַּת
רְאִיָּה. עֲדֵי עֵרוֹם
וְעֶרְיָה. סִבּוּכוֹ יִזָּכוֹר:

Zorn gewahrend, spräche: Mich treffe deine Strafhand (für das Volk); der so wie dieser (David) zu seines Gottes Wohlgefallen wäre: zum Andenken. Er flehete und das gezückte Schwert des Würgengels wendete zur Scheide sich (Chronik 1. 21. 27.) ihm aber ward der Sonne gleich sein Thron begründet: zum Andenken. — Einst durft' ich harren, wenn Dürre war, zu jenem Propheten (Elijahu), daß er den Himmel zum Regen öffne, wie er auch wieder eingehaucht den Lebensgeist dem Kinde, das bereits verloren war: vom Andenken. Und noch lebt er, gegenwärtig zu seyn beim Bunde (der Beschneidung), weil er aussprach seinen Eifer, da das Volk verlassen hatte: Bund und Andenken. Ja, ehemals hatte ich zur Versöhnung beim Herrn Speiseopfer-Duft, welcher aufstieg zur Besänftigung: für mein Andenken; Duft von Narden und Spezereien im Inneren seiner heiligen Gemächer, hatte Blut und Unschlitt zum Wohlgefallen, und das

בשבת

בְּלוֹבֵשׁ אֵפוֹד. וְחֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט. אֲשֶׁר בָּם הוּחַק
שְׁמִי לְזִכָּרוֹן: דִּלֵּג בְּמַחְתָּה.
עַד יֵעָצַר נֶגֶף. בְּגֶשֶׁת זָר
מִכֹּהֵן. יָקוּד לְזִכָּרוֹן:
הַבִּיטָה יְיָ. בְּעָמְדִי לְפָנֶיךָ.
אֵין בְּקִרְבִּי אֱנוֹשׁ. תָּוִי
לְזִכָּרוֹן: הֲיֵשׁ מִי יְפַלֵּל.
וְיָשִׁיב חֵימָה. וְיוּחַק לַדּוֹרוֹת.
שְׁמוֹ לְזִכָּרוֹן: וּמִי שׂוֹנֵא בֶצַע
יְדַבֵּר עֲנוּ בִי. וַיַּעַן וַיֹּאמַר
עֵד. אָדוֹן לְזִכָּרוֹן: וּבְטְלֵה
חָלָב. יְכַפֵּר בַּעֲדֵינוּ. וּכְנֶגֶד
שְׁנֵי עֳפָרִים. יַעַל לְזִכָּרוֹן:

בחול

לְשַׁפְּרֵהֶם יִזְכּוֹר: זֵכֶר
קְרִיאַת סֵפֶר. אֲשֶׁר
גָּלְמִי שִׁפֵּר. קָצַב לוֹ
בַּסֵּפֶר. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
לְזִכּוֹר: קֶצֶף אִם
תּוּחֲרַט בַּסֵּפֶר. לְבִלְתִּי
מְצוֹא כּוֹפֶר. קִיּוּם
זִכְרוֹן זֶה סֵפֶר. לְפָנָיו
יִזְכּוֹר: זֵכֶר צְפוּן מְרֵי
אוֹר. תְּמִים דּוֹר כָּאוֹר.
צִיָּה כְחָר לְאוֹר. קְנוּיָו
יִזְכּוֹר: צְפוּפִים פְּנֵי

denken? Froh war ich einst bei den Bekleideten mit dem Priestergewand und dem Schilde des Ausspruchs, in denen eingegraben war mein Name: zum Andenken; da er herbeieilte mit der Rauchpfanne, bis beschwichtigt war das Sterben, als jener Ungeweihte sich genaht zum Priesterdienst, und Feuer ihn verzehrte: zum Andenken*). Ach schaue es Gott, da jetzt ich steh' vor dir, und in meiner Mitte ist kein Mensch, der mich verzeichnete: zum Andenken. Ist Jemand wohl, der für mich betete, abwendete den Zorn und aufgezeichnet würde für kommende Zeiten sein Name: zum Andenken? Oder wer haßte so den Eigennutz, daß er spräche: Zeuget gegen mich! und es antwortete ihm: Zeuge ist der Herr zum Andenken; und mit dem Milchlamm uns die Sühne bringe**) und so bewährt wie jenes Brüderpaar bleibend sey: zum Andenken Schemuel. Oder der, Gottes

*) 4. B. M. 17. 13.
**) Mosche und Aharon.

בשבת

לְחֹק לִי. יוֹם לְזִכָּרוֹן: בְּבוֹאִי
לְמִשְׁפָּט. בְּמִי אֶשָּׁעֵן. וּמִי
יְחַפֵּשׂ לִי. צֶדֶק לְזִכָּרוֹן:
בָּאָבוֹת בָּטַחְתִּי. וּפָעֳלָם
אָכַלְתִּי. וְהֵם הָיוּ לִי. קֶדֶם
לְזִכָּרוֹן: גְּבוּרָה וְרוֹעִי. כְּשָׁח
מְחֵנִי נָא. לְבַל יִמַּח מֶנִּי.
שֵׁם וְזִכָּרוֹן: גֶּבֶר אִם יַעֲמוֹד
לְפָנָיו הֲיוֹעִיל. בְּעֵת יְבַקֵּשׁ
מֶנִּי. זְכוּת לְזִכָּרוֹן: דַּעְתִּי

בחול

כֹּל יִזְכּוֹר: תּוֹכַחַת
מַעַשׂ. אִם יָצְאָה
בְּכַעַס. תּוֹמֵךְ לְמַעֲנוֹ
יַעַשׂ. וִיצוּרִים יִזְכּוֹר:
זְכֹר שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית.
הֵתְבוּאַת רֵאשִׁית.
שׁוֹרֶשׁ בְּכוֹר רֵאשִׁית.
יֵרָא וְיִזְכּוֹר: שֶׁצֶף
חֲרִישִׁית. אִם חָר

לְהָשִׁית. שׁוּבָה אֲשֶׁר הֵשִׁית. לְשׁוֹבָבִים יִזְכּוֹר:
זְכֹר רֹאשׁ עֲפָרוֹת. וְתוֹלְדוֹת סְפוּרוֹת.
רִשּׁוּם סְפוּרוֹת. לְמִסְפַּר חוֹל יִזְכּוֹר:
רוֹבַע מִסְפָּרוֹת. מְחַנְנֵי לְכַפָּרוֹת. רֶגֶשׁ שׁוֹפָרוֹת.

---

zu dem, der mir bestimmte den Tag zum Andenken. Komm' ich vor Gericht, ach! worauf mich stützen? Wer mag für mich Tugend suchen: zum Andenken? Auf die Urväter stütz' ich mich, doch ihr Verdienst hab' ich genossen, sie waren mir vormals zum Andenken. Stark war mein Arm noch, als jener Prophet das „Lösche mich aus!"*) für mich aussprach, daß nicht getilgt würde: mein Name und mein Andenken. Doch steht wohl jetzt für mich ein Mann, vor Ihm zu meiner Gunst? Würd' es mir frommen, da man heischte von mir: Verdienst zum An=

---

*) 2. B. M. 32, 32.

מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדַעְתָּ וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ. זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר אֵיזוֹ לַחֶרֶב. וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם. אֵיזוֹ לָרָעָב. וְאֵיזוֹ לַשּׂבַע. וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפָּקֵדוּ. לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמָּוֶת. מִי לֹא נִפְקָד כְּהַיּוֹם הַזֶּה. כִּי זֵכֶר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ. וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי גָבֶר. מַחְשְׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ. אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ. וּבֶן אָדָם יִתְאַמֶּץ בָּךְ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. כִּי זֵכֶר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם:

וְגַם אֶת נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. בַּהֲבִיאֲךָ אֶת מֵי הַמַּבּוּל לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל כֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל. וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם:

בחול	בשבת
זֵכֶר תְּחִלַּת כָּל מַעַשׂ. אֲשֶׁר בְּכָל שָׁנָה נַעַשׂ. תּוֹחַלְתָּם לְמָאַס. יוֹצֵר	אֶפְחַד בְּמַעֲשַׂי. אֶדְאַג בְּכָל עֵת. אִירָא בְּיוֹם דִּין. בְּבוֹאִי לְזִכָּרוֹן: אֶדְרוֹשׁ לְחַנּוּן. אֲחַלֶּה לְרַחוּם. אֲחַנֵּן

An Wochentagen זֵכֶר am Sabbath אֶפְחַד die Uebersetzung des Ersteren S. 85.)

אֶפְחַד Mir bangt vor meinen Thaten, ich bin besorgt jederzeit, fürchtend den Gerichtstag, da ich komme zum Andenken. Ich wende mich zum Allgnädigen, bete zum Allbarmherzigen, flehe

(ותוקעין)

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

ק״ח הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט. כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים. אִם כַּעֲבָדִים. אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת. עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אָיוֹם קָדוֹשׁ:

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ אֵל רָם וְנִשָּׂא. מֵבִין וּמַאֲזִין מַבִּיט וּמַקְשִׁיב לְקוֹל תְּרוּעָתֵנוּ וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר מַלְכֻיּוֹתֵנוּ:

ח׳ אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם. לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלֻמוֹת וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית: אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. אַתָּה זוֹכֵר אֶת כָּל הַמִּפְעָל. וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִכְחָד מִמֶּךָּ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חוֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד כָּל רוּחַ וָנָפֶשׁ. לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית.

הַיּוֹם Heute, der Welten Schöpfungstag! Heute, vor Gericht erscheinen der Welten Wesen alle. — Wir sind Kinder oder sind Knechte dir. Sind wir Kinder dir, so erbarme dich unser, wie ein Vater seiner Kinder sich erbarmt. Sind wir Knechte dir, so harren wir mit Sehnsucht dein, daß du uns gewogen seyest, und sonnenklar unser Recht ausführest. O, Heiligster, Furchtbarster! אֲרֶשֶׁת Was unsere Lippen fodern, möge dir lieb seyn, Allerhöchster, Allerhabenster! der du merkst, horchst und hinschauest und vernimmst unsern Jubelton; so nimm mit Erbarmen und Wohlgefallen auf den Vortrag unserer Huldigung.

בחול	בשבת
צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו	תִּקָּרֵא נֶצַח. יָחִיד בִּמְלוּכָה:
וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה:	ק׳ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ
וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ	וְהָיָה יְיָ

לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

ק׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ: וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

Dich allein, genannt dann werden, auf immer: Einziger im Reich; — wie geschrieben steht durch deine Propheten: (Secharjah 14. 9.) „Und der Ewige wird König seyn über die ganze Erde; zu derselben Zeit wird der Ewige einig seyn, und sein Name einig.“ Und in deiner Lehre steht wie folgt: (5. B. M. 6. 4.) „Höre Jisrael, der Ewige unser Gott ist ein einiges, ewiges Wesen.

אֱלֹהֵינוּ Die Uebersetzung s. S. 55.

בשבת

ק"ק תַּחְגּוֹר גֵּאוּת. תִּתְאַזָּר עֹז. לְבַל יִשְׁתָּרֵר. זָר בִּמְלוּכָה: ק' תְּכוֹן תֵּבֵל. כִּי יוּנְעַר רָשָׁע. וְשָׂם צֶדֶק לְרַגְלָיו. וִיצַנּוֹף מְלוּכָה: ק' כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: ק"ח תָּקוֹם גּוֹיִם. תּוֹכִיחַ לְאֻמִּים. תִּשְׁבּוֹר מַטֵּה רֶשַׁע. מוֹשֵׁל הַמְּלוּכָה: ק' תַּחֲלִיף אֱלִילִים. תּוֹשְׂגַּב לְבַדֶּךָ.

בחול

בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי

הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְיָ צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר

— Umgürte dich mit Hoheit, rüste dich mit Macht, daß nicht herrsche: der Schlechte im Reich. Ja, ordne die Erde, daß ihr entrafft werden die Frevler, daß Gerechtigkeit schreit' ihre Bahn, und kröne das Reich; wie geschrieben stehet in den Worten deines Heiligen. (Ps. 93.) „Der Ewige ist König, mit Hoheit umkleidet, umkleidet der Ewige, mit Macht umgürtet; auch die Welt hat er befestigt, daß sie nicht wanke." — Rache wirst du üben an den Heiden, strafen die Völker, brechen der Bosheit Stab; Herrscher des Reichs! Du wirst vernichten die Götzen, erheben

בשבת

המלוכה: ק' ריבו מושיעים.
שאו אדר מאדום. ושית
על ארון. הוד המלוכה:
ק' ככתוב על יד נביאך
ועלו מושיעים בהר ציון
לשפט את הר עשו והיתה
ליי המלוכה:
ק"וק שוא שנא אל. והוא על
לשוננו. בקש אמת ואין.
ורחקה מלוכה: ק' שדי
הסר און מצבאיך. ויריעו
לך תרועת מלוכה:
ק' ככתוב בתורתך לא
הביט און ביעקב ולא ראה
עמל בישראל יי אלהיו
עמו ותרועת מלך בו:

בחול

תכן כם כשמש. שמ'
לפני שמש. תוארו
כצאת השמש.
במלכו ימלך.
ק' תומך ממזרח שמש.
ועד מבואת שמש.
תמרה ברה כשמש.
ירומם וימלך.
ככתוב בתורתך יי ימלך
לעלם ועד: ונאמר לא
הביט און ביעקב ולא ראה
עמל בישראל יי אלהיו
עמו ותרועת מלך בו:
ונאמר ויהי בישרון מלך

---

des Reichs. Streitet ihr Retter! Nehmet Edom den Purpur, daß werde dem Herrn: Majestät des Reichs; wie geschrieben steht durch deine Propheten: (Obadjah v. 21.) „Und es steigen hinan die Retter den Berg Zijon, zu richten den Berg Esav, und es wird seyn dem Ewigen: das Reich.“ — Falschheit hasset Gott, ach! und sie war auf unserer Zunge; Er verlangte Wahrheit, und sie war nicht: da entfernte sich das Reich. Allmächtiger! wend' ab Unglück von deinen Schaaren, daß sie dir zujauchzen mögen: Huldigungsschall des Reichs; wie geschrieben stehet in deiner Lehre (4 B. M. 23, 21.): „Man schaut nicht Unglück für Jaakob, man sieht nicht Elend für Jisrael; der Ewige sein Gott ist bei ihm, und Trompetenschall des Königs unter ihm.“

בשבת

ק״ו קָמְטוּ שַׁעֲרֵי זְבוּל. בֵּית עוֹלָמִים. כִּי מִבֵּינֵימוֹ. שָׁבְתָה מְלוּכָה: ק׳ קָדוֹשׁ יָבֹא בָם לְעָלְמִים. וְאָז יִשְׂאוּ רֹאשׁ. בְּחַדְּשׁוֹ מְלוּכָה: ק׳ כַּכָּתוּב שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה: ק״ו רִבְצָה עֲדִינָה. שְׁקוּדָה מֵאַלְמוֹן. כִּי אָרַךְ לָהּ. קֵץ

בחול

מְזֻמָּן: רָשׁוּם לְמוֹעֵד וּזְמַן. וּבוֹ נוֹקֵם יִמְלוֹךְ: רוֹעֶה נֶאֱמָן. בְּבֹאוֹ מִתֵּימָן. רוּחַ יַסְעִיר בְּתֵימָן. בְּגִלְעָד יִמְלוֹךְ: שַׁאֲנַן עֶלְיוֹת. וְסוֹד פְּלִיאוֹת (נ״א פְּלִילִיּוֹת) שִׁיר מִתַּלּוּלִיּוֹת. יִפְצְחוּ כִּי יִמְלוֹךְ: שְׁאִיּוֹת תַּחְתִּיּוֹת. וְהוֹד צִיּוֹתִיּוֹת. שְׁאוֹן הֲמוֹן בְּרִיּוֹת. יָרִיעוּ כִּי יִמְלוֹךְ:

„Der Ewige wird regieren immer und ewig.“ — Zertrümmert sind des Tempels Thore, des Hauses der Ewigkeit, denn aus ihnen ist verbannt: das Reich. Doch es kommt der Heiligste, für ewige Zeit, dann erheben jene (Thore) wieder das Haupt, da Er erneut: das Reich; wie geschrieben steht: (Ps. 24) „Erhebet ihr Thore das Haupt, erhebet euch, ihr ewigen Pforten, daß er einziehe der König der Ehre! Wer ist der König der Ehre? Der Ewige, siegreich und mächtig, der Ewige, mächtig im Streit.“ Ferner: (das.) „Erhebet ihr Thore das Haupt, erhebet euch, ewige Pforten! daß er einziehe der König der Ehre. Wer ist der König der Ehre? der Herr der Heerschaaren, der ist der König der Ehre, Selah.“ Es rastet die Vergnügte, bewacht vor Verwaisung, weil ihr ward gefristet: die Endschaft

בשבת

ק"ק צְבָאוֹת גְּאוּלֵי צוֹעַן.
שׁוֹרְרוּ בְּלֵיל חַג. וְהוּא לַיְלָה
נִשְׁמָר. לְסַחֵף מְלוּכָה:
ק' צָעֲדוּ בְּמֵי שַׁעַל. צָפוּ
בְּרוּחַ שֵׂכֶל. אָנָה יוּנְטָעוּ.
וַיְקַבְּלוּ מְלוּכָה:
ק' כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ תְּבִיאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ
מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ מִקְּדָשׁ
אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ: וְנֶאֱמַר
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

בחול

יַרְגִּיז וְיִמְלוֹךְ: פַּחַד
שׁוֹפָרוֹת עֶרֶץ. יְשַׁלֵּשׁ
וּבָם יֶרֶץ. פְּאֵר מִכְּנַף
הָאָרֶץ. יַעֲלוּ כִּי יִמְלוֹךְ:
צְבִי מֵהֲדוֹם יַעַל. וְאֶדֶר
מִשְּׁעַל. צַהַל מִשְּׁמֵי
מַעַל. יְרַנְּנוּ כִּי יִמְלוֹךְ:
צְבָאוֹת כָּל פּוֹעַל.
לְצַלְעָם יַרְטִי תַּעַל.

צְפִירַת פְּאֵר לְהַעַל. הֵן לְצֶדֶק יִמְלוֹךְ:
קְצִינִים אֲשֶׁר מָלְכוּ. אַדֶּרֶת יַשְׁלִיכוּ. קוֹל
יִתְּנוּ וְיַמְלִיכוּ. לָאָדוֹן כִּי יִמְלוֹךְ: קְרוּאִים
יִמְלוֹכוּ. וְאַחֲרָיו יְהַלּוֹכוּ. קוֹמְמִיּוּת
יֵלְכוּ. וּבְרֹאשָׁם יִמְלוֹךְ: רָז הַמּוּכְמָן. לְיוֹם זֶה

---

ruschalajim in Gegenwart seiner Großen mit Herrlichkeit." — Die Schaaren der Erlösten aus Zoan, sangen in der Fastnacht, selbige Nacht, die aufbewahrt war: zu stürzen das Reich. Sie durchschritten die gethürmten Fluthen, schauend verständigen Geistes, wohin sie würden verpflanzt: und empfangen ein Reich; wie geschrieben steht in deiner Lehre (2. B. M. 15. 16.) „Du wirst sie bringen und sie einpflanzen auf den Berg deines Erbtheils, bereitet für deinen Sitz, den du gemacht, Ewiger, das Heiligthum, Herr, das deine Hände bereitet." Und ferner:

בשבת	החול
צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: ק׳ופ פְּנֵי מְאוֹר לְבָנָה. וְחַמָּה תַּחְפִּיר. וְיֵבוֹשׁוּ עוֹבְדֵימוֹ. בְּשְׂאֵתְךָ מְלוּכָה: ק׳ פְּאֵר עִיר יוֹפִי. לְבָרָה כַּחַמָּה. וְגַלֵּה לְנֶגְדֵּנוּ. כְּבוֹד מְלוּכָה: ק׳ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְחָפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה הַחַמָּה כִּי מָלַךְ יְיָ צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד:	מְקוֹמָם יִמְלוֹךְ: נִגּוּן נְעִימִים. לְמוֹלָם מַנְעִימִים. נְשָׂאָם מְעַמְּמִים. עֲלֵיהֶם לְמֶלֶךְ: סִכּוּת אֱלִילִים. כְּיוֹן גִּלּוּלִים. סָחוּב כְּמוֹ חֲלָלִים. יוּשְׁלָכוּ בְּלִי לִמְלוֹךְ. סוֹד אֵלִים. חָבוּ בְּנֵי אֵלִים. שְׁאוּ

זִמְרָה וְהִלּוּלִים. לְאָדוֹן כִּי יִמְלוֹךְ: עִזּוּז יָד בְּהַשִּׂיאוֹ. לְהָרִים נְשִׂיאוֹ. עֲמָסָיו בְּנַשְּׂאוֹ. יָעוֹז וְיִמְלוֹךְ: עַל רוּם מַשָּׂאוֹ. יְדִידוּ בְּנַשְּׂאוֹ. עַל הוֹד כִּסְאוֹ. יֵשֵׁב וְיִמְלוֹךְ: פּוֹר תְּפוֹרַר אֶרֶץ. בְּכִלָּיוֹן וְחֶרֶץ. פַּח בְּיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.

„Schöne Landschaft, Wonne des ganzen Landes, Berg Zijon, auf nördlicher Seite der großen Königsstadt.“ Des Mondenlichts Antlitz und das der Sonne, lasse beschämt sich decken, daß zu Schanden werden deren Verehrer: wenn du dich erhebest zum Reich. Verherrliche die Stadt der Schönheit, der Sonnenklarheit gleich, daß sich enthülle vor uns: die Ehre des Reichs; wie geschrieben steht durch deine Propheten (Jes. 24. 23.) „Und es erröthet der Mond und schämt sich die Sonne, denn es regiert der Herr der Heerscharen auf dem Berge Zijon und in Je=

בשבת

וַיִּירַשׁ בְּקוֹל בֶּכִי. חֶרֶב
וּמְלוּכָה: חזן שֻׂגַּב חֵלֶק.
הֱיוֹת גְּבִיר לְאֶחָיו. וְעוֹד
תִּסּוֹב. לִישֻׁרוּן מְלוּכָה:
ק׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי
בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי
עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:
ק״ח עֲשֵׂה לְךָ בְּצִיּוֹן. שֵׁם
נוֹרָאוֹת. כְּאָז תַּצְלִיחֶנָּה.
בְּכִסֵּא מְלוּכָה: חזן עוֹרֵר
וְהָקֵץ. מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ.
וְכוֹנֵן כִּסְאֲךָ. בְּקִרְיַת
מְלוּכָה:
ק׳ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יְפֵה
נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ. הַר

בחול

זָרוּעַ יִמְלוֹךְ: לְרָאֵי
יַקְפִּיל. וַחֲרָשִׁים יַכְפִּיל.
לְיוֹם זֶה פּוּר הִפִּיל.
מִצִּיּוֹן לִמְלוֹךְ: מָטוּ
גוֹיִם. הָמוּ גְּאִים. מָעֲדוּ
מִתְגָּאִים. גֵּאֶה בְּבֹאוֹ
לִמְלוֹךְ: מָלְכוּ רְגוּיִם.
נִטְּלוּ סְגוּיִם. מֶלֶךְ
הַגּוֹיִם. עֵת אָתָא
לִמְלוֹךְ: נְדִיבֵי עַמִּים.
יֵאָסְפוּ מֵעֲמָמִים. נְשׂוֹא
מְעַטֵּי עַמִּים. אֵל

---

ziger Macht jene Priester des Reichs. Der Behaarte (Esav) hatte geschmeichelt seinem Zeuger durch Wildpret; da erhielt er zum Erbe, weinender Stimme, Schwert und Reich. Gehoben ward da der Zarte, daß er Herr sey, seinen Brüdern *) und einst sich wende zu Jeschurun das Reich, wie geschrieben stehet in deiner Lehre: (5. B. M. 33. 5.) „Und er ward in Jeschurun König, als sich versammelten gemeinschaftlich die Häupter des Volks, die Stämme Jisraels.“ Schaff dir in Zijon furchtbaren Namen, daß wie einst Du sie wieder beglückest: mit dem Throne des Reichs. Ja, erreg' und erwecke, Wonne des Welt-Alls, gründend deinen Thron: in der Stadt des Reichs; wie geschrieben steht in den Worten deines Heiligen: (Psalm 48, 3).

*) 1 B. M. 27. 29.

בשבת

לַשַּׁחַק. וְסָר מִנּוּ לְבַב אֱנוֹשׁ.
וְרָד הַמְּלוּכָה: לְכַנּוֹ הוּשַׁב.
וְכֹחַ אֵל הִכִּיר. לְמֵרִים
וּמַשְׁפִּיל. הִשְׁלִים מְלוּכָה:
מְגֻרָה צֹאן לְטֶבַח. וְנִתְכְּנוּ
עֲלִילוֹת. בִּלְבוּשׁ צָעִיר.
רוֹדֵם הַמְּלוּכָה: מְכוּרֵי בְּלֹא
הוֹן. פְּדוּיֵי בְּלֹא כֶסֶף. סִלּוּ
לְמַטֶּה חֲכָמִים. לֵב הַמְּלוּכָה:
נִמְכְּרוּ יוֹנִים. לִבְנֵי יְוָנִים.
וְרֻחֲקוּ מֵעַל. גְּבוּל מְלוּכָה:
נִאֲרוּ בְּרִית וָדָת. וְהִמְרִידוּ
עַם בְּאֵל. וּמִגָּרוּם בְּלֹא כֹחַ.
מְכַהֲנֵי מְלוּכָה: שָׂעִיר
הֶחֱנִיף. לְהוֹרְהוּ בְּצֵרוֹ.

בחול

מְחַכִּים. בּוֹ יָבֹא לְמֶלֶךְ:
יַעַבְרוּ מִתְהַלְּכִים.
לְפָנָיו כְּמַלְאָכִים. יַחַד
מַמְלִיכִים. יְיָ יִמְלוֹךְ:
כְּתִים בְּכַתּוֹ. אֵיִם
בַּהֲכּוֹתוֹ. כֵּס מַמְלַכְתּוֹ.
יִכּוֹן וְיִמְלֹךְ: כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ. וְקִדּוּשׁ
הֲלִיכָתוֹ. כְּגָמְרוֹ
מְלַאכְתּוֹ. לְעֵין כֹּל
יִמְלוֹךְ: לְכָל גֹּבַהּ יַשְׁפִּיל.
וְהַר וְגֶבַע יַשְׁפִּיל. לְכָל
אוֹם יַאֲפִיל. וּכְצָאוֹר

schwingen zu Himmelshöhe; von ihm wich menschlicher Verstand und es stürzte: das Reich. Doch ward in seine Würde er wieder eingesetzt, als er erkannt Gottes Allmacht, als zu erhöhen vermögend und zu erniedrigen: und Er ließ ihn vollenden: das Reich*). — Es ward geschleppt das Schaaf (Jisrael) zur Schlachtbank; doch bereitet wurde das Schicksal durch jene (Königin**) im Prachtgewand, aus dem jüngsten regsamen Stamme des Reichs. Die Verkauften ohn' Entgelt, sie wurden erlöst ohne Silber, erhoben durch den, der da leitet wie Wasser das Herz der Herrscher des Reichs. Verkauft wurden die Tauben (Jisrael) den Söhnen Joniens (den Griechen), wurden entfernt vom Gebiete des Reichs, gestört hatten sie Bund und Gesetz, zum Abfall veranlaßt das Volk von Gott; doch sie stürzten mit win=

*) Daniel 7. 31 ff. **) Esther.

בשבת

בִּן נוּן. עַד פִּנָּה אֶרֶץ. לִפְנֵי
אֲרוֹן הַבְּרִית. אֲרוֹן הַמְּלוּכָה:
יוֹשְׁבֵי חֲרוֹשֶׁת. אָז הִקְשָׁה
לַחַץ. עֲזָרוּהוּ בְּלִי בֶצַע.
אַפְסֵי מְלוּכָה: יָהּ נִלְחַם
בָּם. צְבָא בְּלִי בֶצַע. כֵּן
יֹאבְדוּ שְׁאָר. וְלָאֵל הַמְּלוּכָה:
כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן. אַשּׁוּר גָּדַל.
וְחֵרֵף אוֹרִיד. כַּבִּיר
הַמְּלוּכָה: כְּלִיל אֵשׁ הֲמָמָם.
בְּלֵיל שִׁמּוּרִים. וְאָז יָדְעוּ כֹל.
כִּי לָאֵל הַמְּלוּכָה: לַשַּׁחַת
כָּרַע בֵּל. כְּחָשְׁבוֹ עֲלוֹת
יַהַב מַשְׁלִיכִים. עָלָיו

בחול

מַמְלָכָה. בְּמִישׁוֹר
יִמְלוֹךְ: חוֹבֵשׁ אֲרוּכָה.
וְאֶרֶךְ יוֹם מְבוּכָה.
חֲתָלָה לְמַכָּה. יַעַל
בְּעֵת יִמְלֹךְ: טוֹרַח
מַלְכִיּוֹת. עוֹבְדֵי
מַשְׂכִּיּוֹת. טִמְּאוּ חֶמֶד
שְׂכִיּוֹת. בְּגַאֲוָה לְמֶלֶךְ:
טוֹהַר זָכִיּוֹת. וְשַׁאַג
קוֹל בְּכִיּוֹת. טֶבַע צוֹל
דָּכִיּוֹת. יָפֶן וּבָם יִמְלוֹךְ:
בְּנֵי מְלָכִים. יוֹם זֶה לוֹ

erschlug der Sohn Nun's, bis geräumt war das Land, vor der Lade des Bundes: vor dem Herrn des Reichs. Der Besitzer von Charoschet, (Jisrael) drängend mit Härte, da standen ihm bei, unbelohnt: Mächtige des Reichs. Gegen sie stritt der Herr mit einer Schaar, gleichwohl unbelohnt; also mögen vergehen die Uebrigen auch, und nur Gotte seyn: das Reich. Wie Libanons Ceder ward Aschur groß, und lästerte, sprechend: Ich will stürzen das machtvolle Reich." Sie (die Assyrer) vernichtete Feuersgluth (des Würgengels) in jener Nacht der Wache*): da erkannten Alle: daß des Allmächtigen ist: das Reich. Dem Verderber ward jener Anbeter Bel's als er wähnte, sich aufzu-

*) Nach der Tradition am 14ten Nissan: 2. B. M. 12. 42.

בשבת

ברוכים. החרימו ארורים.
כי נתנו קול. לאדיר
במלוכה: חשבון ובשן.
עוררו מלחמת. בלי לתת
דרך. לצבאות מלוכה:
חילם נשמד. וארצם
חלקה. ומעל זרועם. נפלה
מלוכה: טפשו בני כנען.
כי נכרים הם. בארמת בני
שם. זרע מלוכה: טבחם
מלך. הוא לבדו
בעוז משפט מלך.
יחלוף ממלוך: זך דין
זדים בדרכו. נקם יעט
יתן עוז למלכו. זכים בר
ימלוך: חדשו מלוכה.

בחול

חמש מאות חלך.
הדור עד הומלך.
בעוז למלוך: הבל
המומלך. על מה
מלך. הלא במי נמלך.
כי אין למלוך: ומלפני
מלוך מלך. חי מלפנים
מלך. ועד תכל כל
ימלוך: ומה יעוז מלך.
וכעבור סופה בהלך.
בערכו. יאחז דרכו.
וימלוך: זר זד בשלכו.
המליכו. על כל
כדת וכהלכה. חוטר

Reich. Doch der Gesegneten Saame vernichtet die Verfluchten, weil sie erheben die Stimme: gegen den Mächtigen im Reich. Hesbon und Baschan erregten den Krieg, nicht lassend den Durchweg: den Schaaren des Reichs. Es wurden vertilgt ihre Heere, ihre Länder getheilt und ihren Armen entfiel: das Reich. Thöricht verkehrten die Söhne Kenaans, denn Fremdlinge sie waren auf dem Boden der Semiten, dem Saamen des Reichs. Sie

כחול	כשבת
בְּמַגְּרוֹ מַמְלָכוֹת. גּוֹיִים וּמַמְלָכוֹת. יָהוֹם וְהוּא יִמְלוֹךְ: גִּלָּיוֹן הֲלִיכוֹת. וְסֵפֶר תַּהֲלוּכוֹת. גַּל הַיּוֹם לְזַכּוֹת. חוֹכָיו לִמְלוֹךְ: דּוֹרֶכֶת נְסִיכוֹת. בְּחִנּוּן קוֹל בָּכוֹת. דִּבְרָה אֲנִי בְּמַלְכוּת. וּמִי יוּכַל לִמְלוֹךְ: דַּכְּאֵי רוּחַ נְמִיכוֹת. מְחַפְּשֵׂי בְּיוֹם דִּין זְכוּת. הָשֵׁה בְּעוֹל	דָּרַךְ סוּס בַּיָּם. כְּנֶגֶד שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב. וּמַה יּוֹעִיל גֶּבֶר. עוֹז בִּמְלוּכָה: הֶאֱזִינוּ רוֹזְנִים. אָז נִרְגָּזוּ. הִבִּיטוּ חַתַּת. וּמָאֲסוּ מְלוּכָה: הִגִּידוּ כֹחוֹ. לְאֻמִּים וְדִבְּרוּ. לָזֶה יִכָּתֵב. שֵׁם הַמְּלוּכָה: וְנִלְחַם רֵאשִׁית. גּוֹיִם וְאָבַד. כִּי נִשְׁבַּע חַי. בְּכִסֵּא מְלוּכָה: וַיִּוָּלַעַג בְּכָל דּוֹר. כִּי לֹא לָמַד. מִי נִלְחָם בַּיָּם. וְעָטָה מְלוּכָה: זָד עַל אֲדוֹנָיו. עֶבֶד יֹשֵׁב נֶגֶב. בְּזֹאת תִּרְגַּז אֶרֶץ. בְּשֵׂאת עֶבֶד מְלוּכָה: זֶרַע

מַלְכוּת. עַד צוּר יִמְלוֹךְ: חִלּוּךְ מַהֲלָךְ.

Reichs? Es vernahmens die Fürsten damals und bebten, schauten die Angst, und verschmähten das Reich. Es verkündeten seine Allkraft Nationen und sprachen: Diesem werde beigelegt: der Name des Reichs. — Es bekriegt' auch das erste der Völker, (Amalek) und ging zu Grunde; denn geschworen hatt' es der All-Lebendige: bei dem Thron seines Reichs *); und zum Spott ward Jener im ganzen Geschlecht, weil er nicht gemerkt, wer da bestritten das Meer und sich bekrönt mit der Krone des Reichs. Es frevelt gegen seinen Herrn, jener Sklave des Südlands**), darob erbebt die Erde da der Sklav' sich erhebt: zum

*) 2. B. M. 17. 16.
**) der König zu Arad. (4. B. M. 21. 1.)

בשבת

מְלוּכָה: אֲשַׂגֵּב לְפוֹעֵל.
אֲשֶׁר שָׂח וּפָעַל. אַנְוֵהוּ. כִּי
לוֹ יָאֲתָה מְלוּכָה: בְּעֻזּוֹ נֶצַח
אֲשַׁנֵּן. כִּי צְבָאוֹ אָנִי. וְלִי
נָאֶה שִׂיחַ. גּוֹדֶל הַמְּלוּכָה:
בְּקָהָל אֲבַשֵּׂר. בְּרֹב עָם
אֲדַבֵּר. לְמִי שְׂאֵת וְיֶתֶר עֹז.
וּלְמִי הַמְּלוּכָה: גּוֹשׁוּ גוֹיִם.
וּבֹאוּ מַמְלָכוֹת. רְאוּ מַה
נֶּהְדָּר. בְּמֵזַח הַמְּלוּכָה:
גַּדְּלוּהוּ אִתִּי. וּנְרוֹמְמֶנְהוּ
יַחַד. וְאַל תִּתְגָּאוּ. בְּנֵזֶר
הַמְּלוּכָה: דְּרָכִים בְּעֵת.
נַעֲשְׂתָה מְצוּלָה. הִתְבּוֹנְנוּ
יַחַד. לְמִי נֶזְרְקָה מְלוּכָה:

בחול

בְּהַמְלִיכִי. יֶאֱזוֹר עוֹז
וְיִמְלוֹךְ. אֱלִיל
בְּהַשְׁלִיכִי. לִפְנֵי בֹא
יוֹם מַלְכִּי. אִישׁ מַלְאָכִי
יִשְׁלַח וְאָז יִמְלוֹךְ:
בְּבוֹאוֹ לַהֲלוֹךְ. נְתוֹשׁ
חֹנֶף מִמְּלוֹךְ. בְּרִית
גֵּאִים בְּלִי מְלוֹךְ. יִפַּח
לְבַל יִמְלוֹךְ: בְּתוֹכִי
יְהַלֵּךְ. בְּרוּפִיעוֹ
לִמְלוֹךְ. בְּמַלְכוּתוֹ
אֶמְלוֹךְ. וְאָז יִמְלוֹךְ:
גְּבֶרֶת מַמְלָכוֹת.

erzählen seine Ehre, schmücken sein Reich. Ich will erheben den Schöpfer, welcher sprach und erschuf, will verherrlichen Ihn: denn Ihm nur gebührt das Reich. Von seiner siegenden Allmacht will ich lehren, bin ich doch seiner Schaar, darum ziemt mir zu sprechen: von der Größe seines Reichs. In der Versammlung will ich's verkünden, in der Volksmenge davon reden, wem zukommt Hoheit, überschwengliche Macht, und wem das Reich. Nahet Völker, kommet Reiche, sehet, wie verherrlicht Er, im Gurt des Reichs. Ja, preiset ihn mit mir, daß wir ihn erheben allesammt und ihr nicht stolzieret: mit der Krone des Reichs. — Als Wege sich bahnten, einst in der Tiefe, da wurden sämmtlich sie inne, wem zuzuerkennen: das Reich; das Streitroß Er lenkte, damals im Meere, gegen sechshundert der streitenden Wagen; was vermochte die Mannskraft des mächtigen

וּמֵיְיָ מַעֲנֵה לָשׁוֹן: יְיָ שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: סוגרין הארון

י׳ עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד:

בחול	בשבת
אַנְסִיכָה מַלְכִּי. לְפָנָיו בְּרֹן תְּהִלְּכִי. אֹמְצוֹ	אֲהַלְלָה אֱלֹהַי. אָשִׁירָה עֻזּוֹ. אֲסַפְּרָה כְּבוֹדוֹ. אֲאַפְּדֶנּוּ

öffne meine Lippen, daß mein Mund dein Lob verkünde. Mögen wohlgefällig seyn die Worte meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, vor dir, Herr, mein Hort und mein Erlöser.

אַנְסִיכָה wird am Wochentage, אֲהַלְלָה am Sabbath gesagt.

אֲהַלְלָה*) Preisen will ich meinen Gott, besingen seine Allmacht,

---

*) Siehe die Anmerkung im Musaf-Gebete des ersten Tages Seite עט woselbst die Uebersetzung des nebenstehenden אַנְסִיכָה nachzulesen ist.

בְמַשְׁעֲנָם. וְלֹא יִכָּלְמוּ בָם שְׁאוֹנָם. וְאַל יֹאמַר פִּיהֶם דָּבָר שֶׁלֹּא כִרְצוֹנֶךָ: כִּי חֲנוּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֵמָּה חֲנוּנִים. וּמְרוּחָמֶיךָ הֵמָּה מְרוּחָמִים: כְּמָה שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲשֶׁר תָּחוֹן יוּחָן. וְאֶת אֲשֶׁר תְּרַחֵם יְרוּחָם: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן. וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

וְנֶאֱמַר אַל יֵבוֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהִים צְבָאוֹת.
אַל יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

חזן, פותחין הארון

אוֹחִילָה לָאֵל. אֲחַלֶּה פָנָיו. אֶשְׁאֲלָה מִמֶּנּוּ.
מַעֲנֵה לָשׁוֹן: אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם. אָשִׁירָה עֻזּוֹ:
אַבִּיעָה רְנָנוֹת. בְּעַד מִפְעָלָיו: לְאָדָם מַעַרְכֵי לֵב.

Ihr Auge erhebend mit Verlangensgluth,
ihr Herz ergießend, wie Wasserfluth;
Wollest es aufnehmen gut —
Daß sie mit ihrer Zunge nicht fehlen,
immer nur die rechten Ausdrücke wählen;
in ihrer Stütze getäuscht werden nicht,
nichts sagen, was deinem Willen widerspricht;
Denn nur, wen du begünstigst, ist in Gunst,
weß du erbarmest, ist erbarmet,
Wie es in deiner Lehre heißt:
„Ich werde begünstigen, den ich begünstige,
Und werde erbarmen, deß ich erbarme.“

אוֹחִילָה (Der Vorsänger:) Beten will ich zu Gott, anflehen ihn will ich, daß er mich schön reden lasse; der ich soll in Volksversammlung seine Macht besingen, Bitten aussprechen für seine Geschöpfe. Am Menschen ist das Ordnen der Herzensempfindung, doch von Gott ist der Sprache Ausdruck. — O, Herr,

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֱיֵה עִם פִּיפִיּוֹת שְׁלוּחֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. הָעוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מִלְּפָנֶיךָ עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל: הוֹרֵם מַה שֶּׁיֹּאמְרוּ. הֲבִינֵם מַה שֶּׁיְּדַבֵּרוּ. הֲשִׁיבֵם מַה שֶּׁיִּשְׁאֲלוּ. יַדְּעֵם הֵיךְ יְפָאֵרוּ: בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן. בֶּרֶךְ לְךָ יִכְרָעוּן. עַמְּךָ בְּפִיהֶם יְבָרְכוּן. וּמִבִּרְכוֹת פִּיךָ כֻּלָּם יִתְבָּרְכוּן: עַמְּךָ לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן. וְהֵם בַּתָּוֶךְ יַעֲבוֹרוּן: עֵינֵי עַמְּךָ בָּם תְּלוּיוֹת. וְעֵינֵיהֶם לְךָ מְיַחֲלוֹת: גְּשִׁים מוּל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּאֵימָה. לְשַׁכֵּךְ כַּעַס וְחֵימָה. וְעַמְּךָ מַסְבִּיבִים אוֹתָם כַּחוֹמָה. וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם תַּשְׁגִּיחַ אוֹתָם לְרַחֲמָה: עַיִן נוֹשְׂאִים לְךָ לַשָּׁמַיִם. לֵב שׁוֹפְכִים נָכְחֶךָ כַּמַּיִם. וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם. שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בִלְשׁוֹנָם. וְלֹא יִנָּקְשׁוּ בְשִׁנּוּנָם. וְלֹא יֵבוֹשׁוּ

אֱלֹהֵינוּ (Der Vorsänger:) Unser Gott und Gott unsrer Väter!
Sey mit dem Munde derer, welche abgesandt
sind von deinem Volke Jisrael —
von Flehen und Inbrunst übermannt
für das Wohl deines Volkes Jisrael.
Was sie vor dir beten sollen — sie lehre;
Verständige sie, was zu erbitten sich gehöre,
Unterweise sie, wie sie preisen deine Ehre;
Ihren heißen Wünschen Erfüllung gewähre.
In deines Angesichtes Licht sie wallen,
Auf ihren Knieen vor dir sie fallen;
Dein Volk zu segnen ist ihr Amt,
Von dir werden sie gesegnet allesammt.
Dein Volk hängt an ihnen mit ihren Blicken,
sehnsuchtsvoll dieselben sie ihnen entgegen schicken —
Vor der Bundeslade treten mit heiligem Schauer,
Zorn und Grimm zu verscheuchen.
Von deinem Volke umgeben wie eine Mauer —
O, möge deine Barmherzigkeit sie erreichen.

אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְהוָֹה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד: (סוגרין הארון)

הש"ץ חוזר בקול רם הוא אֱלֹהֵינוּ וכו'.

בשעה שהציבור אומר הוא אלהינו וכו' אומר הש"ץ אילו הפסוקים.

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: הֵן לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ: כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שׁוֹחַד: כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Höhen; Er unser Gott, kein andrer sonst; wahrhaftiger König, nichts außer ihm. So heißt es in seiner Thora: „Erkenne heute und nimm es dir zu Herzen, daß der Ewige, allein Gott sey, im Himmel oben und auf der Erde unten, Niemand sonst.“

עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ

וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ:

בק"ק כסל"ע אומרים
וְשָׂעִיר לְכַפֵּר מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְשָׂעִיר לְחַטָּאת וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם וּשְׁנֵי תְמִידִם כְּהִלְכָתָם:

פותחין הארון.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה (סוגרין הארון) שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. (פותחין הארון) וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (נ"א אַחֵר). אֱמֶת מַלְכֵּנוּ

עָלֵינוּ Uns liegt es ob, zu preisen den Herrn der Welt, Huld darzubringen dem Schöpfer des Anbeginns, daß er uns nicht gemacht, wie die Völker jener Länder, und uns nicht gesetzt wie die Familien jenes Erdreichs, daß er nicht bestimmt unser Antheil dem ihren gleich, unser Loos wie das ihrer Menge. Denn wir knieen hin und fallen nieder und bekennen vor dem König der Könige, dem Heiligsten, gelobt sey er! Er ist's, der die Himmel ausgespannt, die Erde gegründet, dessen glorreicher Thron im Himmel oben, dessen Allmachts-Sitz in den höchsten

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־ קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי

בְחִילָה פָּנֶיךָ. וִיעַטְּרוּךָ נֵזֶר תִּפְאָרָה. וְיִפְצְחוּ הָרִים רִנָּה. וְיִצְהֲלוּ אִיִּים בְּמָלְכֶךָ. וִיקַבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם. וִירוֹמְמוּךָ בִּקְהַל עָם. וְיִשְׁמְעוּ רְחוֹקִים וְיָבֹאוּ. וְיִתְּנוּ לְךָ כֶּתֶר מְלוּכָה:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְהוָֹה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

וְתִמְלוֹךְ Die Uebersetzung dieser folgenden Sätze s. S. 161. u. f.

(נק"ק כפל"מ ונקלת קהלות א"א) תּוֹשְׁגַּב לְבַדֶּךָ וְתִמְלוֹךְ עַל כֹּל בְּיִחוּד: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

י׳ וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

(בכפל"מ א"א) וְיֶאֱתָיוּ כֹּל לְעָבְדֶךָ. וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ. וְיַגִּידוּ בָאִיִּים צִדְקֶךָ. וְיִדְרְשׁוּךָ עַמִּים לֹא יְדָעוּךָ: וִיהַלְלוּךָ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ. וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ. וְיִזְבְּחוּ לְךָ אֶת זִבְחֵיהֶם. וְיִזְנְחוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם. וְיַחְפְּרוּ עִם פְּסִילֵיהֶם: וְיַטּוּ שְׁכֶם אֶחָד לְעָבְדֶךָ. וְיִירָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ. וְיַכִּירוּ כֹּחַ מַלְכוּתֶךָ. וִילַמְּדוּ תוֹעִים בִּינָה: וִימַלְלוּ אֶת גְּבוּרָתֶךָ. וִינַשְּׂאוּךָ מִתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ וִיסַלְדוּ

Die Uebersetzung der drei folgenden Sätze וּבְכֵן s. S. קסא bis zum Schluß der Seite. 161

הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ כָּל דּוֹר: וְ״מַ שֶׁהוּא נוֹצֵר חֶסֶד:
הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים עַיִן מִסּוֹרְרִים: וְ״מַ שֶׁהוּא סוֹלֵחַ סֶלָה:
הָעֶלְיוֹן וְעֵינוֹ אֶל יְרֵאָיו: וְ״מַ שֶׁהוּא עוֹנֶה לַחַשׁ:
הַפּוֹתֵחַ פִּתְחוֹ לְדוֹפְקֵי בִתְשׁוּבָה: וְ״מַ שֶׁהוּא פְּתוּחָה יָדוֹ:
הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע וְחָפֵץ בְּהִצַּדְקוֹ: וְ״מַ שֶׁהוּא צַדִּיק וְיָשָׁר:
הַקָּצַר בְּזַעַם וּמַאֲרִיךְ אַף: וְמַ״שֶׁ קָשֶׁה לִכְעוֹס:
הָרַחוּם וּמַקְדִּים רַחֲמִים לְרֹגֶז: וְ״מַ שֶׁהוּא רַךְ לִרְצוֹת:
הַשָּׁוֶה וּמַשְׁוֶה קָטוֹן וְגָדוֹל: וְ״מַ שֶׁהוּא שׁוֹפֵט צֶדֶק:
קי״ז הַתָּם וּמִתַּמֵּם עִם תְּמִימִים: וְ״מַ שֶׁהוּא תָּמִים פָּעֳלוֹ:

Der huldvoll leitet die Geschlechter der Welt.
Und Alle glauben es, daß er die Huld lang aufbehält.

Der ertragend oft den Blick von Frevlern wendet.
Und Alle glauben es, daß er auch Vergebung spendet.

Der Höchste! dessen Blick den Frommen ist zugekehrt.
Und Alle glauben es, daß er inniges Gebet erhört.

Der seine Pforte öffnet denen, die reuig sich zu ihm wenden.
Und Alle glauben es, daß offen ist seine Hand.

Der den Frevler duldet und nach seiner Bess'rung ihm schenkt Gnade.
Und Alle glauben es, daß er gerecht ist im höchsten Grade.

Dessen Zorn kurz ist, von Langmuth groß ist gar sehr.
Und Alle glauben es, daß ihn zu erzürnen ist schwer.

Der barmherzig ist und Mitleid seinem Zorne läßt vorangehen.
Und Alle glauben es, daß seine Besänftigung ist leicht zu erflehen.

Bei dem gleich ist Groß und Klein.
Und Alle glauben es, daß gerechter Richter er ist nur allein.

Der mit den Treugesinnten treu verfährt.
Und Alle glauben es, daß seine Treue an seinem Thun sich stets bewährt.

הַדָּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם. וּמ״ שֶׁהוּא דַּיַּן אֱמֶת:
הֶהָגוּי בְּאֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה: וּמ״ שֶׁהָיָה וְהֹוֶה וְיִהְיֶה:
הַוַּדַּאי שְׁמוֹ כֵּן תְּהִלָּתוֹ: וּמ״ שֶׁהוּא וְאֵין בִּלְתּוֹ:
הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת: וּמ״ שֶׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית:
הַחוֹתֵךְ חַיִּים לְכָל חָי: וּמ״ שֶׁהוּא חַי וְקַיָּם:
הַטּוֹב וּמֵטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים: וּמ״ שֶׁהוּא טוֹב לַכֹּל:
הַיּוֹדֵעַ יֵצֶר כָּל יְצוּרִים: וּמ״ שֶׁהוּא יוֹצְרָם בַּבָּטֶן:
הַכֹּל יָכוֹל וְכוֹלְלָם יַחַד: וּמ״ שֶׁהוּא כֹּל יָכוֹל:
הַלָּן בְּסֵתֶר בְּצֵל שַׁדַּי: וּמ״ שֶׁהוּא לְבַדּוֹ הוּא:
הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה: וּמ״ שֶׁהוּא מֶלֶךְ עוֹלָם:

Der allein richtet die Pilger der Welt!

Und Alle glauben es, daß als Richter er aufs strengste Wahrheit hält.

Dessen Wesen in „Ich bin der ich seyn werde“ ist ausgesprochen.

Und Alle glauben es, daß er war, ist und seyn wird ununterbrochen.

Der die vollste Gewißheit ist, wie's sein Lob verkündet.

Und Alle glauben es, daß außer ihm sich nichts Aehnliches findet.

Dessen Güte für seine Verehrer ist unbeschränkt,

Und Alle glauben es, daß er des Bundes gedenkt.

Der Leben spendet allen lebendigen Wesen.

Und Alle glauben es, daß er fortlebt beständig.

Der Gutes erzeigt den Guten und den Bösen.

Und Alle glauben es, daß er liebend erscheint allen Wesen.

Er kennt aller Geschöpfe Gedanken.

Und Alle glauben es, daß ihr Entstehen sie ihm nur verdanken.

Der alles im Stande ist, alles erwägend.

Und Alle glauben es, daß er ist allvermögend.

Allmächtig verborgen ist dessen Seyn.

Und Alle glauben es, daß er nur ist allein.

Der Regenten einsetzt, und ihm ist alles fröhnig.

Und Alle glauben es, daß er ewig bleibt des Alls König.

יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ: עוֹד יִזְכָּר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן, אֲדוֹנֵנוּ. וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ. וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (הַיּוֹם) לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵינוּ: בְּאֵין מֵלִיץ יוֹשֶׁר מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט

פותקין הארון   חזן   (מיוסד ע"פ א"ב.)   קהל

הָאוֹחֵז בְּיָד מִדַּת מִשְׁפָּט: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה:
הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק גִּנְזֵי נִסְתָּרוֹת: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא בּוֹחֵן כְּלָיוֹת:
הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפוֹדֶה מִשַּׁחַת: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא גּוֹאֵל חָזָק:

---

deinem Volke, an Jeruschalajim, deiner Stadt, und an Zijon, der Wohnung deiner Herrlichkeit, und an dem Königshause Davids, deines Gesalbten, und an deinem Sitze und deinem Tempel. O mög' er uns fürder gedenken die Liebe jenes Felsenstarken,*) unsers Stammherrn, und um des Sohnes willen, des zum Opfer Gebundenen, schweige er unseren Ankläger, und um das Verdienst des Makellosen**) lasse er hervorgehen heute unser Urtheil zum Heil; denn heilig ist dieser Tag unserm Herrn. Wenn kein Fürsprecher dem Anschuldiger gegenüberstehet, so rede Du für Jaakob das Wort nach Gesetz und Recht, und rechtfertige uns im Gericht, du König des Gerichts.

(Vorsänger:)	(Gemeinde:)
הָאוֹחֵז Der mit Strenge allenthalben schaltet.	Und Alle glauben es, daß er in der Wahrheit waltet.
Er erforscht die verborgensten Tiefen.	Und Alle glauben es, daß seine Blicke die Nieren prüfen.
Der vom Tode befreit und von Verwesung.	Und Alle glauben es, daß kräftig ist seine Erlösung.

---

*) Abraham.
**) Jaakob n. 1. M.

וָפַחַת וָפַח, וּפַלָּצוּת יְבַעִיתוּ אָרֶץ. עֵת תָּקוּם לַמִּשְׁפָּט, וְעוֹם כָּל אַפְסֵי אָרֶץ. ק׳ סוֹלּוּ פְּנוּ דֶרֶךְ יְנוֹבְבוּ, חֲרֵדִים מֵחֶרְדַּת הָאָרֶץ. נָאוֹר וְאַדִּיר, טַעַם תָּשִׁיב לָאָרֶץ. מַה תִּירְאִי אֲדָמָה, יָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ:

ק״ו לְהִתְוַדֵּעַ וּלְהִגָּלוֹת, כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. כְּמוֹ פְּאֵרוּהוּ מֵאָז בַּשַּׁחַק יוֹרְשׁוּ בְחוּנָיו לְפָאֲרוֹ בָּאָרֶץ:

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק״ו יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

ח׳ כִּי מַקְדִּישֶׁךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ (כְּעֶרְכְּךָ) קִדַּשְׁתָּ. נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל

יִמְלוֹךְ Ewig wird regieren der Ewige, dein Gott, Zijon, in alle Zeit. Hallelujah!

לְדוֹר (Der Vorsänger:) Alle Zeit wollen wir verkünden deine Größe, in Ewigkeit deine Heiligkeit anerkennen lassen, und dein Preis soll aus unserem Munde niemals weichen; du bist ein großer und heiliger Gott und König!

כִּי Denn die dich heiligen, hast du mit deiner Weihe geheiligt. Schön ist dem Heiligen der Preis von den ihm Heiligenden. So werde denn geheiliget dein Name, Gott, unser Herr, an Jisrael,

בָּם שְׁמֹנָה. כְּמוֹ שְׁמֹנָה שֶׁבְּצַוְּארֵיהֶם: חַק דָּתָם סְפָרִים
חֲמִשָּׁה. כְּמוֹ חֲמִשָּׁה שֶׁבְּנִקְבֵיהֶם: ק׳ שָׂם הֲלִיכוֹת עוֹלָם
שִׁשָּׁה. כְּמוֹ שִׁשָּׁה בִּלְבָבֵיהֶם: טוּחוֹת וָכֶסֶל וְשֶׂכְוִי וְסַרְעַף
וּבֶטֶן וָקֶרֶב וְעֶשְׁתּוֹנוֹתֵיהֶם. נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה יְחִידָה חַיָּה.
עוֹר וּבָשָׂר וְגִיד וְעַצְמוֹתֵיהֶם:

ק״יק יִשְׂאוּ עַיִן וְיִכְרוּ אֹזֶן וְיִפְצוּ פֶּה וְלָשׁוֹן וְנִיב שִׂפְתוֹתֵיהֶם
מִכַּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ נִתְוַכְּחוּ פְּרוֹט מַעֲשֵׂיהֶם. כִּתְקוֹעַ
שׁוֹפָר בְּקוֹל יַחְפְּרוּ שׂוֹטְנֵיהֶם לְהַצְדִּיקָם בְּיוֹם דִּין שְׁמוֹעַ
שֵׁנִית מֵאֱלֹהֵיהֶם:

ק׳ אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ
בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים.

ק׳ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

(בפפ״דמ אין אומרים) אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ
בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדְךָ, אָמְצָךְ מְלֹא כָל־הָאָרֶץ.
שִׁמְעֲךָ דִּין מִשָּׁמַיִם, בְּבֵן יָרְאָה וְשָׁקְטָה
הָאָרֶץ. רַעַשׁ יוֹם מִשְׁפָּט, גָּעֲשׁוּ תְּהוֹמוֹת
הָאָרֶץ. קוֹל שׁוֹפָר חָזָק, דִּבֵּר וַיִּקְרָא אָרֶץ.
צְבִי לַצַּדִּיק בְּזֶמֶר, הִשְׁמִיעָה כְּנַף הָאָרֶץ. פַּחַד

אֲנִי „Ich, der Ewige, euer Gott! Mächtig unser Machthaber, Ewiger, unser Herr, wie mächtig dein Name auf Erden! Einst wird er als König seyn über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einig seyn und sein Name einig.

עֶרֶב וָבוֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים.

קו"ק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

טיוסד ע"פ א"ת ש"ב.

וְאַתָּה אָזוֹן קוֹל מְפָאֲרֶיךָ בְּכָל אֵיבְרֵיהֶם. תֹּכֶן מִצְוֹת מַעֲשֵׂיהֶם בְּמָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנָה אֵיבְרֵיהֶם. בְּזֶה חֹדֶשׁ תְּקוֹעַ שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּכַף רַגְלֵיהֶם. שַׁי מוּסְפֵי יוֹם עֲשָׂרָה. כְּמוֹ עֲשָׂרָה בְּקַרְסֻלֵּיהֶם. גָּשִׁים פְּנֵי תֵּיבָה שַׁחֲרִית שְׁתַּיִם. כְּמוֹ שְׁתַּיִם בְּשׁוֹקֵיהֶם: רְשׁוּמִים קְרוֹת בּוֹ חֲמִשָּׁה. כְּמוֹ חֲמִשָּׁה עַל בִּרְכֵּיהֶם: דְּרוּשִׁים תְּקוֹעַ בַּכֶּסֶא בְּאֶחָד. כְּמוֹ אֶחָד בְּיַרְכוֹתֵיהֶם: קֶרֶן יִמְשְׁכוּ לְשַׁלֵּשׁ שְׁלֹשָׁה. כְּמוֹ שְׁלֹשָׁה בְּקוֹטָלֵיהֶם: הֵן מוּסְפֵי חֹדֶשׁ עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה צַלְעוֹתֵיהֶם: צָקוּן לַחְשָׁם בְּרָכוֹת תֵּשַׁע. כְּמוֹ תִּשְׁעָה שֶׁבִּזְרוֹעוֹתֵיהֶם וּמַלְכִיּוֹת וְזִכְרוֹנוֹת וְשׁוֹפָרוֹת שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּפִסַּת יְדֵיהֶם: פִּלּוּל תְּמִידִים שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה חוּלְיוֹת שֶׁבְּשִׁדְרוֹתֵיהֶם: זִבְחֵי תְמִידִים תְּקִיעוֹת תֵּשַׁע. כְּמוֹ תִּשְׁעָה שֶׁבְּרָאשֵׁיהֶם: עֲתִירוֹת שְׁתַּיִם שְׁחוֹת

שְׁמַע Höre Jisrael! der Ewige unser Gott ist ein einiges ewiges Wesen.
Einer, unser Gott er, unser Vater er, unser König er, unser Erretter er. Er wird einst, zum zweiten Male, uns vernehmen lassen vor den Augen alles Lebenden, daß er unser Gott sey!

(מיוסד ע"פ תשר"ק ובסוף חתום שם המחבר אלעזר.)

וְעַמְּךָ תְּלוּאִים בִּתְשׁוּבָה לְהִתְיַחֵד. שְׁנֵי לְבָבוֹת לָךְ כְּאַחַד לְאֶחָד. רַחֵץ בְּנִקָּיוֹן כַּפַּיִם נָשׂוֹא לֵב אֶחָד. קוֹל שׁוֹפָר כָּפוּף כְּפוּף לֵב אֶחָד. צִיּוּן שׁוֹפָר פָּשׁוּט פְּשׁוּט לֵב אֶחָד. פּוּר יָמִים יוּצָּרוּ בָם לָבוֹר אֶחָד. עוֹבְרִים בּוֹ לְהַקְבִּיל פְּנֵי יוֹצֵר אֶחָד. ק׳ סְמוּכִים בְּצִדְקַת אָב הָיָה אֶחָד. נִשְׁעָנִים בְּסִבְּךָ יָחִיד וּמְיוּחָד. מוּבְטָחִים בְּתֹם וּבְיֹשֶׁר אָב אֶחָד:

ק׳ לְהִזָּכֵר לָמוֹ עֲנִיַּת קוֹל אֶחָד. בְּשִׁבְתּוֹ בְּכִסֵּא שׁוֹפֵט גּוֹי אֶחָד. יַעֲמִיד מֵלִיץ יוֹשֶׁר מִנִּי אֶלֶף אֶחָד. טוֹבוֹת לְהַגִּיד בַּשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד. חָשׁוּב גֵּר וְאֶזְרָח לְמִשְׁפָּט אֶחָד. זַךְ וָרַע מֵהַיּוֹם מוֹדַע דִּינָם לְאֶחָד. וַאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו שְׁקוּלִים עַד עָשׂוֹר יוּאֲחַד. הוּא כְּחָפֵץ לְהַצְדִּיק עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְשׁוּבָה יִחַד. דֶּלֶת פְּתוּחָה לַשָּׁבִים תֵּת צֳרִי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד. גּוֹלֶה זְכוּת וָרֶשַׁע לְהַגִּישׁ אֶחָד בְּאֶחָד. בְּקוֹר חֶשְׁבּוֹן לִמְצוֹא אֶחָד לְאֶחָד: ק׳ אִם יַשְׁקִיט וּמִי יַרְשִׁיעַ לַהֲשִׁיבֶנּוּ וְהוּא בְּאֶחָד. אֱמֶת חוֹתָמוֹ לְהוֹדִיעַ כִּי הוּא אֶחָד. לְעֵת תָּמוּט וּבְכַל יַד עַם אֶחָד.

ק״וח עוֹד יִזְכּוֹר לָמוֹ מַטַּת שְׁכֶם אֶחָד. זֹאת הַמִּתְמַרְמֶרֶת שְׁמַע פֶּה אֶחָד. רוֹגֶשֶׁת נֶשֶׁף וְשַׁחַר לְיַחֵד לְאֶחָד:

חזן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ

כִּסֵּא. צוֹרֵר כִּי יַסְטִין יְפַרְשֵׁז עֲנָן כִּסֵּא. קוֹל שׁוֹפָר לְעֵת יַעַל מְאַחֵז פְּנֵי כִסֵּא. רַחֲמִים יָלִיץ בְּעַד רְשׁוּמִים בַּכִּסֵּא. שׁוֹפֵט אִם יִרְצֶה שֶׁבֶת בְּאוּלָם הַכִּסֵּא. תַּבְנִית תָּם יִפֶן הַחֲקוּקָה בַכִּסֵּא. אַרְבַּע חַיּוֹת נוֹשְׂאוֹת וּמְנֻשָּׂאוֹת עִם כִּסֵּא.

ק׳ לְבִלְתִּי לְנַבֵּל לְמַעֲנוֹ כִּסֵּא. עוֹד יִפְצֶה פֶּה וְיַפְגִּיעַ כִּסֵּא. זְכוֹר לְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים אֲשֶׁר עִמְּךָ בַּכִּסֵּא:

ק״יח רַחֵם מְצוּקִים אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם שַׂמְתָּ הֲדוֹם וְכִסֵּא. וְאָז יִתְרַעַם הַגַּלְגַּל וְיִתְרַעַשׁ הַכִּסֵּא. וְאוֹפַן לְאוֹפַן וְחַיָּה לְחַיָּה וּכְרוּב לִכְרוּב לְעֻמַּת כִּסֵּא:

כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק׳ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבוֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

בָּרוּךְ Gebenedeyet die Herrlichkeit des Ewigen an ihrem Orte. O, wolle er von seinem Orte sich zuwenden mit Erbarmen, und günstig seyn dem Volke, das seinen Namen einet, Abends und Morgens, jeden Tag zwei Mal, in Liebe sprechend „Schema“!

כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר אלעזר.

וְחַיּוֹת אֲשֶׁר הֵנָּה מְרֻבָּעוֹת כִּסֵּא. בְּמָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים וָשֵׁשׁ מְכֻנָּפוֹת כִּסֵּא. גּוֹעֲשׁוֹת בּוֹ בְּסוֹבְכָם פָּנִים בְּפָנִים לַכִּסֵּא. דְּמוּת רָקִיעַ בְּרֹאשָׁם נָטוּי לַכִּסֵּא. הוּא כְּעֵין הַקֶּרַח בּוֹ שְׁבִיב כִּסֵּא. וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ כְּמַרְאֵה דְמוּת כִּסֵּא. זָעוֹת בְּלִי לֵאוֹת מֵחִיל כִּסֵּא. ק׳ חָשׁוֹת בְּרָצוֹא וָשׁוֹב מֵרְעִישׁוּת כִּסֵּא. טָסוֹת כַּבָּזָק וְלֹא מְזִיזוֹת הוֹד כִּסֵּא: יוֹדְעוֹת כִּי כָל מָקוֹם לֹא יָכִיל מְקוֹם כִּסֵּא.

ק׳ כַּף רֶגֶל חֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה יְשָׁרָה לַכִּסֵּא. לְעֵת תַּרְשֶׁינָה לְפָאֵר קוֹפְצוֹת מִתַּחַת לַכִּסֵּא. מִתְעַלְּפוֹת מִפַּחַד רָם יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא. נִרְאוֹת נוֹשְׂאוֹת וְהֵם נִשָּׂאוֹת עִם כִּסֵּא. סְבָלוֹת מִתַּחַת זְרוֹעוֹת עוֹלָם לַכִּסֵּא. עֲתִירַת זוֹ כְּתַעַל תַּרְפֶּינָה כְּנַף כִּסֵּא. פְּשָׁעִים אִם עָצְמוּ מַשִּׁיקוֹת

כְּבוֹדוֹ Seiner Herrlichkeit ist das Weltall voll, die Engel fragen einander: Wo der Ort seiner Herrlichkeit? und einer dem andern spricht zu: „Gebenedeyt!“

אֵין קִצְבָּה לִשְׁנוֹתֶיךָ. וְאֵין קֵצָה (נ״א קֵץ) לְאוֹרֶךְ יָמֶיךָ. וְאֵין לְשַׁעֵר מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ. וְאֵין לְפָרֵשׁ עֵילוֹם שְׁמֶךָ. שִׁמְךָ נָאֶה לְךָ וְאַתָּה נָאֶה לִשְׁמֶךָ. וּשְׁמֵנוּ קָרָאתָ בִּשְׁמֶךָ: ק׳ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ:

כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. דָּרֵי מַעְלָה עִם דָּרֵי מַטָּה קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר ק׳ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

אֵין Und deine Jahre kennen nicht das Ende,
Und nicht das Ziel, wo sich das Leben wende;
Und unermeßbar ist des Wagens Pracht,
Auf dem du ziehest mit der Himmelsmacht;
Und unaussprechbar die Gestalten,
Die im Geheimniß deines Namens walten!
Dein Name ziemet dir,
Du ziemest deinem Namen,
Und uns, o Seligkeit!
Hast du genannt nach deiner Herrlichkeit! —
עֲשֵׂה O Herr! um deines Namens willen
Laß deinen Ruf die weite Welt erfüllen:
Durch die, die deinen Namen hoch erheben
Im Tod und Leben! — —
Feierlich und hocherhaben schallt es rings das Dreimalheilig,
Wie ein hoher Engelschor:

Heilig, heilig, heilig
Ist der Gott der Schaaren,
Voll die Erde seiner Herrlichkeit."

(צום) (קול) (ממון)

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה

מַעֲבִירִין אֶת רוֹעַ הַגְּזֵרָה:

כִּי כְּשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ. קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת. כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת. כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לוֹ. אִם יָשׁוּב מִיַּד תְּקַבְּלוֹ: י׳ אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם. וְיוֹדֵעַ יִצְרָם. כִּי הֵם בָּשָׂר וָדָם: אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ לֶעָפָר. בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחְמוֹ. מָשׁוּל כַּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר. כֶּחָצִיר יָבֵשׁ. וּכְצִיץ נוֹבֵל. כְּצֵל עוֹבֵר. וְכֶעָנָן כָּלֶה. וּכְרוּחַ נוֹשָׁבֶת. וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ. וְכַחֲלוֹם יָעוּף:

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם

וּתְשׁוּבָה Ihr aber: **Buße und Gebet und thätige Liebe!** Ihr führt hinweg das schreckensschwangere Urtheil. —

כִּי Denn wie dein Name, ew'ge Güte, so dein Ruhm! du zürnst so langsam, du verzeihest so schnell; willst nimmer des Verdammten Untergang — er kehre zurück und lebe! Mit Sehnsucht harrst du seiner bis an's Ende, er kehrt zurück — du nimmst ihn auf mit Freuden! In Wahrheit! du hoher Schöpfer! kennst deine Geschöpfe — sie sind Fleisch und Blut. Des Menschen Anfang — von Erde, des Menschen Ende — zu Erde; und um die Seele kaufet er sein Brod. —
Schnell bricht das Glas, schnell dorret das Gras,
Die Blume verblüht, der Schatten entflieht,
Der Staub vergeht, und auch der Sturm, der ihn verweht,
Ein Schaum, ein Traum —
Das ist der Stolz des Menschen. — —

וְאַתָּה **Du aber Herr, regierst allmächtig und ewig und nimmer verändert!**

מָרוֹן. כְּבַקָּרַת רוֹעֶה עֶדְרוֹ. מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ. כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה. וְתִפְקוֹד נֶפֶשׁ כָּל חָי. וְתַחְתּוֹךְ קִצְבָה לְכָל בְּרִיָּה. וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזַר דִּינָם:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכָּתֵבוּן. וּבְיוֹם (צוֹם) כִּפּוּר יֵחָתֵמוּן. כַּמָּה יַעַבְרוּן. וְכַמָּה יִבָּרֵאוּן. מִי יִחְיֶה. וּמִי יָמוּת. מִי בְקִצּוֹ. וּמִי לֹא בְקִצּוֹ. מִי בָאֵשׁ. וּמִי בַמַּיִם. מִי בַחֶרֶב. (וּמִי בַחַיָּה) וּמִי בָרָעָב. (וּמִי בַצָּמָא.) מִי בָרַעַשׁ. וּמִי בַמַּגֵּפָה. (מִי בַחֲנִיקָה וּמִי בִסְקִילָה.) מִי יָנוּחַ. וּמִי יָנוּעַ. מִי יִשָּׁקֵט. וּמִי יִטָּרֵף. מִי יִשָּׁלֵו. וּמִי יִתְיַסָּר. מִי יָרוּם. וּמִי יִשָּׁפֵל. מִי יַעֲשִׁר. וּמִי יֵעָנִי:

---

zu Gericht! Ach, sie auch sind nicht rein vor deinen Augen im Gerichte! Und alle Pilger dieser Welt, wie eine Heerde ziehn sie still vorüber; mit seinem Stabe steht der Hirte musternd, bedenkend, rechnend! — Das Leben zählst du jedes Fleisches, und steckst das Ziel jedweder Kreatur, und unterfertigest das letzte Urtheil.

בְּרֹאשׁ Er schreibt am Neujahrstag, Er siegelt am Versöhnungstage: Wer komme, wer gehe!
Wer lebe, wer sterbe!
Wer am Ende, wer nicht am Ende!
Wer in Feuersgluth! Wer durch Wassersfluth!
Wer durch Menschenwuth!
Wer in Hunger! Wer in Kummer!
Wer weiche! wer steige!
Wer schaffe, wer erschlaffe!
Und wer im Leiden, wer in Freuden!
Und wer in Ruhe, und wer in peinlicher Seelenangst!
Wer in der Höhe, und wer in der Tiefe!
Und wer in Reichthum, und wer in Armuth!

וּבְכֵן לְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:
וּנְתַנֶּה תּוֹקֶף קְדֻשַּׁת הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא
וְאָיוֹם. וּבוֹ תִנַּשֵּׂא מַלְכוּתֶךָ. וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד
כִּסְאֶךָ. וְתֵשֵׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת. אֱמֶת כִּי אַתָּה
הוּא דַיָּן וּמוֹכִיחַ וְיוֹדֵעַ וָעֵד. וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם
וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה. וְתִזְכּוֹר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת. וְתִפְתַּח
אֶת סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת. וּמֵאֵלָיו יִקָּרֵא. וְחוֹתָם
יַד כָּל אָדָם בּוֹ. וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתָּקַע. וְקוֹל
דְּמָמָה דַקָּה יִשָּׁמַע. וּמַלְאָכִים יֵחָפֵזוּן. וְחִיל
וּרְעָדָה יֹאחֵזוּן. וְיֹאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין. לִפְקוֹד
עַל צְבָא מָרוֹם בַּדִּין. כִּי לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ בַּדִּין.
וְכָל בָּאֵי עוֹלָם תַּעֲבִיר (נ"א יַעַבְרוּן) לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי

Heiligung soll aufwärts steigen
Dir, o großer Gott und König!

וּנְתַנֶּה Wir wollen verkünden des Tages heiligen Ruhm, groß ist er und furchtbar, hoch hebt sich an ihm dein Reich, fest stützt auf Gnade sich dein Thron, du thronst darauf in Wahrheit! In Wahrheit! Du, Herr! bist Richter und Sachwalter, und Wisser und Zeuge, und Schreiber und Siegler, und Zähler und Rechner. — Du denkest das, was wir vergessen, schlägst auf das Buch des Angedenkens, von selber liest es sich — und jedes Menschen Hand hat frei sich eingezeichnet. — — Ein mächtiger Posaunenstoß! drauf leise feierliche Stille. — Da beben die Engel, sie fasset Schreck und Grausen, sie rufen: Es naht der Tag des Gerichts! Er ladet die Schaaren der Höhe

וּנְתַנֶּה *) Ueber dieses Gebet und die interessante Geschichte ihres Verfassers, siehe die Vorrede.

לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת בַּדִּין: לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים בְּיוֹם דִּין:
לְהוֹגֶה דֵעוֹת בַּדִּין: לְוָתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין:
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין: לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין:
לְטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין: לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְכוֹבֵשׁ כַּעְסוֹ בַּדִּין: לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין: לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו בַּדִּין: לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין:
לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין: לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בַּדִּין: קו״ז לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין:
לְשׁוֹמֵר אֹהֲבָיו בַּדִּין: לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין:

פותחין הארון

Das Verborgenste gefördert an's Tageslicht,
  Strengste Wahrheit beherrscht das Gericht.
Das geheimste Sinnen wird offenbart,
  Der Stärke ist Gnade gepaart.
  Auch des Bundes wird gedacht,
Erbarmen für die Geschöpfe wacht.
  Dem Gedanken sind bekannt,
Macht Sündenfrei die ihm sich zugewandt.
  Mit allen Tugenden geschmückt —
Hat Zorn er unterdrückt.
  Der von Hymnen wird gepriesen
Hat verzeihungsvoll sich erwiesen.
  Der seinen Anhängern zu sich wendet,
Seinen Ergebenen Vergebung spendet.
  Dem kund ist jedes Geheimniß
Erbarmt sich ohne Säumniß;
  Der Herr seiner demüth'gen Knechte
Schenkt Mitleiden seinem Geschlechte;
  Schützt die an ihm hangen,
Stärkt die nach ihm verlangen.

חזרת התפלה לשליח צבור

פותחין הארון

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בא״ה קהלות אומרין:

וּבְכֵן דַּיָּן אֱמֶת אַתָּה. (כ״א וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ:)

פותחין הארון | חזן | מיוסד ע״ס א״ב. | קהל

לְאֵל עוֹרֵךְ דִּין: לְבוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין:

וּבְכֵן (Inhalt: Fürwahr, du bist ein wahrhaftiger Richter!)

לְאֵל An diesem Tage wird Gericht gehalten,
Geprüft jedes Herzens Falten;

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

אֱלֹהַי Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen vor Trugreden, laß meine Seele meinen Lästerern schweigen, und gegen jeden gebeugt seyn, wie Staub der Erde. Oeffne mein Herz deiner Lehre, laß meine Seele deine Gebote befolgen, und die gegen mich Böses stimmen — vernichte bald ihren Rathschluß und vereitle ihr Sinnen. Thue es deines Namens willen, deiner Rechte willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen; auf daß deine Geliebten errettet werden. Deine Rechte hilf mir; erhöre mich. Mögen dir gefallen die Reden meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, dir, Ewiger! mein Fels und mein Erlöser. Er, der in den Himmelshöhen Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Jisrael in Frieden. Amen.

יְהִי Möge es dir wohlgefallen, Ewiger! unser und unserer Väter Gott, den heiligen Tempel wieder zu erbauen, bald, in unseren Tagen, und laß deine Lehre unser Antheil seyn. Dort wollen wir dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorzeit und den vergangenen Jahren. Süß sey dem Herrn die Spende Jehuda's, wie in den Tagen der Vorzeit und den vergangenen Jahren.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

וְעַל Für dieses alles sey dein Name hochgepriesen und gebenedeyet du, unser König immer und ewig. Zeichne zum glückseligen Leben alle Kinder deines Bundes. Alle lebendige Wesen werden dir ewig danken und deinen Namen in Warheit preisen, Allmächtiger! unser Heil und unsere Hülfe. Gebenedeyet du, Ewiger! Allgütiger ist dein Name, dir allein gebühret Lob. שִׂים שָׁלוֹם Schenke Frieden, Glück und Segen, Gunst, Gnade und Erbarmen, uns und deinem ganzen Volke Jisrael. Segne uns, Vater! allesammt mit dem Licht deines Antlitzes; denn mit dem Licht deines Antlitzes gabst du uns, Ewiger! unser Gott, die Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Gerechtigkeit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Jisrael jede Zeit und jede Stunde mit deinem Frieden. Im Buche des Lebens, des Segens und Friedens und der reichlichen Nahrung mögen wir gedacht und verzeichnet stehen vor dir, wir und dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, zum glücklichen Leben und zum Frieden. Gebenedeyet du, Ewiger! der den Frieden schafft.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

רְצֵה Nimm wohlgefällig an, Ewiger, unser Gott! dein Volk Jisral und ihr Gebet, und führe zurück den Dienst in die Halle deines Tempels, und die Feueropfer Jisrael's und ihr Gebet mit Liebe mögest du das wohlgefällig annehmen, und stets sey dir zum Wohlgefallen der Dienst deines Volkes Jisrael.

וְתֶחֱזֶינָה Und unsere Augen mögen es schauen, wenn du zurückkehrest nach Zijon mit Barmherzigkeit. Gebenedeyt du, Ewiger! der zurückkehren lässet seinen Gottesglanz nach Zijon.

מוֹדִים Wir danken dir. Denn Du, Ewiger! unser Gott und Gott unsrer Väter, bist für immer und ewig, Hort unsers Lebens; Schirm unsres Heils bist du in alle Geschlechter. Wir danken dir und verkünden deinen Ruhm; für unser Leben, das in deiner Hand liegt, und für unsere Seelen, die du in Obhut nimmst, und für deine Wunder und Gnaden zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags. Du, Gütiger! denn nicht endet dein Erbarmen, du Barmherziger! denn nicht höret auf deine Gnade. Von Ewigkeit hoffen wir auf dich.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵנוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כִּמְצֻוֶּה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמַאֲזִין תְּרוּעָה וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

אֱלֹהֵינוּ Unſer Gott und Gott unſrer Väter! Laß verkünden durch das Schofar unſere Freiheit, erhebe das Panier, daß verſammlet werden unſere Vertriebenen, bring' zuſammen unſere Zerſtreuten aus allen Nationen, und die Verſtoßenen aus allen Theilen der Erde, und führe uns nach deiner Stadt Zijon fröhlichen Geſangs und nach Jeruſchalajim, in dein heiliges Haus, zur ewigen Freude; daß wir dort dir darbringen unſere Pflichtopfer, wie uns befohlen in deiner Thora, durch Moſcheh, deinen Diener, auf deinen Majeſtätsſpruch, welcher lautet:„ Und an den Tagen eurer Freuden, Feſte und Neumonde, ſollt ihr blaſen mit den Trompeten bei euren Ganz- und Freudenopfern; ſie ſollen euch zum Andenken ſeyn vor eurem Gotte. Ich der Ewige, euer Gott." Ja, du, der du hörſt des Schofars Stimme und vernimmſt den Jubelton, Nichts dir gleich iſt. Gebenedeyet du, Ewiger, der du hörſt den Jubelſchall deines Volks Jisrael mit Erbarmen.

שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ
בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ
בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל
הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: וְעַל יְדֵי
עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ
כִּנְשֹׂא־נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ: וְנֶאֱמַר
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ
אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלָיִם: וְנֶאֱמַר וַיְיָ עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ
וַאדֹנָי יֱהֹוִה בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן: יְיָ
צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם: כֵּן תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ:

Feiertage unsers Festes, denn Gesetz für Jisrael er, Verordnung Jaakobs Gott.“ Ferner: „Hallelujah! Lobet Gott in seinem Heiligthum, lobet ihn in seiner Allmacht Veste, lobet ihn in seinen Wunderthaten, lobet ihn nach seiner großen Herrlichkeit, lobet ihn mit dem Klang des Schofar, lobet ihn mit Psalter und Harfe, lobet ihn mit Pauken und Reigen, lobet ihn mit Saitenspiel und Flöten, lobet ihn mit hellem Zimbelklang, lobet ihn mit schallreichen Zimbeln, alles, was Odem hat lobe Gott, Hallelujah.“ Und durch deine Diener, die Propheten ist verzeichnet wie folgt: „Alle Weltbewohner und Erdenbesitzer! wenn auf den Bergen das Panier hochragt, sollt ihr's sehen, und wenn das Schofar bläst sollt ihr's hören.“ Ferner: „An jenem Tage wird ein großes Schofar geblasen werden, dann werden kommen die Verirrten im Lande Aschur, und die Verstoßenen im Lande Mizrajim, und werden anbeten den Ewigen auf dem heiligen Berge in Jeruschalajim.“ Ferner: „Aber der Ewige wird über ihnen erscheinen, und ausfahren wird, wie Blitz, sein Pfeil, und Gott, der Herr, wird ertönen das Schofar, und daherfahren in südlichen Stürmen; Gott der Heerschaaaren wird sie schützen.“ So schütze dein Volk Jisrael mit deinem Frieden.

טֹהַר גַּם (כָּל) הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית
חָרְדוּ מִמֶּךָּ בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל־הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ
תּוֹרָה וּמִצְוֹת וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת־הוֹד קוֹלֶךָ וְדִבְּרוֹת קָדְשְׁךָ
מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ בְּקֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ וּבְקוֹל שֹׁפָר
עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל
שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וְנֶאֱמַר
וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים
יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: וְנֶאֱמַר וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־
הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם
וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר
עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר: וְנֶאֱמַר בַּחֲצֹצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: וְנֶאֱמַר תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ

---

in erleuchteten Nebeln. Auch die ganze Welt bebte vor dir, und die Geschöpfe der Urzeit zitterten, als du, König! erschienst auf dem Berge Sinaj, um dein Volk zu lehren die Lehre und die Gebote, und sie vernehmen ließest deiner Stimme Pracht, und deiner Heiligkeit Sprüche aus Feuerflammen, unter Donner und Blitz über ihnen erschienst, und unter Schofars Schall über ihnen glänztest. So lautets in deiner Thora: „Es war am dritten Tage, als es Morgen ward, da war Donner und Blitz und eine dichte Wolke auf dem Berge, und Schofars Schall, sehr stark, und es zitterte das ganze Volk im Lager." Ferner: „Des Schofars Schall ward immer stärker, Moscheh redete und Gott antwortete ihm mit einer Stimme" Ferner: „Und das ganze Volk gewahrte die Stimmen, und die Flammen und den Schall des Schofars und den rauchenden Berg; als das Volk es gewahrte, wichen sie und standen von fern." Und in den Reden deines Heiligen (David's) heißt es: „Es erhob sich Gott unter Jubelschall, der Ewige unter Schofarton." Ferner: „Mit Trompeten und Schofars Ton jubelt vor dem Könige, dem Ewigen!" Ferner: „Blaset am Neumondstage das Schofar, am

מִעָלֵנוּ וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: כִּי זוֹכֵר כָּל־הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וַעֲקֵדַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב) הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זוֹכֵר הַבְּרִית:

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשֶׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפַלֵּי

---

den deines Zornes Grimm von deinem Volke, von deiner Stadt, von deinem Erbe; und erfülle uns, Ewiger, unser Gott! die Verheißung, die du uns hast zusagen lassen in deiner Thora durch Moscheh, deinen Diener, auf deinen Majestätsbefehl, und lautet: „Ich werde ihnen gedenken des Bundes der Vorfahren, der ich sie herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim vor den Augen der Völker, um ihnen Gott zu seyn, ich der Ewige!“ — Ja, du bist von je eingedenk der vergeßlichen Dinge, keine Vergessenheit giebt es vor deinem Majestätsthrone, wirst auch den Opferbund Jitzchacks seinen Nachkommen heute erbarmend gedenken. Gebenedeyet, du Ewiger! der du des Bundes eingedenk bist.

אַתָּה Du offenbartest dich in deiner Majestätswolke deinem heiligen Volke, um zu reden mit ihnen; vom Himmel herab ließest du ihnen deine Stimme vernehmen, und erschienst ihnen

בְּרִית עוֹלָם: וְנֶאֱמַר הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם וּזְכָר־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעַסְךָ

---

halte aufrecht dir den ewigen Bund." Ferner: „Ist Efrajim mir ein theurer Sohn? oder ein trautes Kind? denn ich rede sehr viel von ihm, werde sein immerfort gedenken, darum regt sich mein Inneres für ihn, ich will mich sein ganz erbarmen, spricht der Ewige."

אֱלֹהֵינוּ Unser Gott und Gott unserer Väter! Gedenke unser zum Guten, bedenke uns zum Heil und Erbarmen von den höchsten Himmeln herab; gedenke uns, Ewiger, unser Gott! des Bundes und der Gnade, des Schwurs den du geschworem unsrem Vater Abraham auf dem Berg Morijah; es sey dir gegenwärtig, wie Abraham, unser Vater gebunden seinen Sohn Jitzchack auf dem Altar, und unterdrückt seine Liebe, um zu vollführen deinen Willen mit vollem Herzen: so mögen unterdrücken deine Liebe deinen Unwillen gegen uns, und deine große Güte abwen-

אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־
אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי
אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף
אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:
וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר זֵכֶר עָשָׂה
לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ: וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן
לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנֶאֱמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם
בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי
יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד
נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר
בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־
בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ וַהֲקִימוֹתִי לָךְ

---

meines Bundes mit Jaakob, mit Jitzchack und mit Abraham, und will das Land bedenken." So lauten die Worte deines Heiligen (David's): Ein Andenken stiftete er seinen Wundern, allgewogen und allerbarmend der Ewige! Ferner: „Unterhalt reicht er seinen Fürchtigen, seines Bundes ewig eingedenk er." Ferner: Er gedachte ihnen seines Bundes, ändert das Urtheil nach seiner unendlichen Gnade." „Und durch deine Diener, die Propheten ist verzeichnet: „Gehe hin, und rufe Jeruschalajim zu: So spricht der Ewige: Ich bin eingedenk des Verdienstes deiner Jugendzeit, der Liebe deines Brautstandes, daß du mir folgtest in die Wüste, in ein unfruchtbares Land." Ferner: „Ich gedenke meines Bundes mit dir aus deiner Jugendzeit, und

אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ. וּבֶן אָדָם יִתְאַמֶּץ־בָּךְ. כִּי
דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח
כָּל־הַחוֹסִים בָּךְ: כִּי זֵכֶר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ
בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם: וְגַם אֶת־נֹחַ
בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ. וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים בַּהֲבִיאֲךָ אֶת־מֵי הַמַּבּוּל לְשַׁחֵת
כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם: עַל־כֵּן זִכְרוֹנוֹ
בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת
תֵּבֵל. וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־
כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים
רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם: וְנֶאֱמַר וַיִּשְׁמַע

---

den nie sinken, und nie beschämt werden, die in dir sich schützen. Ja, das Andenken aller geschaffenen Dinge kommt vor dich, du untersuchst die Werke Aller. — — Auch des Noach gedachtest du in Liebe, du bedachtest ihn durch Verheißung des Heils und des Erbarmens, als du die Wasserfluth brachtest, zu verderben alles Fleisch, wegen ihrer bösen Thaten; darum erschien sein Andenken vor dir, Ewiger, unser Gott: seine Nachkommen viel seyn zu lassen, wie Staub der Erde, und seine Nachkömmlinge wie Sand am Meere. So heißt es in deiner Thora: Gott gedachte des Noach und aller Thiere und alles Viehes, die mit ihm in der Arche waren, Gott ließ wehen einen Wind über die Erde und die Gewässer legten sich.“ Ferner: „Gott hörte ihr Jammern (in Mizrajim) und gedachte seines Bundes mit Abraham, Jitzchack und Jaakob.“ Ferner: „Ich will gedenken

וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל־הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חוֹק
זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד כָּל־רוּחַ וָנָפֶשׁ. לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים
רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית. מֵרֵאשִׁית
כָּזֹאת הוֹדָעְתָּ. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ. זֶה
הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן. כִּי
חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. וְעַל
הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר אֵיזוֹ לַחֶרֶב. וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם
אֵיזוֹ לָרָעָב. וְאֵיזוֹ לָשֹׂבַע. וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפָּקֵדוּ.
לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמָּוֶת. מִי לֹא נִפְקָד כְּהַיּוֹם
הַזֶּה. כִּי זֵכֶר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ
וּפְקֻדָּתוֹ. וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי גָבֶר. מַחְשְׁבוֹת
אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ. אַשְׁרֵי

---

aller Zeitalter. Du bestimmtest fest das Andenken, daß heimgesucht werde jedes geistige Wesen, daß gedacht werden der Menge Thaten, und der unendlich vielen Geschöpfe, dieses hast du von Anbeginn bekannt gemacht, von frühester Zeit her offenbart. — Dieser heutige Tag, deiner Schöpfung Anfang, ein Andenken an jenen ersten Tag! bestimmt für Jisrael als Gerichtstag des Gottes Jaakobs; an ihm wird über die Länder das Urtheil gesprochen: wo Krieg, wo Friede, wo Hungersnoth und wo Ueberfluß sein soll; an ihm werden die Geschöpfe heimgesucht, ihrer zu gedenken zum Leben oder zum Tode. Wer bleibt heute unbedacht? da das Andenken jedes Gebildes vor dich kommt, die Werke jedes Mannes und sein Schicksal, die Handlungen und Unternehmungen jedes Menschen, die Gedanken des Erdmenschen, und seine Entwürfe, und die Triebe der Handlungen jedes Mannes! — Heil dem Manne, der dein nicht vergißt, dem Erdensohn, der fest hält an dir! denn, die dich suchen, wer=

פְּעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפוֹקֵד כָּל־יְצוּרֵי קֶדֶם לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל־תַּעֲלֻמוֹת וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית: אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. אַתָּה זוֹכֵר אֶת־כָּל־הַמִּפְעָל. וְגַם כָּל־הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָּ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוֹפֶה

---

wohnern der Erde deines Landes, im **Glanze deiner hohen Macht**; auf daß jedes Geschaffene erkenne, daß Du es geschaffen, und jedes Gebild einsehe, daß Du es gebildet, und alles Beseelte spreche: Der Herr, Gott Jisraels, ist König, und seine Herrschaft waltet überall! — — Heilige uns durch deine Gebote, und laß deine Lehre unser Antheil seyn, sättige uns mit deiner Güte, und erfreue uns durch dein Heil, und reinige unser Herz, daß wir dir in Wahrheit dienen; denn du Gott bist Wahrheit, und deine Verheißung ist Wahrheit und besteht in Ewigkeit. Gebenedeyet du, Ewiger! König der ganzen Erde! du heiligst Jisrael und den Tag des Andenkens.

אתה Du gedenkest der Werke der Welt, und suchest heim jedes Wesen aus der Vorzeit, vor dir sind offen alle Geheimnisse, und die große Menge verborgener Dinge von Anbeginn, ja, es giebt keine Vergessenheit vor deinem majestätischen Throne, nichts ist verborgen vor deinen Augen. Du gedenkest alles Geschehenen, und kein Wesen ist dir unbekannt, alles liegt offen vor dir, Ewiger! unser Gott! du schauest und durchsiehst bis zu Ende

יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי
עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ
צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
כָּתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְיָ צְבָאוֹת
אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר
וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיְיָ
הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן
עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ: וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה

Welt und wanket nie.“ Ferner: „Erhebet ihr Thore eure Häupter, erhöhet euch, ewige Pforten, daß einziehe der König der Ehre! Wer ist der König der Ehre? Der Ewige! mächtig und ein Held, der Ewige, ein Kriegesheld. Erhebet ihr Thore eure Häupter und erhebet eure ewigen Pforten, daß einziehe der König der Ehre: Wer ist der König der Ehre? Gott der Heerschaaren, er ist der König der Ehre!“ Und durch deine Diener, die Propheten, ist geschrieben also: „So spricht der Herr, Jisraels König und sein Erlöser, der Herr der Heerschaaren: Ich bin der Erste, Ich der Letzte, und außer mir ist kein Gott.“ Ferner: „Und hinaufziehen werden Retter auf den Berg Zijons und richten den Berg Esav's, und des Ewigen wird seyn das Königsthum.“ Ferner: „Der Ewige wird König seyn über die ganze Erde, an selbigem Tage wird der Ewige einig seyn und sein Name einig.“ Und in deiner Thora heißt es: „Höre Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.“ — אֱלֹהֵינוּ Unser Gott und Gott unserer Väter! herrsche über die ganze Welt in deiner Majestät, und erhebe dich über die ganze Erde in deiner Herrlichkeit, und erscheine allen Be=

תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל
מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל
יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ
בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ
כָּתוּב לֵאמֹר כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר יְיָ
מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל
תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי
עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר

---

daß zu dir sich wenden alle Frevler der Erde. Es werden erkennen und einsehen alle Bewohner des Erdbodens, daß dir allein sich beugen müsse jedes Knie, schwören müsse jede Zunge; vor dir, Ewiger! unser Gott, werden sie hinknieen, niederfallen, die Ehre deines Namens verherrlichen, sie alle werden das Joch deiner Regierung anerkennen, und du wirst dann über sie König seyn, auf ewig. Ja, das Reich ist Dein, und in Ewigkeit regierest du herrlich. So heißt es in deiner Thora: „Der Ewige wird immer und ewig regieren."

וְנֶאֱמַר Ferner heißt es: „Man schaut kein Unglück in Jaakob, sieht kein Unglück in Jisrael; der Ewige, sein Gott, ist mit ihm, und des Königs Jubel ist in ihm." Ferner heißt es: „Und er (Gott) war König in Jeschurun (Jisrael) als die Häupter des Volks sich versammelten, insgesammt die Stämme Jisraels." Und in deinen heiligen Reden heißt es: „Denn des Ewigen ist das Königthum, und er herrschet über die Völker." Ferner: „Der Ewige ist König, bekleidet mit Majestät, bekleidet der Ewige mit Macht, er hat sich umgürtet, da steht die

שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה
שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ
(נ״א וְכִסֵּא כְבוֹדוֹ) בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים:
הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (אַחֵר). אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְהֹוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ
לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ

---

darzubringen dem Schöpfer des Anbeginns; daß er uns nicht gemacht, wie die Völker jener Länder, und uns nicht gesetzt wie die Familien jenes Erdreichs, daß er nicht bestimmt unser Antheil dem ihren gleich, unser Loos wie das ihrer Menge. Denn wir knieen hin und fallen nieder und bekennen vor dem König der Könige, dem Heiligsten, gelobt sey er! Er ist's, der die Himmel ausgespannt, die Erde gegründet, dessen glorreicher Thron im Himmel oben, dessen Allmachts-Sitz in den höchsten Höhen; Er unser Gott, kein anderer sonst; wahrhaftiger König, nichts außer ihm. So heißt es in seiner Thora: „Erkenne heute und nimm es dir zu Herzen, daß der Ewige allein Gott sey, im Himmel oben und auf der Erde unten, Niemand sonst."

עַל כֵּן Darum hoffen wir zu dir, Ewiger! unser Gott, bald zu schauen die Herrlichkeit deiner Majestät, daß du die Gräuel hinwegschaffst von der Erde, und die Götzen ausgerottet werden; daß sich vervollkommne die Welt als ein Reich des Allmächtigsten, und alle Kinder des Fleisches deinen Namen anrufen;

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ
נִיחֹחַ לַיְיָ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ

וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי
תְמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלְּבַד
עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת
הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵּיהֶם
כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ:

בק״ק ככל״ע אומרים
וְשָׂעִיר לְכַפֵּר מִלְּבַד
עֹלַת הַחֹדֶשׁ
וּמִנְחָתָהּ וְשָׂעִיר
לְחַטָּאת וְנִסְכֵּיהֶם
כְּמִשְׁפָּטָם וּשְׁנֵי
תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית

וּבַחֹדֶשׁ „An des siebenten Monats ersten Monatstage: Heilige Verkündigung euch seyn soll, keinerlei Arbeitsverrichtung sollt ihr vornehmen; ein Tag des Theruah (Jubelblasens) sey er euch. Ihr sollt bereiten ein Ganzopfer dem Ewigen zum angenehmen Geruch, einen jungen Stier, einen Widder, sieben einjährige Lämmer, fehlerfreie. Und ihre Speiseopfer und ihre Trankopfer, wie es bestimmt worden: drei Zehntel zu jedem Stier, zwei Zehntel zu jedem Widder, ein Zehntel zu jedem Lamm, und Wein zum Trankopfer; auch zwei Böcke zum Versöhnen, und die zwei täglichen Opfer nach Vorschrift, außer dem Monats-Ganzopfer und sein Speiseopfer, und dem täglichen Ganz- und Speiseopfer und ihre Trankopfer nach dem Rechte, zum angenehmen Geruch, als Feueropfer, dem Ewigen zu Ehren."

עָלֵינוּ Uns liegt es ob, zu preisen den Herrn der Welt, Huld

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

O, möchte es dir wohlgefallen, Ewiger! unser und unserer Väter Gott, barmherziger König! dich wieder unser und deines Heiligthums zu erbarmen, dasselbe bald wieder aufzubauen, und seine Herrlichkeit zu vergrößern. Vater und König! offenbare deines Reiches Herrlichkeit an uns, erhebe dich im Glanz über uns vor den Augen alles Lebendigen, führe zu einander unsere Zerstreuten aus den Völkern, sammle die Verjagten aus den Winkeln der Erde, und bring' uns nach deiner Stadt Zijon in Wonne, und nach Jeruschalajim, deinem heiligen Hause, zur ewigen Freude, dort wollen wir darbringen unsere Pflicht-Opfer, die gewöhnlichen nach ihrer Ordnung, und die Musafim (Zugaben) nach Gebühr. Auch die Musafim dieses Tages des Andenkens wollen wir dir darbringen in Liebe, wie dein Wille geboten, wie du uns vorgeschrieben in deiner Thora, durch deinen Knecht Moscheh, auf deinen majestätischen Befehl, und so lautet:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ. וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

קָדוֹשׁ Heilig bist du und furchtbar dein Name, und kein Gott außer dir; wie es heißt: „Und erhaben ist Gott der Heerschaaren im Gerichte, und der heilige Gott geheiligt durch Gnade." Gebenedeyt du, Ewiger! heiliger König.

אַתָּה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, hast uns geliebt und an uns Wohlgefallen gefunden, und uns erhoben über alle Völker, und uns geheiliget durch deine Gebote, und uns eingeführt, o unser König, zu deinem Dienste, und mit deinem großen und heiligen Namen uns benannt.

וַתִּתֶּן Und du hast uns gegeben, in Liebe, Ewiger, unser Herr! diesen Tag des Gedächtnisses, ein Tag des Posaunenblasens zur heiligen Verkündigung, zum Andenken des Auszuges aus Mizrajim.

וּמִפְּנֵי Aber unserer Sünden wegen sind wir weggetrieben aus unserem Lande, und entfernt von unserem Erdreich; und nicht können wir mehr ausüben unsere Pflicht in deinem erwählten Hause, dem großen und heiligen Hause, das deinen Namen geführt, weil die gewaltige Strafe betroffen hat dein Heligthum.

שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir wissen, Gott, unser Herr, daß bei dir ist die Herrschaft, die Macht in deiner Hand, und die Stärke in deiner Rechten, und dein Name furchtbar über alles, was du geschaffen.

וּבְכֵן Und so gieb denn, o Gott, deinem Volk Ehre, Ruhm deinen Fürchtigen, und Hoffnung denen, die dich suchen, und muthiges Vertrauen denen, die deiner harren; Freude deinem Lande und Wonne deiner Stadt, und laß erhöht seyn das Horn deines Knechtes David, und leuchten das Licht des Sohnes Jischaj's deines Gesalbten, bald in unseren Tagen.

וּבְכֵן Und so mögen es sehen die Frommen und sich freuen, und die Redlichen frohlocken, und die Gottseligen in Lust jauchzen, und das Laster den Mund schließen, und der Frevel gänzlich dahin schwinden, wie Rauch, wenn du wegräumst des Hochmuthes Herrschaft von der Erde.

וְתִמְלוֹךְ Und du, o Gott, wirst dann allein regieren über all' deine Werke auf dem Berge Zijon, der Wohnung deiner Herrlichkeit, und in Jeruschalajim, deiner heiligen Stadt, wie es heißt in den Worten deiner heiligen Schrift: „Gott wird regieren in Ewigkeit, dein Gott, o Zijon, in alle Geschlechter." Hallelujah!

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב

Gedenk' unser zum Leben, o König! der du Wohlgefallen hast am Leben, und zeichne uns in das Buch des Lebens, um deinetwillen, Herr des Lebens! König, Beistand und Helfer! Gebenedeyet du, Ewiger! Schirm Abraham's!

אַתָּה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr! Du belebst die Todten wieder, allmächtiger Erretter! Du ernährst die Lebenden mit Gnade, erweckst die Todten durch deine große Barmherzigkeit; stützest die Fallenden, heilest die Kranken, und lösest die Gefesselten, du lässest dauern deine Treue den im Staube schlummernden. Wer gleicht dir, allmächtiger Herr? und wer ist dir ähnlich? o König, der du tödtest, wieder belebst, und Heil aufblühen lässest. Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit? der du denkest deiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Leben. Du bist deiner Zusage treu, die Todten wieder zu beleben. Gebenedeyet du Ewiger! der du die Todten belebst.

אַתָּה Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich. Selah.

וּבְכֵן So gieb denn, o Gott, unser Herr, deine Ehrfurcht über all' deine Werke, und dein Schrecken über alles, was du geschaffen; daß dich fürchten alle Werke, und sich vor dir beugen all die Erschaffenen, und alle mögen werden ein Bund, deinen

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בקול בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

Musaf = Gebete.

Das halbe Kaddisch (S. die Uebersetzung am Ende des Bandes).

Herr! öffne meine Lippen, mein Mund verkünde deinen Ruhm. בָּרוּךְ Gebenedeyet du, Ewiger unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Jitzchaks und Gott Jaakobs, großer, mächtiger und furchtbarer Gott! Allerhöchster, der gütig Wohlthaten erweiset; Eigner des Weltalls! der du gedenkest der frommen Werke der Urväter, und du bringest in Liebe ihren Nachkommen den Erlöser, um deines Namens willen.

הַכָּבוֹד יְהוָֹה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָֹה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָֹה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

כשמחזירין הספר תוך ההיכל אומרים.

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָֹה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָֹה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָֹה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

Der Ewige! mächtig und siegreich;
Der Ewige! siegreich im Streite.
9. Erhebt ihr Thore euer Haupt,
Erweitert die ewigen Pforten,
Daß einziehe der König des Ruhms.
10. Wer ist der König des Ruhms?
Der Ewige, Zebaoth!
Er ist der König des Ruhms. Sela!

(Wenn die Thora in die Lade gestellt wird, spricht die Gemeinde:)

וּבְנֻחֹה „Wenn die Lade niedergesetzt wurde, sprach Moscheh: Ruhe Ew'ger unter der Menge der Tausenden Jisraels." — „Auf, Ewiger! Zu deinem Ruhesitze, du und die Lade deiner Herrlichkeit." — „Deine Priester laß Tugend kleiden, deine Heiligen frohlocken." — „Deines Knechtes, Davids, willen verweig're nicht, was dein Gesalbter fleht." — „Eine fromme Lehre hab' ich euch gegeben, verlaßt meine Thora nicht. Ein Baum des Lebens ist sie denen, die sich fest an ihr halten, und die sie ergreifen, werden glückselig." „Ihre Wege sind Wege der Wonne, und alle ihre Pfade friedlich." — „Führ' uns zurück, Ewiger! zu dir, wir wollen zurückkehren; erneue unsere Tage wie vormals."

הש״ץ לוקח ס״ת בידו להוליכו מן הבימה ולהכניסו בהיכל ואומר.

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

והקהל עונים הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

כ״ד

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי־יַעֲלֶה בְהַר יְהוָה וּמִי־יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר־לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ

(Der Vorsänger nimmt die Thora und spricht:)

יְהַלְלוּ Alles lobe den Namen des Ewigen, denn er allein ist hocherhaben!

הוֹדוֹ (Die Gemeinde:) Sein Ruhm über Erde und Himmel. Er hebe hoch das Horn seines Volkes, Ruhm seinen Frommen, den Kindern Jisraels, ihm verwandten Volke. Hallelujah.

לְדָוִד Dem David ein Psalm.

1. Dem Ew'gen ist die Erde, und was sie füllt,
Die Welt und die sie bewohnen.
2. Er hat auf Wasser sie gegründet,
Auf Ströme sie befestigt.
3. Wer darf besteigen den Berg des Ew'gen,
Wer kann betreten seine heilige Stätte?
4. Wer reiner Hände, lautren Herzens ist,
Wer nie falschen Eides Schuld getragen,
Nie zum Truge geschworen.
5. Er empfange den Segen vom Ew'gen,
Gerechten Lohn vom Gotte seines Heils.
6. Dies das Geschlecht, das ihr verehrt,
Dein Antlitz sucht — Jaakobs. Sela!
7. Erhebt ihr Thore euer Haupt,
Erweitert die ewigen Pforten,
Daß einziehe der König des Ruhms.
8. Wer ist der König des Ruhms?

כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ
יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ
וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד
בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

---

11 Die Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie aus, und von deiner Stärke reden sie.
12 Den Menschensöhnen kund zu thun seine Stärke, und die Herrlichkeit der Majestät seines Reiches.
13 Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und deine Herrschaft in alle Geschlechter.
14 Gott stützet alle Fallende, und richtet alle Gebeugte auf.
15 Die Augen Aller schauen zu dir empor, und du giebst ihnen ihre Speise zu seiner Zeit.
16 Aufthust du deine Hand und sättigest alles Lebendige seines Begehrs.
17 Gerecht ist Gott in allen seinen Wegen, und huldvoll in all seinem Thun.
18 Nahe ist Gott Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Treue.
19 Begehr seiner Fürchtigen gewährt er, und ihren Ruf hört er, er hilft ihnen.
20 Gott hütet all' die ihn lieben, aber all' die Frevler vertilgt er.
21 Den Ruhm Gottes soll aussprechen mein Mund, und segnen alles Fleisch seinen heiligen Namen, der ewig und immer.
22 Und wir wollen segnen Jah, der von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר
יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי
נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן
וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו
עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:

אַשְׁרֵי Glückselig, die in deinem Hause weilen; immerdar müssen sie dich preisen.

Glückselig das Volk, dem solches geworden, glückselig das Volk, dessen Gott der Ewige.

תְּהִלָּה Loblied von David.

1 Ich will dich erheben, mein Gott, o König, und segnen deinen Namen, auf ewig und immer.

2 An jeglichem Tage will ich dich segnen, und preisen deinen Namen auf ewig und immer.

3 Groß ist Gott und sehr gepriesen, und seiner Größe kein Ergründen.

4 Ein Geschlecht dem andern rühmet deine Werke und deine Machtthaten künden sie.

5 Der Glanz der Herrlichkeit deiner Majestät und die Begebnisse deiner Wunder will ich überdenken. —

6 Und die Gewalt deiner Schrecken sprechen sie aus, und deine Größe will ich erzählen.

7 Das Andenken deiner großen Güte strömen sie aus, und deine Gnade jauchzen sie.

8 Gnädig und erbarmend ist Gott, langmüthig und huldreich.

9 Gütig ist Gott gegen Alles, und sein Erbarmen über all' seine Werke.

10 Es preisen dich, o Gott, all' deine Werke, und deine Frommen segnen dich.

ומבכך: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִשְׁמוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

שב

תקיעה: שברים: תקיעה:

תקיעה: שברים: תקיעה:

תקיעה: שברים: תקיעה:

שב

תקיעה: תרועה: תקיעה:

תקיעה: תרועה: תקיעה:

תקיעה: תרועה: תקיעה גדולה:

ואח"כ מתחיל הש"ץ בקול רם אשרי העם וכו'.

אַשְׁרֵי הָעָם יֹדְעֵי תְרוּעָה יְיָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן:

אַשְׁרֵי הָעָם (Vorsänger und Gemeinde:) Heil dem Volke, die des Blasens Deutung kennen. Ewiger! sie wandeln im Lichte deines Antlitzes.

מִשּׁוּרַת הַדִּין וּתְנַהֵג עִם בָּנֶיךָ בְּמִדַּת רַחֲמִים וְתַעֲלֶה תְקִיעָתֵנוּ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ וְהִסְתַּכֵּל בְּאֶפְרוֹ שֶׁל יִצְחָק הַצָּבוּר עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ וּזְכוֹר לָנוּ עֲקֵדָתוֹ הַיּוֹם לְזַרְעוֹ שֶׁל יִצְחָק כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְזוֹכֵר בְּרִית אַתָּה בָּרוּךְ זוֹכֵר הַבְּרִית:

קוֹלִי שָׁמָעְתָּ אַל תַּעְלֵם אָזְנְךָ לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי: (איכ׳ג׳ נו)

רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ: (תהלי׳ קיט קס)

עֲרוֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים: (תהלי׳ קיט קכב)

שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: (תהלים קיט קסב)

טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי: (תהלי׳ קיט סו)

נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי: (תהלים קיט קח)

ואחר אלו הפסוקים יאמר תפלה זו.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט שֶׁעַתָּה יִהְיֶה עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ וְתַקְרִיעַ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים כָּל־הַמְּסַכִּים אֲשֶׁר הֵם מַבְדִּילִים בֵּינְךָ וּבֵין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, הַיּוֹם הַזֶּה וְהַעֲבֵר מִלְּפָנֶיךָ כָּל הַמַּשְׂטִינִים וְהַמְקַטְרְגִים עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. סְתוֹם פֶּה־שָׂטָן וְאַל יַשְׂטִין עָלֵינוּ כִּי עָלֶיךָ תְלוּיוֹת עֵינֵינוּ, אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט שְׁמַע קוֹל תְּפִלּוֹת וּתְרוּעַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם בְּרַחֲמִים אָמֵן:

Töne sich verkündigen wird (Zefanja 1, 11. 16.)

Neuntens. Die Rückkehr der unter den Heiden in fernen Landen zerstreuten Brüder wird durch Schofar der Welt angekündigt werden. (Jes. 27. 13.)

Zehntens. Die Wiederauferstehung der Todten, von welcher es heißt: (Jes. 18, 3.) Alle Bewohner des Erdballs werden, wenn das Schofar ertönt, erfahren 2c.

ומהר מאד, יום שופר ותרועה שם ט"ז.

הענין הט' להזכירנו קבוץ נדחי ישראל ולהתאוות אליו שנאמר בו בישעיה כ"ז י"ג והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור וגו'

הענין הי' להזכירנו תחיית המתים ולהאמין בה שנאמר בישעיה י"ח ג' כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו.

אם חל יום שני בחול אומרים שֶׁהֶחֱיָנוּ

תחנה לתוקע לפני התקיעה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁתִּשְׁלַח לִי הַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים נֶאֱמָנִים מְשָׁרְתִים וְנֶאֱמָנִים בִּשְׁלִיחוּתָם חֲפֵצִים וּרְצוּיִם לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הַמַּלְאָךְ הַגָּדוֹל הַמְּמוּנֶּה לְהוֹצִיא זָכִיּוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל בָּעֵת שֶׁהַיּוֹם תּוֹקְעִים בַּשּׁוֹפָר וְאֶת הַמַּלְאָךְ הַגָּדוֹל הַמְּמוּנֶּה לְהַשְׁמִיעַ זָכִיּוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּלְהַבְעִית הַשָּׂטָן בִּתְקִיעָתָם וְאֶת הַשָּׂרִים הַגְּדוֹלִים הַמְּמוּנִּים עַל הַשּׁוֹפָר וּמַלְאָכִים הַגְּדוֹלִים הַמְּמוּנִּים עַל תְּקִיעָתֵנוּ הַמַּעֲלִים תְּרוּעָתֵנוּ לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְאֶת הַמַּלְאָךְ הַמְּמוּנֶּה עַל הַתְּרוּעָה וְאֶת הַמַּלְאָךְ הַמְּמוּנֶּה עַל קשרק לִהְיוֹתָם מְזוּמָּנִים בִּשְׁלִיחוּתָם לְהַעֲלוֹת תְּקִיעָתֵנוּ לִפְנֵי הַפָּרוֹכֶת וְלִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְהִמָּלֵא עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים וְתִכָּנֵם לָהֶם לִפְנִים

Das Schofer-Blasen.

Das Blasen des Schofers soll den Hörenden zu Betrachtungen über folgende Punkte Anlaß geben:

Erstens. Der heutige Tag ist der erste Schöpfungstag, an welchem die Regierung des ewigen Gottes in seiner Welt sichtbar geworden ist. Wir sollen heute dem König aller Könige bei Anhörung des Schofar unsere Huldigung darbringen. (Ps. 98. 6.)

Zweitens. Dieser Tag ist der erste der zehn Bußtage, an welchem der Sünder durch den Schall des Schofar aufgefordert werde, sich zur Buße auf den Versöhnungstag anzuschicken.

Drittens. Das Schofar erinnere uns an jenes Schofar bei der Gesetzgebung, da die ganze Nation am Berge Sinaj versammelt war, um die Stimme des Ewigen zu vernehmen und das Gesetz zu empfangen. II. Mos. 19. 16.

Viertens. Erinnerung an die Zurufungen und Warnungen der Propheten, von welchen es heißt: Wer die Stimme des Schofar hört und nicht darauf achtet ꝛc. (Ezech. 33.)

Fünftens. Erinnerung an die Zerstörung des heiligen Gotteshauses zu Zijon, daß wir den großen Werth des wahren Gottesdienstes tief empfinden und dessen Wiederherstellung von Gott erflehen sollen.

Sechstens. Die Hingebung Jizchacks, und seine Bereitwilligkeit sich auf Morijah opfern zu lassen, angedeutet durch das Schofar (des Widderhorns), und wir sollen, wie er, zur Ergebung in des Ewigen Willen uns erkräftigen.

Siebentens. Die schreckenden Töne des Schofars sollen unsere Nichtigkeit und Unselbstständigkeit uns fühlbar machen. (Amos. 3. 6.)

Achtens. Das Schofar deutet auch hin auf jenen verheißenen Tag des Weltgerichts, der durch Schofar-

סדר התקיעות

תקיעת שופר יש בו עשרה ענינים

הענין הא' שהיום תחלת הבריאה שבו ברא הקב"ה העולם ומלך עליו וכן עושים המלכים בתחלת מלכותם שתוקעין לפניהם בחצוצרות ובקרנות להודיע ולהשמיע בכל מקום תחלת מלכותם, וגם אנו ממליכים עלינו את הבורא יתברך ביום הזה. וכך אמר דוד בתהלים צ"ח ו' בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה':

הענין הב' כי יום ר"ה הוא ראשון לעשרת ימי תשובה ותוקעין בו שופר להכריז כמי שמזהיר ואומר כל הרוצה לשוב ישוב, וכן עושין המלכים מזהירין את העולם תחלה בגזירותם:

הענין הג' להזכירנו מעמד הר סיני שנאמר בו בשמות י"ט ט"ז וקול שופר חזק מאד ונקבל על עצמינו מה שקבלו אבותינו על עצמם נעשה ונשמע.

הענין הד' להזכירנו דברי הנביאים שנמשלו בתקיעת שופר שנאמר ביחזק' ל"ג ושמע השומע את קול השופר ולא נזהר ותבא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה וגו' והוא נזהר את נפשו מלט: הענין הה' להזכירנו חורבן בית המקדש וקול תרועת מלחמות האויבים כמו שנא' בירמי' ד' כי קול שופר שמעת נפשי תרועת מלחמה, וכשאנו שומעים קול השופר נבקש מאת ה' על בנין בה"מ.

הענין הו' להזכירנו עקידת יצחק שמסר נפשו לשמים וכן אנחנו נמסור נפשינו על קדושת שמו ויעלה זכרוננו לפניו לטובה.

הענין הז' כשנשמע תקיעת השופר נירא ונחרד ונשבר עצמינו לפני הבורא, כי כך קול טבע השופר מרעיד ומחריד כמו שנאמר בעמוס ג' ו' אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו

הענין הח' להזכיר יום הדין הגדול ולייראה ממנו שנאמר בצפני' א' י"ד כי קרוב יום ה' הגדול קרוב

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

שַׂמְּחֵנוּ Erfreu' uns! Ewiger! unser Gott, durch Elijahu den Propheten, deinen Knecht, und durch das Regentenhaus Davids, deines Gesalbten. Bald erscheine er, und es frohlocke unser Herz; auf seinem Thron sitze kein Unwürdiger, und nicht theilen Andere seine Ehre, denn bei deinem heiligen Namen hast du ihm zugeschworen, das in Ewigkeit sein Licht nicht verlöschen soll. Gebenedeyet du, Ewiger! Schild David's.

עַל Für die Lehre, für den Dienst, für die Propheten, für diesen Tag des Andenkens, den du uns, Ewiger! unser Gott, gegeben zur Ehre und zur Verherrlichung — für alles, Ewiger! unser Gott, danken wir dir und benedeyen dich, dessen Name im Munde jedes Lebenden gebenedeyet ist, stets, immer und ewig, dessen Verheissung wahr und dauernd ist. Gebenedeyet du, Ewiger! König über die ganze Erde, der du heiligest Jisrael, und den Tag des Andenkens.

אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשֻׁעִים כִּי־מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ
זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם
אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְהוָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים
צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר
וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד
מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן
אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו׃

רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

Ergötzung? — denn, je mehr ich von ihm rede, je mehr bleibt er mir eingedenk! darum regt sich mein Inneres für ihn, ja erbarmen will ich mich seiner, spricht der Ewige.

בָּרוּךְ Gebenedeyet du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, schützender Fels in alle Welt, Gerechter in alle Zeiten, Gott! der zuverläßig ist, spricht und thuet's, und verheisst und erfüllt es, dessen Aussprüche alle wahr und gerecht sind.

נֶאֱמָן Zuverlässig bist du, Ewiger! unser Gott, und zuverlässig deine Verheissungen, und nicht eine deiner Verheissungen bleibt unerfüllt; ja du, Gott! bist ein zuverlässiger und erbarmungsvoller König. Gebenedeyet du, Ewiger! ein zuverlässiger Gott in allen seinen Verheissungen.

רַחֵם Erbarme dich über Zijon, das Haus unsrer Glückseligkeit, stehe bei den Verschämten, bald, in unseren Tagen. Gebenedeyet du, Ewiger! der Zijon einst erfreut durch ihre Kinder.

בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה
עַל־בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל־בָּנֶיהָ כִּי אֵינֶנּוּ׃
(15) כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ
מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ נְאֻם־יְהוָה
וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב׃ (16) וְיֵשׁ־תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ
נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם׃ (17) שָׁמוֹעַ
שָׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד יִסַּרְתַּנִי וָאִוָּסֵר
כְּעֵגֶל לֹא לֻמָּד הֲשִׁבֵנִי וְאָשׁוּבָה כִּי אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהָי׃ (18) כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי
הִוָּדְעִי סָפַקְתִּי עַל־יָרֵךְ בֹּשְׁתִּי וְגַם־נִכְלַמְתִּי
כִּי נָשָׂאתִי חֶרְפַּת נְעוּרָי׃ (19) הֲבֵן יַקִּיר לִי

---

gesprochen: „Eine Stimme wird in Ramah vernommen, ein Wehklagen, bitterlich weinend, Rahel weint über ihre Kinder, ist untröstlich über ihre Kinder, weil sie nicht mehr sind." — (15) So hat der Ewige gesprochen: „Halte ab deine Stimme vom Weinen, und deine Augen von Thränen, es ist da der Lohn für dein Handeln," spricht der Ewige! „zurück kehren sollen sie aus des Feindes Land;" (16) „es ist Hoffnung da für die Nachkommen," spricht der Ewige! „zurückkehren sollen die Kinder nach ihrem Gebiete." (17) „Vernommen habe ich Efrajim klagend: du hast mich gezüchtigt, ich ward gezüchtigt, wie ein ungezähmtes Kalb; nimm mich wieder auf, so will ich zurückkehren, denn du bist, Ewiger! mein Gott; (18) denn nachdem ich ausgelassen war, fühle ich Reue, nachdem ich zum Bewußtseyn gekommen, schlage ich mich auf die Hüfte, ich stehe beschämt und erröthend da, denn ich trage die Schande meiner Jugendzeit. (19) Ist Efrajim ein theurer Sohn mir? ein Kind der

מַיִם בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ בָּהּ כִּי־הָיִיתִי
לְיִשְׂרָאֵל לְאָב וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי הוּא׃ (9) שִׁמְעוּ
דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְהַגִּידוּ בָאִיִּים מִמֶּרְחָק
וְאִמְרוּ מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל יְקַבְּצֶנּוּ וּשְׁמָרוֹ כְּרֹעֶה
עֶדְרוֹ׃ (10) כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ
מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ׃ (11) וּבָאוּ וְרִנְּנוּ בִמְרוֹם־צִיּוֹן
וְנָהֲרוּ אֶל־טוּב יְהוָה עַל־דָּגָן וְעַל־תִּירֹשׁ וְעַל־
יִצְהָר וְעַל־בְּנֵי־צֹאן וּבָקָר וְהָיְתָה נַפְשָׁם כְּגַן
רָוֶה וְלֹא־יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד׃ (12) אָז תִּשְׂמַח
בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחֻרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּו וְהָפַכְתִּי
אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם׃
(13) וְרִוֵּיתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן וְעַמִּי אֶת־טוּבִי
יִשְׂבָּעוּ נְאֻם־יְהוָה׃ (14) כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל

---

ich bin Jisrael ein Vater, Efrajim ist mein Erstgeborner." (9) Höret das Wort des Ewigen, ihr Völker! und verkündets in fernen Inseln, sprechet: Der Jisrael zerstreuet, — sammelt sie wieder, hütet sie, wie der Hirt seine Heerde; (10) Der Ewige befreiet Jaakob, erlöset es von der Hand seines Stärkern! (11) Jubelnd werden sie kommen auf die Anhöhe Zijons, hinströmen zu des Ewigen Schöne, bei Korn und bei Most und bei Oel und bei Schaafen und Rindern, ihre Seele wird wie ein gewässerter Garten seyn, und nie mehr bekümmert seyn. (12) Dann wird sich freuen die Jungfrau tanzend, Jünglinge und Greise allesammt; ich verwandele ihre Trauer in Wonne, tröste sie, und erfreue sie, daß sie nicht traurig seyen. (13) Füllen werde ich die Priester mit Fett, und mein Volk wird mit meinem Gute sich sättigen, spricht der Ewige. (14) So hat der Ewige

מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד׃ (3) עוֹד אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית בְּתוּלַת
יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעְדִּי תֻפַּיִךְ וְיָצָאת בִּמְחוֹל
מְשַׂחֲקִים׃ (4) עוֹד תִּטְּעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שֹׁמְרוֹן
נָטְעוּ נֹטְעִים וְחִלֵּלוּ׃ (5) כִּי יֶשׁ־יוֹם קָרְאוּ
נֹצְרִים בְּהַר אֶפְרָיִם קוּמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל־יְהוָֹה
אֱלֹהֵינוּ׃ (6) כִּי־כֹה אָמַר יְהוָֹה רָנּוּ לְיַעֲקֹב
שִׂמְחָה וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ
וְאִמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָֹה אֶת־עַמְּךָ אֵת שְׁאֵרִית
יִשְׂרָאֵל׃ (7) הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן
וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ בָּם עִוֵּר וּפִסֵּחַ הָרָה
וְיֹלֶדֶת יַחְדָּו קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה׃ (8) בִּבְכִי
יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם אוֹלִיכֵם אֶל־נַחֲלֵי

---

rum leitete ich mit Wohlwollen dich." (3) „Nochmals will ich aufbauen, und du wirst gebauet seyn, Jungfrau Jisraels! Nochmals wirst du geschmückt mit Pauken in tanzenden Reigen einherziehen." (4) „Nochmals wirst du Weinberge pflanzen in den Gebirgen Schomeron's, Winzer pflanzen und halten Lese." (5) Es kommt der Tag, da die Winzer im Gebirge Efrajim ausrufen: Auf, lasst uns hinauf gehen nach Zijon, zum Ewigen, unserm Gotte. (6) Denn so spricht der Ewige: „Rufet laut für Jaakob Freudenruf, jauchzet an der Spitze der Völker, laßt hören, preiset, sprechet: Ewiger! helfest deinem Volke, dem Ueberrest Jisraels". (7) „Ich selbst bringe sie aus dem fernen Norden, sammle sie an der Erde Grenzen, unter ihnen Blinde und Lahme, Schwangere und Wöchnerinnen allesammt, als große Versammlung werden sie hierher zurückkehren." (8) „Weinend kommen sie, flehend führ' ich sie, leite sie an Wasserbächen, auf ebnem Wege, wo kein Anstoß sie bedroht; denn

נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ
לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

אחר שגמר הגולל יברך המפטיר ברכה זו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם
הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַבּוֹחֵר
בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי
הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

הפטרה (בירמיה סי׳ ל״א)

כֹּה אָמַר יְהוָֹה מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם שְׂרִידֵי
חָרֶב הָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל׃ (2) מֵרָחוֹק יְהוָֹה
נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךְ עַל־כֵּן

---

ge friedlich. — Langes Leben ist in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. — Gott will es seiner Gerechtigkeit halben, drum macht er das Gesetz groß und herrlich.

Haftora.

בָּרוּךְ (Der zuletzt Aufgerufene spricht:) Gebenedeyet du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, der tugendhafte Propheten sich erwählt, und ihre wahrhaften Aussprüche gewollt hat. Gebenedeyet du! Ewiger! der da erwählte die Thora, und seinen Diener Moscheh, und sein Volk Jisrael, und die wahrhaften und frommen Propheten.

כֹּה (Jerem. 31.) So spricht der Ewige: (1) Es fand Gewogenheit in der Wüste, das vom Schwert entronnene Volk, auf dem Zuge nach seinem Ruheort: Jisrael! (2) — Aus jener Ferne erschien der Ewige mir! — „Und unendlich liebte ich dich, da-

חֲזוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֵת בְּתוּאֵל׃ וּבְתוּאֵל יָלַד
אֶת־רִבְקָה שְׁמֹנָה אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם׃
וּפִילַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה וַתֵּלֶד גַּם־הִוא אֶת־טֶבַח וְאֶת־
גַּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־מַעֲכָה׃ פ

מניחין ס"ת ב' על הבימה ואומרין חצי קדיש ומגביהין וגוללין
ס"ת שקראו בו ופותחין ס"ת ב' וקורין בו למפטיר בפרשת פינחס.

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם׃
וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל
אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל׃
וְעִשָּׂרוֹן אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ
וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם
לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

מי שברך. וגוללין. כשמגביהים הס"ת מביטין כנגד הכתב של ס"ת ואומרים.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד־מֹשֶׁה׃ עֵץ
חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל

וזאת (Man zeigt die Thora vor und die Gemeinde spricht:) Dieses ist die Thora, welche Moscheh vorgelegt hat den Kindern Jisraels, durch den Mund Gottes gesprochen, und durch die Hand Moscheh's überliefert. — Ein Baum des Lebens ist sie denen, die sich an ihr halten, und wer sie zu seiner Stütze macht, wird glückselig. — Ihre Wege sind Wege der Wonne, alle ihre Gän-

שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: ג. וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ
הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־
הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
מִמַּעַל לָעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־
הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה מִן־
הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם | אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר
אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי | עַתָּה
יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־
יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל
אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל
וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם
הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה:
ד וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם:
וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ: כִּי־בָרֵךְ
אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל
אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו:
וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי:
וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר
שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע: פ חמישי
וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה
יָלְדָה מִלְכָּה גַם־הִוא בָּנִים לְנָחוֹר אָחִיךָ: אֶת־עוּץ בְּכֹרוֹ
וְאֶת־בּוּז אָחִיו וְאֶת־קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם: וְאֶת־כֶּשֶׂד וְאֶת־

ואחר הקריאה מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וקורין בס"ת א' בפרשת וירא.

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: לוי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ

בָּרוּךְ (Nach beendigter Vorlesung, der Aufgerufene:) Gebenedeyet du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, der uns die Lehre der Wahrheit gegeben, und das ewige Leben in uns gepflanzt hat. Gebenedeyet du, Ewiger! Geber des Gesetzes.

וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיָחֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

כשהגיע הש"ץ על הבימה מניח הס"ת על השולחן ופותח ואומר

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה כֹּהֵן קְרָב׃ יַעֲמוֹד (פלוני בר פלוני הכהן): בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

העולה לתורה מברך בקול בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והעם עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

העולה מברך בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

---

vor bösen Schicksalen, verscheuche den bösen Sinn von den Hochgestellten, sey uns gewogen zur Rettung auf immer, und erfülle unsre Wünsche mit dem Maaße der Güte, des Heils und der Erbarmung.

(Der Vorsänger spricht: וְיַעֲזוֹר und ruft auf zum Vorlesen.)

וְאַתֶּם (Die Gemeinde schließt:) „O Ihr, die ihr an den Ewigen, euren Gott, hanget, ihr alle seyd heute glückselig."

בָּרְכוּ (Der Aufgerufene:) Benedeyet den Ewigen, den hochgepriesenen.

בָּרוּךְ (Die Gemeinde:) Gebenedeyt sey der Ewige, der Hochgepriesene in Ewigkeit.

בָּרוּךְ (Der Aufgerufene:) Gebenedeyet du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, der uns erkoren aus allen Völkern, und uns sein Gesetzbuch gegeben. Gebenedeyet du, Ewiger! Geber des Gesetzes.

הש"ץ הולך עם הס"ת ופונה דרך ימינו ועולה עמו למגדל מקורין ובדרך הליכתו אומרים.

על הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי־קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים

עַל Ueber alles erhaben, geheiligt, gepriesen, verherrlicht, erhöhet und gehuldigt sey der Name des Königs aller Könige, der Allerheiligste, gelobt er, in allen Welten, die er geschaffen, in dieser Welt und in jener zukünftigen Welt, wie es sein Wille ist, und der Wille seiner Fürchtigen, und der Wille seines ganzen Hauses Jisrael. — Schöpfer aller Welten, Herr aller Wesen, Gott aller Seelen! der da thronet in unendlichen Räumen, wohnet in den Himmeln von undenklicher Zeit her; seine Heiligkeit auf den Chajoth, seine Heiligkeit auf dem Throne der Majestät. — So möge geheiligt werden dein Name durch uns, Ewiger! unser Gott, vor den Augen alles Lebenden, auf daß wir ihm ein neues Lied vortragen, wie es heißt: „Singet dem Gotte, spielet seinem Namen, machet Bahn dem, der in der Aetherwüste fährt! Ewiger ist sein Name! und frohlocket vor ihm." Und daß wir ihn einst von Auge zu Auge schauen, wenn er nach seiner Wohnstätte zurückkehrt, wie es heißt: „Denn Aug zu Aug werden sie es schauen, wenn der Ewige nach Zijon zurückkehrt" und es heißt ferner: „Und offenbar wird werden die Majestät des Ewigen, und schauen sollen sie, alles Fleisch gesammt; denn des Ewigen Mund hat's gesprochen."

אַב Vater der Erbarmung! Er erbarme sich des Pflegebefohlnen Volkes, gedenke des Bundes der Stammväter, und bewahre uns

וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

בק"ק כפפ"מ ובכותיה אין אומרים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל׃

הש"ץ אומר בקול וקהל עונה אחריו שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ׃

הש"ץ אומר גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי. וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃

והקהל עונה

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

---

zu öffnen, und zu erfüllen die Wünsche meines Herzens, und die der Herzen deines Volkes Jisrael, zum Guten, zum Leben und zur Glückseligkeit.

(Der Vorsänger nimmt die Thora und spricht laut und die Gemeinde wiederholt:)

שְׁמַע Höre Jisrael! Der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

אֶחָד Einig ist unser Gott, hocherhaben unser Herr, heilig und furchtbar sein Name.

גַּדְּלוּ (Der Vorsänger:) Preiset des Ewigen Größe mit mir, laßt uns seinen Namen erheben allesammt.

לְךָ (Die Gemeinde:) Dein, Ewiger! ist die Größe, die Allgewalt, die Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät; ja, alles im Himmel und auf Erden. Dein, Ewiger! ist das Reich und das Hoheitsrecht über jedes Haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, werfet euch nieder zu seinem heiligen Berge, denn heilig ist der Ewige, unser Gott.

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג״פ

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִּשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא

„Und ich richte mein Gebet zu dir, zur Gnadenzeit; Herr, in der Größe deiner Huld, erhöre mich mit deiner treuen Hülfe.“

בְּרִיךְ Gebenedeyt der Name des Herrn der Welt, gebenedeyet sein Thron, sein Heiligthum. Möge dein Wohlgefallen an deinem Volke Jisrael ewig seyn; mögest du die Macht deiner Rechten deinem Volke zeigen in deinem heiligen Tempel; laß uns zu Theil werden die Wohlthat deines Lichtes, und nimm unser Flehen mit Erbarmen an. Möge es dir wohlgefallen, unser Leben in Glückseligkeit zu verlängern; laß mich gezählt seyn unter die Frommen, daß du dich meiner erbarmest, und mich beschützest, und alles Meinige, und alles was deinem Volke Jisrael angehört. Du bist es, der alles ernährt, alles speiset; du bist es, der alles regiert, du bist es, der Könige beherrscht, denn dein ist das Reich. Ich, der Knecht des Allerheiligsten, hochgelobt er, beuge mich vor ihm und vor seinem erhabenen Gesetzbuche alle Zeit. Nicht auf Menschen vertrau' ich, nicht auf Engel stütze ich mich, nur auf den Gott des Himmels, der ein Gott der Wahrheit ist, dessen Gesetzbuch Wahrheit ist, dessen Propheten wahrhaftig sind, der viel Güte und Wahrheit erzeigt — auf ihn vertrau' ich, und seinem heiligen und erhabenen Namen stimme ich Lob an. Gefalle es dir, mein Herz deinem Gesetze

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה. (*ג"פ

רִבּוֹן הָעוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנֵנוּ וְתֵן לָנוּ שְׁאֵלָתֵנוּ וּמְחוֹל עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי בָתֵּינוּ מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים וְטַהֲרֵנוּ מֵחֲטָאֵינוּ וּמֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְּשָׁעֵינוּ וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה וְתֵן לָנוּ לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ וְעוֹשֶׁר וְכָבוֹד וְאֹרֶךְ יָמִים לַהֲגוֹת בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיהָ וְשֵׂכֶל וּבִינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּתְבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וְתִגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְתַטֶּה לֵב הַמַּלְכוּת וְיוֹעֲצֶיהָ וְשָׂרֶיהָ עָלֵינוּ לְטוֹבָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

Ewiger, unveränderlich Ewiger! Allmächtiger! Allbarmherziger und Allgewogener! Langmüthig, unendlich gnädig und treu! gedenkt die Tugend tausend Geschlechtern, vergiebt die Missethat, den Abfall und die Sünde, und spricht rein!

רִבּוֹן Herr des Weltalls! erfülle unsere Wünsche zum Guten, willfahre uns, und gewähre unsere Bitte. Vergieb all' unsere Missethaten und alle Missethaten unserer Hausgenossen aus Gnade, Liebe und Barmherzigkeit; reinige uns von unseren Sünden, von unseren Missethaten und von unseren Verbrechen; sey unser eingedenk zum Guten, und bedenke uns mit Heil und Erbarmen, gedenke unser zum glücklichen, langen Leben, zum Frieden, zur Nahrung und zum Unterhalt. Gieb uns Brod zur Kost, Gewand zur Bekleidung, Auskommen, Ehre und langes Leben, um deiner Lehre nachzusinnen, und deine Gebote zu erfüllen, Verstand und Einsicht, um ihre tiefen Geheimnisse zu ergründen und zu erforschen. Sende Genesung für alle unsere Schmerzen, und segne alle unsere Unternehmungen, und beschließe über uns Glück, Heil und Trost, und verscheuche von uns jedes Mißgeschick, und neige das Herz unsers Regenten, dessen Räthe und Beamten, zu unserm Besten. Amen. So sey dein Wille! — Mögen dir wohlgefallen die Worte meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, Ewiger! mein Hort und mein Erlöser, —

וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם:
כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

סדר קריאת התורה

פותחין ארון הקודש ומוציאין ב׳ ס״ת ואומרין

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

Ewigkeiten Reich; deine Herrschaft währt für und für. Der Ewige regiert, hat regiert, und wird regieren immer und ewig. Der Ewige wird Stärke verleihen seinem Volke, der Ewige wird sein Volk segnen mit Frieden.

אַב (Die Gemeinde und wiederholt vom Vorsänger:) Vater der Barmherzigkeit! möge es dir gefallen, Zijon zu beglücken, und die Mauern Jeruschalajims wieder aufzubauen; denn dir allein vertrauen wir, König! Allmächtiger, Allerhabenster, Allerhöchster, aller Welten Herr!

Vorlesung der Thora.

(Die Lade wird geöffnet und die Gemeinde spricht:)

וַיְהִי „Als die Lade zog, sprach Moscheh: Auf, Ewiger: laß deine Feinde zerstreut, und deine Hasser flüchtig werden" — „Von Zijon geht die Lehre aus und das Wort Gottes von Jeruschalajim:" — Gebenedeyt der, der seinem Volke Jisrael das Gesetzbuch gegeben, in seiner Heiligkeit:

*) הש"ץ אומר קדיש. וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר.
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

בקהלת קהלות אומרים.

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים

אֵין כָּמוֹךָ (Die Gemeinde:) Nichts ist dir gleich unter den Götter=wesen, Herr! nichts gleicht deinen Thaten. Dein Reich ist aller

---

(Der Vorsänger allein.) **Kaddisch.** *)

(Die Uebersetzung dieses Gebets befindet sich am Schlusse dieses Bandes.)

29. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ:

30. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ:

31. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ:

32. אָ״מ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ:

33. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא־לְמַעֲנֵנוּ:

34. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

35. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

36. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:

37. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

---

29. Unser Vater und König! laß uns doch nicht unerhört von dir gehen.

30. Unser Vater und König! willfahre um derjenigen willen, die als Märtyrer deines heiligen Namens umgekommen sind.

31. Unser Vater und König! willfahre um derjenigen willen, die für das Bekenntniß deiner Einheit als Schlachtopfer gefallen sind.

32. Unser Vater und König! willfahre um derjenigen willen, die im Feuer und Wasser ihren Tod fanden, weil sie deinen Namen öffentlich heiligten.

33. Unser Vater und König! willfahre um deinetwillen, wenn nicht unserthalben.

34. Unser Vater und König! willfahre um deinetwillen und stehe uns bei.

35. Unser Vater und König! willfahre deiner grenzenlosen Barmherzigkeit willen.

36. Unser Vater und König! willfahre deines großen mächtigen Namens willen, der über uns genannt wird.

37. Unser Vater und König! begnadige und erhöre uns, denn wir haben keine Verdienste; thue gegen uns nach Milde und Gnade, und stehe uns bei.

17. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
18. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃
19. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃
20. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת׃
21. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃
22. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה׃
23. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה׃
24. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃
25. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃
26. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃
27. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃
28. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

---

17. Unser Vater und König! sey eingedenk, daß wir Staub sind.
18. Unser Vater und König! gedenke unser ganz zum Glücke.
19. Unser Vater und König! verzeichne uns in das Buch des glücklichen Lebens.
20. Unser Vater und König! verzeichne uns in das Buch der Unschuld.
21. Unser Vater und König! verzeichne uns in das Buch der Nahrung und Erhaltung.
22. Unser Vater und König! verzeichne uns in das Buch der Erlösung und des Heils.
23. Unser Vater und König! verzeichne uns in das Buch der Verzeihung und Vergebung.
24. Unser Vater und König! laß uns baldigst Heil aufblühen.
25. Unser Vater und König! erhebe das Horn deines Volkes Jisrael.
26. Unser Vater und König! erhebe das Horn deines Gesalbten.
27. Unser Vater und König! erhöre unsere Stimme, schone und erbarme dich unser.
28. Unser Vater und König! nimm mit Erbarmen und Wohlgefallen unsere Gebete an.

8. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃

9. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית (וּמַגֵּפָה) מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

10. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃

11. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵימָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃

12. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃

13. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ׃

14. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵנוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃

15. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃

16. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃

---

8. Unſer Vater und König! vernichte unſere Beleidiger und Verräther.
9. Unſer Vater und König! verſcheuche Peſt, Krieg, Hungersnoth, Gefangenſchaft und Verderben von den Kindern deines Bundes.
10. Unſer Vater und König! entferne jede Plage von deinem Erbtheile.
11. Unſer Vater und König! ſende vollkommene Geneſung den Kranken deines Volkes.
12. Unſer Vater und König! laß uns mit vollkommener Buße zu dir zurückkehren.
13. Unſer Vater und König! vergieb und verzeih' all unſere Sünden.
14. Unſer Vater und König! Löſche ab und führe weg unſere Miſſethaten vor deinen Augen.
15. Unſer Vater und König! zerreiße das über uns Unglück verhängende Urtheil.
16. Unſer Vater und König! vertilge mit deinem großen Erbarmen jedes Andenken an unſere Schuld.

וְקַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ: וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וכו׳ עד עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם ואומרין אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ.

פותחין הארון.

1. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:
2. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:
3. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
4. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
5. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:
6. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:
7. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ

1. Unser Vater und König! wir haben gegen dich gesündigt.
2. Unser Vater und König! wir haben keinen König außer dir.
3. Unser Vater und König! thue an uns um deines Namens willen.
4. Unser Vater und König! erneue uns das Jahr zum Guten.
5. Unser Vater und König! thue ab von uns alle bösen Verhängnisse.
6. Unser Vater und König! vereitle die Entwürfe unsrer Feinde.
7. Unser Vater und König! zerstöre die Rathschlüsse unsrer Hasser.

עֹז בְּיָדֶךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־
מַה שֶּׁבָּרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה
לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה
לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ
וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ
וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ.
וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר
מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ
כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ
כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ
נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ.
וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת.

לְךָ מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ

---

dein, wann du in Zijon regieren wirst. O möchtest du bald, in unsern Tagen, dort auf immer wohnen! auf daß du erhoben und geheiliget werdest in deiner Stadt Jeruschalajim für und für und ewig, und unsere Augen deine Regierung sehen — wie verheißen ist in den Gesängen deines Ruhms durch David deinen gerechten Gesalbten.

יִמְלוֹךְ (Die Gemeinde:) „Dein Gott wird ewig regieren, dein Herr, Zijon! für und für. Hallelujah!"

לְדוֹר (Der Vorsänger:) Für und für wollen wir verkünden deine Größe, ewig und immer deine Heiligkeit verherrlichen, und dein Lob, unser Gott! soll nie aus unserm Munde weichen, denn du bist ein allmächtiger, großer und heiliger Gott.

וּבְכֵן תֵּן (Die Uebersetzung der folgenden Gebete siehe Seite 115).

וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: וְהַיּוֹם הַזֶּה לְפָנֶיךָ יִפָּקֵד.
כּוֹשֶׁר מִפְעֲלוֹת עוֹקֵד וְנֶעֱקָד. וְיוֹשֵׁב הַתָּם
אֹהָלֶיךָ שָׁקַד. זְכוֹר אָדוֹן בְּרַחֲמִים לִפְקֹד.
וְתַרְשִׁישֵׁי חַשְׁמַל חֲשָׁשֵׁי יְקָד. יִכְרְעוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ
לְפָנֶיךָ לִיקָד:

וְזֶה אֶל זֶה יַעֲרִיצוּ. וְזֶה אֶל זֶה יַקְדִּישׁוּ. וְשִׁלּוּשׁ
קְדֻשָּׁה לְקָדוֹשׁ מְשַׁלְּשִׁים. (כ״א מַקְדִּישִׁים):

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל
מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ

So möge nun am heutigen Tag gedacht werden der Gesinnung des Vaters und des Sohnes, und auch jenes Frommen, der im Zelte weilte. Alle Engel-Chöre beugen ihr Knie dir, einer den andern muntert auf: dreifaches „Heilig" allesammt darbringend.

כַּכָּתוּב Wie es heißt in den Schriften deiner Propheten: „Und einer dem andern ruft zu:

Heilig, Heilig, Heilig der Ewige Zebaoth, seiner Herrlichkeit voll die ganze Erde ist.

אָז (Die Gemeinde und darauf der Vorsänger:) Mit mächtig stürmenden Getöse ertönet ihre Stimme, sie erheben sich den Serafim gegenüber und rufen im Wechselchor: „Gebenedeyt!"

בָּרוּךְ (Die Gemeinde:) Gebenedeyt die Majestät Gottes ihres Ortes!

מִמְּקוֹמְךָ (Die Gemeinde und darauf der Vorsänger:) Von deinem Orte her, König! erscheine, und regiere über uns; denn wir harren

מתחלה. וצוה יחידו לקשר ידיו ורגליו לרגלה.
שלא יבעט מצות כבד לחללה. ועקדו על
המזבח כטלה עולה. וערך האש והעצים
העלה. ולקח המאכלת לשחטו בחלחלה.
וככהן גדול הגיש מנחה בלולה. ויושב ורואה
נורא עלילה. האב מעקיד והבן נעקד בחילה.
הן אראלם צעקו חוצה ביללה. והושמע אל
תשלח ידך אל הנער לעשותו כלה. והאיל
אשר הוצפן מששת ימי בראשית לעולה. נתן
כפרו והוחשב לו לשם ולתהלה. ונשבע
לברכו בברכה מעלה. ולזכור עקידתו לאום
נדגלה. למלטם מכל עון ועולה. ולקנותם
להיות לו לעם סגלה. להיות ישועתנו

---

ehrerbietig etwa den Vater berühren möchte; er band ihn, wie ein Opferlamm, ließ die Flamme den Holzstoß entzünden, nahm bebend das Schlachtmesser zur Hand; wie ein Hohepriester wollt' er das Opfer darbringen. Gott, in seinen Himmelshöhen, sah wie der Vater den Sohn band, und der Sohn sich willig binden ließ. Engel weinten laut, und es erscholl eine Stimme: „Strecke deine Hand nicht aus, ihn zu opfern!" Der Widder, der von jeher zum Ganzopfer bestimmt wurde, kam an seine Stelle. Sein Wille gereichte ihn zum Ruhme und zur Ehre. Gottes Schwur verhieß ihm reichlichen Segen, diese That zu gedenken der Nation, die sein Panier trägt; sie von Unheil und von Unrecht zu befreien, und sie als Lieblingsvolk sich anzueignen, uns Schutz und Hülfe zu seyn.

דורים: העשירי היה אחר הדברים האלה
במלה. ונסהו קח נא את בנך והעלהו לי
לעלה. והשיבו לאיזה בן לבן הערלה או
לבן המילה. את יחידך אשר אהבת בחמלה.
על ההר אשר עליו שכינה מכללה.
והשכים בבקר ולא נתעצל בעצלה. וחבש
החמור בעצמו בגילה. הוא החמור אשר
רכב עליו דלה דלה. והוא שעתיד עני לרכוב
בעת הגאלה. והלכו לדרכם ביושר מסלה.
כשהגיעו לצופים ראו שלהבת תלולה. והבין
כי הוא ההר לתלה. ובאצבע הראהו המזבח
של שוכן מעלה. הוא המזבח אשר היה

Zehnte Versuchung. Nachdem die Beschneidung lange vor sich gegangen war, kam der Versuche schwerster: „Nimm deinen Sohn" rief die Stimme, „und bring ihn zum Opfer." „Welchen Sohn verlangst du?" erwiederte er. Jenen, den ich als unbeschnitten noch zeugte, oder den nach der Beschneidung mir geschenkten? „Den Einzigen verlange ich, dem du mit Liebe anhangst — auf jenen Berg dort, wo meine Glorie dich erwartet." Ohne zu säumen machte er sich gleich Morgens zur Reise fertig, sattelte freudig selbst den Esel — der Esel trug auch einst den Moscheh, und wird zur Zeit der Erlösung vom Moschiasch bestiegen werden. — Sie (Vater und Sohn) gingen ihres Weges, als sie von Ferne eine emporlodernde Flamme sahen, woran sie merkten, daß sie den bestimmten Berg erreicht, den Altar des Höhenbewohners — es war der erste Altar. Er, der Sohn, befahl, ihm zu binden Hände und Füße, damit er nicht un=

יִמְשׁוֹל בָּהֶם הָעַיִט עַד הָעֶרֶב כְּסוֹד מוֹרִים.
לְהוֹדִיעַ שֶׁאֵין מוֹשְׁלִים אֶלָּא יוֹם אֶחָד מִיּוֹמוֹ
שֶׁל יוֹצֵר הָרִים. חוּץ מִשְּׁתֵּי יְדוֹת שָׁעָה
בְּשִׁעוּרִים. כְּשֶׁהַחַמָּה נוֹטָה בְּמַעֲרָב שְׁתֵּי
יְדוֹת שָׁעָה מַכְהָה אוֹרִים. כֵּן עַד שֶׁלֹּא יָבוֹא
הָעֶרֶב יִצְמַח אוֹר לַיְשָׁרִים. וְהָיָה לְעֵת עֶרֶב
יִהְיֶה אוֹר לַהֲדוּרִים: הַשְּׁמִינִי בְּהִמּוֹלוֹ עָרְלַת
בְּשָׂרִים. בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים.
וּבְכָל שָׁנָה נִרְאֵית דַּם מִילָתוֹ כְּדַם
פָּרִים וְאֵימוּרִים. וּמְכַפֵּר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ
לְהַצְדִּיקָם כַּיְשָׁרִים: הַתְּשִׁיעִי בְּשַׁלְּחוֹ
יִשְׁמָעֵאל וְאִמּוֹ לְמִדְבָּרִים. מֵעַל יָחִיד
הַנַּעֲלֶה בְּאַחַד הֶהָרִים. מִזֶּה וְלַבָּא לְדוֹר

Vogel sie nicht eher beherrschen wird, bis jener Abend erscheint, die Herrschaft jener dauert nur einen Tag von Gott; bevor der Abend beginnt strahlt Licht den Redlichen, wenn die Sonne sich zum Untergehen neigt, erspießt Licht den mit Glauben geschmückten.

Achte Versuchung. Als er sich beschnitt; es war der Tag, an welchem später der Versöhnungstag eingesetzt wurde. Jenes Blut der Beschneidung, erscheint alljährlich so wohlgefällig wie Opferblut, und bewirkte Versöhnung seinem Volke.

Neunte Versuchung. Als er Jischmael und seine Mutter in die Wüste sandte, ihn von dem einzigen entfernend, von dem, der auf dem Berge geweihet wurde, damit keine Gemeinschaft je herrsche zwischen ihnen, weder hier noch dort.

עִמּוֹ בֵּין הַבְּתָרִים. וְהֶרְאָהוּ אַרְבַּע מַלְכִיּוֹת
כַּבִּירִים. שֶׁמּוֹשְׁלִים בִּזְמַנָּם וְיֹאבְדוּ לְדוֹר
דּוֹרִים. עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת זוֹ מַלְכוּת אֲרַמִּים
אֲרוּרִים. אֲשֶׁר הִיא כְּעֶגְלָה דָשָׁה וְכַחֲזִירֵי
יְעָרִים. וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת אֵלּוּ יְוָנִים שֶׁנִּמְשְׁלוּ
לִצְפִירִים. וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ זוֹ מַלְכוּת מָדַי וּפָרַס
חֲבֵרִים. כְּעִנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר הָאַיִל אֲשֶׁר רָאִיתָ
בִּבְרוּרִים. וְתֹר אֵלּוּ בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל שֶׁנִּמְשְׁלוּ
לִשְׁוָרִים. וְגוֹזָל אֵלּוּ יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּמְשְׁלוּ לְיוֹנִים
וְתוֹרִים. כְּעִנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע
וּבִסְתָרִים. וְלָקַח וּבִתְּרָם לִשְׁנֵי בְתָרִים. כְּדֵי
לְהַתִּישׁ כֹּחָם וְזִכְרָם לְהַחֲרִים. וַיֵּרֶד הָעַיִט
לְאַבְּדָם. זֶה דָּוִד רֹאשׁ הַגִּבּוֹרִים. כְּצֵאת
הַשֶּׁמֶשׁ הָיָה מֵנִיף עֲלֵיהֶם בַּפּוֹדְרִים. שֶׁלֹּא

---

cken des Bundes und ihm zeigte die vier mächtigen Reiche, die zu ihrer Zeit die Welt beherrschen und nachher verschwinden werden. — Das Kalb deutet auf die Edomiten hin; die Jewanim sind durch den Ziegenbock bezeichnet, der Widder versinnlicht das persisch-medische Reich, und unter dem Bilde des Ochsen sind die Jischmaeliten vorgestellt; die Taube ist das Bild Jisraels. Er zerschnitt jene in zwei Stücken um ihre Kraft zu schwächen. Der dem Abraham zufliegende Raubvogel deutet auf David hin, der Chorführer der Helden; als die Sonne aufging, verscheuchte er ihn, anzudeuten, daß dieser

כי נביא הוא ואב לחכמים. ולקח צאן ובקר
ועבדים ושפחות והשיב לו תשלומים.
ויתפלל אברהם אל האלהים ויעתר לו
ממרומים. וירפא אותם מעצירת רחמים:
הששי בבוא עליו המלכים הקדומים. עם
כדרלעומר מלך עילמים. ובבן אחיו התחילו
תחלה שוטמים. ובשבילו לקחו את כל רכוש
סרומים. ובא הפליט והגיד מה עשו קמים.
וירק את חניכיו ילידי ביתו רשומים. הם ענר
אשכול וממרא ואליעזר מסימים. ויחלק
עליהם לילה ויכם במהלמים. הוא הלילה
אשר היה מקדומים. וישב את כל הרכוש
בעזרת משפיל רמים: השביעי כשנדבר

Gattin, der Prophet ist und der Weisen Zierde!" Kostbares Gut schenkte als Ersatz er ihm, und Abraham bat zu Gott, der gewährend tilgte das Ungemach.

Sechste Versuchung: Als ihn jene gewaltigen Könige überfielen, mit der Elamiten Herrscher, Kadarlaomer, an der Spitze. Mit seinem Brudersohn begannen sie den Streit, und seinethalben plünderten sie die Sodomiten; jener Flüchtling berichtete das Vorgefallene. Seine Hausgenossen rüstete er zum Kampf, vertheilte sie des Nachts, und jene erlagen seinem Siege, es war jene Nacht, die von Urbeginn dazu bestimmt war — und mit Hülfe dessen, der Niedrige erhebt, brachte er alles geraubte Vermögen wieder den Eigenthümern zurück.

Siebente Versuchung: Als Gott mit ihm sprach bei den Stü-

הימים. הוא הרעב הראשון אשר בא
לעולמים. ולא בכל הארצות ובכל התחומים.
כי אם בארץ כנען לנסותו ולהורידו לאדמת
ענמים: החמישי נלקחה שרה למושל עמים.
בליל שמורים הנשמר לבכורי חמים. וינגע
יי את פרעה נגעים גדולים ואימים. וגר
בארץ פלשתים רבים ימים. ושלח מלך
גרר ולקח יפת פעמים. ונעשה הוא וכל
בני ביתו טומטומים. וירד מיכאל המלאך
להרגו בזעמים. וזעק הגוי גם צדיק תהרוג
ותשפוך דמים. ואמר לו השב אשת האיש

Zeit; — es war die erste, welche die Menschen heimsuchte; sie war nicht in allen Ländern, nicht in allen Reichen, nur im Lande Kenaan allein, um ihn (Abraham) zu prüfen und ihn nach der Anamiten Land*) zu führen.

Fünfte Versuchung: Sara ward dem Volksbeherrscher zugeführt, in jener Nacht, die den Erstgebornen Cham's**) zur Strafe aufbewahrt wurde; große Plage hatte Pharao zu erdulden. Und als er (Abraham) hierauf nach dem Lande der Pelischtim zog und daselbst lange weilte, warf der König zu Gerar***) gierige Blicke auf die Reizbegabte; schweres Ungemach traf rächend den König und seine Familienglieder. Zornentflammt wollten Engel ihn erwürgen; er rief: „Willst du denn auch des Unschuldigen Blut lassen fließen?" darauf ward ihm erwiedert: „Gebe zurück die Frau, sie ist eines Mannes

*) Aegypten.
**) Stammvater der Aegypter.
***) Abimelech, König der Pelischtim.

עֲצוּמִים. וְנִמְצָא שָׁלֵם בְּכָל פְּעָמִים. הַנֵּס
הָרִאשׁוֹן בְּהִוָּלְדוֹ נִתְיַעֲצוּ הַחַרְטֻמִּים. וּבִקְּשׁוּ
לְהָרְגוֹ גְּדוֹלֵי הַמַּלְכוּת וְהַקּוֹסְמִים. וְנֶחְבָּא
בָּאָרֶץ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה שְׁלֵמִים. וְלֹא רָאָה
שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ וְכוֹכְבֵי מְרוֹמִים. וּלְאַחַר שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה יָצָא מְחֻכָּם בְּחִכּוּמִים. וּמָאַס
אֱלִילִים וְשִׁקֵּץ צְלָמִים. וּבָטַח בְּיוֹצְרוֹ וְנָפַל
חֶבְלוֹ בַּנְּעִימִים: הַשֵּׁנִי הִשְׁלִיכוּהוּ לְכִבְשַׁן אֵשׁ
פְּחָמִים. וּמֶלֶךְ הַכָּבוֹד פָּשַׁט יְמִינוֹ וְהִצִּילוֹ
בְּרַחֲמִים. וְגַם אֲנִי יְיָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר
כַּשְׂדִּים בִּנְאוּמִים: הַשְּׁלִישִׁי הֶגְלָהוּ מִמּוֹלַדְתּוֹ
הֶגְלַת שְׁלוּמִים: הָרְבִיעִי הֵבִיא רָעָב בְּאוֹתָן

Erster Versuchung: Bei seiner Geburt hielten die Magier Rath, wollten ihn hinrichten lassen; dreizehn volle Jahre hielt er sich verborgen, sah nicht Sonne, nicht Mond, nicht Sterne. Mit Weisheit geschmückt verließ er nach Verlauf dieser Zeit seinen Zufluchtsort, verabscheute die Götzen, versagte den Bildern seine Verehrung, seinem Schöpfer allein schenkte er Vertrauen, bei ihm nur fand er Trost und Muth.

Der zweite Versuchung: daß sie ihn den Flammen des Kalkofens überlieferten. Der König der Ehre streckte erbarmungsvoll, seine Rechte nach ihm aus, ihn errettend, ließ er bei seinen Offenbarungen ihn jenes große Wort vernehmen: „Ich bin der Ewige, der dich liebevoll aus des Kalkofens Gluten zog!"

Dritte Versuchung: Auch sein Vaterland mußte er verlassen, und Wanderschaft in fremde Länder antreten.

Vierter Versuchung: Es brach Hungersnoth aus zu damaliger

יְרַחֵם יִכְבּוֹשׁ עֲוֹן מוֹרְדִים. וְיִשָּׂא עָוֹן וְיַגְבִּיהַּ מְרוּדִים. וְיַכְרִיעוּ נְעִימִים וַעֲנוּדִים. וְיַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן אֲחָדִים. כִּי צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וּמַעֲשָׂיו חֲסָדִים. רוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה מִכָּל עוֹלוֹת וּתְמִידִים. הַתְּשׁוּבָה וּמַעֲשֶׂה הַטּוֹב כִּתְרִים בִּפְנֵי שׁוֹדְדִים: אָנָּא אָדוֹן מָלֵא רַחֲמִים. בְּקוּמְךָ לְמִשְׁפָּט עַל יְצוּרֵי עוֹלָמִים. רוֹגֶז בַּל תָּעִיר עַל מְעוּטֵי עַמִּים. הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ לֵילוֹת וְיָמִים. וּלְנַצְּחֲךָ תָּמִיד מַעֲרִיבִים וּמַשְׁכִּימִים. וּכְאָב עַל בֵּן יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ בְּנִיחוּמִים. לְנַקּוֹתָם מִכּוֹבֶד עָוֹן וַאֲשָׁמִים. וְהִזָּכֵר לִבְרִית שְׁלֹשֶׁת תְּמִימִים. וּלְאַב הֲמוֹן אֲשֶׁר הָיָה תָמִים. וְנִתְנַסָּה בְּעֶשֶׂר נִסְיוֹנוֹת

---

in seinen Wegen allen, und gnadenreich in seinem Handeln; er hat an Reue mehr Wohlgefallen, als an alle Opfer. Ja, Reue und gute Werke sind wie ein Schild vor Unglücksfällen.

O, Herr voll Erbarmens! wenn du zu Gericht gehest über deine Geschöpfe, lasse über das Häuflein unter den Völkern nicht deinen Zorn erwachen, die deine Einheit preisen Tag und Nacht, die jeden Morgen und jeden Abend dich um die Wette loben. Möge dein Mitleid wie bei einem Vater über seinen Sohn vorwalten, sie zu reinigen von schwerer Schuldenlast. Gedenke des Bundes, den du mit jenen dreien Gerechten errichtetest; des Erzvaters gedenke, dem zahreiche Geschlechter entstanden, der sich standhaft zeigte, durch zehn mächtige Versuche erprobt sich immer erhielt ohne Wanken.

שׁוֹמְרֵי פִקּוּדִים. שֶׁל בֵּינוֹנִים וְשֶׁל זֵדִים.
צַדִּיקִים נִכְתָּבִים לְחַיֵּי עַד שְׁקוּדִים. וּרְשָׁעִים
נִכְתָּבִים לְתַבְעֵרַת יְקוּדִים. וּבֵינוֹנִים עַד יוֹם
כִּפּוּר תְּלוּיִם וְעוֹמְדִים. אִם יָשׁוּבוּ מִמַּעֲשֵׂיהֶם
וְיִהְיוּ חֲרֵדִים. וִיתַקְּנוּ מַעַלְלֵיהֶם וְיֵיטִיבוּ
צְעָדִים. חֶלְקָם בַּחַיִּים יִזְכּוּ נֶחֱמָדִים. וְאִם
לֹא זָכוּ לְמִיתָה יִהְיוּ נֶאֱחָדִים. וּכְמוֹ כֵן יֵעָשֶׂה
לְיוֹם הַדִּין. וְיָבוֹאוּ מַעֲשֵׂיהֶם לְהָעִיד כְּעֵדִים.
וּבְמֹאזְנַיִם יַעֲלוּ מִשְּׁנֵי צְדָדִים. אִם יַכְרִיעוּ
טוֹבִים עַל הָרָעִים וְיִהְיוּ כְּבֵדִים. בְּעָלִים יִהְיוּ
בְּטוּחִים וְלֹא פְּחוּדִים. וְאִם מֶחֱצָה עַל מֶחֱצָה
יְהוּ אֲגוּדִים. וְרַב חֶסֶד מַטֶּה כְּלַפֵּי חֲסָדִים. יָשׁוּב

---

die die Gesetze beobachteten, das der **Mittelmäßigen**, und das der **Schlechten**. Zum ewigen Leben werden die Frommen bestimmt, zum brennenden Pfuhl die Schlechten, die Mittelmäßigen schweben bis zum Versöhnungstag: wenn sie sich zu bessern bestreben, ihre Schritte dem Guten zuwenden, werden sie theilhaftig jenes köstlichen Lebens, unterlassen sie dieses, ist Tod ihre Anwartschaft.

Einst beim großen Gericht wird es eben so seyn, wo alle Handlungen als Zeugen auftreten, und auf die Wage steigen werden von beiden Seiten: überwiegen die Guten die Bösen, so mögen freuen sich die jene Handlungen ausübten, und Angst möge ihnen benommen seyn; halten sie sich das Gleichgewicht, so läßt Gott Milde walten, und unterdrückt erbarmungsvoll die Sünden des Frevlers, beseitigt die Vergehen, läßt schwinden die bösen Thaten, und es überwiegen die guten Werke, denn Gott ist milde

ויום זה בחרת לישב במשפט על בריותיך.
וכבני מרון יעברון לפניך בספרתך. וכלם
נסקרין בסקירת צפיתך. ותראה יחד לכלם
בריאותיך. ותגזור עליהם כל גזרותיך.
ותקצוב מזונותיהם ופרנסתם באמרתך.
ועמך בתחנונים מתועדים לחלותך. ותוקעים
ומריעים כאמור בתורתך. ומערבבים
קטיגור בלי להשטינם לקראתך. ותזכור למו
עקדת יצחק בשבועתך. ותהפוך מדת הדין
לרחמים כי כן מדתך. ותרחם עליהם ברב
חמלתך. כי הם בניך וצאן מרעיתך: והיום
יפתחו שלשה ספרים מנקרים. של צדיקים

Diesen Tag erwähltest du Gericht zu halten über deine Geschöpfe; wie die Heerde ziehn sie dir vorüber, sämmtlich von deinem Blicke überschaut, bezeichnet von deiner Betrachtung, fassest deine Beschlüsse, setzest durch ein Wort von dir ihnen ihren Bedarf aus.
Flehend tritt dein Volk vor dir heute mit Posaunenschall, wie du es in deinem Gesetze befahlst, den Ankläger verstummen machend, daß er nicht Strafe erwirke. Mögest du ihnen Jitzchacks Willfährigkeit gedenken, wie du es selbst geschworen hast und die Strenge in Milde verwandeln, wie es dein Gebrauch ist; mögest du dich ihrer erbarmen, nach der Größe deiner Barmherzigkeit, denn sie sind deine Kinder und die Schaafe deiner Heerde.
Heute werden drei Bücher aufgeschlagen: das der Frommen,

הַגְהָרַת רְפוּאָתֶךָ. כִּי גָלוּי וְצָפוּי לִפְנֵי כֵס
שְׁכִינָתֶךָ. כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ לְהִזָּהֵר
מִגַּחַלְתֶּךָ. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טּוֹב וְלֹא יַעֲבוֹר
מִתּוֹרָתֶךָ. כִּי לֹא תַאֲמִין בַּעֲבָדֶיךָ וּבִמְשָׁרְתֶיךָ
וְתָהֳלָה תָשִׂים בִּגְדוּדֵי מַחֲנוֹתֶיךָ. אַף שׁוֹכְנֵי
בָתֵּי חוֹמֶר עַפְרוֹתֶיךָ. הַגְּדֵלִים בְּעָוֹן וְעוֹרְבִים
עַל מִצְוֹתֶיךָ. וְתָשֵׂם בַּסַּד רַגְלָם כִּי יָסוּרוּ
מֵאוֹרְחוֹתֶיךָ. וּבְיַד כָּל אָדָם יַחְתּוֹם בִּגְזֵרוֹתֶיךָ.
וְתַגֵּד לָהֶם פִּשְׁעָם בְּתוֹכְחוֹתֶיךָ. וְהִתְוַדּוּ אֶת
עֲוֹנָם וְיַצְדִּיקוּ דִּין אֲמִתֶּךָ. לָכֵן הִקְדַּמְתָּ צֳרִי
לִטְרִיָּתֶךָ. כִּי יָשׁוּבוּן מֵאָוֶן וִיבַקְשׁוּ מְחִילָתֶךָ.
וְאַתָּה קָרוֹב לְקוֹרְאֶיךָ לְהָשִׁיב מֵהֶם חֲמָתֶךָ.

---

vor die Krankheit entstand, hast du Mittel dagegen schon erschaffen. Denn klar ward es dir vor dem Throne deiner Herrlichkeit, daß keiner hinieden immer recht handelt, sich immer in Acht nimmt vor deinem Zorne, keiner der immer vollkommen gut ist, ohne je deine Lehre zu übertreten. Denn du schenkst Glauben nicht deinen Dienern, deinen Vertrauten, hast gar manches auszusetzen an den Schaaren, die dir nahe stehen, geschweige an jenen, die in Lehmhütten wohnen, die in Sünden erwachsen, deine Gebote übertretend. In Block schlägst du ihren Fuß, wenn sie von deinen Wegen abweichen, fesselst jedes Menschen Hand durch deine Beschlüsse, entdeckst ihnen ihre Sünden durch deine Zurechtweisung — sie bekennen dann ihr Vergehen und erkennen die Wahrheit deines Gerichtes.

Daher hast du Balsam der Wunde vorangeschickt, damit sie vom Unrecht ablassen mögen, und deine Vergebuug sich erbitten; und nahe bist du denen, die dich anrufen, und lassest deinen Zorn schwinden.

לֵב וְאַמִּיץ כֹּחַ תִּתְנַהֵג בַּחֲסִידוּתֶיךָ. כִּי מִי
בַשַּׁחַק יַעֲרָךְ לָךְ לְדַמּוֹתֶיךָ. מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ
אוֹת בִּצְבָאוֹתֶיךָ. אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים
רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבוֹתֶיךָ. חֹשֶׁךְ סִתְרֶךָ
וַעֲרָפֶל סֻכָּתֶךָ. מִנֹּגַהּ נֶגְדְּךָ בָּרָד וְאֵשׁ גַּחֲלָתֶךָ.
הָאֵל הַנֶּאֱמָן שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד בְּמִשְׁמַרְתֶּךָ.
לָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָיו בְּשַׁלֶּמְךָ מַשְׂכֻּרְתֶּךָ. הַצּוּר
תָּמִים פָּעֳלוֹ וְאֵין עָוֶל אֱמֶת פְּעֻלָּתֶךָ. מִשְׁפָּטֶיךָ
תְּהוֹם רַבָּה וּכְהַרְרֵי אֵל צִדְקָתֶךָ. עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ
לְכָל מְהִירֵי מְלַאכְתֶּךָ. אֶת הַכֹּל עָשִׂיתָ יָפֶה
בְעִתּוֹ כְּחָכְמָתֶךָ. בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל
אַדְמָתֶךָ. בָּרָאתָ תְּשׁוּבָה לְמַרְפֵּא אֲרוּכָתֶךָ.
וְעַד לֹא מַכָּה הִקְדַּמְתָּ תְעָלָתֶךָ. וְעַד לֹא מָזוֹר

Deinigen. — Weise und mächtig läßt du milde walten; wer kann im Himmel sich dir vergleichen? wer kommt dir gleich, o Mächtiger! hervorragend unter den himmlischen Schaaren. Gott! verherrlicht im Kreise der Heiligen und furchtbar in seiner Umgebung; Finsterniß deine Hülle, Nebel deine Decke; deinem Glanze entquillen Flammen. — — Gott, der wahrhafte! der Bund und Gnade bewahrt, jedem nach seinen Thaten zu lohnen. Fels! dessen Handeln wandellos ist, ohne Unrecht, nur nach Treue ist dein Handeln, unerforschlich deine Gerechtigkeit, deine Tugend wie Urgebirge. — — Beschützer, Unterstützer aller, die dir sich weihen, alles schufst du zur Zeit in deiner Weisheit. — — — Bevor die Berge waren entstanden, bevor die Erde erschaffen ward, erschufst du die Reue als Heilmittel; bevor noch die Wunde war vorhanden, hast du Heilung schon bereitet; be-

אימתך. הארץ ועמודיה יתפלצון מגערתך.
אין כמוך ואין כערכך ואין בלתך. אתה
ראשון ואתה אחרון ואפס זולתך. אין קץ
וחקר וסוף לתבונתך. צפון ונעלם ונסתר
גלוים לעמתך. לך ההוד והתפארת והנצח
הדרתך. לך הגדלה והגבורה וכיראתך
עברתך. מאין כמוך יי גדול אתה וגדול שמך
כגדלתך. לך השמים וכל צבאם נבראו
לשרתך. לך הארץ ומלואה הדום מרגלותיך.
לך הים והיבשה והכל כוננו אצבעתיך. לך
הכסף והזהב וכל שכיות חמדתך. לך כל
הנפשות יחד מופקדות באוצרותיך: לך
החכמה והתבונה והשכל מבינתך. חכם

---

ihre Stützen erbeben vor deinem Rufe. Keiner wie du, keiner gleicht dir, keiner ist außer dir. — — Du bist der Erste, du bist der Letzte, deine Vernunft ist unendlich, unerforschlich; das Verborgenste, das Geheimste, das Dunkelste ist dir geoffenbart. — — Dein ist die Majestät, der Ruhm, dich schmückt die Ewigkeit; dein ist die Größe, die Macht; dein Zorn ist so groß wie die Furcht die er verbreitet. — — Keiner ist dir gleich, o Gott! groß bist du; wie deine Größe ist groß dein Name. — Dein ist der Himmel, alle Heere sind erschaffen dir zu dienen; die Erde und was sie füllt ist nur ein Schemel deiner Füße. Dein ist das Meer, dein ist das Land; alles gründet, deine Hand. Dein ist das Gold, dein ist das Silber und alle Erdenschätze. — Dein sind alle Seelen, sämmtlich deinem Schatze einverleibt, dein ist die Weisheit, alle Vernunft ist nur Ausfluß aus der

לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין: לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו בַּדִּין: לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין:
לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין: לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בַּדִּין: ק״פ לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין:
לְשׁוֹמֵר אֹהֲבָיו בַּדִּין: לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין:

פותחין הארון

וּבְכֵן לְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה (הוּא) אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:

סילוק

אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ. וּמִי יְהַרְהֵר אַחַר מִדּוֹתֶיךָ. וּמִי יְמַלֵּל קְצַת תִּפְאַרְתֶּךָ. וּמִי יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתֶךָ. וּמִי יַעֲרִיץ הוֹד קְדֻשָּׁתֶךָ. שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּ

Der von Hymnen wird gepriesen
Hat verzeihungsvoll sich erwiesen.
Der seinen Anhängern zu sich wendet,
Seinen Ergebenen Vergebung spendet.
Dem kund ist jedes Geheimniß
Erbarmt sich ohne Säumniß;
Der Herr seiner demüth'gen Knechte
Schenkt Mitleiden seinem Geschlechte;
Schützt die an ihm hangen,
Stärkt die nach ihm verlangen.

וּבְכֵן לְךָ (Inhalt: Dir werde „Huldigung" vorgetragen, du, unser Gott und König)

אֲשֶׁר Wer kann deine Werke nachahmen? wer kann ergründen deine Eigenschaften? wer vermag nur einen Theil deines Ruhmes auszusprechen, geschweige in seinem ganzen Maaß; — wer kann genugsam verherrlichen deine heilige Majestät? — — Alle Himmel ertragen nicht deine furchtbaren Blicke, die Erde und

כָּל תַּרְשִׁישֵׁי גוֹבַהּ. בִּדְמָמָה מְלַחֲשִׁים. יְיָ מָלָךְ:
ק׳ אֵלּוּ וָאֵלּוּ. בְּשִׁלּוּשׁ מְשַׁלְּשִׁים. יְיָ יִמְלֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

בקצת קהלות אומרים לאל עורך דין למוסף. ובק״ק כפד״מ ובכותי׳ א״א, ומתחילין מיד ובכן לך תעלה קדשה.

וּבְכֵן דִּין אֱמֶת אַתָּה. (כ״א וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ:)

פותחין הארון חזן — מיוסד ע״ס א״ב. — קהל

לְאֵל עוֹרֵךְ דִּין: לְבוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת בַּדִּין: לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים בְּיוֹם דִּין:
לְהוֹגֶה דֵעוֹת בַּדִּין: לְוָתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין:
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין: לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין:
לְטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין: לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְכוֹבֵשׁ כַּעְסוֹ בַּדִּין: לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין:

Alle Höhenbewohner leise feiernd: der Ew'ge hat regiert.
Diese hier und jene dort dreifach im-
mer erneuend: der Ew'ge wird regieren.
Gott ist König! war es und wird es bleiben für und für.

ובכן (Inhalt: Fürwahr, du bist ein wahrhaftiger Richter!)

לאל An diesem Tage wird Gericht gehalten,
Geprüft jedes Herzens Falten;
Das Verborgenste gefördert an's Tageslicht,
Strengste Wahrheit beherrscht das Gericht.
Das geheimste Sinnen wird offenbart,
Der Stärke ist Gnade gepaart.
Auch des Bundes wird gedacht,
Erbarmen für die Geschöpfe wacht.
Dem Gedanken sind bekannt,
Macht Sündenfrei die ihm sich zugewandt.
Mit allen Tugenden geschmückt —
Hat Zorn er unterdrückt.

ק׳ אֵלּוּ וָאֵלּוּ. בְּחַיִל מְחַזְּרִים. יְיָ יִמְלֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
כָּל חִילֵי חוֹסֶן. בַּחֲרָדָה מְחַלִּים. יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל חֲשׁוּקֵי חֶמֶד. בְּחֶזְקָה מְחַזְּקִים. יְיָ מָלָךְ:
ק׳ אֵלּוּ וָאֵלּוּ. בְּנִגּוּן מְנַגְּנִים. יְיָ יִמְלֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
כָּל קְדוֹשֵׁי קָדוֹשׁ. בִּקְדֻשָּׁה מַקְדִּישִׁים. יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל קְבוּצֵי קָהָל. בְּקוֹשֶׁט מְקַשְּׁטִים. יְיָ מָלָךְ:
ק׳ אֵלּוּ וָאֵלּוּ. בְּנוֹעַם מַנְעִימִים. יְיָ יִמְלֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
כָּל חַשְׁמַלֵּי זִקִּים. לַבְּקָרִים מִתְחַדְּשִׁים. יְיָ מֶלֶךְ:

Diese hier nnd jene dort wiederholen in Chören: der Ew'ge wird regieren.
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.
Die Machtreichen sprechen aus mit Bangen: der Ew'ge ist König!
Die von der Lehre durchdrungen an ihr hangen: der Ew'ge hat regiert.
Diese hier und jene dort mit Gesängen prangen: der Ew'ge wird regieren.
Gott ist König! war es und wird es bleiben für und für.
Alle Heiligen preisen in himmlischer Reine: den Ew'gen! den König!
Als Wahrheit ruft die Gemeinde im Vereine: der Ew'ge hat regiert!
Diese hier und jene dort hegen den Gedanken alleine: der Ew'ge wird regieren.
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.
Alle Blitzgebilde jeden Morgen sich erneuend: Der Ew'ge ist König

כָּל רִשְׁפֵּי רוֹמָה. בְּקוֹל מַקְדִּישִׁים. יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל רָאשֵׁי רוֹן. בְּרֶנֶן מְרַנְּנִים. יְיָ מָלָךְ:
ק׳ אֵלּוּ וָאֵלּוּ. בְּשִׁירָה מְשׁוֹרְרִים. יְיָ יִמְלֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
כָּל יַקִּירֵי יוֹפִי. בְּתוֹקֶף מְתַנִּים. יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל יוֹשְׁבֵי יִשּׁוּב. בְּיִחוּד מְיַחֲדִים. יְיָ מָלָךְ:
ק׳ אֵלּוּ וָאֵלּוּ. בְּאֶדֶר מְאַדְּרִים. יְיָ יִמְלֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
כָּל צוֹבְאֵי צָבָא. בְּלֶמֶד מְלַמְּדִים. יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל צְנוּפֵי צְפִירָה. בְּצֶדֶק מַצְדִּיקִים. יְיָ מָלָךְ:

Mit der Stimme, geheiligt, von beschwingten Geistern: der Ew'ge, der König!
Lobend gepriesen von des Gesanges Meistern: der Ew'ge! er hat regiert.
Diese hier und jene dort sich mit dem Spruch begeistern: der Ew'ge wird regieren.
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.

Die mit Schönheit und Würde begabten vom Gedanken entbrennen: der Ew'ge! der König!
Alle Weltbewohner in Ewigkeit anerkennen: der Ew'ge hat regiert!
Diese hier und jene dort benedeyend bekennen: der Ew'ge wird regieren.
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.

Die in der Allmacht Nähe weilend verbreitend lehren: der Ew'ge ist König!
Die Kronenreichen in tiefer Andacht ehren: den Ew'gen, er hat regiert!

כָּל וָתִיקֵי וֶסֶת. בְּכוֹשֶׁר מְכַלְלִים. יְיָ מֶלֶךְ:
ק׳ אִלּוּ וָאִלּוּ. בְּלַהַג מְלַהֲגִים. יְיָ יִמְלֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
כָּל נְדִיבֵי נְדָבוֹת. בְּמַאֲמַר מְמַלְּלִים. יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל נִכְבְּדֵי נוֹעַם. בִּנְצוּחַ מְנַצְּחִים. יְיָ מָלָךְ:
ק׳ אִלּוּ וָאִלּוּ. בְּשִׂיחַ מְשׂוֹחֲחִים. יְיָ יִמְלֹךְ.
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
כָּל בַּעֲלֵי בִינָה. בְּעִלּוּי מְעַלִּים. יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל בְּרוּאֵי בְרִיָּה. בְּפֶצַח מְפַצְּחִים. יְיָ מָלָךְ:
ק׳ אִלּוּ וָאִלּוּ. בְּצִפְצוּף מְצַפְצְפִים. יְיָ יִמְלֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

Die zu allen Zeiten gewaltigen in Worten wohlgewogen: der Ew'ge! er hat regiert!
Diese hier und jene dort entsprudeln in Lobeswogen: Der Ew'ge wird regieren.
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.
Die Freimüthigen sämmtlich überströmen in Liedern: der Ew'ge! der König!
Die Anmuthreichen in Wettgesängen gegenseitig sich erwiedern: Der Ew'ge hat regiert.
Diese hier und jene dort rufen preisend aus in Liedern: der Ew'ge wird regieren!
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.
Alle vernünftigen Wesen hocherhebend: den Ew'gen, den König!
Laut ertönt es von allen Geschöpfen lebend: der Ew'ge hat regiert!
Diese hier und jene dort hoch im Gesange strebend: der Ew'ge wird regieren.
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.

ק׳ אֵלּוּ וָאֵלּוּ. בְּגוֹבַהּ מַגְדִּילִים. יְיָ יִמְלֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

כָּל מַלְאֲכֵי מַעְלָה. בְּדֵיעָה מַרְגִּילִים. יְיָ מֶלֶךְ:

כָּל מוֹשְׁלֵי מַטָּה. בְּהַלֵּל מְהַלְּלִים. יְיָ מָלָךְ:

ק׳ אֵלּוּ וָאֵלּוּ. בְּוַדַּאי מוֹדִים: יְיָ יִמְלֹךְ.

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

כָּל עָרִיצֵי עֶלְיוֹנִים. בְּזֶמֶר מְזַמְּרִים. יְיָ מֶלֶךְ:

כָּל עוֹבְרֵי עוֹלָמִים. בְּחַיִל מְחַסְּנִים. יְיָ מָלָךְ:

ק׳ אֵלּוּ וָאֵלּוּ. בְּטַעַם מְטַכְּסִים. יְיָ יִמְלֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

כָּל וְעוּדֵי וַעַד. בְּיוֹשֶׁר מְיַפִּים. יְיָ מֶלֶךְ:

Die einsam weilenden führen im Munde: der Ew'ge! er hat regiert.
Diese hier und jene dort geben Kunde: der Ew'ge wird regieren!
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.

Alle himmlischen Engel preisen mit Verstand: den Ew'gen, den König!
Die irdischen Beherrscher loben im Verband: den Ew'gen! er hat regiert!
Diese hier und jene dort machen bekannt: der Ew'ge wird regieren!
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.

Die Gewaltigen oben in ihren Hymnen singen: dem Ew'gen! dem König!
Die Weltenpilger alle mit Macht darbringen: dem Ew'gen! er hat regiert!
Diese hier und jene dort lassen mit Anmuth erklingen: der Ew'ge wird regieren!
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.

Die versammelten Reihen von der Wahrheit angezogen: der Ew'ge, er ist König!

מַאֲרִיךְ רְצוֹנִים. וּמְקַצֵּר חֲרוֹנִים.
רִאשׁוֹן לָרִאשׁוֹנִים. וְאַחֲרוֹן
לָאַחֲרוֹנִים: ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:
מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. שׁוֹפֵט הָאֱמֶת. מַעְבָדָיו אֱמֶת.
עוֹשֶׂה חֶסֶד וֶאֱמֶת. וְרַב חֶסֶד
וֶאֱמֶת. נְתִיבָתוֹ אֱמֶת. חוֹמָתוֹ אֱמֶת.
ק״ק לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

וּבְכֵן נַמְלִיכְךָ יְיָ מֶלֶךְ:
חז״ק יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
(סס המקבר מרובע שמעון בר יצחק חזק ומיוסד ג״כ ע״פ א״ב כפול).
כָּל שִׁנְאַנֵּי שַׁחַק. בְּאוֹמֶר מַאְדִּירִים. יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל שׁוֹכְנֵי שֶׁקֶט. בִּבְרָכָה מְבָרְכִים. יְיָ מָלָךְ:

Uebt Huld und Treue,
Unendliche Huld und Treue;
Seine Weise: Treue,
Sein Siegel: Treue.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.

וּבְכֵן (Inhalt: Huldigung Gottes von den Himmelsschaaren und von den Erdensöhnen.)

Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.

כָּל Alle Himmelsmächtigen preisen im
Bunde: den Ew'gen! den König!

שְׁבִיבִים. מַזָּלוֹת וְכוֹכָבִים. הִלּוּלוּ
מַרְבִּים: ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:
מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. פּוֹתֵחַ יָד וּמַשְׂבִּיעַ. צוֹרֵר מַיִם
וּמַנְבִּיעַ. יַבֶּשֶׁת לְהַטְבִּיעַ. לְשַׁלִּישׁ
וְלַרְבִּיעַ. יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ. שִׁבְחוֹ
לְהַבִּיעַ. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:
מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. קָדוֹשׁ וְנוֹרָא. בְּמוֹפֵת וּבְמוֹרָא.
מִמַּדֵּי אֶרֶץ קָרָא. וְאֶבֶן פִּנָּתָהּ
יָרָה. וְכָל הַנִּבְרָא. לִכְבוֹדוֹ
בָּרָא: ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:
מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים. וּמַאֲזִין חִנּוּנִים.

Den Boden zu weiten,
Zum fruchten bereiten.
„Täglich es so geschieht"
Stimmt an die Erd' ihr Lied.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Heilig und Furchtbar —
Es thun es die Wunder dar —;
Die Richtung der Erde er lenkt,
Eckstein ihr eingesenkt,
Und was er gewacht,
Bekundet seine Pracht.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Auf Leidende hört er,
Gebete vernimmt er;
Langmüthig sehr,
Zürnt wie von Ungefähr.
Der Ersten Erster
Der Letzten Letzter
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Als Richter treu,
Sein Thun ist treu;

יָם לְגַלָּיו׃ ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ׃

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן׃ כּוֹנֵס מֵי הַיָּם׃ רוֹגַע גַּלֵּי יָם׃ יָסוֹעֵר שְׁאוֹן דָּכְיָם׃ מְלֹא הָעוֹלָם דָּיָם׃ מַשְׁבִּיחָם בַּעְיָם׃ וְשָׁבִים אָחוֹר וָאַיִם׃ ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ׃

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן׃ מוֹשֵׁל בִּגְבוּרָה׃ דַּרְכּוֹ סוּפָה וּסְעָרָה׃ עוֹטֶה אוֹרָה׃ לַיְלָה כַּיּוֹם לְהָאִירָה׃ עֲרָפֶל לוֹ סִתְרָה׃ וְעִמֵּהּ שְׁרֵא נְהוֹרָא׃ ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ׃

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן׃ סִתְרוֹ עָבִים׃ סְבִיבָיו לֶהָבִים׃ רְכוּבוֹ כְּרוּבִים׃ מְשָׁרְתָיו

(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Zieht die Fluthen in Bogen,
Stillt des Meeres Wogen;
Damit ihr Brausen nicht
Die ganze Welt vernicht'.
Hält Meeres Toben auf;
Hemmt der Wellen Lauf.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Herrschet mit Macht,
Wie Sturm kracht;
Gehüllt in Licht,
Nacht ist ihm Licht.
Nebel umgiebt ihn,
Licht durchdringt ihn.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Sättigt mit offner Hand,
Strömt die Wasser übers Land;

הַמְרַחֵם אֶת כֹּל. וְנוֹתֵן מִחְיָה לַכֹּל. וְנֶעְלָם מֵעֵין כֹּל. וְעֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בַּכֹּל. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ׃

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. זוֹכֵר נִשְׁכָּחוֹת. חוֹקֵר טוּחוֹת. עֵינָיו פְּקוּחוֹת. מַגִּיד שְׁחוֹרוֹת. אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת. אִמְרוֹתָיו נְכוֹחוֹת. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ׃

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. טָהוֹר בִּזְבוּלָיו. אוֹת הוּא בְּאֶרְאֶלָּיו. אֵין עֲרוֹךְ אֵלָיו. לִפְעוֹל כְּמִפְעָלָיו. חוֹל שָׂם גְּבוּלָיו. בַּהֲמוֹת

Erbarmen überall,
Erhalter des All;
Kann nicht werden gesehen,
Seine Augen alles sehen.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Denkt was längst gewesen,
Erforscht das Inn're der Wesen;
Mit scharfem Blick,
Sagt an vom Zurück.
Der Geister Gott er heißt,
Untrüglich, was er verheißt.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Leuchtend in den obern Sphären,
Ein Zeichen ists den Himmelsheeren;
Nichts steht ihm gleich,
An Thaten groß und reich;
Der Sand dem Meer als Grenze setzt,
Daß Welle nicht das Ufer verletzt.

חזן וּבְכֵן נַמְלִיכָךְ מֶלֶךְ: (וּבְכֵן וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ)

(שם המחבר שמעון חתום בקמץ האחרון.)

פותחין הארון

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. אַמִּיץ הַמְנֻשָּׂא. לְכָל רֹאשׁ
מִתְנַשֵּׂא. אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. מָעוֹז
וּמַחְסֶה. נֹשֵׂא וְנִשָּׂא. מוֹשִׁיב
מְלָכִים לַכִּסֵּא. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:
מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. גִּבּוֹר בִּגְבוּרוֹת. קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת.
גּוֹלֶה נִסְתָּרוֹת. אִמְרוֹתָיו
טְהוֹרוֹת. יוֹדֵעַ סְפוּרוֹת. לְתוֹצָאוֹת
מַזָּרוֹת. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:
מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. הַמְפוֹאָר בְּפִי כֹל. וְהוּא כֹל יָכוֹל.

וּבְכֵן — Höchster König!

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן (Vorsänger:) An Macht berühmt,
Ihm Hoheit geziemt;
Führt aus sein Wort —
Schutz und Hort!
Hoch erhöh't, thut verzeihn,
Setzet Könige ein.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Mächtiger Walter,
Bestimmt die Zeitalter;
Bekannt ihm das Geheime,
Sein Wort er nie versäume.
Die Zahl ihm klar
Der Sternen=Schaar.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Gerühmt in Aller Mund,
Das All ist ihm kund;

לֹא זַכּוּ. וְכָל לְגִיוֹנֵי שַׁחַק כְּפִשְׁתָּה דוֹעֲכוּ.
וְנִתְעָב וְנֶאֱלָח מַה יִּזְכּוּ: קוֹבֵץ מִרְמָה וּמִסְתַּתֵּר
בְּעִנְיָנָיו. אִם יֹאמַר בְּלִבּוֹ מִי יְעִידֵנִי לְפָנָיו.
קוֹרוֹתָיו וְרָהִיטָיו וְעֵצָיו וַאֲבָנָיו: טְהוֹר עֵינַיִם
בְּרָע מֵרְאוֹת. הַצְלֵל חֲטָאֵנוּ בְּעִמְקֵי מַחְבְּאוֹת.
וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ לְטוֹבָה אוֹת: נַחְנוּ אִם פָּשַׁעְנוּ
מֵאַחֲרֶיךָ. תִּזְכֹּר לַאֲבוֹת הָעוֹלָם בְּחִירֶיךָ.
וְאַל תִּתְעַלַּם מִתַּחַן מְשַׁחֲרֶיךָ: ק׳ חֲלֶף פָּרִים
וּמִנְחָה הֲגוּנָה. זְכוֹר הֶגְיוֹנֵינוּ וְתֶן לָנוּ חֲנִינָה.
קַיְּמֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

---

die Legionen der Höhe schwinden hin, wie Flachsfäden: wie sollte der von Sünden befleckte rein erscheinen? Wollte Betrug jemand häufen, sich verborgen wähnen und in seinem Herzen denken: wer wird mich überführen? des Hauses Gebälke und Mauern verrathen's! — Du, dessen reines Auge das Böse nicht sehen mag: lass' unsere Sünden in Meeres Abgrund sinken, laß heilsame Wunderzeichen uns erscheinen; haben wir gefrevelt dir, gedenke der Urväter, deine Erwählten, versage Gehör nicht dem Flehen derer, die inbrünstig dir sich nahen. Statt Stier= und Speiseopfer sey unser Gebet dir, Erbarmen uns erwirkend. Schenke uns gedeihliches Leben an diesem Neujahrstag.

בְּיַד אוֹיְבָיו לְדַעֲכוֹ. וּמַה יַּעֲשׂוּ מְפִירֵי דִין
כְּעֶרְכּוֹ: חָסִיד הַמְּנַעִים זְמִירוֹת לְקוֹנוֹ. וְהוּכַן
בְּחֶסֶד כִּסֵּא גְאוֹנוֹ. וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה
לַהֲמוֹנוֹ: חָתַף לִבְרוֹחַ מִפְּנֵי פְרִי בִטְנוֹ. הִקְדִּימוֹ
רָכִיל מְשַׁקֵּר עַל אֲדוֹנוֹ. וְחָלַק לוֹ שָׂדֶה בַּחֲלַק
לְשׁוֹנוֹ: קוֹל הַחִלּוּק כְּהִסְכִּית מְמעוֹנוֹ. חֻלַּק
מַלְכוּתוֹ בֵּין עַבְדּוֹ וּבֵין בְּנוֹ. וּמַה יַּעֲשֶׂה
מְלָשְׁנִי כִּפְקוֹד עָלָיו חֲרוֹנוֹ: קְהִלּוֹת וּרְבָבוֹת
וַאֲלָפִים. אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ עָבְרוּ חֲלוּפִים. וְלֹא
יָכְלוּ לְהִצְטַדֵּק הֱיוֹת חַפִּים: הֵן שָׁמַיִם בְּעֵינָיו

Feindeshänden zu seiner Qual. — Was wird nun den gemeinen Gesetzübertretern widerfahren? — — Jener fromme König a), den seine Harfe oft Gott ließ ertönen, dessen stolzer Thron auf Güte war gegründet, der Gerechtigkeit in Fülle seinem Volke ließ angedeihn: — mußte urplötzlich vor seinem eignen Sohne die Flucht ergreifen b); der Verläumder bethörte ihn, belügte seinen Herrn, und erschlich sich durch schmeichelhafte Reden des Vermögens Hälfte. c) — Als der Ausspruch dieser Theilung zum Himmel drang, ward sein Reich auch zwischen Sohn und Sklave getheilt d)." — Was der Verläumder nun beginnen, wenn der Zorn ihn erfaßt? — — Tausende und Myriaden von Gemeinden, die uns vorangingen, konnten vollkommene Reinheit nicht erlangen. Die Himmel selbst sind nicht rein vor seinen Augen,

---

a) David.
b) II. Samuel. 15.
c) daselbst Kap. 16 und 19.
d) Zwischen Schlomoh und Jerobeam.

הַיִּצְהָר. אֲשֶׁר אָצוּ בְּמִשְׁלַחְתָּם כַּצְּבִי לְמַהֵר.
וְהִגְבִּילוּ סְגֻלָּה בְּתַחְתִּית הָהָר: רַבֵּי תוֹרָה
כְּתָבוּ לָעָם. וְהוֹרוּם דַּרְכֵי יוֹשֶׁר וּמִשְׁפְּטֵי נוֹעַם.
וּבְמֵי מְרִיבָה הוּפְקְדוּ בְּזַעַם: יֵדְעוּ זֹאת כָּל
יוֹשְׁבֵי אֲדָמָה. אִם כֵּן בִּתְמִימֵי חָכְמָה. מַה
יַּעֲשׂוּ מְלֵאֵי מִרְמָה: יְדִיד יְיָ אֲשֶׁר מָלַךְ תְּחִלָּה.
כְּבֶן שָׁנָה נָקִי מִכָּל עַוְלָה. וְלֹא נֶעֱצַל מִמִּלְחֶמֶת
עֲבוּר הַצָּלָה: צֻוָּה עַל מְחִיַּת הַמְזַנֵּב. שְׁנַת
מִפְקָד וְהוֹבִישׁ כְּגוֹנֵב. בְּחָמְלוֹ מַעֲדַנּוֹת
בִּכְשָׁפָיו מִתְגַּנֵּב: צוּר נִחַם כִּי הִמְלִיכוֹ. וְהִפִּילוֹ

---

sprossen, welche mit Reh's Schnelle ihrer göttlichen Aufträge sich entledigten und dem geliebten Volk ihre Plätze am Fuße des Berges anwiesen*). Der Gebote größten Theil zeichneten sie dem Volke auf, die Wege der Tugend sie ihm lehrten, die Gesetze der Milde: Beim Haderwasser**) traf auch sie der göttliche Zorn. — Alle Erdenbewohner mögen dies bedenken, wenn so den Weisheitbegabten widerfuhr, was können wohl die Trugvollen beginnen? — — Gottes Liebling***), der zuerst regierte, unschuldig rein wie ein Kind, der im Kriege nicht lässig war, um seinem Volke Rettung zu verschaffen. Die Vertilgung jenes frevelhaften Nachzüglers****) ward ihm anbefohlen, er hielt des Gebotes Strenge nicht, that versteckt wie ein Dieb, ließ von Mitleiden sich beschleichen gegen jenen Zaubrer, der durch böse Künste sich der Aufmerksamkeit zu entziehen wußte*****). Bereuend, daß er zum König ihn eingesetzt, überlieferte Gott ihn

---

*) bei der Gesetzgebung.
**) 4. B. Mose 20, 12.
***) Schauhl. S. 1. Samuel 10 und 15.
****) Amalek 5. B. Mose. 20. 18.
*****) Siehe 1. Samuel 15.

וּמְשַׁעְשַׁע. וּלְשִׁיבָה כֵּהָה מְאוֹרוֹ לְחָשַׁע. עֲבוּר
שְׂאֵתוֹ פְּנֵי הָרָשָׁע. נָא שִׂימוּ עַל לֵב מוֹרָאוֹת.
וְהָשִׁיבוּ יָד מֵעָוֶל לְהִמָּלֵט מִתְּלָאוֹת. אוּלַי יֶחֱנַן
יְיָ צְבָאוֹת: נָעִים אֲשֶׁר טוֹבוּ אֹהָלָיו. וְתוֹאֲרוֹ
חָקוּק בְּכֵס זְבוּלָיו. וְהִנֵּה יְיָ נִצָּב עָלָיו: בְּשׁוּבוֹ
מִפַּדַּן וְנֶחֱלַץ מִתְּלָאָה. וְנִדְרוֹ אֵחַר לָאֵל לוֹ
נִרְאָה. נִכְשַׁל בְּדִינָה בַּת לֵאָה: בִּינוּ יְצוּרָיו
לְרַחֲמָיו לִשְׁאַף. גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי סַעֲרַת חֲרוֹן
אַף. אוּלַי תִּסָּתְרוּ בְּיוֹם אָף: רֵעִים וְאַחִים בְּנֵי

---

frech der eine, liebevoll der andere. Das Alter raubte sein Gesicht ihm,*) weil er zu schonungsvoll den Ruchlosen behandelte. — Bedenkt dies, ihr Hochmüthigen, zieht von Unbill euch zurück, um von Qual euch zu retten, vielleicht schenkt Gott der Heerschaaren Gnade euch. — — Der Liebliche, dessen Zelte schön sind,**) dessen Gestalt an Gottes Thron prangt, dem Gott selbst einst zur Seite stand. Als von Paddan er zurückkehrte, befreit von mancher Gefahr, und sein Gelübde zu halten verspätet, welches er dem ihm erschienenen Gott gethan,***) mußte er's büßen durch das schlimme Ereigniß Dina's, Leah's Tochter.****) — Ueberlegt dies wohl, ihr Geschöpfe, erbittet sehnsuchtsvoll euch sein Erbarmen, fürchtet seines Zornes Sturm, vielleicht werdet ihr am Tage des Grimmes geborgen. — — Das freundlich gesinnte Brüderpaar*****), edlen Stamme ent-

---

*) daselbst 27, 1.
**) 4 B. Mose 24, 5.
***) 1. B. Mose 28, 22.
****) daselbst 34, 1.
*****) Moscheh und Aharon.

מֵעֵת הֵפֵר פִּי מַמְלֶכֶת. בְּיַקַר לֹא לָן וְנִגְרַשׁ
בְּשַׁלֶּכֶת. וְאֶת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת:
מְדָרַךְ בְּדֶרֶךְ טוֹבִים לְהוֹעִילוֹ. מִמִּזְרַח הֵעִיר
עֶלֶט מַאֲפֵלוֹ. צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ: עַל נַסּוֹתוֹ
מִבְטָחוֹ בִּבְחִינָה. וּפָץ לְהוֹדִיעַ אִם יִירָשֶׁנָּה.
נִגְרְרוּ גְזָעָיו גֵּרוּת אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: עוּרוּ
נְדִיבִים וְהִתְאוֹשְׁשׁוּ לְתַאֲוָה. בַּקְּשׁוּ צֶדֶק בַּקְּשׁוּ
עֲנָוָה. אוּלַי יֵשׁ תִּקְוָה: וָתִיק הַנַּעֲלָה בְּאַחַד
הֶהָרִים. לִשְׁמוֹנָה קִיֵּם בְּרִית בְּשָׂרִים. וְזֶרַע
וּמָצָא מֵאָה שְׁעָרִים: וּלְשִׁשִּׁים נֶחֱנַט בְּמֵצִיק

---

geschaffen. Nachdem er den königlichen Befehl übertrat, ward vor Einbruch der Nacht er seiner Würde verlustig, mußte seinen Wohnort meiden, flammende Klinge bewachte den Eingang.*) — Der zu seinem Frommen den Weg der Guten betrat, der als Strahl aus dem Morgenlande drang, die Finsterniß seiner Zeit zu erhellen, der Rechtsmann den er (Gott) in sein Gefolge rief. Weil ein Zeichen von seinem Gott er verlangte, zu erfahren, ob er das versprochene Land erben werde,**) wurden zu vierhundertjährigem Weilen im fremden Lande seine Nachkommen verdammt. — Auf, ihr Frommen! ermannt euch gegen die böse Lust, folgt Gerechtigkeit, folgt der Bescheidenheit, dann könnt ihr vielleicht Hoffnung hegen. — Der Edle, der auf jenem Berg sich Gott als Opfer hingab, der am achten Tage durch den Bund des Fleisches (Beschneidung) geweihet wurde, dessen Saat mit hundertfältiger Ergiebigkeit ihn lohnte,***) ward in seinem sechzigsten Jahre mit dem Kinderpaar bedacht,

*) 1. B. Mose 3, 24.
**) 1. B. Mose 16, 8.
***) daselbst 26, 12.

בשלישי ורביעי וששי בשבת.

קו"ף זוֹכֵר בְּרִית רִאשׁוֹנִים. קַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים:

יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק. וּלְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים: הָאֵל קָדוֹשׁ.

בראשון בשבת.

בְּהַר הַקֹּדֶשׁ. וַאֲשַׁלֵּשׁ קְדֻשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ:

מֶלֶךְ זוֹכֵר אָחוּז קֶרֶן. לְתוֹקְעֵי לְךָ הַיּוֹם בְּקֶרֶן. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ.

קו"ף אָדוֹן אִם מַעֲשִׂים אֵין בָּנוּ. שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד לָנוּ. וְאַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ. קָדוֹשׁ:

קו"ף הֵן לֹא יַאֲמִין בִּקְדוֹשָׁיו. וּתְהִלָּה יָשִׂים בְּאֵילֵי תַרְשִׁישָׁיו. וְאֵיךְ יִצְדְּקוּ קְרוּצֵי גוּשָׁיו. קָדוֹשׁ:

(ראשי החרוזים שמעון בר יצחק הקטן חזק.)

שַׁבְתִּי וְרָאֹה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ. אֵין טוֹב לֶאֱנוֹשׁ מֵהִתְחַמֵּשׁ. בְּיִרְאַת מָעֻזּוֹ לְחַזֵּק וְלֹא לְהָמֵשׁ: שׁוּרַת הַדִּין רָאֲתָה עֵינִי. נָבִין תְּחִלָּה מֵאָדָם הַקַּדְמוֹנִי. בְּצֶלֶם אֱלֹהִים נִבְרָא בְּעֵדֶן גַּנִּי:

זוֹכֵר Er ist eingedenk des Bundes mit den Ersteren, er hält seinen Schwur noch den Letzten.

אָדוֹן (Vorsteher und Gemeinde:) Herr! Fehlen Verdienste uns, so helfe dein großer Name uns, geh' nicht ins Gericht mit uns. Seinen Heiligen er nicht trauet, den Engeln selbst nicht trauet, wie nun dem, der aus Staub gebaut?

שַׁבְתִּי Ich saß sinnend und fand: dem Menschen unter der Sonne ist nichts Besseres zu empfehlen, als das strenge Halten an Gottesfurcht ohne Lässigkeit. — Betrachtend hing mein Blick an dem Gang der göttlichen Gerichte. Der erste Mensch stellte sich zuerst mir dar, der im Lustgarten, in Gottes Ebenbilde ward

בשלישי ורביעי ושני בשבת.

לְהָבוֹת: סוֹעֵף כַּחֲרָבוֹת שְׁנוּנוֹת. עֲבוּר יְתוֹמִים וְאַלְמָנוֹת: פּוֹעַל אָדָם יְשַׁלֵּם. צָר פֶּה וּמֵשִׂים אִלֵּם: קוֹנֵה הַכֹּל בְּרַחֲמִים. רָם וּמַשְׁפִּיל רָמִים: שׁוֹפֵט יְצוּרָיו בַּחֲנִינָה. תְּמִים פּוֹעַל אֵל אֱמוּנָה: שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ כַּתֹּהוּ. מִפַּחְדּוֹ יִבְהֲלוּ וְיִתְמָהוּ: עוֹשֶׂה מִשְׁפַּט עַמּוֹ. וּתְחִלָּה מְקַדְּמָם מִפְּנֵי זַעְמוֹ: נְדִיבִים בְּדִקְדּוּקָם יָחִילוּ. בַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעָלוּ: רוֹאֶה כָּל תַּעֲלוּמוֹת. יוֹשֵׁב בְּגָבְהֵי מְרוֹמוֹת: צוֹפֶה כָּל נוֹלָדוֹת. חוֹפֵשׂ כָּל הָעֲתִידוֹת: קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ. חֹקְרֵי לֵב לָתוּר וְלִדְרוֹשׁ:

בראשון בשבת.

פְּלִיאִים פִּצְחוּ פֶה. צַלְצְלוּ הַכֹּל צוֹפֶה: קְהִלּוֹת עַם קְדוֹשִׁים. רוֹמְמוּהוּ רִבְבוֹת רוֹעֲשִׁים: שֶׁמַע קוֹל שׁוֹפָר. תַּאֲזִין וְאַשְׁמָה תּוֹפָר:

קי"ק תְּשַׁלֵּשׁ שׁוֹפָרוֹת

---

geben; ahndet mit Strenge, wenn Waisen und Wittwen leiden; belohnt den Menschen nach Verdienst; macht redend und stumm. Er ist Eigner von Allem mit Milde; erhaben er — erniedrigt er die Hohen; mit Gewogenheit richtet er seine Geschöpfe, ohne Fehl ist sein Thun, Gott der Treue! Irdische Richter, — wie Tand, vor seiner Furcht erschrecken und erstaunen sie. Er übt seines Volkes Recht, noch eh' er zürnt richtet er sie; drob zittern die Edlen, wenn sie untersuchen, in wie weit sie seinen Ausspruch herbeigeführt haben. Thronend in den Höhen, sieht er dennoch alles Unbekannte; schauet das noch entstehende, durchsucht das Zukünftige, benennt die Geschlechter ehe sie beginnen, die Denker, die forschen und erklären sollen.

בשלישי ורביעי וששי בשבת.

(מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר
שמעון בר יצחק חזק.)

בניגון אאפיד.

אֶתֵּן לְפוֹעֲלִי צֶדֶק. בַּיּוֹם
הַנִּבְחַר מַעַשׂ לְהִבָּדֵק:
גַּאֲוָתוֹ מְאוֹד גְּדוֹלָה. דֶּרֶךְ
עֲנָוָתוֹ לְפִי הַגְּדֻלָּה: הוּא
אֲדוֹן הָעוֹלָם. וּמִי הִקְשָׁה
אֵלָיו וַיִּשְׁלָם: זוֹכֵר הוֹלֵךְ
בַּתּוֹם. חוֹנֵן וְעוֹשֶׂה דִּין
יָתוֹם: טָהוֹר מָרוֹם וְנִשָּׂא.
יָפֶה בְּעִתּוֹ הַכֹּל עָשָׂה: כַּבִּיר
לֹא יִמְאָס. לִנְבְזֶה בְּעֵינָיו
נִמְאָס: מְפֹאָר רוֹכֵב
עֲרָבוֹת. נוֹגַהּ נֶגְדּוֹ וְאֵשׁ

בראשון בשבת.

דַּהֲרוּהוּ בְּבֵית דִּגְלָה:
הוֹגֵי הֶגֶה הַמְּלָה.
וַתִּקוּהוּ בְּהַלֵּל וּמִלָּה:
זוֹכֵר לָעַד זַכְוּת.
חַדְּשׁוּהוּ זֶמֶר חַיּוּת:
טוֹב עוֹמֵם טוֹרַח.
יַחֲדוּהוּ בְּחִדּוּשׁ יָרֵחַ:
כּוֹבֵשׁ כָּל כְּעָסִים.
לְבַל אַף לְהָשִׂים:
מְשָׁרְתֵי בְּחִיל מוֹרָא.
נְכָחָם הַלְּלוּ נוֹרָא:
שַׁרְפֵי סְבִיב סְעָרָה.
עֱנוּ לְמַעֲבִיר עֶבְרָה:

אֶתֵּן Die Milde meines Schöpfers preis' ich, an dem Tage, der erkoren ist, zu untersuchen die Thaten. — Erhaben sein Stolz, denn in seiner Größe ist er herablassend. — Er, Herr der Welt, wer will widerstreben ihm, und es besser machen? — Er denkt deß, der redlich wandelt, gewogentlich führt er das Recht der Waisen aus; rein, hoch und erhaben ist er, alles hat er wohlgemacht und zeitgemäß; ihm ist nie unwerth, wer sich unwerth hält; über dunkle Wolken sein Sitz, von Helle und Feuer um-

בשׁלישי ורביעי וששי בשבת.

וַיַּעֲלוּ מֵעָפָר. ק׳ כִּנְשׂוֹא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקוֹעַ שׁוֹפָר: שבח

י׳ קִרְיַת מָשׂוֹשׂ הֵיכָל וְאוּלָם.

בראשון בשבת.

הקזן בניגון

אַאְפִּיד נֵזֶר אָיוֹם. בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה בַּיּוֹם: גִּבּוֹרֵי כֹחַ גְּדֻלָּה.

מִזְבֵּחַ יָשִׁיב וּכְלֵי שָׁרֵת כֻּלָּם. ק׳ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם: י׳ שָׁמַיִם וָאָרֶץ יְרַנְּנוּ לִשְׁמוֹ. יְעָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף לְהַנְעִימוֹ. ק׳ כִּי פָקַד יְיָ אֶת עַמּוֹ: י׳ תּוֹקֶף אֶרְאֶלִּים וְכוֹכְבֵי צְפַר. תְּהִלֹּת יִתְּנוּ שֶׁבַח לְהַשְׁפַּר. ק׳ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר:

כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ. יֹאמְרוּ תָמִיד הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. קָדוֹשׁ:

חז״ק יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וּלְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים. הָאֵל קָדוֹשׁ:

חז״ק וְהוּא בְאֶחָד וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ וְנַפְשׁוֹ אִוְּתָה וַיָּעַשׂ. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

(Die Gemeinde:) „wenn das Panier auf den Bergen sich heben wird, werdet ihr es sehen und vernehmen den Posaunenschall."

קִרְיַת (Der Vorsänger:) Die Stadt der Freude, der Tempel und die Hütte und der Altar wird er herstellen und die Dienstgeräthe alle. (Die Gemeinde:) Du, Ewiger, ewig regierest du.

שָׁמַיִם (Der Vorsänger:) Himmel und Erde jauchzen seinen Namen, Wälder bewegen sich freudig, ihm liebliche Lieder zu bringen, (Die Gemeinde:) weil Gott sein Volk gedachte.

תּוֹקֶף (Der Vorsänger:) Die mächtige Himmelsschaar, im Bunde mit den Morgensternen, strömen über von seinem Ruhm. (Die Gemeinde:) Lobet ihn mit Posaune-Getön.

כָּל (Vorsänger und Gemeinde:) Alle Welt- und Erdenbewohner werden stets sprechen: Großes hat Gott gethan auf Erden. Ja, der Ewige wird König seyn über die ganze Erde.

יִשְׁפּוֹט Er richtet die Welt mit Milde, Nationen mit Nachsicht.

וְהוּא Er selbst in **Einheit**, wer änderts? was Er will, geschieht.

בשלישי ורביעי וששי בשבת.

ק׳ סלול מסלתנו ישר לצעוד. ובן יקירך קרסל לא ימעוד. ק׳ כנמת זכור אזכרנו עוד: שבותינו

ק׳ עמוסיך תוקעים ומריעים בשופר. אמרתך לקים כחק המספר. ק׳ תקעו בחדש שופר: ק׳ פשעם העבר ועונם כפר. מענם יערב כהקרבת כבשים ופר. ק׳ בחצוצרות וקול שופר: ק׳ צמחיהם ירבו כחול אין מספר. צבריהם יעוררו

בראשון בשבת.

אני ואפסי מלך: ק׳ רם על כל מלך. תגעילנה ממלך. ולך תשיב מלוכה: (תעיר ותריע)

קו״ק מלך ממלט מרעה. ליודעי תרועה. האל קדוש: מלך זוכר אחוז קרן. לתוקעי (לך) היום בקרן. נורא וקדוש:

סלול (Der Vorsänger:) Bahne unsere Straße, damit wir gerade vorwärts schreiten; daß dein edler Sohn nicht ausgleite,
(Die Gemeinde:) Wie du selbst einst versprachst: ich gedenke seiner noch.

עמוסיך (Der Vorsänger:) Deine Pflegebefohlnen blasen mit der Posaune, dein vorgeschriebenes Gesetz zu erfüllen,
(Die Gemeinde:) „Blaset am Neumonde die Posaune."

פשעם (Der Vorsänger:) Ihr Vergehen führ' hinweg, ihre Sünde vergebe, ihr Gebet sey dir wohlgefällig wie Opfer, Schaafe und Stier,
(Die Gemeinde:) mit Trompeten und Posaunenschall.

צמחיהם (Der Vorsänger:) Wie der zahllose Sand sey ihrer Nachwuchs Menge, ihre Todten werden sich regen und vom Staube auferstehen,

בשלישי ורביעי וששי בשבת.

בְּפִימוֹ לְהָעֵד. ק׳ יְיָ יִמְלוֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: ק׳ לְךָ יָאֲתָה
כָּבוֹד וָעוֹז הֲגוֹיִם. חֶלֶד וְכָל
שׁוֹכְנֶיהָ וְכָל הָאִיִּים. ק׳ מִי
לֹא יְרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם. שבטי
ק׳ מוֹטוֹת צָרִים שַׁבֵּר
וְהַכְחִידֵם. זְרוּיֶיךָ קַבֵּץ וְחִנָּם
תִּפְדֵּם. ק׳ זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ
קֶּדֶם: ק׳ נְדִיבֵי עַמִּים יְנֻחָמוּ
בְּכִפְלַיִם. קָמֵיהֶם עַל פָּנֵימוֹ
גַּלֵּה שׁוּלַיִם. ק׳ זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי
אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם:

בראשון בשבת.

וְשִׁרְדָה: קְצִינוּת
רְפֵדָה. וּמַלְכוּת
אֲפֵרָה. וְזֹאת הִקְפִּידָה.
יָזְמָה וּמָרְדָה. עֲבוֹד
לְזָר חָרְדָה. וְחִלְּלָה
מְלוּכָה: לְחַצָּה בְּנֵי
מֶלֶךְ. וּפָצָה לְעֵין מֶלֶךְ.
מִי לִי בְּדוֹק מֶלֶךְ.
יְהֵרָה בְּכֵם מֶלֶךְ.
זוּלָתִי אֵין מֶלֶךְ.

Gemeinden und Myriaden bezeugen:

(Die Gemeinde:) Der Ewige regiert immer und ewig.

לְךָ (Der Vorsänger:) Dir allein geziemt es, daß deine Majestät und Macht gepriesen, auf den fernsten Ländern und Inseln;

(Die Gemeinde:) Wo ist Jemand, der nicht fürchtet den König aller Völker?

מוטות (Der Vorsänger:) Zerbrich das Joch, von Feinden auferlegt, bestrafe mit Vernichtung sie; deine Zerstreuten sammle, befreie sie umsonst.

(Die Gemeinde:) Gedenke deiner Gemeinde, die du vormals dir erworben.

נְדִיבֵי (Der Vorsänger:) Zweifachen Trost gönne der edlen Nation, ihre Widersacher mögen schamroth das Gesicht sich bedecken;

(Die Gemeinde:) Gedenke Edom's Stamm den Tag von Jeruschalajim.

בשלישי ורביעי ושני בשבת.

ק׳ חִכֵּם חֲנִיטָיו לִתְקוֹעַ בְּזֶה
חֹדֶשׁ. יוֹם זֶה אִם יִקָּרֶה
כַּשַּׁבָּת קֹדֶשׁ. ק׳ זִכְרוֹן
תְּרוּעָה מִקְרָא קוֹדֶשׁ:
ק׳ טִבְעוֹ אִם בְּחוֹל יְבוֹאֲכֶם.
צִוּוּ לִתְקוֹעַ בְּכָל גְּבוּלְכֶם.
ק׳ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: שפרו
ק׳ יָרוּם צוּר יִשְׁעִי בְּפִי כָּל
אֻמִּים. חֲשׂוֹף זְרוֹעֲךָ לְהוֹשִׁיעַ
מִמִּתְקוֹמְמִים. ק׳ מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים:
ק׳ כְּהִגָּלוֹתְךָ לְעֵין כֹּל שִׁכְנְךָ
לְהִוָּעֵד. קְהִלּוֹת וּרְבָבוֹת

כראשון בשבת.

בְּרָכָה. וְחִנֵּה דְּרוּכָה.
וְעַד עַתָּה מוּלְכָה:
יְסוֹדוֹת עֲרֵמָה. עֲרָה
וְהֶחֱרִימָה. וְעַד יְסוֹד
עָרְמָה: רֹאשׁ הֵרִימָה.
וְסוֹד הֶעֱרִימָה. וְיָדֶיהָ
רָמָה: בָּעֲרָה מֵעָרְמָה.
וְעַד שַׁחַק רוֹמָה.
וְתֶאְפּוֹד מְלוּכָה:
יְרִיעוֹתַי גְּדֵרָה. אָהֳלֵי
שְׁדֵדָה. וְחָרְשָׁה

הִכֵּם (Der Vorsänger:) Jitzchacks Sprößlinge belehrte er, an diesem Neumonde die Posaune ertönen zu lassen. — Trifft jedoch dieser Tag mit einem Schabbath zusammen,

(Die Gemeinde:) so wird der Posaune nur erwähnt in heiliger Versammlung.

טִבְעוֹ (Der Vorsänger:) Fällt er aber an einem Wochentage, so ist angeordnet zu blasen, in allen Orten,

(Die Gemeinde:) der Tag bestimmt zum Jubelblasen.

יָרוּם (Der Vorsänger:) Mein Hort, mein Vertrauen! deine Herrlichkeit ist im Munde aller Völker; schürze deinen Arm, schenke Hülfe uns gegen Feinde —

(Die Gemeinde:) Du, dessen Reich in Ewigkeit dauert.

כְּהִגָּלוֹתְךָ (Der Vorsänger:) Wenn du vor den Augen Aller offenbaren wirst, in deiner gewohnten Stätte zu weilen, da werden

בשלישי ורביעי וששי בשבת.

וְיֵדְעוּ כִּי גָדְלוּ גְבוּרוֹתָיו.
ק' זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו:
ק' הִצִּיב וְיָרָה אֶבֶן פִּנָּתוֹ.
נַחֲלִיאֵל עֲבוּר לְשַׁעֲשֵׁעַ
בַּאֲמָתוֹ: ק' זָכַר לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ: ק' וְרָשַׁם בְּחוֹק דַּת
הֶגְיוֹנִי. בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
לִזְכּוֹר זִכְרוֹנִי. ק' לְזִכָּרוֹן
בְּהֵיכַל יְיָ: שומרי מצותיו
ק' זֶבַח קֹדֶשׁ כְּהוּכְשַׁר אָז
בְּעֵינָיו. רֶגֶל תְּמוּרָתוֹ אַיִל
לְהַקְרִיב לְפָנָיו. ק' אַחַר
נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו:

בראשון בשבת.

מַה הִשְׁלָכָה. וְעוֹד לֹא
מָלְכָה: לְבַל הַמְלִיכָה.
וְאַחֲרָיו הָלְכָה. שֶׁלֹּא
כַּהֲלָכָה: עָלֶיהָ
הַמְלָכָה. גְּבֶרֶת
מַמְלָכָה. עַד תּוֹפִיעַ
מְלוּכָה: זְבוּלִי חָרְבָה.
מִתְּמִימֵי פְּרָכָה. וְנִתַּן
לָהּ אֲרֻכָּה. רְחָבָה
וַאֲרֻכָּה. וְקֶשֶׁת דְּרוּכָה.
וְעוֹל הָאֲרִיכָה. בְּעֵת

Gebrauch machen werden, kennen lernen die Zahl seiner allmächtigen Thaten;

(Die Gemeinde:) Andenken hat er seinen Wunderthaten gemacht.

הִצִּיב (Der Vorsänger:) Er senkte seine Lehre, der Grundstein des Weltalls, um sich dadurch mit seinem Volke zu ergötzen;

(Die Gemeinde:) Ewig eingedenk ist er seines Bundes.

וְרָשַׁם (Der Vorsänger:) Auch verzeichnete er mein Andenken in seinem Gesetzbuch, alljährlich an mich zu denken,

(Die Gemeinde:) als Erinnerung in Gottes Tempel.

זֶבַח (Der Vorsänger:) Als jenes heilige Opfer sein Wille damals erheischte*), ließ er einen Widder als Opfer an dessen Stelle vertreten,

(Die Gemeinde:) Das mit seinen Hörnern in dem Gebüsch sich verfangen hatte.

---

*) Jitzchack auf Morijah.

בשלישי ורביעי וששי בשבת.

ק׳ אֶדֶר וָהוֹד אֶתֵּן בִּצְבְיוֹן. שֶׁוַע אֶעֱרוֹךְ בְּנִיב וְהִגָּיוֹן.
ק׳ אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן:
ק׳ בַּיּוֹם הַנִּבְחַר מִשְּׁמֵי עֶרֶץ. מֵישָׁרִים לִשְׁפּוֹט קְדֻשָּׁתוֹ לְהַעֲרֵץ.
ק׳ יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ:
ק׳ גַּאֲוָתוֹ גָּדְלָה עוֹלָם מֵהָכִיל. עֻזּוֹ לְסַפֵּר כֹּחַ מִי יָכִיל.
ק׳ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל: שמו
ק׳ דֵּיעַ יָשִׂימוּ כָּל בְּרִיּוֹתָיו.

בראשון בשבת.

כְּהַקְרָבַת כְּבָשִׂים וָפָר.
ק׳ בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר.
ק׳ צִמְחֵיהֶם יִרְבּוּ כַּחוֹל אֵין מִסְפָּר. צִבְרֵיהֶם יְעוֹרְרוּ וְיַעֲלוּ מֵעָפָר:
ק׳ כִּנְשׂוֹא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקוֹעַ שׁוֹפָר: (שבת מגדל)
יו״ק תָּעִיר וְתָרִיעַ. לְהַכְרִית כָּל מֵרִיעַ. וְתוּקְדַּשׁ בְּיוֹדְעֵי לְהָרִיעַ. קָדוֹשׁ:
אַדֶּרֶת מַמְלָכָה. עַל

אֶדֶר (Der Vorsänger:) Mit freudigem Willen preis' ich die Majestät und die Herrlichkeit, ordne mein Gebet in Gedanken und Vortrag;
(Die Gemeinde:) Ich rufe Gott an, den Höchsten.

בַּיּוֹם (Der Vorsänger:) Am Tage, von dem Mächtigsten im Himmel selbst gewählt, gerecht die Welt zu richten, zur Verbreitung seiner Heiligkeit.
(Die Gemeinde:) Gott regiert! es freut die Erde sich.

גַּאֲוָתוֹ (Der Vorsänger:) Das Weltall kann seine Größe nicht fassen; wer vermag es überhaupt, den Umfang seiner Macht auszusprechen?
(Die Gemeinde:) Gott ist der Weltenkönig, lasset Lobgedichte erschallen.

דֵּיעַ (Der Vorsänger:) Einst die Geschöpfe von ihrem Verstande

בשלישי ורביעי וששי בשבת.

קו"ק שִׁבְטֵי מְקוֹרָאֶךָ עַלֵּה וְהַמְשֵׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים כְּהַתִּיזְךָ לְנַשֵּׁל. כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. קָדוֹשׁ:

קו"ק שְׁבוּתֵינוּ מִמֶּרְחַק עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ. וּנְפָאֲרֵנוּ תָמִיד בִּדְבִיר מִקְדָּשׁוֹ. כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ. קָדוֹשׁ:

שֶׁבַח מִגְדַּל עוֹז שֵׁם הַגָּדוֹל. נֶצַח בְּרִתּוֹ לְמַלְכּוֹ עוֹז וּמִגְדּוֹל. בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל. קָדוֹשׁ:

כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ. יֹאמְרוּ תָמִיד הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. קָדוֹשׁ:

בראשון בשבת.

קו"ק כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ. יֹאמְרוּ תָמִיד הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ קָדוֹשׁ:

ק' עֲמוּסֶיךָ הַתּוֹקְעִים וּמְרִיעִים בַּשּׁוֹפָר. אִמְרָתְךָ לְקַיֵּם כְּחוֹק הַמְסֻפָּר:

ק' תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר:

ק' פִּשְׁעָם הַעֲבֵר וַעֲוֹנָם כַּפֵּר. מֵעֲנָם יֶעֱרַב

שִׁבְטֵי Die Stämme, die nach dir benannt sind, erhebe und beherrsche, wenn die Verzweigung deiner Feinde du fällst; denn Gott allein gehört Regierung und Herrschaft.

שְׁבוּתֵינוּ Nach seinem heiligen Berge wird unsere Gefangenen aus der Ferne er einst zurückführen; unser Preis schmücke ihn in seiner ihm geweihten Halle, denn er dachte an sein heiliges Wort.

שֶׁבַח Ein fester Thurm ist sein großer Name, wenn er seinem König einst Macht und Ueberlegenheit verleiht; an jenem Tage wird geblasen mit der großen Posaune.

כָּל Alle Welt- und Erdenbewohner, werden stets sprechen: Großes hat der Herr gethan auf Erden. Ja, der Ewige wird König seyn über die ganze Erde.

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

סוגרין הארון

[אם חל יום ב׳ דר״ה השנה ביום א׳ דשבוע, אז אומרים ברוב קהלות שֶׁבַח מִגְדַּל עוֹז, ובקצת קהלות מתחילין מיד תָּעִיר וְתָרִיעַ ואומרים כסדר עד סוף אאפיד נזר, ואח״כ אומרים הקרובים שבח מגדול ועמוסיך.]

שם המחבר שמעון חתום בכל חרוז וחרוז וכל החרוזים מסיים על פי הכתוב ממש.

ק״ק שְׁמוֹ מְפָאֲרִים עֲדַת חֶבְלוֹ. וְנֶעֱרָץ בְּאֶרְאֶלֵּי קֹדֶשׁ הִלּוּלוֹ. וּבְהֵיכָלוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ. קָדוֹשׁ:

שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד יְשׁוּבוּן לְבִצָּרוֹן. נִדְבָּרִים יְרֵאָיו בְּהֶכְשֵׁר וְיִתְרוֹן. וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן. קָדוֹשׁ

שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוּפַר. נַאֲקַתְכֶם יַאֲזִין שְׁחָקִים שִׁפֵּר. וְתִיטַב לַייָ מִשּׁוֹר פָּר. קָדוֹשׁ:

ק״ק שֶׁבַח מְגַדֵּל עוֹז שֵׁם הַגָּדוֹל. נֶצַח בְּתִתּוֹ לְמַלְכּוֹ עוֹז וּמִגְדּוֹל. בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל. קָדוֹשׁ:

חַי O du ewig lebender und dauernder, furchtbarer, hocherhabner und heiliger Gott!

שְׁמוֹ*) Seinen Namen preist die Gemeinde, sein Erbgut; sein Lob erschallt von den heiligen Engeln; in seinem Pallast verkündet alles seine Majestät.

שׁוֹמְרֵי Die seine Gebote beobachten, werden einst zurückkehren zu ihrer Veste; seine Fürchtigen besprechen sich über Erlaubtes und Versagtes: Gott vernimmt es und trägt es ins Gedenkbuch ein.

שַׁפְּרוּ Bessert euren Wandel, daß aufgelöst der Bund nicht werde; euer Flehen wird der vernehmen, der die dunkeln Höhen erheitert, und Gott wird es wohlgefälliger seyn als Opferstier.

---

*) Die Uebersetzung des nebenstehenden שֶׁבַח siehe beim ersten Tage, Seite 20.

גִּבּוֹר וְנַעֲרָץ. דָּגוּל מֵרְבָבָה:
הוּא שָׂח וַיֶּהִי. וְצִוָּה וְנִבְרָאוּ:
זִכְרוֹ לָנֶצַח. חַי עוֹלָמִים:
טְהוֹר עֵינַיִם. יוֹשֵׁב סֵתֶר:
כִּתְרוֹ יְשׁוּעָה. לְבוּשׁוֹ צְדָקָה:
מַעֲטֵהוּ קִנְאָה. נֶאְפַּד נְקָמָה:
סִתְרוֹ יוֹשֶׁר. עֲצָתוֹ אֱמוּנָה:
פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת. צַדִּיק וְיָשָׁר:
קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת. רָם וּמִתְנַשֵּׂא:
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה:

Allgewalt'ger, muth'ger Hort,
Ragend über myriaden Wesen!
Alles ward auf dessen Wort—
Er befahls und alles kam ins Werden.
Dessen Angedenken währet fort,
Ewig wird er leben.
Seine Augen rein und klar
Unsichtbar er thronend.
Seine Krone: Heil ihr Name ist und wahr;
Sein Gewand tugendlohnend;
Seine Hülle Eifer bietet dar;
Sein Gurt, ein Racheschwert, unverschonend.
Sein Verschluß: Die Redlichkeit;
Seines Rathes Schluß: die Stätigkeit;
Seine That ist Wahrheit;
Gerecht und redlich Er!
Nah ist seinen treuen Rufenden Er,
Hoch und allerhaben Er.
Dunkle Höhen, dort er sitzt,
Die Erd' auf Nichts er stützt.

וּבְקוֹל תְּרוּעָתֵנוּ. חֲטָאֵינוּ הַלְבֵּן וְהַפְקֵר שְׁגָגֵנוּ. חַבֵּל וְהַצְמֵת קָדְקוֹד מַסְטִינֵנוּ. חָנֵּנוּ אֱלֹהִים חָנֵּנוּ כִּי בְךָ חָסְיָה נַפְשֵׁנוּ: קָרְבֵנוּ לְיִשְׁעֲךָ בְּזֶה רֹאשׁ שְׁנָתִי. קַבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ לְמַרְבֵּץ קִרְיָתִי. קָמִים יֶחֱזוּ כִּי מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי. קַוֹּה קִוִּיתִי אֲדֹנָי תּוֹחַלְתִּי:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

בכפד"ע אין אומרין ומתחילין מיד שמו מפארים.

פותחין הארון

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

---

saunentönen; wasche uns von Sünden rein, laß unser Vergehen schwinden; zermalme unsers Klägers Scheitel, uns aber schenke Gnade, o Gott, denn dir vertraut unsere Seele. — Dieser Neujahrstag bringe uns dem Heile nahe; unsere Zerstreuten sammle, vereinigend in jener Stadt, die zum Ruhepunkt ist bestimmt, auf daß die Feinde schauen, daß du mein Lob nur bist, zu dir, o Herr! hoffe ich, du bist mein Vertrauen. —

יִמְלֹךְ Er, der Ewige, wird ewig regieren, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah. — Ja, du, Heiliger, der im Ruhme Jisraels thront, Allmächtiger!

אַתָּה Du bist unser Gott,
So im Himmel, so auf Erden!

כְּחַיּוֹם. בְּרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ הַמְצִיאֵנוּ פִּדְיוֹם.
בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ כָּל הַיּוֹם: רוֹעַ יִצְרֵנוּ הָסֵר
בְּחֶמְלָתֶךָ. רְצֵנוּ וְסוֹכְכֵנוּ בְּמַחַס אֶבְרָתֶךָ.
רְצֵה תְשׁוּבָתֵנוּ וְהַרְבֵּה מְחִילָתֶךָ. רְעֵה עַמְּךָ
כְּשִׁבְטֶךָ צֹאן נַחֲלָתֶךָ: יַדְעֵנוּ דְרָכֶיךָ וְאוֹרְחוֹתֶיךָ
לִתְמוֹד. יֹשֶׁר פִּקּוּדֶיךָ בְּלִבֵּנוּ לִצְמוֹד. יִכְמְרוּ
רַחֲמֶיךָ סְלִיחָתֵנוּ לַחְמוֹד. יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ
וְאֵין מִי יַעֲמוֹד: צוּרָה יְשׁוּעָתְךָ לְרַעְיָתְךָ
הָאֲהוּבָה. צְמֵאָה לְחַסְדְּךָ כְּמֵהָה וְתָאֵבָה.
צְפֵה וְהַבֵּט כִּי מְאֹד נִכְאָבָה. צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי
אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה: חֲפוֹץ בְּהֶגְיוֹנֵינוּ

---

vergänglichen Bewohner der Erde zu richten, lasse durch deine Barmherzigkeit Befreiung uns gegönnt seyn, o, Gott, wir rühmen uns deiner täglich. — Der Leidenschaften Gewalt nimm uns erbarmend ab; nehme wohlgefällig uns in deiner Fittige Schutz; unserer Reue wende dein Wohlgefallen zu, spende Vergebung uns, weide mit deinem Stabe dein Volk; es ist ja die Heerde deines Eigenthums. — Mache mit deinen Wegen uns vertrauet, daß in deiner Bahn immerfort wir wandeln; daß deine Gebote von unserm Herzen stets unzertrennlich bleiben; mögst Lust du finden, uns zu verzeihen. Wir wissen, daß wir gesündigt; wer soll uns beistehen sonst? — Deine Hülfe sende der geliebten Freundin, die nach deiner Gnade lechzet; schau! mannigfach sind ihre Schmerzen. Deine Gerechtigkeit ist wie Urgebirge mächtig, dein Recht wie tiefer Abgrund. — Unserm Gebet werde dein Wohlgefallen zu Theil, und auch unsern Po-

ביצורים תמצא. מלפניך משפטי יצא: ערך
תקיעתנו שעה בבירורים. ערבב קטיגור
ואמץ סנגורים. עקרת בית וחצובת צורים.
עיניך תחזינה מישרים: ויזכר לפניך צדקת
התם. ויער אוהליך ובכסאך נחתם. וחלצני
מפשע ומעון נכתם. ולא ימשלו בי אז איתם:
נוהג בחסד זוכר הברית. נקנו מנסתרות
ונזכה כבורית. נחנו באמתך ותננו לאחרית.
נושא עון ועובר על פשע לשארית: בהנשאך
לכסא נורא ואיום. ברואי חלד להשפט

---

trifft, so laß meine verdiente Strafe fern seyn von dir. — Unsere Posaunentöne nimm wohlgefällig auf, Verwirrung laß treffen den Kläger, Stärke verleih den Fürsprechern. Jene unfruchtbar weilende im Hause*) und den felsenfesten Stamm**) mögen deinen Augen in Gerechtigkeit erscheinen. — Auch die Frömmigkeit dessen gedenke, den fromme Einfalt schmückte, der im Zelte stets weilte***), und an deinem Throne prangt; entnehme Sündenmaale mir, mache mich frei von Vergehen, daß sie mich nicht beherrschen, denn dann nur kann ich wahrer Reinheit mich erfreuen. — Der mit Gnade alles leitet, und des alten Bundes gedenkt: befreie von unbewußten Sünden uns, daß wir rein, wie mit Seife gewaschen werden. Deine Treue sey uns Leiterin bis an der Tage Ende, du, der du Sünden vergiebst, und Vergehen beseitigst jenem übrig gebliebenen Rest. — Gewaltiger, Furchtbarer: wenn den Gerichtsthron du heute besteigst, die

---

*) Sara.
**) Abraham.
***) Jaakob.

ק׳ שְׂפָתֵינוּ מְרוֹבְבוֹת עוֹז וּבְצִדְקָתוֹ נִחְיֶה. בְּרַחֲמִים יְצַדְּקֵנוּ וּזְרוֹעֵנוּ יִהְיֶה. ק׳ יְחַיֵּינוּ כְּקֶדֶם מִיּוֹמַיִם אֶהְיֶה. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִימֵנוּ וְנִחְיֶה:

פותחין הארון

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

שהמ״ק מרובע שמעון בר יצחק.

ק׳ שְׁלַחְתִּי בְּמַלְאֲכוּת סֶגֶל חֲבוּרָה. שׁוֹמְרֵי אֱמוּנָתְךָ וּמְיַחֲדֶיךָ בְּמוֹרָא. שָׁפַכְתִּי שִׂיחַ לְבַקֵּשׁ עֲתִירָה. שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא:

סוגרין הארון

ק׳ מְדַבֵּר בִּצְדָקָה חוֹנֵן וּמִתְרַצֶּה. מַחֲסֶה וּמִסְתּוֹר לְדוֹרְשֶׁיךָ הַמָּצֵא. מֶתַח דִּינְךָ אִם

Jitzchack betete. — Unsere Lippen überströmen von jener willenskräftigen That, deren Verdienst uns stärkt im Leben, durch die uns Gnade wird gespendet und Kraft verliehen. Möge wie damals uns beleben, Er, der zweimal*) uns belebend ließ erblühn, wolle zum drittenmal auch uns Leben und Gedeihen schenken. —

שְׁלַחְתִּי (Der Vorsänger:) Als Bote bin ich abgesandt von der Gemeinde, die in Liebe ist erkoren, die treu an deinem Glauben hangt, die deine Einheit mit Ehrfurcht anerkannt. Heiße Gebete hab' ich vor dir ausgegossen, deine Erwiederung erstrebend. Erhöre, o Herr! meine Stimme, wenn ich dich anrufe.

מְדַבֵּר (Die Gemeinde:) Der in Gerechtigkeit spricht, gnadenreich und erbötig! sey Schutz und Schirm denen, die nach dir verlangen; wenn in großer Ausdehnung dein Gericht die Geschöpfe

---

*) die Erlösung aus Aegypten und die aus dem babylonischen Exil.

כְּהֶקְטֵר וּבְלוּלָה: נְתִיב יוֹשֶׁר אִם נֶעֱקַל בְּלֶכֶת.
מִשְׁלַחְתְּךָ לַעֲזוֹב לְהִתְרַפּוֹת בִּמְלֶאכֶת. לְנֶגְדְּךָ
יוּפְקַד מִזְבַּח מַעֲרֶכֶת. כְּמַאֲכֶלֶת הַמַּאֲבִילָה
מֵאָז נֶעֱרֶכֶת: יַחַד אָב וּבֵן בְּלֶכְתָּם לְהַר מוֹר.
טֶבַח לְהָכֵן מִפְּקֻדְּךָ לִשְׁמוֹר. חֲנוּכָם נְצוֹר
רַחֲמִים לִכְמוֹר. זֵכֶר שְׁבוּעָה כִּקְטוֹרֶת לְתַמּוֹר:
וּבְשִׁבְתְּךָ הַיּוֹם לְדִין עַמִּים. הַמָּלֵא עַל
צֶאֱצָאֵימוֹ רַחֲמִים. דִּינֵנוּ הַצְהַר וְלֹא נֵצֵא
נִכְלָמִים. גֶּפֶן נְטִיעָתְךָ תָּכִין לְאוֹרֶךְ יָמִים:
בִּזְכוּת נֶעֱקַד הַקְשִׁיבָה מִשַּׁחַק. אֶבְיוֹנֵי אָדָם
קוֹרְאֶיךָ מִדּוֹחַק. ק׳ שְׂמֵנוּ עַל סִפְרְךָ לְחַיִּים
יוּחַק. וְנִיב שְׂפָתֵינוּ הַקְשֵׁב כְּוַיֵּעָתֵר יִצְחָק:

---

der geraden Straße krumm wir gewandelt, haben lässig nur das uns gesandte Wort aufgenommen; gedenke jenes Altars *), deß Verdienst laß uns genießen. — Einstimmig wallten Vater und Sohn gen Morijah's Berg, das Opfer darzubringen nach Gebot; möge Erbarmen für deren Geschlechter sich regen, laß jenen Schwur wie Duft des Rauchwerks im Andenken aufsteigen. — Und wenn Völker zu richten du dich heute anschickst, so laß Erbarmen ihre Sprößlinge finden, laß hell unser Recht erstrahlen, daß beschämt wir nicht von dannen ziehen; jene Rebe, die du selbst hast gepflanzt, schenke Gedeihen ihr, hinaus auf lange Zeit. — Die Gedrückten unter den Menschen, deren von Noth erpreßte Gebete, erhöre durch die Verdienste dessen, der gebunden sich dir hingab. Im Lebensbuch werde verzeichnet unser Name, und das Regen unserer Lippen werde vernommen, wie damals, als

*) Abrahams auf Morijah.

מִתַּחֲלוּאֵי תוֹצָאוֹת. כְּצִפֳּרִים עָפוֹת כֵּן יָגֵן יְיָ צְבָאוֹת:

פותחין הארון

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. סוגרין הארון

מיוסד ע"פ תשר"ק ובסוף חתום שמעון בר יצחק.

ק' תָּמִים פָּעָלְךָ גְּדוֹל הָעֵצָה. שִׁחַרְנוּ פָּנֶיךָ וְצִדְקָתְךָ נִמְצָא. רַחֵץ טִנֶּף וְהָתֵם שִׁמְצָה. קַבֵּל אֱנָק וּגְדוֹר פִּרְצָה: צֹאן לָטֶבַח גָּזַר מִמִּכְלָה. פָּרִים וּכְבָשִׂים לִשְׁלָמִים וְעוֹלָה. עֲרִיכַת שָׂפָה נַעֲרוֹךְ בִּתְפִלָּה. שִׂיחֵנוּ יוּשְׁפַּר

---

vor der Krankheiten gräulichen Zahl, und wie ihre Brut zärtlich umflatternde Vögel, wird Schutz uns gewähren der Ewige, der Heerschaaren Gott.

תָּמִים Wandellos ist dein Handeln, o Allrathender, flehend nahen wir uns dir, deine Gnade zu erreichen; wasche Sünden, ende den Hang zu Vergehungen, erhöre unser inbrünstiges Gebet, unterdrücke die böse Lust. — Die Lämmer zum Schlachtopfer sind verschwunden, auch Stiere der Ganz- und Freudenopfer, dir räuchern ist uns nicht mehr vergönnt. Mögen unsere Worte so angenehm als Altarspeise dir seyn! — Sind auf

חסר במענה. כפקדך היום יצוריך להמנה.
לנו מלאכיך סביב יחנה: מדת טובך עלינו
הגבר. נקנו מעון ופשעינו העבר. שגב
בזרוע למקויך בסבר. עוז חליפת כח ועלית
אבר: פעלת אזרחי לפניך להזכר. צדקו
יליץ כושר ומסטין יסכר. קבל מוראך
יחודך להכר. רץ בפקודיך לישר וליקר:
שלם נמצא בכל אשר נפקד. שועשע כהיום
בחנט מופקד: ק' תהלה ועוז למרחמו שקד.
תמתו בעת אשר פקד:

ק' בו שועננו מעולם ויעננו נוראות.
ברצוי הנוננו קבל כהעלאות. יחלצנו במגננו

---

sey durch diese Antwort uns ertheilt; wenn du deine Geschöpfe heute bedenkst, sie zu mustern, so laß von himmlischen Engeln uns umlagern. —

Möge für uns deine Güte das Uebergewicht erhalten, mach' uns von Sünden rein, laß unsere Vergehen schwinden; stärke mit deinem Arm die in Hoffnung zu dir verharren, erneue ihre Kraft, schenke ihnen Adlersschwung.

Weihe jenes Morgenländers*) edle Handlungen, deiner Erinnerung, seine Tugend sey Fürsprecher uns, daß der Kläger stumm sich zurückziehe, — deine Ehrfurcht ihn erfüllte, deine Einheit er erkannte, deinen Geboten er folgte, um sich zu veredeln.

Er, der vollkommen ward allenthalben befunden, ward durch ein Sprößling heut' erfreuet; von Lob überströmend eilte er zu seinem Erbarmer, als mit Leibesfrucht seine Gemahlin er bedachte.

Von jeher war unsere Stütze Er, der, sich furchtbar zeigend, uns erhörte immer; unser Gebet wird wie Opferdienst wohlgefällig zu ihm dringen, mit seinem Schutze wird er uns retten

לֵב כַּמַּיִם לְעֻמָּתֶךָ. וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ: תְּחַזֵּק לְעַמֶּךָ יְדֵם הָרָפָה. שְׁלַח
מֵאִתְּךָ עֵזֶר וּתְרוּפָה. נוֹאֲמֶיךָ יַשִּׂיגוּ לְחַזֵּק
וּלְתָקְפָה. כָּל אִמְרַת אֱלוֹהַּ צְרוּפָה:

סוגרין הארון

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שמעון בר יצחק.

ק' אִמְרָתְךָ צְרוּפָה וְעֵדוֹתֶיךָ צֶדֶק. בָּאֵי עָדֶיךָ
בְּרִיב אַל תְּדַקְדֵּק. גִּשְׁתְּךָ לְחַפֵּשׂ כָּל תַּעֲלוּם
וּבֶדֶק. דִּין עֲנִיֶּיךָ בְּמִשְׁפַּט הַצֶּדֶק: חֵן עוֹלָמְךָ
בָּנִיתָ בְּחֶסֶד. וְרַב חֶסֶד מַטֶּה כְלַפֵּי חֶסֶד.
זָכִיּוֹת הַכְרַע וְעֲוֹךָ תְּיַסֵּר. חוֹן עַל נִינֵי מוֹצָא
מִכֶּשֶׂד: טֶרֶם נִקְרָא אַתָּה תַעֲנֶה. יִמָּצֵא לָנוּ

Wie Wasser ergießen sie ihr Herz in der Andacht Hitze;
Vernähmst du es vom Himmel, von deinem Sitze!

Möchtest den Gesunkenen Kraft wieder verleihn,
Ihnen Hülfe senden, und Gedeihn!
Die dich anflehn — o würden sie gestärkt und erheitert
Durch dein Wort, welches siebenfach ist geläutert!

אִמְרָתְךָ (die Gemeinde:) Dein Wort ist geläutert, dein Zeugniß gerecht; die vor dir treten, wirst du mit genauer Strenge nicht behandeln; wenn du dich anschickst, die geheimsten Fehler zu erforschen, lasse deine Armen beim Gericht deine Milde erfahren. Mit Gnade hast du die Welt errichtet, gnadenreicher immer verwaltest du sie; so laß durch sie auch unsere Tugend die Sünden überwägen, und bewähre deinen Machtspruch;*) schone die Nachkommen dessen, der aus der Chaldäer Mitte kam gezogen. Vor unserm Flehen sey Antwort uns schon beschieden, Gnade

*) 2. Buch Mose 34, 7.

קטנתי לחסרה. על כן זחלתי ואירא: יגעתי
באנחתי איך לעמוד לפניך. כי אין מעשים
לזכות בעיניך. לחלותך שלחוני מקהלות
המוניך. תכין לבם תקשיב אזנך: מה אני
ומה חיי תולעה ורמה. נבער מדעת ובאפס
מזמה. סמכתי יתדותי בספר החכמה.
מענה רך ישיב חימה: עזי אליך אשמרה
לסעדי. פתח דבריך האר להגידי. צדקני
ואמצני ותן לאל ידי. כי אתה משגבי אלהי
חסדי: קהליך עומדים לבקש מחילתך.
רחמיך יכמרו לרחמם בחמלתך. שופכים

Deshalb bin von Schrecken ich überwältigt ohn' Unterlaß.
Wohl wird mir bange vor dir zu stehen,
Da gute Werke mir voran nicht gehen.
Gnade zu erbitten bin von der Gemeinde ich entsandt,
O mögest du geneigten Ohres seyn, ihrem Herzen zugewandt.
Was bin ich? was mein Leben? als Wurm nichts mehr,
Ohn' alles Wissen, von Einsicht leer.
Meine Hoffnung hab' ich auf das Weisheitsbuch gerichtet,
„Durch Sanftheit wird Zorn geschlichtet."
Allmacht! o, daß dein' Unterstützung mich erreichte!
O, daß deine Worte mir dienten als Leuchte!
Stärke mich, verleih mir Kraft,
O meine Stütze du, der Gnade mir verschafft.
Versammelt ist deine Gemeinde, um Verzeihung zu erflehn;
O ließest deine Barmherzigkeit zu ihnen du ergehen!

עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת
וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה
פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

החזן אומר אתיתי כולו בניגון. מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שהמ"ק שמעון:

אָתִיתִי לְחַנְּנָךְ בְּלֵב קָרוּעַ וּמוּרְתָּח. בַּקֵּשׁ
רַחֲמִים כְּעָנִי בַּפֶּתַח. גַּלְגַּל רַחֲמֶיךָ וְדִין אַ
תִּמְתַּח. יְיָ שְׂפָתַי תִּפְתָּח: דָּבָר אֵין בְּפִי
וּבִלְשׁוֹנִי מִלָּה. הֵן יְיָ יָדַעְתָּ כֻלָּהּ. וּמִמַּעֲמַקֵּי
הַלֵּב לְפָנֶיךָ אוֹחִילָה. אֶחֱסֶה בְּסֵתֶר כְּנָפֶיךָ
סֶּלָה: זַלְעָפָה וּפַלָּצוּת אֲחָזוּנִי בְּמוֹרָא. חַלּוֹת
פְּנֵי נוֹרָא בְּנֶפֶשׁ יְקָרָה. טוּב טַעַם וָדַעַת

(Der Vorsänger allein:)

אָתִיתִי Mit schwerem Herzen komm' ich, flehend dich, angegangen,
Erbarmen zu erbitten, wie an der Pforte der Bettler voll Bangen.
Laß Strenge nicht walten, laß Milde sich entrollen,
Oeffne meine Lippen, daß sie Dank dir zollen.

Keine Sylbe auf der Zunge, kein Wörtchen im Munde,
O, Gott! du kennst mich aus des Herzens Grunde.
Aus Herzens Tiefen hoff' ich zu dir,
Schutz zu finden in deiner Flügel Revier.

Zittern und Beben mich umringen,
Wenn ich vor Gott mich erhebe auf des Gebetes Schwingen.
Wohlredenheit und Verstand besitz' ich im geringen Maaß,

שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

פותחין הארון

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בקול בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל

---

und die gegen mich Böses stimmen — vernichte bald ihren Rathschluß und vereitle ihr Sinnen. Thue es deines Namens willen, deiner Rechte willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen; auf daß deine Geliebten errettet werden. Deine Rechte hilf mir; erhöre mich. Mögen dir gefallen die Reden meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, dir, Ewiger! mein Fels und mein Erlöser. Er, der in den Himmelshöhen Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Jisrael in Frieden. Amen.

יְהִי Möge es dir wohlgefallen, Ewiger! unser und unserer Väter Gott, den heiligen Tempel wieder zu erbauen, bald, in unseren Tagen, und laß deine Lehre unser Antheil seyn. Dort wollen wir dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorzeit uud den vergangenen Jahren. Süß sey dem Herrn die Spende Jehuda's, wie in den Tagen der Vorzeit und den vergangenen Jahren.

יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן

---

sen, Allmächtiger! unser Heil und unsere Hülfe. Gebenedeyet du, Ewiger! Allgütiger ist dein Name, dir allein gebühret Lob. שִׂים שָׁלוֹם Schenke Frieden, Glück und Segen, Gunst, Gnade und Erbarmen, uns und deinem ganzen Volke Jisrael. Segne uns, Vater! allesammt mit dem Licht deines Antlitzes; denn mit dem Licht deines Antlitzes gabst du uns, Ewiger! unser Gott, die Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Gerechtigkeit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Jisrael jede Zeit und jede Stunde mit deinem Frieden. Im Buche des Lebens, des Segens und Friedens und der reichlichen Nahrung mögen wir gedacht und verzeichnet stehen vor dir, wir und dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, zum glücklichen Leben und zum Frieden. Gebenedeyet du, Ewiger! der den Frieden schafft.

אֱלֹהַי Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen vor Trugreden, laß meine Seele meinen Lästerern schweigen, und gegen jeden gebeugt seyn, wie Staub der Erde. Oeffne mein Herz deiner Lehre, laß meine Seele deine Gebote befolgen,

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵ

וְתֶחֱזֶינָה Und unsere Augen mögen es schauen, wenn du zurückkehrest nach Zijon mit Barmherzigkeit. Gebenedeyt du, Ewiger! der zurückkehren lässet seinen Gottesglanz nach Zijon.

מוֹדִים Wir danken dir. Denn Du, Ewiger! unser Gott und Gott unsrer Väter, bist für immer und ewig, Hort unsers Lebens; Schirm unsres Heils bist du in alle Geschlechter. Wir danken dir und verkünden deinen Ruhm; für unser Leben, das in deiner Hand liegt, und für unsere Seelen, die du in Obhut nimmst, und für deine Wunder und Gnaden zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags. Du, Gütiger! denn nicht endet dein Erbarmen, du Barmherziger! denn nicht höret auf deine Gnade. Von Ewigkeit hoffen wir auf dich.

וְעַל Für dieses alles sey dein Name hochgepriesen und gebenedeyet du, unser König immer und ewig. Zeichne zum glückseligen Leben alle Kinder deines Bundes. Alle lebendige Wesen werden dir ewig danken und deinen Namen in Warheit prei=

גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ: וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

Erde in deiner Würde, und strahlet auf im Glanze der Hoheit deiner Macht über all die Bewohner des Erdballs; und es erkenne jedes Geschöpf, daß Du es geschaffen, und fühle jedes Gebild, daß Du es gebildet, und spreche Alles, in dessen Nase Odem: der Ewige, der Gott Jisraels, ist König und sein Reich herrscht über Alles, heilige uns durch deine Gebote und gieb uns deine Lehre zum Antheil, sättige uns deiner Güte und erfreue uns durch deine Hülfe, und reinige unser Herz, dir in Wahrheit zu dienen; denn du, o Gott, bist wahr, und dein Wort ist wahr, und besteht auf ewig. Gebenedeyt du, Ewiger! König über die ganze Erde, der heiliget Jisrael und den Tag des Gedächtnisses.

רְצֵה Nimm wohlgefällig an, Ewiger, unser Gott! dein Volk Jisral und ihr Gebet, und führe zurück den Dienst in die Halle deines Tempels, und die Feueropfer Jisrael's und ihr Gebet mit Liebe mögest du das wohlgefällig annehmen, und stets sey dir zum Wohlgefallen der Dienst deines Volkes Jisrael

הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר

---

diesen Tag des Gedächtnisses, ein Tag des Posaunenblasens zur heiligen Verkündigung, zum Andenken des Auszuges aus Mizrajim. אֱלֹהֵינוּ Unser Gott und Gott unsrer Väter! Möge aufsteigen, vor dich kommen und zu dir dringen und vor dir erscheinen unser Andenken und das Andenken unsrer Väter und das Andenken des Gesalbten, des Sohnes David's deines Knechtes, und das Andenken Jeruschalajim's, deiner heiligen Stadt, und das Andenken deines ganzen Volkes Jisrael, vor dir, zur Rettung, zum Heile, zu Gunst und Gnad' und Erbarmen, zum Leben und zum Frieden an diesem Tage des Gedächtnisses. Gedenk' unser, Ewiger unser Gott, an ihm zum Heile, und verhänge über uns Segen, und hilf' uns an ihm zum Leben, und um der Verheißung des Heiles und des Erbarmens begnade und schone uns und erbarme dich unser und hilf' uns; denn auf dich sind unsere Blicke, denn ein Gott huldvoll erbarmend bist du.

אֱלֹהֵינוּ Unser Gott und Gott unsrer Väter! herrsche über die ganze Welt in deiner Herrlichkeit, und erhebe dich über die ganze

צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ
כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ
כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ
נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ.
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ.
וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם

---

deine Werke auf dem Berge Zijon, der Wohnung deiner Herrlichkeit, und in Jeruschalajim, deiner heiligen Stadt; wie es heißt in den Worten deiner heiligen Schrift: „Gott wird regieren in Ewigkeit, dein Gott, o Zijon, in alle Geschlechter.“ Hallelujah!

קָדוֹשׁ Heilig bist du und furchtbar dein Name, und kein Gott außer dir; wie es heißt: „Und erhaben ist Gott der Heerschaaren im Gerichte und der heilige Gott geheiligt durch Gnade.“ Gebenedeyet du, Ewiger! heiliger König.

אַתָּה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, hast uns geliebt und an uns Wohlgefallen gefunden, und uns erhoben über alle Völker, und uns geheiliget durch deine Gebote, und uns eingeführt, o unser König, zu deinem Dienste, und mit deinem großen und heiligen Namen uns benannt.

וַתִּתֶּן Und du hast uns gegeben, in Liebe, Ewiger, unser Herr!

שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה שֶׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר

---

unser Herr, daß bei dir ist die Herrschaft, die Macht in deiner Hand, und die Stärke in deiner Rechten, und dein Name furchtbar über alles, was du geschaffen.

וּבְכֵן Und so gieb denn, o Gott, deinem Volk, Ehre, Ruhm deinen Fürchtigen, und Hoffnung denen, die dich suchen, und muthiges Vertrauen denen, die deiner harren; Freude deinem Lande und Wonne deiner Stadt, und laß erhöht seyn das Horn deines Knechtes David, und leuchten das Licht des Sohnes Jischaj's deines Gesalbten, bald in unseren Tagen.

וּבְכֵן Und so mögen es sehen die Frommen und sich freuen, und die Redlichen frohlocken, und die Gottseligen in Lust jauchzen, und das Laster den Mund schließen, und der Frevel gänzlich dahin schwinden, wie Rauch, wenn du wegräumst des Hochmuthes Herrschaft von der Erde.

וְתִמְלוֹךְ Und du, o Gott, wirst dann allein regieren über all'

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ
וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל־
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים
וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב

אַתָּה Du bist mächtig in Ewigkeit! o Herr! Du belebst die Todten wieder, allmächtiger Erretter! Du ernährst die Lebenden mit Gnade, erweckst die Todten durch deine große Barmherzigkeit; stützest die Fallenden, heilest die Kranken; und lösest die Gefesselten; du lässest dauern deine Treue den im Staube schlummernden. Wer gleicht dir, allmächtiger Herr? und wer ist dir ähnlich? o König, der du tödtest, wieder belebst, und Heil aufblühen lässest. Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit; der du denkest deiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Leben. Du bist deiner Zusage treu, die Todten wieder zu beleben. Gebenedeyet du Ewiger! der du die Todten belebst.

אַתָּה Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich. Selah.

וּבְכֵן So gieb denn, o Gott, unser Herr, deine Ehrfurcht über all' deine Werke, und dein Schrecken über alles, was du geschaffen; daß sich fürchten alle Werke und sich vor dir beugen all' die Erschaffenen, und alle mögen werden ein Bund, deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir wissen, Gott,

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

---

sprachen: „Der Ewige wird immer und ewig regieren!" צור Fels Jisrael's! Auf, zum Beistande Jisraels, und befreie, nach deinem Ausspruche, Jehuda und Jisrael, unser Erlöser, Ewiger, Zebaoth sein Name, heiliger Jisraels! Gebenedeyet du Ewiger! der Jisrael erlöste.

Herr! öffne meine Lippen, mein Mund verkünde deinen Ruhm. בָּרוּךְ Gebenedeyet du, Ewiger unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Jizchacks und Gott Jaakobs, großer, mächtig und furchtbarer Gott! Allerhöchster! der gütig Wohlthaten erweiset; Eigner des Weltalls! der du gedenkest der frommen Werke der Urväter, und du bringest in Liebe ihren Nachkommen den Erlöser, um deines Namens willen. Gedenk' unser zum Leben, o König; der du Wohlgefallen hast am Leben, und zeichne uns in das Buch des Lebens, um deinetwillen, Herr des Lebens! König, Beistand und Helfer! Gebenedeyet du, Ewiger! Schirm Abraham's!

כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִים יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

---

befreit; alle ihre Erstgebornen hast du erschlagen, und deine Erstgebornen erlöst; das Schilfmeer hast du getheilt, die Frevler versenkt, die Lieblinge hindurchgeführt, worauf die Fluthen ihre Verfolger verschlangen, daß keiner von ihnen entkam. Drob priesen die Geliebten und erhöheten den Allmächtigen, und es brachten die Geliebten Lieder und Gesänge, Lobgedichte, Benedeyungen und Danksagungen dar, dem allmächtigen, lebendigen, dauernden König, dem hohen und erhabenen, großen und furchtbaren — der die Stolzen niederdrückt, die Gebeugten erhebt, die Gefesselten löst, die Unterdrückten befreit, den Armen beisteht, und sein Volk erhört, wenn sie zu ihm schreien; Dank dem höchsten Gotte, gelobt und gebenedeyet er. Moscheh und die Kinder Jisraels stimmten dir ein Lied an, freudenvoll, und alle sprachen:

מִי „Wer ist wie du unter den Mächtigen, Ewiger! Wer wie du verherrlicht mit Heiligkeit, furchtbar im Lobe, Wunderthäter!"

שִׁירָה Ein neues Lied sangen die Erlösten deinem Namen am Ufer des Meers, einstimmig dankten sie alle, huldigten und

לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר
אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ
יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם
שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן
לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן
וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.
מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ:

---

tig, treu und redlich, ein Gesetz, unverletzlich! Fürwahr! du, Ewiger, bist unser und unserer Väter Gott, unser und unserer Väter König, unser und unserer Väter Erlöser, unser Schöpfer, unseres Heiles Hort, unser Befreier und Erretter! das ist von jeher dein Name, Keiner ist ein Gott außer dir.

עֶזְרַת Der Beistand unserer Väter warst du von jeher, Schild und Erretter ihren Kindern nach ihnen in jedem Zeitalter. Ueber der Welten Höhe ist dein Sitz, dein Recht und deine Gerechtigkeit reichen bis zu der Erde Enden. Heil dem Manne, der deinen Befehlen gehorcht, deine Lehre und deine Verheißung zu Herzen nimmt. Fürwahr! du bist Herr deines Volkes und mächtiger König, ihr Recht auszuführen. Fürwahr! du bist der Erste, du bist der Letzte, und außer dir haben wir keinen König, Erlöser und Erretter. Aus Mizrajim hast du uns erlöst, Ewiger unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב
וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר׃ וּמְתֻקָּן
וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ׃ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ
נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו
חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי
עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל
דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃
עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם

---

euch herausgeführt aus dem Lande Mizrajim, um euer Gott zu seyn, ich der Ewige, euer Gott.

אֱמֶת Wahr, sicher, zuverlässig, unwandelbar, gerecht und gewiß, lieblich und angenehm, schätzbar und ergötzend, ehrwürdig und herrlich, bewährt und erprobt, nützlich und schön ist diese Verheißung uns in Ewigkeit. Wahr ist's! der Gott der Welt ist unser König, der Fels Jaakobs, Schild unsers Heils, für und für dauert er, dauert sein Name, steht fest sein Thron, sein Reich und seine Treue bleiben ewig. Und seine Verheißungen leben und bestehen, sind treu und erquickend, auf alle Zeiten, für unsere Voråltern, für uns, für unsere Kinder, für unsere Nachkommen und für alle Geschlechter der Abkömmlinge Jisraels, deine Knechte. Den Vorfahren und den Nachkommen ist diese Verheißung immerwährend wohlthä=

עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם
לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃
וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת
עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת
הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם
קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם

---

auf dem Wege, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest, und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdreiche, das der Ewige zugeschworen euren Vätern, daß er es ihnen gebe, wie die Tage des Himmels über der Erde.

וַיֹּאמֶר *) Der Ewige sprach zu Moscheh wie folgt: Rede zu den Kindern Jisraels und sprich zu ihnen: sie sollen sich Schaufäden machen an den Ecken ihrer Kleider, bei ihren Nachkommen, und anbringen an den Schaufäden der Ecke eine himmelblaue Schnur; es soll euch dienen zum Anschauen, daß ihr sie sehet und euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie haltet, und nicht nachwandelt eurem Herzen und euren Augen, denen ihr nachbuhlet. Auf daß ihr gedenket und thuet alle meine Gebote und heilig seyd eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich

---

*) 6. Buch Moscheh 15.

וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־
דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם

---

werde Kraut geben auf deinem Felde für dein Vieh und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß sich euer Herz nicht bethöre, und ihr abweichet und dienet andern Göttern und sie anbetet. Entbrennen würde der Zorn des Ewigen wider euch und verschließen würde er den Himmel, daß kein Regen komme, und das Erdreich würde nicht hergeben seinen Ertrag, und ihr würdet bald verschwinden von dem guten Lande, das der Ewige euch giebt. So nehmet denn diese meine Worte in euer Herz und in eure Seele und bindet sie zum Zeichen auf eure Hand, und sie sollen zur Vorderhauptbinde seyn zwischen euren Augen. Lehret sie euren Söhnen, um von denselben zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest

נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם
לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת
עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:
וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ:

---

ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Es sollen diese Worte, die ich dir heute befehle, in deinem Herzen bleiben. Du sollst sie einschärfen deinen Söhnen, sollst von ihnen reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehst. Binde sie zum Zeichen auf deine Hand, und sie sollen seyn zur Vorderhauptbinde zwischen deinen Augen und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

וְהָיָה אִם *) Und es wird geschehen, wenn ihr gehorchen werdet meinen Geboten, so ich euch heute gebiete, daß ihr liebet den Ewigen, euern Gott, und ihm dienet mit ganzem Herzen und mit eurer ganzen Seele: so werde ich Regen geben eurem Lande zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, und du wirst einsammlen dein Getreide und deinen Most und dein Oel; ich

---

*) 5. Buch Moscheh 11.

בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־

---

lasse unser Herz deinen Geboten anhangen, und eigne unser Herz, daß wir lieben und fürchten deinen Namen, damit wir nie zu Schanden werden; daß wir auf deinen heiligen Namen, den großen und furchtbaren, vertrauen, frohlocken und uns freuen deines Heils. Bringe uns in Frieden aus den vier Seiten der Erde, und führe uns aufrecht nach unserem Lande; du bist ja ein Gott, der Heil wirkt, der du uns erwählt hast aus allen Völkern und Sprachen, und uns deinem großen Namen in Wahrheit zugeführt, um dir zu danken und deine Einheit anzuerkennen in Liebe. Gebenedeyet du Ewiger, der du dein Volk Jisrael erkoren in Liebe.

שְׁמַע *) Höre, Jisrael, der Ewige unser Gott ist ein einiges ewiges Wesen.

Gebenedeyet der Name seiner glorreichen Majestät in Ewigkeit.

וְאָהַבְתָּ Du sollst lieben den Ewigen deinen Gott mit deinem

---

*) 5. Buch Moscheh 6.

עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ
יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת
הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:
כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ
עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה
חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ
בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ
הָאָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין
וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם
אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ

allein wirkt mächtig, schafft Neues, ist der Kriege Herr, säet Gerechtigkeit, läßt Heil aufgehen, schafft Heilmittel, ist im Ruhme furchtbar, Herr der Wunder, der gütevoll alle Tage das Werk der Urschöpfung erneuet, wie es heißt: Danket ihm, der die großen Lichter schafft, denn ewig währet seine Güte"*) Einst wirst du ein neues Licht über Zijon bereiten; o möchten wir alle bald seines Lichtes theilhaftig werden! Gebenedeyet du, Ewiger! Schöpfer der Himmelslichter.

אַהֲבָה Mit vieler Zärtlichkeit liebtest du uns, Ewiger, unser Gott! mit großer und sorgfältiger Schonung schontest du uns. Vater und König! unserer Urväter halben, die auf dich vertrauten, und denen du Gesetze des Lebens lehrtest, sey auch uns gnädig und belehre uns. Vater! erbarmungsvoller Vater! Allbarmherziger! erbarme dich unser, und gieb uns ins Herz, daß wir verstehen, einsehen und aufmerken, lernen und lehren, beobachten und ausüben und vollziehen alle Worte der Lehre deines Gesetzes, mit Liebe. Erleuchte unsere Augen in deiner Lehre,

*) Ps. 136.

בְּרַחֲמִים וּפָקְדֵם לְטוֹבָה מֶלֶךְ. קְשׁוֹב קוֹל תְּקִיעָה מִתּוֹקְעֵי לְךָ הַיּוֹם מֶלֶךְ. רַחֲמִים תְּעוֹרֵר לִמְחַכֶּיךָ מֶלֶךְ:
ק״ש שְׁעֵה שַׁוְעַת עַם מְשַׁחֲרֶיךָ מֶלֶךְ. תְּכַן בְּתוֹמְכֵי בָרוּךְ וּנְבָרֶכְךָ אֱלֹהִים חַיִּים וָמֶלֶךְ:

בפולין וקצת קהלות אשכנז	ברוב קהלות אשכנז,
וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב	וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים

לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.
בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת

Mögest vernehmen den Posaunenschall, ertönend dir zu Ehren,
Huldvoll gegen jene seyn, die in Hoffnung dir sich nähren:
Denen die sehnsuchtsvoll dich suchen, ihre Bitte gewähren,
Dich zuwenden ihren Hymnen, daß sie für und für Dich ehren.

In einigen Gemeinden sagt man:

וְהָאוֹפַנִּים Die Ofannim und die heiligen Chajoth erheben sich mit mächtigem Getöse den Serafim gegenüber

In einigen Gemeinden sagt man:

וְהַחַיּוֹת Die Chajoth lobsingen, die Cherubim preisen, die Serafim jauchzen, die Erehlim benedeyen, die Antlitze der Chajoth, der Ofannim und der Cherubim sind den Serafim zugekehrt

und ihnen gegenüber sprechen sie lobpreisend: Gebenedeyet sey die Majestät Gottes ihres Ortes!

לָאֵל בָּרוּךְ Dem Allmächtigen weihen sie Benedeyungen in lieblichen Tönen, dem Könige, dem lebendigen, immerdauernden Gott stimmen sie Lieder an, und verkünden Preisgesänge. Ja, Er

הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם יָחוֹן מֶלֶךְ. וּמֵבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם
יַצְדִּיק מֶלֶךְ. זִכָּרוֹן הוּא יוֹם תְּרוּעַת מֶלֶךְ. ק׳ חֹק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא לְזַכּוֹתָם מֶלֶךְ. טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו מַמְלִיךְ כָּל
מֶלֶךְ. יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ בְּזִכְרוֹן טוֹב מֶלֶךְ:

כָּלָה אַל תַּעַשׂ לִשְׁאֵרִית בְּנֵי מֶלֶךְ. לָכֵן אָתָאנוּ לְךָ מַלְכֵּנוּ
מֶלֶךְ: מֵאֶתְמוֹל קִדַּמְנוּךָ לְחַלּוֹתְךָ מֶלֶךְ: ק׳ נָא נְצוֹר חֶסֶד
לְנִינֵי שֶׁשָּׁלְחוּ לוֹ שְׁלֹשֶׁת אֵילֵי מֶלֶךְ. סְכוּת בָּאֵי בְּתַחַן
לְמַר בָּכוּ אֶרְאֶלֵּי מֶלֶךְ. עֲנוּתָם כַּל תִּבֶז לְלָן בַּמָּקוֹם
עָלוּ וְיָרְדוּ בוֹ מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ:

פְּדֵם הַיּוֹם מִדִּין גָּמוּר מִלְּחַיְּבֵם מֶלֶךְ. ק׳ צַדְּקֵם

הַיּוֹצֵר Erbarmen möge sich der, welcher jedes Herz erspähet,
Recht sprechen der, dem keine Handlung entgehet;
Der Posaune Schall — als geht Gesetz in Jisrael — diene zum Andenken,
Daß sie mit Huld und Milde er möge beschenken.
Der Könige einsetzt und seinen Dienern reicht ihre Nahrung,
O möge er den Bund erhalten in ewiger Bewahrung.

כָּלָה Vernichtung nicht sende zu den edlen Resten,
Die vor dir treten mit Willen, dem besten,
Sich gestern schon anschickten, dir zu dienen;
Bewahre sie um dessentwillen, dem drei Engel sind erschienen*);
Um den Engel weinten — seiner Nachkommen Gebet sey beachtet**);
Auch um jenen, der wo Engel auf und abstiegen, übernachtet.***)

פְּדֵם Erkenne sie schuldig nur nicht in deiner Strenge,
Sey barmherzig, sende ihnen Gutes zu in Menge;

---

*) Abraham.
**) Jitzchack.
***) Jaakob.

וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת־רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ, אִהֵל כְּהַיּוֹם בְּרַחֲמִים מֶלֶךְ. י' בּוֹחֵן כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת צָעִיר וָרַב מֶלֶךְ. גֵּאוּת וָעֹז הִתְאַזָּר מֶלֶךְ. דּוֹק וָחֶלֶד יֶחֶרְדוּן מֵאֵימַת מֶלֶךְ:

---

ihren Mund, heilig und rein, mit Gesang, und mit Liedern, und benedeyen, loben, verherrlichen, preisen, heiligen, und huldigen:

אֶת־שֵׁם dem Namen des Allmächtigen, des großen und furchtbaren Königs, heilig ist er! Alle beugen sich der Macht der göttlichen Regierung, Einer nach dem Andern, und übergeben einan der das Recht, ihren Schöpfer zu heiligen in heiliger Lust, in reiner Sprache und mit heiliger Wonne; allesammt stimmen sie wie ein Einziger ehrfurchtsvoll an:

Heilig, Heilig Heilig ist der Ewige, Zebaoth; der ganze Erdkreis ist voll seiner Majestät!

כְּבוֹדוֹ Seiner Ehre Strahl ließ heute der König erscheinen,
Der Gedanken prüft vom Könige bis zum kleinsten der Kleinen;
Jener König von Macht und Majestät umgeben,
Vor dem Himmel und Erde erbeben.

עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ: פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה: תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ: יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה

---

hochgerühmt, verherrlicht und gepriesen seit ewigen Zeiten. Aller Welten Gott! in deiner großen Barmherzigkeit erbarme dich unser; Herr unsrer Stärke, Fels unsrer Macht, Schild unsers Heils! unser Schutz. Er, der Allmächtige, Gebenedeyte, hat die Strahlen der Sonne bereitet; Er der Gütige, hat sie gebildet zu seines Namens Preis. Mit Lichtern umgab er rings seinen Thron, die Häupter seiner Heere sind heilig, sie erheben den Allmächtigen, und verkünden ununterbrochen die Majestät Gottes und seine Heiligkeit. Hochgepriesen du Ewiger unser Gott, über alles Lob deiner Hände Werke und der leuchtenden Sonnen, die du erschaffen, womit sie dich verherrlichen.

תִּתְבָּרַךְ Hochgepriesen du, unser Hort, unser König, unser Erlöser, Schöpfer der Heiligen; ewig sey gepriesen dein Name, unser König, Schöpfer der Diener, jener Diener alle, die in höhern Welten stehn, und mit Ehrfurcht laut verkünden die Befehle des lebendigen Gottes und Königs der Welt — alle liebenswürdig, alle auserlesen, alle heldenmüthig, alle vollstrecken mit tiefer Ehrfurcht den Willen ihres Schöpfers, alle öffnen sie

מֶלֶךְ קָדוֹשׁ שׁוֹכֵן שְׁמֵי עֶרֶץ. נַחֵץ מְבַשֵּׂר
עֲלוֹת הַפּוֹרֵץ. יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ: מֶלֶךְ רָם
וְנִשָּׂא הַיּוֹדֵעַ וָעֵד. בְּנֵה קִרְיָתְךָ כִּי בָא מוֹעֵד.
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: מֶלֶךְ שִׁלְטוֹנְךָ לָעַד בַּכֹּל
מָשְׁלָה. יַשֵּׁר לִירֵאֶיךָ דֶּרֶךְ לְהוֹעִילָם. יִמְלוֹךְ
יְיָ לְעוֹלָם:

ק׳ תְּנַהֲגֵנוּ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים לְהִתְהַלְּכָה. בְּאוֹר יְיָ
לְכוּ וְנֵלְכָה. וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה. קָדוֹשׁ:

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ
בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ
כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת

König hoch und erhaben, wissend alles —
Erbau' deine Stadt, ach, lange schon währt die Zeit des Verfalles;
Ewig währt, Gott, deine Herrschaft über Alles.
König, dessen Herrschaft überall vollkommen,
Leite auf ebenem Wege deine Frommen,
Gott regiere ewig zu ihrem Frommen.
Leite uns in der Lebendigen Bereich,
Daß in Gottes Licht wir wandeln gleich —
Gott bleibt das Reich.

המאיר Du leuchtest der Erde und ihren Bewohnern durch deine Barmherzigkeit, deine Güte erneuert immerwährend jeden Tag das Schöpfungswerk. Wie zahlreich sind deine Werke, Ewiger! Alles hast du mit Weisheit angeordnet, die Erde ist voll von deinen Gütern. O König, du allein Erhabener von Anbeginn,

בְּנוֹעַם יְיָ. לְזִכָּרוֹן בְּהֵיכַל יְיָ. קָדוֹשׁ:

שׁוֹפָר עֲבָרַת קוֹלוֹ נִשְׁמַע בְּאַשּׁוּר. לְהָעֲטוֹת שִׂמְחַת עוֹלָם בְּקִשּׁוּר. וּבָאוּ הָאוֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר. שׁוֹפָר פְּצִין קוֹלוֹ בְּעֶבְרֵי נַהֲרָיִם. חֵירוּת לְהַשְׁמִיעַ יְהוּדָה וְאֶפְרָיִם. וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: שׁוֹפָר צָרְפַת וּסְפָרַד יִצְרַח לְהִתְקַדֵּשׁ. נְפוּצִים בְּאַרְבַּע נֶצַח יְחַדֵּשׁ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ:

ק' אִמְרֵי נִיחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּנִי בִּכְפָלַיִם. סֶלָה לְעָבְדְךָ בְּכָל גְּבוּלַיִם. בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם. קָדוֹשׁ:

Daß Gottes Herrlichkeit sie zu schauen wallen,
Zur Erinnerung, in Gottgeweihten Hallen!
Mächtig erschallt dann der Posaunenton,
Ewige Freude bringt er jener zum Lohn,
Die in Aschur*) sich verloren glaubt schon.
Herbeigerufen wird jene, sie, die hie und da gefangen;
Neues Glück werden die Zerstreuten durch sie allenthalben erlangen;
Auf dem heiligen Berg wird die Andachtsfeier freudig von ihr begangen.
Vielfach deine Trostesworte erfreuen mich,
Daß ewig und überall wir verehren dich
Auf'm heiligen Berge in Jeruschalajim ewiglich.
Heiliger König, der in hohen Himmeln residirt!
Möchte schnell doch des Befreiers Erscheinen werden vollführt,
Daß die Erde sich freuet — von Gott regiert.

---

*) Assyrien.

ק׳ יֵרָאֶה פָּעָלְךָ וַהֲדָרְךָ לִתְמִימִים. חַיּוּת בְּצִלְּךָ לְאוֹרֶךְ יָמִים. מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. קָדוֹשׁ:

זְכוֹר מְקַוֶּיךָ נַחַת שֻׁלְחָנְךָ לְעָרְכָה. אֹהֲבֵי תְהִלָּתְךָ בְּפִימוֹ לְהִתְבָּרְכָה. זֶכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה: זְכוֹר נְדִיבֵי עַמִּים אָבוֹת הָעוֹלָם. חֲשׂוֹךְ עֲבָדֶיךָ מִזָּדוֹן וְנֶעְלָם. וְחֶסֶד יְיָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: זְכוֹר סֻכַּת שָׁלֵם הַיּוֹשֶׁבֶת בְּדוּדָה. חוּשָׁה לְהָכִין אוֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ. יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה:

ק׳ לְחַיֵּי עוֹלָם יִכָּתְבוּ אֱמוּנַי. יִזְכּוּ לַחֲזוֹת

Möge dem Frommen deine Herrlichkeit zu schauen werden gewährt,
Der lange in deiner Obhut zu leben inniglich begehrt;
Ueber alle Ewigkeit hinaus deines Reiches Dauer währt.

Denke jene doch, die zu dir hoffen, sie mit himmlischer Freude zu beschenken;
Segne sie, wenn ihre Gedanken auf deinen Preis sie lenken;
Des Frommen Namen bleibt segensvoll zum ewigen Andenken.

Der Völker Edlen gedenke, die Väter der Welt;
Von Sünde halte deine Diener zurück, die ewig ihnen nachstellt;
Gottes Gnade von Ewigkeit zu Ewigkeit sich erhält,

Schalem's Hütte*) gedenke, die einsam steht gar schmählich,
Eile zu unterstützen sie, daß sie sich erhebe allmählig;
Freuen wird sich Zijon dann, Jeduhas Töchter fröhlich.

Meine Frommen ins Lebensbuch zu schreiben o mög' es dir gefallen

---

*) Jerusalems Tempel.

יְשׁוּבוּן מֵאָוֶן בְּכִפּוּר לְהִתְכַּפֵּר. תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר:

קז אֵל חָנַן נַחֲלָתוֹ בְּנוֹעַם לְהִשְׁפַּר. יְדָעָם קְרוֹא קָרְבְּנוֹתָיו בְּמִסְפָּר. וְתִיטַב לַיְיָ מִשּׁוֹר פָּר. קָדוֹשׁ:

מֶלֶךְ יִשְׁפּוֹט עַמִּים בְּמֵישָׁרִים לְנַשְּׂאוֹ. צוֹפֶה לְדַקְדֵּק דִּינָם בְּהִתְנַשְּׂאוֹ. כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ:
מֶלֶךְ כַּבִּיר נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה לְבַדּוֹ. חַי יִגְבַּה בַּמִּשְׁפָּט בְּהִתְכַּבְּדוֹ. לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ:
מֶלֶךְ לְרוֹגֶז רַחֵם יִזְכּוֹר כְּנָאֳמוֹ. קָרוֹב לְהַצְדִּיק עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ. עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:

Sich Versöhnung zu erwirken und vom Frevel zu weichen.
„Blaset am Neumonde" ließest als Gebot du zu uns gereichen.

Mit Anmuthsfülle begnadigte sein Erbgut das höchste Wesen —
Es belehrend: es sey ihm wohlgefällig, wenn die Opferabschnitte sie lesen,
Als wenn zum Opfer Stiere wären gewesen. —

מֶלֶךְ König! wenn sein hohes Gericht über Nationen er hält,
Zu seinem Ruhme er ihre Thaten sämmtlich erhellt —
Auf ewige Gerechtigkeit ist fest sein Thron gestellt.

Mächtiger König! dem heilige Gerechtigkeit nur allein gehört,
Allebender, durch erhabene Majestät von den Geschöpfen hochgeehrt;
Seinen Dienern Recht er gewährt.

König! selbst im Zorn noch von Barmherzigkeit erreglich —
Sey für jenes Volk Strenge zu mildern beweglich,
Welches deines Namens Einheit preiset tagtäglich.

בִּדְבִירְךָ לְהִשְׁתַּחֲווֹת וּבְמִשְׁכְּנוֹתֶיךָ לָבוֹא. הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ:

יי בְּרַחֲמִים יַקֵּר צְעִירֵי הַצֹּאן. חָקָם הַטְרִיפֵם פְּנִימִי וְחִיצוֹן. וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן. קָדוֹשׁ:

שׁוֹפָר זְמַנּוֹ בָּא תְּקוֹעַ בְּעִנְיָנָיו. בְּקֶרֶן אַיִל לְהִזָּכֵר לִבְחוּנָיו. אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו: שׁוֹפָר חָרַד הַמַּחֲנֶה מֵרָחוֹק לַעֲמוֹד. רַחוּם זָכְרֵהוּ וּלְצַדְּקֵנוּ תַּחְמוֹד. הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד: שׁוֹפָר טְכַסְתָּ בַּכֶּסֶה לְמִי מָנָה עָפָר.

Laß andächtig sie zu deinem heiligen Tempel wallen.
Zum Berge Zijon hin, wo du weilt'st mit Wohlgefallen.

Mit Barmherzigkeit adle deine Heerde,
Aeußeres und inneres Gedeihn ihr werde;
Wohlwollend auch ihr Gebet vernommen werde.

Der Tag ist nun gekommen, wo in die Posaune gestoßen wird,
Deß Andenken auf den Erprobten*) darauf geleitet wird,
Dessen Stelle der Widder vertrat, der im Gebüsche ward verwirrt **).

Erschreckt vernahmen sie damals, daß ***) sie sich ferne halten sollen,
An jenem Tage, wo die Posaune stärker war erschollen.
Dies, Barmherziger! gedenke, und uns milde behandeln wollen.

Der Unzählbaren****) dient der Posaunenschall als Zeichen,

---

*) Jitzchack.
**) 1 B. Mose 22, 13.
***) Bei der Gesetzgebung 2 B. Mose 19, 16. und 20, 15, 20.
****) Jisrael, nach der Verheißung.

אֱמוּנָתֶךָ: מֶלֶךְ גָּזַרְתָּ כְּמוֹ כֵן לְצֶאֱצָאֵימוֹ
פִּדְיוֹם. עֲבוּר לְהִמָּלֵט מִשְּׂאֵתְךָ אָיוֹם.
לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם:

ק״ו שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת עֵדֶיךָ וְעוֹבְדֶיךָ. נַטְּלֵם וְנַשְּׂאֵם
לְהַרְבּוֹת כְּבוֹדֶךָ. כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ. קָדוֹשׁ:

זְכוֹר הוֹרְשֶׁיךָ לְתֶחִי לְעוֹדְדֵם. וְהָרֵם קַרְנָם
בְּרַחֲמֶיךָ לְהַקְדֵּם. זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם:
זְכוֹר הַמְשׁוּכָה אַחֲרֶיךָ בְּאַהַב לְחַלּוֹתֶךָ.
נִסְמֶכֶת בְּשַׁעֲשׁוּעַ דָּת נַחֲלָתֶךָ. גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט
נַחֲלָתֶךָ: זְכוֹר וּמַהֵר יוֹם יֶשְׁעֲךָ לְקָרְבוֹ.

Befreiung ward seinen Nachkommen auch beschieden,
Daß Strafe nicht jene treffe hienieden,
Die deinen Richterspruch zu vernehmen heut zu versammeln sich beschieden.

Trage schonend jene, deine Ehre zu vermehren,
Die deine Lehre beobachten, in Andacht dich verehren,
Die als Diener allesammt dir angehören.

Die dich anbeten, gedenke zu beleben,
Laß durch deine Barmherzigkeit ihre Macht sich heben;
Es ist deine Gemeinde ja, von jeher dir ergeben.

Gedenke jene, die mit Liebe dir ist nachgezogen,*)
Auf deine Lehre gestützt, die von dir ward wohl erwogen;
Dein Erbgut, das aus Egypten du hast gezogen.

Lasse schnell deines Heiles Ruf erschallen,

---

*) Israel in der Wüste.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חוֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל

אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

מֶלֶךְ אָמוֹן מַאֲמָרְךָ מֵרָחוֹק מֻצָּב: שִׁמְךָ יִתְפָּאַר בַּעֲדָתְךָ יִתְיַצָּב: לְעוֹלָם יְיָ דְּבָרְךָ נִצָּב: מֶלֶךְ בְּכַלּוֹתְךָ הַיּוֹם מַעַשׂ אֻמָּנוּתֶךָ. מִדִּין חִצַּלְתָּ מְרוּקָּם בִּתְמוּנָתֶךָ. לְדוֹר וָדוֹר

(Der Vorbeter): Gelobt sey, Ewiger unser Gott, Weltregent! Du bildest das Licht, schaffest die Finsterniß, erhältst Alles in Eintracht, und bist aller Wesen Schöpfer.

ist kein göttliches Wesen. Macht ihm Bahn, der in der Aetherwüste fährt! sein Name ist Ewiger. Frohlockt vor ihm! erhaben ist sein Name über jedes Lob und jeden Preis. Gebenedeyet sey der Name seiner verherrlichten Majestät in Ewigkeit! Der Name des Ewigen sey hochgepriesen von nun an und in Ewigkeit.

אור Ewiges Licht in des Lebens Schatz! aus dem Dunkel die Lichter entstehen! Er sprachs — und es ward!

מֶלֶךְ אָמוֹן Dein Ausspruch von grauer Vorzeit bleibt, o Hort!
In der vor dir stehnden Gemeind' erbt dein Ruhm sich fort.
Ewig, o Gott! steht fest dein Wort.
Als damals von dir die Schöpfung ward beendet,
Hast Strenge du von deinem Ebenbilde abgewendet;
Deine Treue ist für und für, nie sie endet.

אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

הש"ץ אומר

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק'

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ק"ק

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ק'

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא

---

alles Lob Erhabener, aller Danklieder Würdiger, Herr der Wunder, der du Wohlgefallen findest an Lobgesängen; Regent! Allmächtiger! Welterhalter!

(Hier folgt das halbe Kadisch, dessen Uebersetzung am Schlusse dieses Bandes.)

בָּרְכוּ (Der Vorbeter:) Benedeyet den Ewigen! den Hochgepriesenen!

(Die Gemeinde:) Gebenedeyet sey der Ewige, der Hochgepriesene in Ewigkeit.

(Die Gemeinde spricht leise:) Gebenedeyet und hochgepriesen, verherrlicht, hochgelobt und erhaben der Name des Königs aller Könige, des Heiligen, gelobt sey er — denn Er ist der Erste, Er ist der Letzte, und außer ihm

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה
יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת
כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר
לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז
וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת
קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת

וּבְמַקְהֲלוֹת In den Versammlungen der Tausende deines Volkes Jisrael wird mit Jubel verherrlicht dein Name, unser König, in jedem Zeitalter; denn dieses ist die Pflicht aller Geschöpfe, dir, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, zu danken, dich zu loben, zu rühmen, zu verrherrlichen, zu erhöhen, zu verehren, zu benedeyen, und hoch zu preisen, über die Lieder und Lobgesänge Davids, Sohn Jischaj, deines Knechtes und Gesalbten.
יִשְׁתַּבַּח Hochgerühmt sey dein Name in Ewigkeit, unser König, allmächtiger, großer und heiliger Regent, im Himmel und auf Erden! denn dir gebührt, Ewiger, unser und unserer Väter Gott: Lied und Lob, Ruhm und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Preis und Herrlichkeit, Heiligkeit und Majestät, Benedeyung und Dank von nun an und in Ewigkeit. Gebenedeyet du, Ewiger, mächtiger König, über

מתחלין כדאתמול מַה טֹבוּ וכו׳ עד וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:
ואחר כך מתחילין:

הַמֶּלֶךְ

יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיָי לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה. בְּפִי

יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם: וּבְדִבְרֵי
צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ: וּבִלְשׁוֹן
חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ: וּבְקֶרֶב
קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל:

Frühgebet am zweiten Neujahrstage.

Man fängt mit den Gebeten vom gestrigen Tage an, von Seite א „Wie schön" bis zum Schlusse der Seite 28" sodann fährt man wie folgend fort:

הַמֶּלֶךְ König! der du sitzest auf erhabenem und hohem Throne. Bewohner der Unendlichkeit, Allerhöchster und Heiligster ist sein Name. So sagt die Schrift: „Frohlocket, Gerechte, in Gott, den Redlichen geziemt das Lobpreisen." —

Mit dem Munde der Redlichen wirst du hocherhoben,
Mit den Worten der Gerechten hochgelobt,
Mit der Zunge der Frommen hochgeheiligt,
In der Heiligen Mitte wird dir gehuldigt.

רֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם רִאשׁוֹן

מנהג אשכנז

Rosch-haschana-Gebete.

Erster Tag.

Deutscher Ritus.

„Welches an dem hohen Neujahrsmorgen
„Mir beschlossen die geprüfte Bahn —
„Ewig soll'n es beten die zerstreuten
„Söhne Jakob's vor dem Dreimalheilig
„Am Neujahrstag."

Und noch beten die zerstreuten
Söhne Jakobs jenen Hymnus
Vor dem hohen Dreimalheilig
An des Jahres ersten Tag.
Und des Glaubenshelden Seele
Schwebet dann um fromme Beter;
Und zum Herzen spricht es leise,
Doch mit starker Glaubensmacht:

Opfert, opfert, weihet gerne
Irdischkleines Himmlischgroßem:
Denn die Erde fällt und sinket
Mit des Glückes höchsten Gütern;
Aber liebend, ewig thronet
Gott mit seinem Himmelsgut.

Amnon richtet frei sich auf.
Laut entströmt und hocherhaben
Seinem Mund das Wort:

„Ich will des Tages heil'gen Ruhm verkünden!
„Groß ist er und furchtbar! — . . . . . ꝛc. *)

Auf dem hohen Dreimalheilig
Fleugt des Dulders freie Seele
Himmelwärts . . . . . .

Vor des Erzbischofs Palaste
Zieht ein schwarzer Zug vorüber;
Aus dem Fenster ernsten Sinnes
Schaut herab der edle Fürst.
„Sprich," fragt er den treuen Diener,
„Was bedeutet dieser Zug?"
„„Herr, es ist ein Zug von Juden;
Sie geleiten den verstorb'nen
Amnon an die Todtengruft.""
Ach, da wendet sich der edle
Fürst hinweg und weinet Thränen;
Stille Thränen, bitt're Thränen,
Thränen um den todten Freund.
Nimmer wich ihm aus der Seele
Dieser schwarze Leichenzug.

Amnon ruhet still im Grabe,
Und sein Geist ruht froh in Gott.
Rahel auch, die treue Gattin,
Folgte bald in Lieb' und Sehnsucht
In die stille Gruft dem Gatten,
In das frohe Himmelreich . . . .

Aber einem edlen Rabbi,
Klonimos genannt, erscheinet
Amnon bald im Traum der Nacht.
Klonimos vernimmt die Worte:
„Jenes hohe Lied: „Unsanne Thokef",

---

*) Hier lese man in Rosch-haschana Seite ע das ganze Gebet וּנְתַנֶּה תּוֹקֶף „Wir wollen verkünden des Tages ꝛc." bis am Schlusse:

„Heilig, heilig, heilig
Ist der Gott der Schaaren,
Voll die Erde seiner Herrlichkeit."

Die des letzten Ganges harren.
Baden will ich meine Glieder,
Dann mich hüllen in die Kleider,
Wie die Unschuld rein und weiß.
Dann soll mich in Gottes Wohnung
Bringen deine Sorg' und Liebe.
Dieser letzte Dienst der Treue,
Ist der Höchste, den sie übt. —
Und auf Liedern, auf Gebeten
Soll die Seele aufwärts schweben
Zu dem ausgesöhnten Gott,
Vor der offnen Bundeslade
Eh' ertönt das Dreimalheilig,
Will den Bund des Herrn ich feiern
Mit dem letzten Hauch. —
Wie? du weinst, o meine Rahel,
Stark im Glauben wie im Lieben?
Gottes Himmel freu'n sich, jauchzen,
Engelsschaaren steigen nieder,
Mit zu feiern unsre Siege —
Rahel, und du weinst?
Nimmer trennt die Hand des Todes,
Was sie nicht vernichten kann;
Weine nicht, du, meiner Seele Hälfte,
Uns vereint der Tod!" —

Tief in Andacht vor der Lade
Steht der Bote der Gemeinde;
Rings um ihn die Glaubensbrüder,
All' im weißen Sterb'gewand.
Und es herrschet Todesstille.
Offen steht die Bundeslade.
Das geweihte Dreimalheilig
Wird erhaben bald erschall'n.
Und der Bote der Gemeinde
Hebt die Stimm' und ruft die Worte:
Heiligung soll aufwärts steigen
Dir, o großer Gott und Herr! — —
Seht, da thun die hohen Pforten
Weit sich auf der Gotteswohnung;
Amnon wird hereingetragen,
Amnon auf dem Krankenbett,
Die Gemeinde bebt zusammen,
Und ihr Bote bebt und schweigt.
Aber Amnon, vor die offne
Bundeslade hingetragen,

Ihm zur Linken steht die Strenge,
Ihm zur Rechten das Erbarmen:
Also sitzt er zu Gericht.
Und im heiligen Gebete
Steht die gläubige Gemeinde
Israels in Gottes Haus;
Rahel nur, die fromme, fehlet;
An des schwererkrankten Gatten
Seite sitzt sie kummervoll.
Leise lispelt sie Gebete,
Unbewußt, ob für sein Leben,
Oder, ach, für seinen Tod. —

Sieh' da! plötzlich, wie berühret
Von des Frühlings Schöpfungsodem,
Strahlet durch des Todes Blässe
Neuerwachten Lebens Spur;
In erschlafften Zügen reget
Sich ein leises, stilles Weben —
Wie erreget von des Schöpfers
Mildem Auferstehungshauch. —
Rahel bebt vor Schreck und Freude.
Und die eingesunknen Wimpern
Oeffnen sich wie Morgenpforten;
Strahlen, wie aus Gottes Himmel,
Grüßen das erstaunte Weib.
Und die lang geschlossnen Lippen
Thun mit Offenbarungsstimme
Sich zu hohem Worte auf:

„Freu dich, du, meiner Seele Hälfte,
Stark im Lieben wie im Glauben!
Die Erlösung naht von Gott, dem Herrn,
Der da Himmel schuf und Erde. —
Schon bei ihm war meine Seele,
Sah schon bebend in der Welten
Heilige Unendlichkeit.
Da ward ihr des Höchsten Wort:

Kehre noch einmal
In des Erdenlebens
Engen Raum
Deines Gottes ew'gen Namen
Heilig zu feiern
Mit dem letzten Hauch." — —

„Rahel, reich' mir die Gewänder,

Fest steht Amnon, unerschüttert. —
Aber eine Thräne glänzet
In des edlen Fürsten Auge,
Von den frohen, überfel'gen
Herr'n im Kreise nicht bemerkt.

Brüder, soll mein Lied euch führen
Zu dem edlen Glaubenshelden,
In den Kerker, zu den Ketten,
Zu den Martern, zu den Foltern,
Welche seine Kraft zerbrochen,
Bis er krank darnieder sinkt?

Trost soll mein Gesang euch reichen,
Hohen Trost und Gottvertrauen!
Einen Vorhang, reich bemalet
Mit der Hoffnung Glanzgebilden,
Hat die Zeit herabgelassen
Vor den alten Schreckensspielen. —
Lüften nicht soll ihn mein Lied!

Doch auf schwerem Krankenlager
Seht ihr liegen nun den Dulder;
Neben ihm in Thränen schwimmend
Sitzt sein edles, treues Weib.

Zum Besuche kommen viele,
Viele treue Glaubensbrüder;
Keiner wagt das Weib zu trösten
In dem unsagbaren Schmerz.

Im Geheimen läßt der Fürst den
Treuen Diener sehn nach Amnon;
Auch die Gattin soll er trösten,
Aber er vermag es nicht.

Still liegt Amnon auf dem Lager:
Seine Zung' ist matt und sprachlos;
Doch sein Auge sucht den Himmel,
Seine Hand drückt Rahels Hand.

Kerker, Ketten, Martern, Foltern
Brechen wohl die Menschenstärke;
Lieb' und Glaube doch erbeuten
Gottesstärke aus dem Kampf.

Und es kam der Neujahrsmorgen,
Wo der hohe Weltenvater
Sitzt auf seinem Richterthron.

Bitten könnt' ich, dürft' ich um Verzeihung;
Sünd' ists nicht bei seinem guten Fürsten
Um Verzeihung und um Nachsicht bitten —
Doch nicht Nachsicht fordr' ich, nicht Verzeihung!
Deine Strafe, Herr! ist meine Gnade.
Fürsten sind an Gottes Statt auf Erden —
Nun so greife denn nach Gottes Zornstrahl,
Schleudr' ihn herab auf diesen Sünder,
Daß er sterbe mit des Frevels Spur. —"

„Staunt ihr Herr'n an meines Fürsten Hofe,
Daß so hoch ein niedrer Jude spreche? —
Muth des Juden heißt euch wohl nur Starrsinn,
Anmaßung der Stolz auf seine Vorzeit,
Feigheit scheltet ihr die stille Demuth,
Bettelei die Bitte an den Menschen.
Muth zur Freude nehmt ihr wohl dem Armen,
Muth zum Schmerze könnt ihr nie ihm rauben;
Durch das Leben muß gebeugt er wandeln,
Wenn des Drückers Hand liegt schwer auf ihm;
Aber aufrecht stehn will er im Tode,
Froh die Freiheit grüßend, die ihm winkt.
Darum seyd willkommen, Leidensstunden!
Frei und freudig jauchz' ich euch entgegen!
Sünde, schreist du ewig fort nach Sühnung?
Roth bleibst du, so lang der Sünder athmet,
Du wirst weiß mit seinem letzten Hauch.
Darum küss' im Schmerz ich meinen Bruder,
Du, o Qual, bist meine Herzensschwester!
Jeder Todesstoß ist ein Erlösungsengel,
Und im Tod' erscheinet mir mein Gott! — —
Sündenfrei fleug' auf, o Seele!
Denn gesühnt ist dein Verbrechen,
Und getilget deine Schuld."

Glaubenswuth und Rachgier wüthen
In dem Herzen der Versammlung.
Selbst der Fürst — der edle, güt'ge —
Flammenzorn sprüht ihm das Antlitz
Ob des freien, kühnen Worts.
„Fort," ruft er, „den frechen Sprecher!
Wie er will, so soll ihm werden.
Schwer verwirkt hat er die Gnade
Seines wohlgewognen Fürsten;
Strenge Richter will ich setzen,
Schwer zu strafen seine Schuld."

Zucht und Strafe laut verlangend,
Amnon, war dein keckes Wort.
Nur der Glaube, daß der Böse
Arg verkehrt das Wort im Munde,
Heißet uns statt Zucht und Strafe
Schonung bieten und Verzeihn.
Und darum fragt dich noch einmal —
Dein Geschick liegt in der Antwort —
Fragt dich unser strenger Ernst:
Hältst du starr am alten Glauben,
Lassend deinen Herrn und Fürsten,
Deinen Freund und seine Huld;
Oder willst das Heil du wählen —
Eng und fest mit uns verknüpfet
Deinem Fürsten, deinem Freund?"

„Herr, verzeihet! Spott und Frechheit
War es nimmer; nein, bei Gott! nicht,
Was gesprochen meine Zunge.
Allzuhoch verehrt mein Herz Euch,
Daß es dächte also niedrig;
Allzuviel bin ich Euch schuldig,
Daß ich auf mich laden sollte
Auch des Undanks schwere Last.
Nimmer doch mag ich bedecken
Mit des Truges täuschend-weißem
Mantel meine schwarze Schuld.
In mein Herz, erhabner Bischof,
Sollt ihr schauen! Nicht verhehlen
Will ich, was es still beschlossen!
Laut, wie mir mein gnäd'ger Herr geboten,
Soll vernehmen es die weite Welt:
Schwere Sünde drückt mich nieder!
Sühnung fordert mein Verbrechen,
Sühnung die gewalt'ge Schuld.
Stumm blieb ich, als Eure hohe Gnade
Drei der Tage schenkte zur Bedenkzeit.
Zur Bedenkzeit? Was war zu bedenken? —
Und drei Tage? — Traten mir entgegen
Zeugend, warnend nicht dreitausend Jahre? —
Ließ ich Euch nicht wähnen, daß den Glauben
Weit mir überrage niedres Glück? —
Solche Sünde drücket nieder,
Solch' Verbrechen fordert Sühnung,
Sühnung solch' gewalt'ge Schuld.
Herr! um Eure Nachsicht könnt' ich bitten,

„Fürst der Fürsten! höre meine Worte,
Meinen Schwur vernimm, du großer Gott!
Frech entweihet hab' ich deinen Namen!
Ewigkeiten schwurst du deinem Glauben,
In drei Tagen wollt' ich ihn erproben!
Darum höre, meines Herzens Worte,
Meinen Schwur vernimm, du großer Gott!
Diese Hand, die nicht den Trug zurückstieß,
Dieser Fuß, der nicht entlief der Täuschung,
Diese Zunge voll Abtrünnigkeiten,
Ja, der ganze Leib, der gegen dich und
Deinen Namen frevelnd sich verschworen —
Höre meine Worte, Fürst der Fürsten!
Meinen Schwur vernimm, du großer Gott!
Tilgen, büßen will ich schwer die Schuld!
Schmerzen, Leiden, Qualen, Todesqualen
Häuf' auf mich — ich trag' sie frei und freudig!
Wie Akiba*), unser großer Lehrer,
Will ich mit dem Ruf' die Seel' ausjauchzen:
Höre, Jisrael, ein einz'ger Gott ist unser Gott!"

Schreck' und Staunen herrscht im Kreis.
Jede Hand faßt schnell den Schwertgriff,
Als ertönte Schlachtenruf;
Jede Zung' flucht dumpfe Flüche
Wie in Satans Gegenwart;
Jedes Aug' schürt, wildaufflammend,
Für den Frevler tausend Höll'n.

Doch ein einz'ger Blick des Fürsten
Löscht der Menge heiße Zornglut.
Doch er selbst, der hohe Bischof,
Spricht der Mahnung ernstes Wort:

„Amnon, deine Seel' umstrickt der
Böse Feind mit argen Banden,
Sinn in Wahnsinn boshaft wandelnd,
Treue in Treulosigkeit.
Treuen Sinnes stets dich glaubend,
Schätzt' ich dich im tiefen Herzen,
Ehrt' ich dich vor aller Welt.
Gränzen doch kennt auch die Güte,
Wenn die Frechheit das Vertrauen
Spottend auf die Seite schiebt.
Und voll Spottes und voll Frechheit,

*) Thalmud Berachoth f. 61.

Sonder Furcht und voll Vertrauen,
Ehrfurcht fordernd, hin der Mann.

Und er grüßet All' im Kreise;
Aber vor dem Erzbischofe
Beugt das Haupt er unterthänig:
Nicht die Kniee; die darf er nur
Beugen vor dem Herrn der Herr'n.

Schweigen herrschet rings im Kreis.
Doch der Fürst bricht bald die Stille;
Freudig spricht sein Mund das Wort:

„Amnon, Antwort giebt dein Antlitz,
Welches rein und heiter strahlet,
Eines Siegers Angesicht.
Wohl hast du gestrebt, gesieget!
Von dem grauen Aelternpaare,
Von dem Wahn, von der Gewohnheit,
Loszusagen dich mit Macht.
Nimmer blendet dir das Auge
Jener Flamme hohes Leuchten!
Gluth hat deine Seel' ergriffen;
Aus entfliehndem Dunkel strahlet
Sie, wie Morgenrothes Glänzen,
Heilig auf dein Angesicht."

„Darum Muth, mein theurer Amnon!
Was dir still das Herz beschlossen,
Sprich es laut vor den Ohren,
Vor den Augen meines Hofes;
Daß sie hören, daß sie sehen,
Welch ein treuer Freund und Diener
Gott und du mir bleiben willst."

Aber Amnon — hoch und mächtig
Flammt es auf in seinen Zügen;
Feurig glüth's in seiner Seele,
Seine Lippe murmelt dumpf.
Also kocht die Gluth im Herzen
Eines wilderregten Berges;
Und des Berges Lippe murmelt
Dumpf, bis ihr die Glut entströmt.

Und den Blick hinaufgewendet,
Nicht zum Fürsten auf der Erde,
Nein! zum hohen Himmelsfürsten,
Strömt er aus das Flammenwort:

Wenn der Tag die Nacht entbindet,
Wenn das Roth des Morgens zündet,
Rüst' ich mich zum ernsten Gang.
Wenn die Sonne mild sich zeiget,
Froh dem Brautgemach entsteiget,
Trost und Hoffnung huldvoll reichet,
Steh zum Werke ich bereit.
Gluthvoll wenn sie niederblicket,
Mit dem Strahl die Erde drücket,
Wenn im Zorne sie beglücket,
Bin vom Ziele ich nicht weit. —
Herr und Gott in mächt'ger Ferne!
Zu dir, wie die treuen Sterne,
Zieh ich freudig, zieh ich gerne,
Auf zu dir, du hoher Geist!
Tödt' mich nicht mit deinem Hauche,
Mit des Zornes Flammenauge! —
Daß ich sanft und selig tauche
In das Meer, das dich umfleußt! . . .

Von des Hofes Glanz umgeben,
Wie ein Demant von Smaragden,
Saß der hohe Erzbischof.
Der Smaragden Glanz erblindet
Vor des Demants reichen Strahlen,
Doch das Herz des Edelsteines
Schwimmt in Thränen, rein und weich.
Seht, da thun sich auf die Pforten,
Und herein in die Versammlung,
Sonder Furcht und voll Vertrauen,
Ehrfurcht fordernd, tritt ein Mann.

Hoch und schön ist er gebauet;
Auf der freien Stirne thronen
Weisheit und Bescheidenheit;
In dem hellen Auge kosen
Seelenmuth und Herzenstreu';
Reich vom Haupte und vom Kinne
Wallen sanft auf Brust und Rücken
Ueber weißer Faltenkrause
Hin auf schwarzen Faltenmantel
Schwarze Locken, still durchwoben
Von gebleichten Silberstreifen,
Wie das Feld im frühen Winter
Glimmert von dem ersten Schnee.

Also trat in die Versammlung,

Hallten tausendstimmig wieder
Von dem Felsen in mein Ohr.
Mich zu trösten hielt der Gatte,
Ob das Vaterherz auch bräche,
Thrän' und Klage stark zurück.
Amnon, sieh! da schwur auch ich den
Hohen Schwur tief in der Seele —
Gott nur hörte meinen Schwur —:
Nie zu zagen, nie zu wanken
An des edlen Gatten Seite,
Eine treue, ewigtreue
Stütze ihm in Freud' und Leid!
Amnon, und du konntest fragen:
Ob dein Weib zur Wolke schaute
Sonder Furcht und voll Vertrau'n?

„„Will der Fürst dich an dem Glauben
Kränken ob des Erdengutes:
Lassen wir vom Erdengute,
Lassen wir des Fürsten Gunst!
Daß das höchste Gut der Güter
Einzig unser Reichthum bleibe;
Daß der hohe Fürst der Fürsten
Günstig sey uns immerdar.
Ueber jede Unglückswolke
Schwinge sich der Erde Sohn.
Nimmer laß uns zweifeln, Amnon,
Ob wir auf die Wolke schauen
Sonder Furcht und voll Vertrau'n!""

In der Nachtzeit aus dem Fenster
Schauet Amnon ruh'gen Blickes
In die stille Nacht hinaus.
Tausend Millionen Sterne
Grüßen ihn in ihrem Laufe,
In dem Dienste ihres Herrn.
Unaussprechliche Gefühle
Tauchen auf und tauchen nieder
In des Frommen stiller Brust.
Doch die Seele schafft und webet
Die begegnenden Gefühle
Wundersam also das Wort:

Sterne, hoch am Himmelskreise,
Ziehn so still die weite Reise,
Ziehn mich aufwärts sanft und leise
Mit unennbar süßem Klang.
Wenn, ihr Sterne, ach, entschwindet,

Du auch schau'n zur schwersten Wolke
Sonder Furcht und voll Vertrau'n?"

„„Düstre Wolk' ist deine Rede,
Amnon! voll von Schreckgestalten,
Sprich! wo droht die Unheilswolke?
Wolkenlos ist deine Stirn!""

„Fürstenwille, theure Rahel,
Fürstenwill' ist schwere Wolke,
Voll des Segens, voll des Fluchs."

„„Deines Fürsten, deines Freundes
Wille kann Gefahr dir woll'n?
Will er dir das Glück zerstören,
Das er frei dir aufgebaut?
Will er dir die Ehre rauben,
Sein besiegeltes Geschenk?
Will er Feindschaft deinem Glauben,
Er, der edle Bischof=Fürst?""

„Theure Rahel, Glück und Ehre
Will der Erzbischof mir häufen,
Glück und Ehre, nie geträumt!
Doch den Glauben sollt' ich halten,
Wie der Sohn, der reichgeword'ne,
Seine Mutter hält, die arme,
Ach, im Unglück frühergraute;
In der Brust liebt sie der Stolze,
Vor der Welt doch will er fühllos
Kennen nicht, die ihn gebar."

„„Amnon, und du konntest fragen,
Ob dein Weib zur Wolke schaute
Sonder Furcht und voll Vertrau'n?
Amnon, denkst du nicht der Stunde,
Da wir unserm theuren Einz'gen
Betteten zum letzten Male,
Betteten so tief und kühl?
Meine Thränen flossen stromweis,
Lautauf klagte meine Zunge.
Du hielst trocken deine Augen,
Deine Zunge klagenlos.
Aber tief im Herzen fließen
Sah ich dir den Strom der Thränen,
Eingeschlossen von dem Felsen
Einer starken Männerbrust;
Des zurückgepreßten Jammers
Tiefe, düstre Klagetöne,

„Darum, auf! ermanne deine
Mattgeword'ne Glaubensseele!
Schärf' die Waffen! schaff' den Rost weg!
Schaff ihn weg, den Rost der Erde,
Der den Sieg mit Schmach bedräut!" —

„Ungesehen und unerwartet
Sticht es kitzelnd in die Ferse;
Doch das Gift, das schleichet, steiget
Bis zum Sitz der Himmelstochter;
Und das Haupt sinkt schwer gebeuget,
Und die Seele ächzt und stöhnt."

„Deine Kräfte sammle, Amnon!
Mächtig auf das falsche Haupt hin
Tritt der hellgestreiften Natter!
In den Boden tritt die Natter,
Eh sie sticht, vergiftet, würgt!"

So des Glaubens ernste Rede.
Süß nicht, schmeichelnd und leckend,
Nicht erborgten Zaubers schwanger —
Aetzend, schneidend, mahnend, strafend
War des Glaubens ernstes Wort.

Wie? und dennoch legt die Fluth sich?
Tauchen nieder die Gestalten
Des gewalt'gen Seelensturms?

Seht! das thut des Glaubens Macht!
Und auf sanftem Kissen ruhet
Amnon unter goldnem Himmel;
Und das Kissen lieh der Glaube,
Und der Himmel war er selbst.

Wie nach Sturmesnacht die Sonne
Die verzagte Erde grüßet:
So tritt Amnon seiner Rahel
Froh entgegen, heitern Blicks.

Zu dem guten, edlen Weibe
Spricht sein Mund also das Wort:

„Du, o meiner Seele Hälfte,
Theure Rahel! stets getheilet
Hast du mir im treuen Herzen
Lebenslust und Lebensschmerz.
Doch stets schwanger geht des Unheils
Wolkenschooß. — O Rahel! könntest

Frei, wenn sie das Joch erdrückt?
Süß ists freilich, abzuschütteln
Schwere Last von müder Schulter;
Süß, am fremden Tische schwelgend,
Nicht der Seinen Klag' zu hören
Bei bethräntem Jammerbrod. — —
Aber, sprich, ist es nicht Selbstsucht,
Kleine, niedre, schmutz'ge Selbstsucht,
Loßzureißen dich vom Bande,
Welches dich so treu umschlungen,
Dich zu schmiegen in ein fremdes,
Das dich nicht berühren will? —
Wie? und ists nicht arger Frevel,
Wenn der Mensch, das kleine Wesen,
Auf dem kleinen Erdenzirkel,
In dem kleinen Sünderleben
Lösen will, was Er, der große
Herr des weiten Weltenrundes,
Großes wollend, ewig band?"

„Aus der hohen Himmelspferche
Schickt' er auf der schönen Erde
Gras'ge Plätze seinen Heerden,
Und die Hirten schickt' er mit.
Alle sind ihm lieb und theuer,
All' erwartet er sie wieder,
Einst in einem Haus' sie einend.
Und kein Schäfchen soll verlassen,
Lüstern nach der fettern Speise,
Die bestimmte Weid und Pferche,
Ordnung störend und Gedeihn."

„Aber wie? wenn selbst ein Hirte,
Müd' des Amtes, einem andern
Hirten feig sich unterordnet?
Amnon, wie? wird nicht der andere
Hirte zwingen woll'n die Schäfchen,
Folgend ihrem falschen Hirten,
Abzulassen von der heimlich-
Liebgeword'nen, alten Pferche,
Von dem süßen Weideplatz?" — —

„Amnon, wohl gesündigt hast du
Wider Gott und seinen Willen;
Warst der Wahrheit schon ein Läugner,
Schweigend zu des Fürsten Wort.
Sühnung fordert dein Vergehen,
Freie Sühnung deine Schuld."

Also floß das Wort der Liebe,
Welche Tod im Leben wandelt,
Ueber Welten hin und Erden
Ueber Menschen, furchtbeschwert*).
Und zu seinem Volke redet
Treuen Wortes mein Verkünder**):
„„Fürchtet nichts, ihr Gotterkornen!
Euch zu prüfen, euch zu warnen,
Euch zu schrecken vor der Sünde
Kam die Lieb' im Strafgewand.““ —

„Und seit jener heil'gen Stunde
Sind der Zeiten viel entschwebet;
Mit dem Gipfel Himmel rührend,
Schlug ich Wurzel in der Erde.
Tiefer streben meine Wurzeln,
Höher steigen meine Wipfel,
Bis die Erde sie durchzweigen
Und umblühn den Himmelskreis.
Tausend, vielmal tausend Edle,
Hochdurchglüht vom Himmelsstrahle
Für des Erdballs Heil und Segen,
Haben mich, den Baum, gepfleget,
Mich erwärmt mit ihrer Liebe,
Mich getränkt mit ihren Thränen —
Unter meinen Wipfeln, rechten,
Bei den Wurzeln schlafen sie.“ — —

„Was die Zeiten stark gesetzet,
Daß es Sturm und Wetter trotze,
Was die Menschen reich gepfleget,
Daß es schenke Ruh' und Schatten,
Was die Aeltern hochgeschworen,
Von der Furcht des Herrn durchbebet,
Was die Kinder treu gehalten
Als das Wort der Vaterliebe:
Das will Keckheit, Muth sich nennend,
Stark? nein, feig zu Boden treten:
Das will Trug im Wahrheitskleide
Frei? nein, frech in Lüge kehren?“ — —

„Amnon! und die Brüder lassen
Könntest du? die armen Brüder?
Froh dich dünken, wenn sie weinen,

---

*) Talmud Sabbath f. 88.
**) 2. B. Mose 20, 17.

Seelenfluthen hingetreten
Mit der Rede Zauberspruch.

Aber, horcht der Sturmgestalten
Schaar auf Wort und Zaubersprüche? —
Nimmer! nimmer! — Spottend, höhnend,
Wilder tobt es auf und nieder;
Wellen steigen auf zum Himmel,
In den Abgrund stürzen Wolken —
Ach, die müdgehetzte Seele
Möchte auf der Wellen Flügeln
Nahen dem zerriss'nen Himmel —
Doch des Himmels Wolkenmächte
Fassen sie, die arme Seele,
Schleudern sie in tiefen Abgrunds
Off'nen Schlund. —

Aber aus des Himmels Höhe
Schwebt auf klaren Silberwolken
Ein Gebild des Lichts herab.
Lieb' und Milde wohnt im Auge;
Doch aus ernsten düstern Mienen
Spricht der Vorwurf stark und laut.
Und zu Amnon scharfen Wortes
Redet so das Lichtgebild:

„Amnon, ich, des Glaubens Engel,
Steh' vor dir, dem gläub'gen Frommen,
Nicht mit süßen Schmeichelreden,
Nein, mit scharfem, ernsten Wort."

„Durfte aus des Seelengrundes
Tiefstem Winkel der Gedanke
Steigen, mich zu lassen? mich?!" — —

„Amnon, als ich einst vom Himmel
Auf des Schöpfers Allmachtsfittig
Zu den Menschen niederschwebte —
Welten bebten, Erden bebten,
Menschen bebten, furchtbelastet,
Als des Blitzes Flammenblicke,
Als des Donners Allmachtstimmen
Kündigten die Gottesnähe
Auf dem düstern Wolkenthron." — —

„Doch, wie Thau der schwachen Blumen
Mattgesenktes Blüthenantlitz
Liebend küßt und säugt und hebet:

Nach gegebnem Scheidewort?
Wind nur sind und leer die Worte,
Fliegen hin, wie sie gekommen;
Herzen, die sind schwergewichtig,
Herzen nur wägt Gott der Herr."

„Aber von den Brüdern trennen
Kann sich nicht der treue Bruder;
Theilen will er fort ihr Elend
Und ihr trübes Jammerlos —
Nun so geh'! an ihrer Spitze
Ruf' des Mächt'gen Zorn zum Kampfe —
Dich und die verknüpften Brüder
Wird derselbe Blitz zerschmettern.
Aber in des Fürsten Willen
Willigend — als Segenswolke
Träufelst du voll warmer Liebe
Nieder dem gebeugten Volk."

„Auch in andern, fremden Landen
Leben, wie die grünen Sprossen
Unter kalter Winterhülle,
Viele Brüder treu dem Glauben.
Nach gewechseltem Gewand'
Ist der König minder König,
Legt er ab das Königskleid?
Auch in angelegter Maske
Kannst du treu dem Glauben bleiben;
Nur in angelegter Maske
Kannst du schützen treu dein Volk."

„Siehst du nicht das Spiel der Masken,
Das Gewühl am Fürstenhof?
Du allein stehst maskenlos.
Darum muß der Falschheit Sippschaft
Dies verdrängen von dem Schauplatz,
Daß du nicht ihr Spiel verrietheſt,
Ihr verkapptes Larvenspiel.
Tritt auch du verlarvt und kecklich
Unter sie! reiß weg die Larven
Von verzerrten Angesichtern!
Daß die Heuchler, daß die Schmeichler,
Daß die Lüger, daß die Trüger
Vor des edlen Fürsten Auge
In der mächt'gen Blöße stehn." — —

So die Worte der Versuchung,
Die zu Amnon's sturmbewegten

Die getreue Gattin schweiget,
Voll der Sorge, nicht des Trostes;
Denn nicht bald vorüber streicht es,
Ist kein dünnes Nebelwölkchen,
Bald zerstoben durch des Weibes
Frommen, treuen Sonnenblick.

Wieder kommt die Nacht gezogen,
Die Verzweiflung zieht mit ihr. —
Sieh, da steigt aus sturmerregtem,
Tiefdurchwühltem Seelengrunde
Ein Gebild der Nacht herauf.
Freundlichkeit spielt in den Zügen;
Aber aus dem tiefen Auge
Blinzelt falsch der matte Strahl . . . .
Das Gespenst war die Versuchung.

Und zu Amnon kirren Wortes
Spricht also das Nachtgebild:

„Amnon, deine Seele schwanket,
Von des Zweifels Wechselwogen
Schrecklich hin und her geworfen —
Aber schau nur kühnen Blickes
Falschem Zweifel in die Augen —
Er erblindet; seine Wogen
Roll'n ins todte Nichts zurück."

„Sieh dein Glück emporgeschossen
Froh in heimlich-stillem Thaue,
O, wie wird es herrlich blühen
Hoch im freien Sonnenstrahl."
„Fürstengnad' ist milder Regen,
Sonnenstrahl ist Fürstenliebe:
Amnon, doch, wer kann bestehen
In des Fürsten Zorneswalten?
Was in vielen, vielen Tagen
Ward gebauet, ward gepfleget,
Ward getränket, ward gewärmet —
Aus umwölktem Fürstenauge
Schießt ein Blitz — es liegt zerstört." —

„Doch am Glauben willst du halten,
An dem wahren Gottesglauben,
Angeerbt von theuren Aeltern
Und von tausend heil'gen Ahnen? —
Thorheit! Lässest du den Glauben,
Dem die Seele treu verbleibet

Daß das Herz sich trennen lerne
Von dem Wahn und der Gewohnheit;
Daß ich dir dann frei und offen
Huld und Gnade darf beweisen. — —"

Sprach's und drückt die Hand ihm wärmer,
Schaut ihm wärmer in das Auge,
Drückt ihn wärmer an das Herz,
Mächtig schlagen fühlet's Ammon. —
Weinend eilt er weg vom Hofe;
Schwerer Kummer drückt die Seele,
Und sein Herz ist tief betrübt.

An des Erzbischofes Hofe
Lacht, frohlocket, jauchzet, spottet
Laut der Neid ob seines Opfers.

„Ammon aber, eingeschlossen
Sitzet er in trüber Kammer,
Kein Gefühl und kein Gedanke
Tauchet klar aus seinem Innern;
Seiner Seele Sturmesfluthen
Peitscht Verzweiflung durcheinander;
Durch das Dunkel strahlt kein Stern

Fragt sein Weib, die edle Rahel,
Sorgsam ihn am andern Tag:

Ammon, was bewegt die Seele
Dir so mächtig, daß die Ruhe
Ihr entflieht in düst'rer Nachtzeit,
Ihr entflieht am klaren Tag?"

Aber Ammon will allein noch
Tragen den gewalt'gen Kummer;
Wie der Schiffer nicht betrüben
Will die sorgsam Anvertrauten,
Bis gewiß und unentrinnbar
Scheint des Schiffes Untergang.

„Laß nur Ein Mal, theure Rahel,
Eine Sorg' allein mich tragen.
Soll die Seele dir betrüben,
Was sobald vorbei wird streichen?
Was ein dünnes Nebelwölkchen,
Bald zerstiebt durch deines Auges
Frommen, treuen Sonnenblick?"

Aber, Amnon, durch die weiten
Marken uns'res heil'gen Glaubens
Schweift die Kund', ein falscher Nachtgeist,
Daß ich einen Juden hege,
Einen Juden hoch am Hofe.
Laß mich, Amnon, laß mich offen,
Meine Huld dir offen zeigen! —
Daß die Lästerzung' verstumme,
Daß des Neides Aug' erblinde,
Stumpf des Spottes Stachel werde! . . .
Tief bekümmert bin ich, Amnon!
Bin's als Freund in Treu' und Wahrheit
Um den Segen, um den Himmel,
Um die Seligkeit des Freundes . . . .
Laß mich, Amnon, laß mich offen,
Meine Huld dir offen zeigen. — —"

Solches sprach der Fürst mit Wärme;
Fast beklommen sprach er es.

Amnon doch wird bleich vor Schrecken;
In dem wildbewegten Herzen
Streiten mächtig die Gefühle,
Seine Zunge scheint erstorben,
Doch sein Auge feuchten Thränen
Aus der Liebe, aus des Hasses,
Aus des Dankes, aus des Aergers,
Aus des Schmerzes tiefem Quell.

Nimmt der Fürst das Wort nun wieder,
Spricht zu dem betroff'nen Freund:

„Amnon, mächtig aufgereget
Seh' ich beben deine Seele.
Blendet wohl die hohe Flamme,
Die, gleichwie der erste Lichtstrahl
In des Blindgebor'nen Auge,
Weh' thut und so hoch entzückt?
Oder reißt das Herz im Krampfe,
Reißet sich vom Wahn', dem Vater,
Von der Mutter, der Gewohnheit,
Reißt vom alten Aelternpaare
Sich das Herz nur blutend los? —
Drei der Tage zur Bedenkzeit
Schenk' ich dem geprüften Freunde,
Daß die Seele sich gewöhne
An die hohe Himmelsflamme;

„Herr, du hegst an deinem Hofe
Einen Feind des wahren Glaubens.
Wenn es wahr ist, daß der Jude
Freund ist seinem Landesfürsten,
Ei, so schwör' er ab den Glauben,
Sich zu Heil, dem Herrn zu Lieb'.
Und der Fürst, meint er's so liebreich,
Mit dem Freund', dem treuen Juden,
O, warum ist er so sorglos
Um den Segen, um den Himmel,
Um des Freundes Seligkeit?"

Also spricht der Neid zum Fürsten,
Und der Fürst giebt ihm Gehör.

Läßt der Fürst zu sich entbieten
Seinen Freund, den treuen Juden,
Drückt die Hand ihm warm und herzlich,
Schaut ihm treu in's Freundesauge.

Spricht der Fürst aus treuem Herzen
Dann zum Juden so das Wort:

„Amnon, mächtig hocherhoben
Hat dich meine Fürstengnade;
Amnon, wirst du Opfer scheuen
Deinem Fürsten darzubringen
Auf des Dankes Hochaltar?"

Beugt sich Amnon vor dem Fürsten,
Spricht so warm das treue Wort:

„Gnäd'ger Fürst, wohl hocherhoben
Habt ihr mich durch Eu're Gnade,
Höher doch durch Eu're Lieb'.
Fordert nur! mein warmes Herzblut,
Eilig geb' ich's, willig, freudig!
Nicht des Blutes letzter Tropfen
Löschet aus die ew'ge Flamme,
Welche mich, den schlechten Diener,
Für den hohen Herrn durchglüht."

Nimmt der Fürst das Wort nun wieder,
Fast beklommen redet er:

„Amnon, meine Huld und Gnade
Schenkt' ich dir, dem treuen Juden,
Schauend nicht auf Stand und Glauben,
Schauend nur auf Güt' und Treu'.

viel von der Uebersetzung überhaupt. Einzelnes betreffend, so empfiehlt der Herausgeber seinen prüfenden Lesern die Beachtung vieler abweichender Erklärungen der hebräischen Ausdrücke und Sätze; sowie er auf mehrere zum ersten Mal von ihm gewagte Uebersetzungen, auf viele Zusätze und Erläuterungen aufmerksam macht. Dahin gehören unter andern namentlich die allgemeinen Frühgebete, die Betrachtungen über das Schoferblasen, und das וּנְתַנֶּה תּוֹקֶף. Letzteres befindet sich Seite ע und ist nach einem von dem gelehrten Glaubensgenossen L. Stein bearbeiteten Gedichte prosaisch und in angemessener Kürze dem Texte untergesetzt worden. Der Verfasser dieses Gebets ist der berühmte Rabbi Amnon. Wir theilen dem Leser die merkwürdige Geschichte desselben in folgendem Gedichte mit, indem wir nur noch bemerken, daß wir auch diese Erzählung in so weit manches darin weniger zu unserem Zwecke gehört, abgekürzt haben.

Unsanne-Thokef.

In Magonziacum, jener
Stadt, der altberühmten, lebte
Einst ein weitberühmter Rabbi,
Amnon*) war genannt sein Name.
Weitberühmt war er im Bunde
Der zerstreuten Glaubensbrüder,
Weitberühmt ob seiner tiefen
Einsicht in der heil'gen Thora;
Weitberühmt ob seiner ächten,
Gottesklaren Himmelstugend;
Weitberühmt und ausgezeichnet
Ob des Ansehns und Vertrauens
Bei dem Erzbischof zu Mainz.

Freund war er dem Landesfürsten,
Treuer Rath in Wort und Thaten.
Oft erprobt war seines Herzens
Edler Werth dem edlen Herrn.

Doch der Neid, des Lasters Sprößling,
Schiefen, scheelen Blickes sah er
Auf des Tugendsohnes Blüthe.
Mit gar frommer Miene flüstert
Er also dem Fürsten zu:

*) Lebte etwa ums Jahr 4900 nach israelitischer Zeitrechnung.
d. H.

den Gesammtinhalt des Originals eines jeden Stückes zu entdecken, vor oder nach gehaltenem Gebete durchgelesen werden. Letzteres galt besonders dem weiblichen Geschlechte, das nicht minder in frommer Andacht die Gebete alle zuerst mit der Gemeinde und dem Vorsänger hebräisch hielt und hierauf leise für sich auch deutsch wiederholte. — — Diese Ansicht hat sich jedoch in der neuesten Zeit ganz und gar geändert, und es haben sich demzufolge die Anfoderungen an den Uebersetzer sehr gesteigert. Mit der deutschen Literatur vertrauter, strebt einerseits der, welcher an dem echthebräischen Text festhält, nach einem dem Geiste des Originals mehr zusagenden deutschen Gewande, anderseits hingegen der, welcher das Hebräische nicht versteht, nach einer Form für die Volksthümlichkeit der Gebete, die auch dem deutschen Ideenkreise füglich angepaßt werden könne, ohne darum den Standpunkt zu ändern, der dem Original angewiesen ist. — — Was nun die gegenwärtige Bearbeitung in ersterer Beziehung geleistet hat, so glaubt der Herausgeber für sich und seine Mitarbeiter, wenigstens bei den schwierigsten Originalstücken von poetischer Bedeutung, vor den Augen derjenigen nicht mißfällig zu erscheinen, denen die Bedingnisse solcher kritischen Arbeiten nicht fremd geblieben sind. Was dagegen die letztere Beziehung betrifft, so darf behauptet werden, daß jede Rücksicht dabei erwogen und im Allgemeinen den Anfoderungen entsprochen worden ist. — — Aufrichtig gestehen muß indeß der Herausgeber, daß er sehr viele Pijutim, theils wegen ihres abstracten oder eigenthümlichen Inhalts, theils wegen ihrer unfreundlichen Darstellungsform, gern gänzlich unübersetzt gelassen hätte; und überhaupt der Meinung sey, daß gewisse, durch die Zeitumstände fremd gewordene Begriffe, ihrem heimathlichen Boden nicht entrückt und in deutsches Erdreich nicht verpflanzt werden sollten, jedenfalls aber vom weiblichen Geschlecht ganz ungesagt bleiben müßten. Gleichwohl glaubte er, bei der ersten Auflage hierin nicht zu weit gehen zu dürfen, und lieber dieses Mal nur wenige Stücke von der deutschen Uebersetzung auszuschließen; in sofern die andern gleichzeitigen, alten Ausgaben entnommenen, Uebersetzungen einen allzugroßen Theil rücksichtslos beibehalten haben, indem es ihnen dabei mehr um die Quantität zu thun war, ein gewisses Publikum aber leider immer noch die Vielheit zum Maßstabe hat. — — So

Vorrede

zum ersten Bande:

Rosch-haschana.

Das Vorschreiten der Bildung deutscher Israeliten hat rücksichtlich der Gebete überhaupt, und der s. g. Pijutim insbesondere, das Bedürfniß einer neuen Uebersetzung erzeugt. Denn, wenn es bis vor etwa siebzig Jahren denen, die des hebräischen Originals nicht kundig waren, eine deutsche Wortübertragung, nach Maßgabe der Sprachbildung damaliger Israeliten, vollkommen genügte: so sehnte man sich späterhin je mehr und mehr nach rein deutschem Ausdrucke, nach regelrechter Wortstellung und nach einer geschmackvollern Satzbildung. Viel, sehr viel hatte daher der für die hebräische Literatur zu früh verstorbene Wolf Heidenheim auch durch seine deutsche Uebersetzung des Machsor vor vierzig Jahren geleistet; ein Verdienst, das von seinen Zeitgenossen mit gebührender Anerkennung belohnt worden ist *). — Wenn nun zwar nach und nach die deutsche Sprache überhaupt immer höhere Foderungen an die Bearbeiter hebräischer und anderer orientalischer Werke machte, und diese von den Uebersetzern biblischer Bücher wohl erkannt und beachtet wurden: so schien es gleichwohl noch nicht unumgänglich nothwendig, bei den Pijutim ein gleiches Verfahren zu befolgen; indem die Ansicht vorherrschte: es sey die Uebersetzung der Pijutim lediglich ein Behelf beim Lesen des Textes zur Verständigung fremdartiger Wörter und Sätze, mehr nicht. Es sollte die Uebersetzung nicht studirt, nicht streng mit dem Hebräischen verglichen, noch weniger aber gebetet werden, sondern von den Kundigen bei schwierigen Ausdrücken des Originals nur eingesehen, von dem ganz Unkundigen hingegen, um

---

*) Der Herausgeber hatte dem seligen Heidenheim bei der ersten Bearbeitung des Machsor selbst mehrere Uebersetzungen geliefert.

Ihrer Hochwohlgeboren

der Freifrau

Adelheid Carl v. Rothschild

zu Frankfurt a/M.

widmet diese deutsche Uebersetzung

der Gebete am Neujahr und am Versöhnungstage

Deutschen Ritus

als ein Zeichen inniger Verehrung

der Herausgeber.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

מחזור לראש השנה

מנהג אשכנז

Machsor: Rosch-haschana.

Gebete am Neujahr.

(Nach altem deutschen Ritus.)

Mit

einer neuen hochdeutschen Uebersetzung.

Im Vereine mehrerer Gelehrten

bearbeitet und herausgegeben

von

Dr. J. Heinemann.

Lehrer der Religion und Vorsteher einer Erziehungsanstalt

in Berlin.

Leipzig, 5598 (1838).

In der Göthe'schen Buchhandlung.

235. 85.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

מַחֲזוֹר רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כִּפּוּר

מנהג אשכנז

Machsor

Rosch-haschana und Jom-kippur.

Nach altem deutschen Ritus.

Vollständiger hebräischer Text

mit

einer neuen hochdeutschen Uebersetzung

in deutscher Schrift.

Im Vereine mehrerer Gelehrten

bearbeitet und herausgegeben

von

Dr. J. Heinemann

in Berlin.

Zwei Bände in fünf Lieferungen.

Fünfte Lieferung.

Leipzig, 1838.

In der Göthe'schen Buchhandlung.

Bayerische StaatsBibliothek

Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Heinemann, Jeremias, 1778-1855

Ma□zôr Rôš haš-šānā we-Yôm kippûr nach altem deutschen Ritus ; Vollstä
ndiger hebräischer Text mit einer neuen hochdeutschen Übersetzung in
deutscher Schrift
Bd.: Lfg. 5

Leipzig 1838

Jud. 38 sb-5
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10570631-9